

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_I 198333

UNIVERSAL
LIBRARY

ಕೈಲಾಸಂ

ಕೈಲಾಸಂ

(ಜೀವನ, ಪ್ರತಿಭೆ, ವಿಚಾರಲಹರಿಗಳ ವಿಮರ್ಶೆ)

"I tell the truth as much as I dare,
And I dare a little more as I grow older"

—ELBERT HUBBARD

ಶಿವಮೊಗ್ಗಾ ಪ್ರಿಂಟಿಂಗ್ ಅಂಡ್ ಪಬ್ಲಿಷಿಂಗ್ ಕಂಪೆನಿ ಲಿಮಿಟೆಡ್
ಶಿವಮೊಗ್ಗ

ಪ್ರಕಾಶಕರು :
ವಿಶ್ವನಾಥ ಪ್ರಕಟನ ಮಂದಿರ
'ಅನ್ನಪೂರ್ಣ' ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಪುರಂ
ಬೆಂಗಳೂರು

All Rights Reserved by the Author

ಮುದ್ರಕರು :
ಎಂ. ಎಸ್. ಚಿಂತಾಮಣಿ
ಈಸ್ಟರ್ನ್ ಪ್ರೆಸ್
ಜಯಚಾಮರಾಜೇಂದ್ರ ರಸ್ತೆ
ಬೆಂಗಳೂರು

ಮುನ್ನುಡಿ

ಕೈಲಾಸಂ ವ್ಯಕ್ತಿಯಲ್ಲ - ಶಕ್ತಿ. ವಿಚಾರದಲ್ಲವರು ಸಂಪ್ರದಾಯ ಶರಣರು, ಆಚಾರದಲ್ಲಿದ್ದ ಕ್ರಾಂತಿಕಾರರು. ನಗೆಗಾರಿಕೆ ಅವರಿಗೆ ಆರಾಮಧಾಮವಲ್ಲ, ಶಕ್ತಾಯುಧ. ಕೈಲಾಸಂ ಕೃತಿಯಿಂದ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಮರೆಸುವವರಲ್ಲ; ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದಿಂದ ಕೃತಿಯನ್ನು ಮರೆಸುವವರು.

ಕೈಲಾಸಂರ ಜೀವನ, ಕೃತಿ ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡುವುದು ಹೆಚ್ಚಿನ ಜನಾಬ್ದಾರಿ ಕೆಲಸ. ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ಜನತೆಯ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ತೀರ ಭಿನ್ನ. ಕೈಲಾಸಂ ಆಡಿದ್ದೆಲ್ಲಾ ವೇದ, ಮಾಡಿದ್ದೆಲ್ಲಾ ಮಹಾಕಾರ್ಯ ಎಂದು ಭಾವಿಸುವ ಅಂಥ ಅಭಿಮಾನಿಗಳ ತಂಡವೊಂದು; ಅವರು ಏನೇ ಮಾಡಿದರೂ ಅದನ್ನು ಅಲ್ಲಗಳೆದು ಅಪಹಾಸ್ಯಮಾಡುವ ತಂಡವೊಂದು. ಇವರಿಬ್ಬರ ಮಧ್ಯೆ ಕೈಲಾಸಂ ಜೀವನ ಕಥೆ, ಕೈಲಾಸಂ ಕೀರ್ತಿ ತೂಗಾಡುತ್ತಿದೆ. ನಾನು ಎರಡು ಪಂಗಡಕ್ಕೂ ಸೇರಿದವನಲ್ಲ. ಬಹಳ ಹತ್ತಿರದಿಂದ ಅವರನ್ನು ಇಪ್ಪತ್ತೊಂಭತ್ತು ವರ್ಷಕಾಲ ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. ಅವರ ಕೃತಿಗಳ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲು ಜನ ಹಿಂಜರಿಯುತ್ತಿದ್ದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಾನು ಊರೂರು ತಿರುಗಿ ಅವರ ಕೃತಿ ಪ್ರಸಾರಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಅವರೊಂದಿಗೆ ಹಲವು ರಷ ನಿಮಿಷಗಳನ್ನು ಕಳೆದಿದ್ದೇನೆ. ೧೯೩೮ರಲ್ಲಿ ನನ್ನ ನಾಟಕಸಂಗ್ರಹ 'ಬಣ್ಣದ ಬೀಸಣಿಗೆ'ಯನ್ನು 'To Kailasam - the maker of Modern Kannada Drama' ಎಂದು ನಿವೇದಿಸಿ ಸೋದರ ಸಾಹಿತಿಗಳ ಭತ್ಸನೆಗೂ ಗುರಿಯಾಗಿದ್ದೇನೆ.

ಈ ನಾಲ್ಕೈದು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಕೈಲಾಸಂರ ಬಗ್ಗೆ ಜನಾಭಿಪ್ರಾಯ ಬೆಳೆದಿದೆ. ಕೈಲಾಸಂ ಕಾವ್ಯೋತ್ಸವ, ಜನ್ಮೋತ್ಸವಗಳು ಅವರ ಬಹು ಮುಖ ಪ್ರತಿಭೆಯನ್ನು ಜನತೆಗೆ ಪರಿಚಯಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿವೆ. ಅವರ ಅನೇಕ ಕೃತಿಗಳು ಅಚ್ಚಾಗಿ ಜನತೆಯ ಕೈಸೇರಿವೆ. ಕೈಲಾಸಂರ ಕೃತಿಗಳನ್ನು, ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವನ್ನು ವಿಚಾರದ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಅವಲೋಕಿಸುವ ಕಾಲ ಇದೇ ಎನ್ನುವುದಾಗಿದ್ದರೂ ಅವನ್ನು ಕಾಲಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ವಿಮರ್ಶಿಸುವ ದುಡುಕನ್ನು ನಾನು ತೋರಿದ್ದೇನೆ.

ಕೈಲಾಸಂರ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿರುವ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳು ಇಂದು ಬಹುಜನಕ್ಕೆ ಅಪಥ್ಯವಾಗಬಹುದು. ಆದರೆ ಅವು ಕಾಲದ ಅಗ್ನಿಪರೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಗೆಲ್ಲಬಹುದೆಂಬ ಭರವಸೆ ನನಗಿದೆ. ಸತ್ಯದ ಅಮೃತತ್ವವನ್ನು ನಂಬಿರುವವನನ್ನು ಜನರ ಕೋಪ, ತಾಪಗಳು ಕರ್ತವ್ಯಭ್ರಷ್ಟನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲಾರವು.

ಕೈಲಾಸಂ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಹೇಳಬೇಕಾದುದೆಲ್ಲವನ್ನೂ - ಹೇಳಬಹುದಾದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಈ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಮುಗಿಸಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅವಶ್ಯ ಕಂಡರೆ ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ಇನ್ನೊಂದು ಗ್ರಂಥ ಬರೆಯುವ ಯೋಚನೆಯೂ ನನಗಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಅವರ ನಾಟಕಗಳ ತಂತ್ರ, ಹಾಸ್ಯದ ವೈವಿಧ್ಯ, ಪೌರಾಣಿಕ ನಾಟಕಗಳು ಮತ್ತು ಕಾವ್ಯವಿಲಾಸವನ್ನು ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಚರ್ಚಿಸಲು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಕೈಲಾಸಂ ನನಗೆ - ನಮ್ಮ ನಾಡಿಗೆ ತುಂಬ ಪ್ರಿಯನಾದ ವ್ಯಕ್ತಿ. ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ನನಗೆ ವಿಶ್ವಾಸ, ಗೌರವ ಇರುವುದರಿಂದಲೇ ನಾನಿಂಥ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಬರೆಯುವ ಗೋಜಿಗೆ ಹೋದುದು.

ನನ್ನ ಗ್ರಂಥದ ಪ್ರಕಾಶನಕ್ಕೆ ನೆರವು ನೀಡಿದ ಶಿವಮೊಗ್ಗಾ ಪ್ರಿಂಟಿಂಗ್ ಅಂಡ್ ಪಬ್ಲಿಷಿಂಗ್ ಕಂಪೆನಿಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು, ಕಾರ್ಯನಿರ್ದೇಶಕರಿಗೂ, ಸೊಗಸಾದ ರೇಖಾಚಿತ್ರವನ್ನು ಬರೆದುಕೊಟ್ಟಿರುವ ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಎನ್. ಸ್ವಾಮಿಯವರಿಗೂ, 'ಪಂಡಿತ ತಾರಾನಾಥರು ಮತ್ತು ಕೈಲಾಸಂ' ಭಾವಚಿತ್ರವನ್ನು ಗ್ರಂಥದ ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆ ಶ್ರೀಮತಿ ಸುಮತಿ ತಾರಾನಾಥರಿಗೂ, ಗ್ರಂಥಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಕಾಗದವನ್ನು ಒದಗಿಸಿದ ಮೈಸೂರು ಕಾಗದದ ಕಾರ್ಖಾನೆಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೂ, ಗ್ರಂಥವನ್ನು ತೃಪ್ತಿಕರವಾಗಿ ಅಚ್ಚು ಹಾಕಿಕೊಟ್ಟು ಮುಖಚಿತ್ರಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗಿಸಿರುವ ಪಡಿಯಚ್ಚನ್ನಿತ್ತ ಈಸ್ಟರ್ನ್ ಪ್ರೆಸ್ ಒಡೆಯರಾದ ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎಸ್. ಚಿಂತಾಮಣಿಯವರಿಗೂ, ಕರಡುಪ್ರತಿ ನೋಡುವುದರಲ್ಲಿ ಸಹಕರಿಸಿದ ಶ್ರೀ ಪಾಟೀಲ್ ಶಂಕರ್ ಅವರಿಗೂ ನನ್ನ ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕ ನೆನಕೆ ಸಲ್ಲುತ್ತದೆ.

“ ಅನ್ವಪೂರ್ಣ ”

ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಪುರ,
ಬೆಂಗಳೂರು

ಅ. ನ. ಕೃಷ್ಣರಾಯ

ಪ ರಿ ವಿ ಡಿ

೧.	ಮುನ್ನುಡಿ	....	....	V
೨.	ಕನ್ನಡ ನಾಟಕಗಳ ಪ್ರಾಚೀನತೆ	....	....	೩
೩.	ಜೀವನ ಚಿತ್ರ	....	....	೧೬
೪.	ದೊಡ್ಡ ನಾಟಕಗಳು	....	....	೫೪
	೧. ಟೊಳ್ಳು ಗಟ್ಟಿ	....	....	೬೪
	೨. ತಾಳೀಕಟ್ಟೋಕ್ಕಾಲ್ವೀನೇ ?	....	....	೭೫
	೩. ಬಂಡ್ವಾಳ್ವಿಲ್ಲದ ಬಡಾಯಿ	....	....	೮೧
	೪. ಹೋಂ ರೂಲು	....	....	೮೪
	೫. ಅಮ್ಮಾವ್ರ ಗಂಡ	....	....	೮೮
	೬. ಪೋಲಿ ಕೆಟ್ಟ	....	....	೯೩
	೭. ಸತ್ತವನ ಸಂತಾಪ	....	....	೯೭
	೮. ಹುತ್ತದಲ್ಲಿ ಹುತ್ತ	....	....	೧೦೧
	೯. ಸೂಳೆ	....	....	೧೦೪
೫.	ಸಣ್ಣ ನಾಟಕಗಳು (ಏಕಾಂಕ)	....	....	೧೧೫
	೧. ನಮ್ಮ ಬ್ರಾಹ್ಮಣೈ	....	....	೧೨೩
	೨. ಬಹಿಷ್ಕಾರ	....	....	೧೨೪
	೩. ನಮ್ಮ ಕೃಬ್ಬ	....	....	೧೨೫
	೪. ನಮ್ಮ ಕಂಪನಿ	....	....	೧೨೬
	೫. ವೈದ್ಯನ ವ್ಯಾಧಿ	....	....	೧೨೮
	೬. ಗಂಡಸ್ಕೃತಿ	....	....	೧೨೯
	೭. ಅನುಕೂಲಕ್ಕೊಬ್ಬಣ್ಣ	....	....	೧೩೨
	೮. ಸೀಕರ್ಣಿ ಸಾವಿತ್ರಿ	....	....	೧೩೩
೬.	ನಗೆಗಾರಿಕೆ	....	....	೧೩೬
೭.	ವಿಚಾರಲಹರಿ	....	....	೧೪೮
೮.	ಗ್ರಂಥ ಮುಣ	....	....	೧೬೧

ಚಿತ್ರಗಳು

೧. ಕೈಲಾಸಂ (ರೇಖಾಚಿತ್ರ : ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಎನ್. ಸ್ವಾಮಿ)	ರಕ್ಷಾಪುಟ
೨. ಕೈಲಾಸಂ ,, ,,	೨
೩. ಪಂಡಿತ ತಾರಾನಾಥರು ಮತ್ತು ಕೈಲಾಸಂ	೨೫
೪. ಕೈಲಾಸಂರ ಕೆಲವು ಪಾತ್ರಗಳು	೫೬
೫. ಕೈಲಾಸಂ	೧೧೪

—:—

೧. ಕನ್ನಡ ನಾಟಕಗಳ ಪ್ರಾಚೀನತೆ

ಜಗತ್ತಿನ ಪ್ರಾಚೀನ ಸಾಹಿತ್ಯಗಳ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿದರೆ ಗ್ರೀಕ್ ಹಾಗೂ ಸಂಸ್ಕೃತ ಸಾಹಿತ್ಯಗಳು ನಾಟಕಕ್ಕೆ ವಿಶೇಷ ಪ್ರಾಧಾನ್ಯ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. 'ಕಾವ್ಯೇಷು ನಾಟಕಂ ರಮ್ಯಂ' ಎಂದು ಸಂಸ್ಕೃತ ಸಾಹಿತ್ಯ ಘಂಟಾಘೋಷವಾಗಿ ಸಾರಿತು. ಗ್ರೀಕ್ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಕಾರಣಕರ್ತರು ಈಸ್ಟಿಲಸ್, ಯೂರಿಪೀಡಿಸ್, ಸಾಫೋಕ್ಲಿಸ್ ಮತ್ತು ಅರಿಸ್ಟೋಫೇನಸ್. ಇವರೆಲ್ಲ ನಾಟಕಕಾರರು.

ಗ್ರೀಕರಿಂದ ನಾಟಕವನ್ನು ಭಾರತೀಯರು ಎತ್ತಿಕೊಂಡರೋ ಅಥವಾ ಭಾರತೀಯರಿಂದ ಗ್ರೀಕರು ಎತ್ತಿಕೊಂಡರೋ ಇನ್ನೂ ಚರ್ಚಾಸ್ಪದ ವಿಷಯ. ಭಗವಂತನನ್ನು 'ಜಗನ್ನಾಟಕ ಸೂತ್ರಧಾರಿ'ಯೆಂದು ಕರೆದು ತಮ್ಮ ಆರಾಧ್ಯಮೂರ್ತಿಗಳಾದ ಮಹೇಶ್ವರ, ಮಹಾವಿಷ್ಣುಗಳನ್ನು ನಟರಾಜ, ರಂಗಧಾಮರನ್ನಾಗಿ ಕಂಡ ಭಾರತೀಯರಿಗೆ ನಾಟಕ ರಕ್ತಗತ ವಾಗಿತ್ತೆಂದೂ, ಅವರು ಗ್ರೀಕರಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಕಾರಣವಿರಲಿಲ್ಲ ವೆಂದೂ ಊಹಿಸಲವಕಾಶವಿದೆ.

ಮಹಾಕವಿಗಳು, ಮಹಾಜನರು, ಮಹಾರಾಜರು ಎಲ್ಲರೂ ನಾಟಕದ ಬಗ್ಗೆ ಮೊದಲಿಂದಲೂ ಅಪೂರ್ವ ಗೌರವ, ಉತ್ಸಾಹಗಳನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ದ್ವಿಜಮುಖ್ಯನಾದ ಶೂದ್ರಕನ ಲಕ್ಷ್ಯವೂ ನಾಟಕದತ್ತ ಹೋಯಿತು, ಕ್ಷಾತ್ರಕುಲ ಶಿಖಾಮಣಿ ಶ್ರೀ ಹರ್ಷನ ಲಕ್ಷ್ಯವೂ ನಾಟಕದತ್ತ ಹೋಯಿತು. ಕ್ರಾಂತಿಕವಿಯಾದ ಭಾಸನಂತೂ ಸಂಸ್ಕೃತ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಮುಖವನ್ನೇ ನಾಟಕದ ಕಡೆ ತಿರುಗಿಸಿಬಿಟ್ಟ.

ನಾಟಕದ ಬಗ್ಗೆ ಕನ್ನಡಿಗರ ಅಭಿಮಾನವೂ ಅಷ್ಟೇ ಗುರುತರ ವಾದುದು. ನಾಟಕಗಳನ್ನು ಬರೆಯಲಿ ಬಿಡಲಿ ನೃಪತುಂಗನಿಂದ ಸಿಂಗಾ

ರಾರ್ಯನ ವರೆಗೆ ಎಲ್ಲ ಕನ್ನಡ ಕವಿಗಳೂ ನಾಟಕಕ್ಕೆ ತಮ್ಮ ಭಕ್ತಿ ಕುಸುಮಾಂಜಲಿಯನ್ನರ್ಪಿಸದೆ ಬಿಟ್ಟಿಲ್ಲ.

ಆಧುನಿಕ ನಾಟಕದ ಬೆಳವಳಿಗೆಯನ್ನು ಅನುಲಕ್ಷಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಪ್ರಾಚೀನ ಕನ್ನಡ ನಾಟಕದ ಬೆಳವಳಿಗೆಯನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. ಕನ್ನಡ ಜನದ ಅಭಿರುಚಿ, ಸಾಹಿತ್ಯದೃಷ್ಟಿ, ಕಲಾಭಿಮಾನದ ಕೈಗನ್ನಡಿ ನಾಟಕ ವಾಗಿತ್ತೇ ಇಲ್ಲವೇ ಎಂದು ವಿವೇಚಿಸಲು ಈ ಬಗೆಯ ಸಿಂಹಾವಲೋಕನ ಇಂಬುಗೊಡುತ್ತದೆ.

ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಪ್ರಾಚೀನತೆ ಕ್ರಿ. ಶ. ೪೫೦ ರ ಹಲ್ಮಿಡಿಯ ಶಾಸನದ ವರೆಗೆ ಹೋಗಿದೆಯೆಂದು ವಿದ್ವಾಂಸರು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕೂ ಬಹಳ ಹಿಂದೆ-ಸಾವಿರಾರು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಉಜ್ಜಲವಾಗಿ ವಿರಾಜಿಸಿದ್ದ ಮಹೇಂದ್ರೋದಾರೋ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಕಾಲದ ನಾಣ್ಯಗಳ ಮೇಲಣ ಭಾಷೆ ಕನ್ನಡವೆಂದು ರಿ. ಫಾದರ್ ಹೆರಾಸ್ ಅವರು ಸಿದ್ಧ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಫಾದರ್ ಹೆರಾಸ್‌ರವರ ವಾದ ಸರ್ವಗ್ರಾಹ್ಯವಾದರೆ ಕನ್ನಡಭಾಷೆ, ಸಾಹಿತ್ಯಗಳ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಕ್ರಿ. ಪೂ. ೫,೦೦೦ ವರ್ಷಕ್ಕೊಯ್ಯಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ನಮಗೆ ಸಿಕ್ಕಿರುವ ಮೊದಲನೆಯ ಕನ್ನಡ ಶಾಸನ ಕ್ರಿ. ಶ. ೪೫೦ ರ ಹಲ್ಮಿಡಿಯ ಶಾಸನ. ಇದರ ಶೈಲಿಯ ಪ್ರಾಚೀನತೆ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯ ಬೆಳವಳಿಗೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಉಪಲಬ್ಧವಾಗಿರುವ ಕನ್ನಡದ ಮೊಟ್ಟ ಮೊದಲನೆಯ ಗ್ರಂಥ 'ಕವಿರಾಜ ಮಾರ್ಗ'ದ (೯೧೫-೮೭೭) ಶೈಲಿಗೆ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿದ್ದ ಒಂದು ಸುಪುಷ್ಪ ಶೈಲಿಯನ್ನು ಈ ಶಾಸನ ನಿರ್ದೇಶಿಸುತ್ತದೆ. ಹಲ್ಮಿಡಿ, ಕವಿರಾಜ ಮಾರ್ಗಗಳ ಮಧ್ಯಕಾಲದ ಚಿಕ್ಕಮಗಳೂರು, ಶ್ರವಣಬೆಳಗೊಳ, ಕಡೂರು ಶಾಸನಗಳೂ ಇಂಥ ಪ್ರಾಚೀನ ಶೈಲಿಯನ್ನೇ ಅನುಸರಿಸಿವೆ.

ನೃಪತುಂಗ ತನ್ನ ಕವಿರಾಜ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ವಿಮಲಾ, ಉದಯ, ನಾಗಾರ್ಜುನ, ಜಯಬಂಧು, ದುರ್ವಿನೀತ ಮೊದಲಾದ ಕವಿಗಳನ್ನು ಹೆಸರಿಸುತ್ತಾನೆ. ದುರ್ವಿನೀತನ ಬಹುಮುಖ ಪಾಂಡಿತ್ಯವನ್ನು ವರ್ಣಿಸುವ ನಲ್ಲಾಲ ತಾಮ್ರಶಾಸನ 'ಅನೇಕ ಕಾವ್ಯ ಕಥಾ ನಾಟಕ ಪ್ರಣಯನ ಪ್ರರೂಢ ಪಾಟವೇನ....ಅರಿ ನರಪತಿ ಶ್ರೀ ದುರ್ವಿನೀತ ನಾಮಧೇಯೇನ'

ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತದೆ. ನೃಪತುಂಗನ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿದ್ದ ದುರ್ವಿನೀತನು ನಾಟಕಕಾರನೂ ಆಗಿದ್ದಿರಬಹುದೆಂದು ಈ ಶಾಸನದ ಆಧಾರದಮೇಲೆ ಹೇಳಬಹುದು. ನೃಪತುಂಗ ತನ್ನ ಕವಿರಾಜಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸುವ 'ಪಗರಣ' ಶಬ್ದವು ಸಂಸ್ಕೃತ 'ಪ್ರಕರಣ' ಶಬ್ದದ ತದ್ಭವವೆಂದೂ ಅವನು ಸಂಸ್ಕೃತದ ರೂಪಕಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾದ ಪ್ರಕರಣವನ್ನೇ ಕುರಿತು ಆ ಶಬ್ದವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿದ್ದಾನೆಂದೂ ವಿಮರ್ಶಕರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ.

ಇತರ ಪ್ರಾಚೀನ ಕನ್ನಡ ಕಾವ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ನಾಟಕಕ್ಕೆರುವ ಅನ್ವಯವನ್ನು ಇಂತು ಕ್ರೋಢೀಕರಿಸಬಹುದು.

ಆದಿಪಂಪ (೯೪೧) ಆದಿಪುರಾಣದ ೭ ನೆಯ ಅಶ್ವಾಸದಲ್ಲಿ.....
 “ತಾನುಮಾನಂದ ನಾಟಕೆ ಮಾಡಲ್ಬಗೆದು ಕೃತಾನುಕರುಣಮೆ ನಾಟಕ ಮಪ್ಪುದರಿಂ ಭಗವಜ್ಜನ್ಮಾಭಿಷೇಕ ಸಂಬಂಧಿಯಾಗೆ ತನ್ನ ಪೊಸತೆ ಸಮೆದ ಸಮವತಾರ ರೂಪಮುಮಂ ದಶಾವತಾರ ರೂಪಗರ್ಭ ಸಂದರ್ಭಗಳವ್ವ ಶೇಷಾಶೇಷ ರೂಪಕಂಗಳುಮಂ ಸುರಾಸುರಸಭೆಗಂ ನಾಭಿರಾಜಾಧಿ ಮನುಜ ಸಭೆಗಂ ಮೆರೆಯಲೆಂದು ಶುದ್ಧ ವಿಚಿತ್ರಮೆಂಬ ಪೂರ್ವರಂಗ ಪ್ರಸಂಗ ದೊಳ್ ಜರ್ಜರ ಪೂಜಾ ಮಂಗಳ ಪದೋಚ್ಚಾರಣ ಪುಷ್ಪಾಂಜಲಿ ವಿಕ್ಷೇಪಣಾದಿ ನಾಂದೀವಿಧಿಯಂ ನಿರ್ವರ್ತಿಸಿ ದೃಶ್ಯ ಶ್ರವ್ಯ ದೃಢಮಾತ್ರಾದಿ ಪ್ರಯೋಗಂಗಳೊಳಂ ನಾನಾವಿಧ ವಾದ್ಯಂಗಳೊಳಂ ಅಂಗಿಕಾಭಿನಯ ಗಳೊಳಮೆಸೆಯೆ ಮಘವನಘವಿಘಾತಾರ್ಥ ಮುದ್ದತಾಭಿನಯ ಪ್ರಾಯ ಮುಮಾರಭಟೀವೃತ್ತಿಯುಕ್ತಮುಮಪ್ಪ ತಾಂಡವಮನಾಡಲುದ್ಯೋಗಂ ಗೆಯ್ದು ಮಂಗಳಾಳಂಕಾರಾಲಂಕೃತನಾಗಿ ನಾಟ್ಯವಿದಾಚಾರ್ಯನಂ ಪೋಲ್ತು ರಂಗಂಬೊಕ್ಕು”

ರನ್ನ (೧೦೦೭) ಗದಾಯುದ್ಧದಂಥಾ ವೀರಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಏನೂ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲದಲ್ಲಿ ಕೂಡ ‘ಅಯ್ಯರು ವೃದ್ಧ ಕಂಚುಕೆ’ಯನ್ನೂ (ಅಶ್ವಾಸ ೧. ಮತ್ತು ೨) ವಿದೂಷಕನನ್ನೂ (ಆ ೨) ಮನವರಿಸುವಲ್ಲಿ ಆ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ರನ್ನನೊಮ್ಮೆ ನಾಟಕರೂಪವಾಗಿ ರಚಿಸತೊಡಗಿದ್ದನೊ ಇಲ್ಲವೆ ರಚಿಸಲೆಡೆ ಸಿದ್ಧನೊ ಎಂದೂ, ಹಾಗಾದರೆ ಆಗ್ಗೆ, ಅತವವ ಅದಕ್ಕೂ ಮುಂಚಿನಿಂದಲೆ, ನಾಟಕಗಳು ರೂಢಿಯಾಗಿ ಇದ್ದಿರಬೇಕೆಂದೂ ಬೋಧೆಯಾಗುತ್ತದೆ.

ಹಾಗಾದರೆ ಆ ನಾಟಕಗಳೂ ಕನ್ನಡಗರಿಗೆ ತಿಳಿಯಬರುವಂತೆ ಕನ್ನಡ ನಾಟಕಗಳೇ ಆಗಿರಬೇಕು.

ನಾಗಚಂದ್ರ (೧೧೦೦) ಇವನ ಕಾವ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ನಾಟಕ, ನೃತ್ಯ, ರಂಗಮಂದಿರಗಳಿಗೆ ಅನ್ವಯಿಸುವ ಉತ್ತೇಕ್ಸ, ರೂಪಗಳು ದೊರೆಯುತ್ತವೆ.

ಕರ್ಣಪಾರ್ವತ (೧೧೪೦) ಮಾಳವೀಮಾಧವ ನಾಟಕವಾಗಿರ ಬೇಕೆಂದು ವಿಮರ್ಶಕರ ಊಹೆ.

ನೇಮಿಚಂದ್ರ (೧೧೭೦) 'ತಿಮಿರ ಜವನಿಕೆ ಓಸರಿಸಲು' ಎಂದು ವರ್ಣಿಸುತ್ತಾ ನಾಟಕದ ಜವನಿಕೆಯನ್ನು ಉಪಮೆಯಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ.

ಕುಮಾರವ್ಯಾಸ (೧೨೩೦) ಕನ್ನಡ ಭಾರತ.

ಅದಿಪರ್ವದಲ್ಲಿ (ಸಂಧಿ ೭)

..... ಅಂಧ ಭೂಪನ

ಕೊರಳು ಕುಸಿದುದು ನುಡಿಯ ನಾಟಕ ಹರ್ಷಭಾರದಲಿ || ೪೫ ||

ಗದಾಪರ್ವದಲ್ಲಿ (ಸಂಧಿ ೨)

ಇಕ್ಕಡಿಯ ಬಸುರುಚ್ಚಿಗಳೆವರ

ಸುಕ್ಕುಗಳ ನಾಟಕದವೊಲು ಕೆ

ಯ್ಯಿಕ್ಕದಾನೆಯ ಹಿಂಡು ಹರಿದುದು ನಿಮಿಷಮಾತ್ರದಲಿ || ೨೪ ||

ಉದ್ಯೋಗಪರ್ವದಲ್ಲಿ (ಸಂಧಿ ೩)

ಮುಕುತಿವಿದರುಗಳಾಗಿ ವಿದ್ಯಾ

ಧಿಕರೆನಿಸಿ ಸಮಬುದ್ಧಿಗಳ ನಾ

ಟಿಕವ ನಟಿಸುತ ಪರಮ ತತ್ತ್ವಜ್ಞಾನಪರರಾಗಿ || ೮೫ ||

ಕರ್ಣಪರ್ವದಲ್ಲಿ (ಸಂಧಿ ೧೯)

ಕೆಯ್ಗಡಿಯ ಪಟುಭಟರೊಳಗೆ ಬಲು

ಗೆಯ್ಗೊಂದಸುರಾರಿ ಹೊಗಳಲು

ಹೊಯ್ಗಲಿಸ ಹೊಸ ನಾಟಕವನಭಿನಯಿಸಿ ಹೆಣಗಿದರು || ೪೫ ||

ಕನ್ನಡ ನಾಟಕಗಳ ಪ್ರಾಚೀನತೆ

ಕರ್ಣಪರ್ವದಲ್ಲಿ (ಸಂಧಿ ೨೪)

ನೋಡಲೀ ವ್ಯಥೆಯುಂಟೆ ಭುವನದ
ಗೂಡು ಕೃಷ್ಣನ ದೇಹವಿದು ನಾ
ಡಾಡಿಗಳ ನಾಟಕವಲೇ ನರನಾಥ ಕೇಳೆಂದ

ಅರಣ್ಯಕಪರ್ವದಲ್ಲಿ (ಸಂಧಿ ೧೨)

ಬೇಡನಾದನ ಜಾತರಿವು ಮಾ
ತಾಡಿಸಿದಹಿಪತಿಯ ನೆಲೆ ನಾ

ಡಾಡಿಗಳ ನಾಟಕದ ಫಣಿಯಲ್ಲಾರು ನೀನೇಂದ || ೪೧ ||

ಇವಷ್ಟು ಉದಾಹರಣೆಗಳಿಂದ ಆತನ(ಕುಮಾರ ವ್ಯಾಸನ) ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಾಟಕಗಳು, ಅವು ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಉಚಿತವಾಗಿರಲಿ ಅನುಚಿತವಾಗಿರಲಿ, ಆ ಪ್ರಶ್ನೆ ತತ್ಕಾಲದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಅಪ್ರಸ್ತುತ, ಹೇಗೂ ನಾಟಕಗಳು ಸಾಕಷ್ಟು ಇದ್ದಿರಬೇಕು, ಅವನ್ನು ಆಗಾಗ್ಗೆ ನಟಿಸುತ್ತಲೂ ಅಭಿನಯಿಸುತ್ತಲೂ ಇದ್ದುದನ್ನು ಆತನು ಕಣ್ಣಾರೆ ಕಂಡಿರಬೇಕು, ಅವು ಆತನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನಾಟದ ವೆಂತೂ ಅಂತೆಯೇ ಇನ್ನೆಷ್ಟೋ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರ ಮನಸ್ಸನ್ನೂ ಸೆಳೆಕೊಂಡಿರಬೇಕೆಂಬುದರಿಂದ ಅವು ತುಂಬಾ ಲೋಕಪ್ರಿಯವೂ ಆಗಿರಬೇಕು, ಆ ಕಾರಣವೇ ಅವೆಲ್ಲವೂ ತೀರ ಕನ್ನಡ ನಾಟಕಗಳೇ, 'ನಾಡಾಡಿಗಳ ನಾಟಕ'ವೆಂತೂ ಕನ್ನಡವೇ ಆಗಿರಬೇಕು ಎಂದು ಬೇಕಾದಷ್ಟು ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಾಟಕವನ್ನು ಕುರಿತ ರೂಪಕೋಕ್ತಿಯ ಇಷ್ಟು ಮಿಗಿಲಾದ ಉದಾಹರಣೆಗಳು ಆತನ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಸರ್ವಥಾ ಇರುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ . .

ಕನ್ನಡ ಭಾರತದ ಶಲ್ಯಪರ್ವದಲ್ಲಿಯ (ಸಂಧಿ ೧)

ಉಚಿತವಿತ್ತರೇತರ ಪದಸ್ತುತಿ

ರಚನೆ ಗುಣಯುಕ್ತರಿಗೆ ವಿಜಯೋ

ಪಚಿತ ರಣನಾಟಕಕೆ ಜವನಿಕೆಯಾಯ್ತುಲೇ ರಜನಿ || ೨೧ ||

ಎಂಬಲ್ಲಿ ಕುಮಾರವ್ಯಾಸನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆಡುತ್ತಿದ್ದ ನಾಟಕಗಳಲ್ಲಿ ಜವನಿಕೆಗಳು, ಅಂದರೆ ತೆರೆಗಳು ಉಪಯೋಗಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಿದ್ದುವೆಂದೂ, ಅದರದೇ ವಿರಾಟಪರ್ವದಲ್ಲಿಯ (ಸಂಧಿ ೧೧).

ಮೇಳವೇ ಫಡ ಮನದ ಮತ್ಸರ

ಕಾಲಿಡಲು ತೆರಹಿಲ್ಲ ಮನುಜರ

ಹೋಲುವೆಯ ನಾಟಕದ ನಿಜರಮಂಡಲೇಶ್ವರರು || ೧೧ ||

ಎಂಬಲ್ಲಿ ಆ ನಾಟಕಗಳಲ್ಲಿ ದೇವತೆಗಳ ಪಾತ್ರಗಳನ್ನು ಮನುಷ್ಯರ ಹೋಲುವೆಯಲ್ಲಿ ರಚಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆಂದೂ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಅರಣ್ಯಕ ಪರ್ವದಿಂದ (XIII, ೪೧) ಮೇಲೆ ಕಂಡಿರುವ ನಾಡಾಡಿಗಳ ನಾಟಕದ ಘಟನೆ ಎಂಬಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತುತ ನಾಟಕ ರೋಹಿತಾಶ್ವನಿಗೆ ಹಾವು ಕಡಿದಂತೆ ಕಾಣಿಸುವ ಹರಿಶ್ಚಂದ್ರ ನಾಟಕವಾಗಿರಬಹುದೇ ಎನಿಸುತ್ತದೆ.

ಕೇಶಿರಾಜ (೧೩೬೦) ಇವನ 'ಸುಭದ್ರಾಹರಣ', 'ಪ್ರಬೋಧ ಚಂದ್ರೋದಯ'ಗಳು ನಾಟಕಗಳಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ಊಹೆ.

ನಿಜಗುಣಶಿವಯೋಗಿ (೧೫೦೦) ಇವನ 'ವಿವೇಕ ಚಿಂತಾಮ'ಣಿಯ ೪ ನೆಯ "ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಬಳಿಕ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ದಿನದಿನಕಭಿನಯಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ರಸಭಾವ ಸಂವಿಧಾನ ಆಶ್ರಯಂಗಳೆಂಬ ಚತುರ್ವಿಧ ಪ್ರಬಂಧಾಂಶಂಗಳಂ ಮುಖದೃಷ್ಟಿ ಹಸ್ತಪಾದಂಗಳಭಿನಯಿಸ ಲಕ್ಷಣಂ ತಪ್ಪದೆ ಮೇಲೆ ಮುಖ ರಸವೇ ಹಾವ, ನೇತ್ರಸ್ಪಂದವೇ ಭಾವ, ಪದನಾಸ್ಯವೇ ವಿಶಾಸ, ಭ್ರೂವಿ ಕ್ಷೇಪಣವೇ ವಿಭ್ರಮವೆಂಬ ಚತುರ್ವಿಧಮೋಹವಂ ಮೆಯ್ವಿತ್ತು, ಶುದ್ಧ ದೇಶೀಯವೆಂಬ ಧ್ವಯಮಾವಿನರಗೊಂಡು, ತಾಂಡವ ನಾಟ್ಯ ನೃತ್ಯ ಲಾಸ್ಯ ಗುಂಡಿಲ ಪೆಕ್ಕಣ ಲಚ್ಚಣ ಅಪರಿಪಾತ್ರ ಸುಪಾತ್ರ ಸರ್ವತೋಭದ್ರ ವೆಂಬ ದಶವಿಧಪಾತ್ರಂಗಳಂ ಬೀರಿ ಲಯ ಗಾನಾಭಿನಯ ರಸಾಲಂಕಾರ ಭಾವ ಸಾಮರಸ್ಯವಂ ತೋರಿ, ಶ್ರುತಿನಯನ ಧೃದಯಾಕರ್ಷಣವಂ ಗೆಯ್ವ ನರ್ತಕ ನರ್ತಕಿಯರಿಂದ ಪಾಸಿತರಾಗಿ . . . . ." ಎಂಬಲ್ಲಿಂದ ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಾಟಕಗಳಿದ್ದುವೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ.

ಕೃಷ್ಣ ದೇವರಾಯ (೧೫೦೮-೧೫೨೯) ಇವನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಾಟಕಕ್ಕೆ ವಿಶೇಷ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹವಿತ್ತು. ವಸಂತೋತ್ಸವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸಮಸ್ತ ಪ್ರಜೆಗಳ ಮುಂದೆ ರಾಜನೇ ಬರೆದ 'ಜಾಂಬವತಿ ಕಲ್ಯಾಣ' ನಾಟಕವನ್ನು ಅಭಿನಯಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆಡಲ್ಪಟ್ಟ 'ತಾಯಿಕುಂದ ನಾಟಕ' ದಲ್ಲಿ ಪಾತ್ರವಹಿಸಿದ ನಟುವ ನಾಗಯ್ಯ ಮತ್ತು ಒಬ್ಬಳು 'ಪಾತ್ರಿ'ಗೆ

ಭೂಮಿಯು ಬಳುವಳಿ ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ನಾಟ್ಯ, ನಾಟಕ ಬೆರೆತ ಮಿಶ್ರ ರಂಗಭೂಮಿ ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ವರ್ಧಿಸಿತು.

ರತ್ನಾಕರ ವರ್ಣಿ (೧೫೫೭) 'ಭರತೇಶ ವೈಭವ'ದ ಪೂರ್ವ ನಾಟಕ, ಉತ್ತರ ನಾಟಕ ಸಂಧಿಗಳಲ್ಲಿ ನಾಟ್ಯ, ನಾಟ್ಯಶಾಲೆಗಳ ವಿಸ್ತೃತ ವರ್ಣನೆ ಯನ್ನು ಕವಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ಇವು ನಾಟ್ಯಕ್ಕೆ ಅನ್ವಯಿಸುವುವಾದರೂ ನಾಟಕ ರಂಗವೂ ಹೆಚ್ಚುಕಡಿಮೆ ಅದೇ ರೀತಿಯಾಗಿದ್ದಿರಬೇಕೆಂದು ಊಹಿಸಲಡ್ಡಿಯಿಲ್ಲ.

ಲಿಂಗಣ್ಣ ಕವಿ (೧೭೫೦) 'ಕೆಳದಿ ನೃಪವಿಜಯ'ದಲ್ಲಿ (V. ೩೦) ಕೆಳದಿಯ ಅರಸನಾದ ಹಿರಿಯ ವೆಂಕಟಪ್ಪನಾಯಕನು (ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೫೮೨-೧೬೦೯) 'ಇಕ್ಕೇರಿಯರಮನೆಯೊಳ್ಳಿಚಿತ್ರತರ ರಚನಾ ಕೌಶಲ್ಯದಿಂದ ನಾಟಕಶಾಲೆಯಂ ನಿರ್ಮಾಣಗೆಯ್ಸಿ'ದನೆಂದಿದೆ.

ಭಟ್ಟಾಕಳಂಕನು (೧೬೦೪) ತನ್ನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಾಟಕಗಳು ಇದ್ದು ವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಇವನ ಶಬ್ದಾನುಶಾಸನದಲ್ಲಿ "ಶಬ್ದಾಗಮ ಯುಕ್ತಾಗಮ ಪರಮಾಗಮ ವಿಷಯಾಣಾನಾಂ ಕಥಾಕಾವ್ಯ ನಾಟಕಾ ಲಂಕಾರ ಕಲಾಶಾಸ್ತ್ರ ವಿಷಯಾಣಾನಾಂ ಚ ಬಹೂನಾಂ ಗ್ರಂಥಾನಾಮುಪಿ ಭಾಷಾಕೃತಾನಾಮುಪಲಭ್ಯಮಾನತ್ವಾತ್" ಎಂದಿರುವಲ್ಲಿಂದ ಆತನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ನಾಟಕಗಳು ಇದ್ದುವೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ.

ಗೋವಿಂದ ವೈದ್ಯನು (೧೬೪೪) 'ಕಂಠೀರವ ನರಸರಾಜ ವಿಜಯ' ದಲ್ಲಿ ನಾಟ್ಯಶಾಲೆಯನ್ನು ಬಹು ಮನೋಹರವಾಗಿ ವರ್ಣಿಸುತ್ತಾನೆ. ಕಂಠೀರವ ನರಸರಾಜನು ಪರಿವಾರದೊಡನೆ ನಾಟ್ಯಶಾಲೆಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಆಸನದ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತ ಬಳಕ.

"ತೂರ್ಯತ್ರಯದ ಮಂಗಳಘೋಷವು ಕವಿಗಳನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸುತ್ತಿರು ವಾಗಲೇ, 'ಭಾಸುರ ಬಿರುದಿನ ನಾಟ್ಯವಧುಗಳು ಸಂತೋಷದ ನಡೆ ತಂದರು; ಇವರು ತೋಳಗುವ ರತ್ನಗಾಸೆಯಿಂದ ಪರಿಶೋಭಿಸುತ್ತಿದ್ದರು; ಸರ್ವಾಂಗಕ್ಕೆ ಮಣಿಭೂಷಣ ಅಳವಡವರು. ಧಳಧಳಿಸುವ ಮುದ್ದು ಮೊಗದ ಚೆನ್ನೆಯರು ಇವರಿಗೆ ನಾಟ್ಯಭಿನಯಗಳನ್ನು ಕಲಿಸಿದ ಭರತಾ ಚಾರ್ಯನೂ, ನಾಟ್ಯವಧುಗಳ ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿದ್ದನು. ಆತನ ಉಡಿಯ

ಸುತ್ತಿದವಲ್ಲಿ ಪಾಟನ, ಕರದಲಿಸಿಡಿದು ರಂಜಿಪ ರನ್ನಸೆಳೆಯ ಬೆಡಗನ್ನು' ಬಣ್ಣಿಸಲಿಕ್ಕಾಗದಂತಹುದು. ನಾಟ್ಯವಧುಗಳೆಲ್ಲ ಕಾಂಡಪಟದ ಮರೆಯೊಳು (ಪರದೆಯ ಹಿಂದೆ), ಭರತಶಾಸ್ತ್ರಾಧಿದೇವತೆಯರಂತೆ ರಂಜಿಸತೊಡಗಿದರು. ಆಗ ತಾಳ, ಮದ್ದಳೆ, ಮುಖವೀಣೆ, ಆವುಜ, ಗೀತಾದಳಪ, ನಾಟ್ಯವಧುಗಳ ಕಾಲಗೆಜ್ಜೆಯ ರವ, ಗತಿ ಇವೆಲ್ಲ ಕೂಡಿ ಕಿವಿಗೊಂದು ಹೊಸ ಸವಿಯನ್ನು ಬೀರತೊಡಗಿದವು. ಮೊದಲು ಸೂತ್ರಧಾರನು ಬಂದು ತತ್ತಕಾರವ ವಿರಚಿಸಿ ಜವನಿಕೆದಿಗೆಯ ಭರತಶಾಸ್ತ್ರಾಗಮದಂತೆ, ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಪುಷ್ಪಗಳನ್ನು ಸೂಸಿದರು. ಬಳಿಕ ಮಂಗಳಾಚರಣಕ್ಕೆ ಮೊದಲಾಯಿತು. ಇನಿದಾದ ದನಿಯಲ್ಲಿ

‘ನರಸಿಂಹಸ್ತುತಿ ಗೀತ-ಪ್ರಬಂಧವ |

ಪಿರಿದು ಸುಳಾದಿ ತಾಳದಲಿ |

ಕರದಭಿನಯಗೂಡಿ ಕಡುಕುಶಲದೆ ನಾಟ್ಯ |

ದಿರೆವ ಮೆರೆದಂಗನೆಯರು ||’

ಅಲ್ಲದೆ ಅವರು ‘ಕರಭೇದ’ ‘ದೃಷ್ಟಿಭೇದ’ ‘ಶಿರಭೇದ’ ‘ಸ್ಥಾನಕಭೇದ’ ‘ಚಾರಿಯ ಭೇದ’ ಇವೆಲ್ಲವುಗಳ ಮೂಲಕ ಭಾವವನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿದರು. ಆ ನರ್ತಕಿಯರಿಗೆ ನಾಟ್ಯಭೇದಗಳಾದ ‘ಅಂಗ, ಪ್ರತ್ಯಂಗೋಪಾಂಗ, ಬಹುಚಾಳಿ, ವರದೇಶಿ, ಕೋಲಚಾರಿ, ಅಂಗಹಾರ, ಮಂಡಲ, ಕರಕ್ಷೇತ್ರ’ ಎಂಬುವೆಲ್ಲ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತಿದ್ದವು. ‘ರಂಭಾ ನಾರಿಯ ಪಾತ್ರದ ಪರಿಣತಿಯ . . . . ಉರ್ವಶಿಯ ಮುಂಬರಿದೆಸೆವ ಕಟ್ಟಣಿಗಳ ಗತಿಯ’ ಅವರು ಅಡಿ ತೋರಿಸಿದರು. ಅದರಂತೆಯೇ ‘ಪಿರಿದು ಪ್ರಬಂಧ—ಜಕ್ಕಣಿ ರಾಜಕೀರನ ಮೆರೆವ ಕಟ್ಟಳೆಯಾಟಗಳ’ ಪ್ರದರ್ಶನ ಮಾಡಿದರು. ಆಗ ಅವರ ಪಾತ್ರಕ್ಕೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಪಾರ್ವತಿ, ಶಚಿ, ಶಾರದೆ ಮೊದಲಾದವರು ಹೂಮಳೆಗರೆದರೇನೋ ಎಂಬಂತೆ ಅಲ್ಲಿ ಕೃತ್ರಿಮವಾಗಿ ರಚಿಸಿದ ಸೂತ್ರಾಭ್ರಗಳಿಂದ ಪರಿಮಳ ಪುಷ್ಪಗಳು ಸೂಸಿದವು. ನಾಟ್ಯವನ್ನು ನೋಡಿ ನಲಿದ ನರಸರಾಜನು ‘ಸುರಚಿರವಸನ’ ಕರ್ಪುರದ ಪರಿಮಳ ಮೆರೆವ ವೀಳೆಯಗಳನಿತ್ತು ಮನ್ನಿಸಿದ.” ಈ ವರ್ಣನೆಯಿಂದ ನಾಟ್ಯ

ಕಲೆಯಲ್ಲದೆ ನಾಟಕ ಕಲೆಯೂ ಒಂದು ಉನ್ನತಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬಂದು ಮುಟ್ಟಿದ್ದುದು ತಿಳಿಯಬರುತ್ತದೆ.

ಸಿಂಗಾರಾರ್ಯನ (೧೬೮೦) 'ಮಿತ್ರಾವಿಂದಾ ಗೋವಿಂದ' ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಉಪಲಬ್ಧವಿರುವ ಮೊದಲನೆಯ ನಾಟಕ. ಚಿಕ್ಕದೇವರಾಯನ ಆಸ್ಥಾನ ಪಂಡಿತನಾಗಿದ್ದ ಸಿಂಗಾರಾರ್ಯ ಶ್ರೀ ಹರ್ಷಕೃತ ರತ್ನಾವಳಿ ನಾಟಕೆಯ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ 'ಮಿತ್ರಾವಿಂದಾ ಗೋವಿಂದ' ರಚಿಸಿದ್ದಾನೆ.

ಪ್ರಾಚೀನ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದ ನಾಟಕೇತಿಹಾಸ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವಷ್ಟು ತೃಪ್ತಿಕರವಾಗಿಲ್ಲ. ಕಾವ್ಯ, ನಾಟಕ ಪರಿಣತಮತಿಗಳಾದ ಕನ್ನಡಿಗರು ನಾಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನೇಕೆ ಬೆಳೆಸಲಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ವಿಚಾರಾರ್ಹವಾದ ಸಮಸ್ಯೆ. ರತ್ನಾಕರವರ್ಣಿಯ 'ನಾಟ್ಯಶಾಲೆಯ ವರ್ಣನೆ ಹಾಗೂ ಹೊಯ್ಸಳರ ವಿಷ್ಣುವರ್ಧನನ ಸಹಧರ್ಮಿಣಿ ಶಾಂತಳಾದೇವಿಯ ನಾಟ್ಯ ಪ್ರಿಯತೆ ಕನ್ನಡಿಗರ ಕಲಾಭಿಮಾನದ ಹೆಗ್ಗುರುತುಗಳಾಗಿವೆ. ಜನತೆಯಲ್ಲಿ ನಾಟಕ ಹಲವು ಪ್ರಕಾರಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯಿತು. ಸೂತ್ರದಗೊಂಬೆ, ಬಯಲಾಟ. ಯಕ್ಷಗಾನ, ನೆಳಲಾಟಗಳಿಗೆ ಅವಶ್ಯಕವಾದ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು 'ಭಾಗವತರು' ರಚಿಸಿದರು. ಅವುಗಳಿಗೆ ಪಂಡಿತರ ಒಪ್ಪಿಗೆಯ ಮುದ್ದೆ ಬಿದ್ದಹಾಗೆ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ರಾಮಾಶ್ವಮೇಧ ಕರ್ತೃವಾದ ಮುದ್ದಣ ಬರೆದ ಯಕ್ಷಗಾನಗಳು ಕೂಡ ಪಂಡಿತರ ಮನ್ನಣೆಯನ್ನು ದೊರಕಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ನಾಟಕ ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಸಾಮಾನ್ಯವರ್ಗದ ಸೊತ್ತೆಂಬ ಭಾವನೆ ವಿದ್ವಜ್ಜನರಲ್ಲಿ ಮೂಡಿದ್ದಿರಬಹುದೇ ಎಂಬ ಅನುಮಾನಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ.

ಸಂಸ್ಕೃತ ಸಾಹಿತ್ಯದಿಂದ ಧಾರಾಳವಾಗಿ—ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿಯೋ ಅಥವಾ ರೋಕ್ಷವಾಗಿಯೋ ಬಳಸಿಕೊಂಡ ಕನ್ನಡ ಕವಿಗಳು ಸಂಸ್ಕೃತ ನಾಟಕಗಳನ್ನು ಏಕೆ ಕನ್ನಡೀಕರಿಸಲಿಲ್ಲ? ಸಂಸ್ಕೃತ ನಾಟಕಗಳನ್ನು ಕೂಡ ಗದ್ಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಬರೆಯುವ ಕನ್ನಡಿಗರ ಹವ್ಯಾಸವನ್ನು ಅನುಲಕ್ಷಿಸುವಾಗ ಸಂಸ್ಕೃತ ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಾಟಕ ತನ್ನ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಿತ್ತು ಎಂದೇ ನಿರ್ಧರಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ವಿಶಾಖದತ್ತನ ಮುದ್ರಾರಾಕ್ಷಸ ನಾಟಕವನ್ನು ಕೆಂಪೂನಾರಾಯಣ, ಭವಭೂತಿಯ ಉತ್ತರ ರಾಮಚರಿತೆಯನ್ನು ಅಜ್ಞಾತ

ಕವಿ ಕನ್ನಡ ಗದ್ಯಕ್ಕಿಳಿಸಿರುವ ಹದನನ್ನು ಕಂಡಾಗ ನಮ್ಮ ಈ ಭಾವನೆ ಬಲಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.

ಮಾಳವಿನಾಧವ, ಪ್ರಬೋಧಚಂದ್ರ, ಸುಭದ್ರಾಹರಣ ಮೊದಲಾದ ನಾಟಕಗಳಿದ್ದುವೆಂದು ತಿಳಿದುಬಂದಿರುವುದು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ನಾಟಕಗಳು ಇದ್ದಿರಬೇಕು — ಆದರವು ಉಪಲಬ್ಧವಿಲ್ಲವೆಂಬ ಊಹೆಗೆ ಎಡಮಾಡಿ ಕೊಡುತ್ತದೆ.

ಆದರೆ ಚಂಪುವಿನ ಇಂಪಿಗೆ ಮನಸೋತ ಕನ್ನಡಿಗರು ತಮ್ಮ ಭಾವ ಪ್ರಕಾಶಕ್ಕೆ ಅದರಲ್ಲಿನ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕಂಡು ನಾಟಕವನ್ನು ಉಪೇಕ್ಷೆ ಮಾಡಿರಬಹುದು. ಕೆಲವು ಚಂಪೂಕಾವ್ಯಗಳು ಮತ್ತು ಮುಂದೆ ಬೆಳೆದ ಷಟ್ಪದಿಕಾವ್ಯಗಳು ನಾಟಕಗಳೇ ಆಗಿವೆ. ಅವುಗಳ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಾಟಕ ಹುದುಗಿ ಕುಳಿತಿರುವುದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ, ಅವುಗಳ ರಚನೆ, ತಂತ್ರಕೂಡ ನಾಟಕರೂಪವಾಗಿಯೇ ಇದೆ. ಅಂಥ ಚಂಪೂ ಷಟ್ಪದಿ ಕಾವ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವನ್ನು ನಾಟಕರೂಪಕ್ಕಿಳಿಸಿರುವ 'ಶ್ರೀ' ಅವರು (ರನ್ನನ ಗದಾಯುದ್ಧ), ಅಜ್ಜಂಪುರದ ಶೇಷಗಿರಿರಾಯರು ಮತ್ತು ವಿ. ಬಿ. ನಾಯಕರು (ಕುಮಾರ ವ್ಯಾಸನ ಭಾರತ), ಈ ಅಂಶವನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಗೊಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಜನ್ನನ 'ಯಶೋಧರ ಚರಿತ್ರೆ', ರಾಘವಾಂಕನ 'ಹರಿಶ್ಚಂದ್ರ ಕಾವ್ಯ', ಚಾಮರ ಸನ 'ಪ್ರಭುಲಿಂಗಲೀಲೆ', ಹರಿಹರನ 'ಗಿರಿಜಾಕಲ್ಯಾಣ', ಮುದ್ದಣನ 'ರಾಮಾರ್ಪಮೇಧ' ಕಾವ್ಯಗಳನ್ನು ಉತ್ಕೃಷ್ಟ ನಾಟಕಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾರ್ಪಡಿಸಬಹುದು. ರನ್ನ, ಜನ್ನ, ರಾಘವಾಂಕರು ಮೊದಲು ನಾಟಕಗಳನ್ನೇ ಬರೆದು ತರುವಾಯ ಅವುಗಳನ್ನು ಪಂಡಿತ ಪ್ರೀತಿಗಾಗಿ ಕಾವ್ಯಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾರ್ಪಡಿಸಿರಬಹುದೇ ಎಂಬ ಸಂದೇಹವೂ ಉತ್ಪನ್ನವಾಗುತ್ತದೆ.

೧೬೮೦ರಿಂದ ೧೮೭೦ರವರೆಗೆ ಕನ್ನಡ ರಂಗಭೂಮಿಯ ಇತಿಹಾಸ ತಿಳಿದುಬಂದಿಲ್ಲ. ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಾಟಕ ಎಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಬೆಳೆಯಿತೆಂಬುದು ಇನ್ನೂ ಅಂಧಕಾರದಲ್ಲಿದೆ. ೧೯ನೆಯ ಶತಮಾನದ ಕೊನೆಯ ಭಾಗವನ್ನು ನಾಟಕದ ಪುನರೋದಯದ ಕಾಲವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು.

ಗೊಂಬೆಯಾಟ, ಭಾಗವತರಾಟಗಳಲ್ಲಿ ಪಾತ್ರದ ಮಾತುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸೂತ್ರಧಾರನೇ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ಕಂಡು ಚುರಮುರಿ ಶೇಷಗಿರಿರಾಯರು.

೧೮೬೯ರಲ್ಲಿ ಆಯಾ ಪಾತ್ರಗಳ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಆಯಾ ಪಾತ್ರಗಳ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿಸಲಿಚ್ಛಿಸಿ ಕಾಳಿದಾಸ ಮಹಾಕವಿಯ ಶಾಕುಂತಲ ನಾಟಕವನ್ನು ಕನ್ನಡೀಕರಿಸಿದರು. ಜಾನಪದ ರಂಗಭೂಮಿಯ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯ ಚುರಮುರಿಯವರ ಅನುವಾದದಲ್ಲಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸಿದೆ. ಶೈಲಿ ಕೂಡ ಜಾನಪದ ಶೈಲಿಯಾಗಿದೆ. ಹಾಡುಗಳು ಪ್ರಚಾರದಲ್ಲಿದ್ದ ಪಾರಿಜಾತಾದಿ ಹಗಲಾಟಗಳ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನೇ ಅನುಸರಿಸಿವೆ. ೧೮೭೪ರಲ್ಲಿ ಬಾಳಾಚಾರ್ಯ ಸಕ್ಕರಿಯವರು (ಶಾಂತಕವಿ) ಕೇಚಕ ವಧೆ, ಬಾಣಾಸುರ, ವತ್ಸಲಾಹರಣ ಮೊದಲಾದ ನಾಟಕಗಳನ್ನು ಬರೆದು ಆಡಿಸಲಾರಂಭಿಸಿದರು. ದೋಂಡೋನರಸಿಂಹ ಮುಳಬಾಗಲ ಅವರು ಮೃಚ್ಛಕಟಿಕ, ಉತ್ತರರಾಮ ಚರಿತ್ರೆ, ಮಾಲವಿಕಾಗ್ನಿಮಿತ್ರ ನಾಟಕಗಳನ್ನು ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಅನುವಾದ ಮಾಡಿದರು.

ಸಾಂಗಲಿ ನಾಟಕ ಮಂಡಳಿಯೊಂದು ಮೈಸೂರಿಗೆ ಬಂತು. ಅವರು ಆಡುತ್ತಿದ್ದ ನಾಟಕಗಳನ್ನೂ, ೧೮೭೮ರಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರಿಗೆ ಬಂದ ಪಾರ್ಸಿ ಕಂಪೆನಿಯೊಂದರ ನಾಟಕಗಳನ್ನೂ ನೋಡಿದ ದಿವಾನ್ ರಂಗಾಚಾರ್ಯರೂ, ದರ್ಬಾರ್ ಭಕ್ಷಿ ಅಂಬಲೆ ನರಸಿಂಹಯ್ಯಂಗಾರ್ಯರೂ ರಾಜಧಾನಿಯಲ್ಲಿನ ವಿದ್ವಾಂಸರ ಸಭೆ ಸೇರಿಸಿ ನಾಟಕ ರಚನೆಗೆ ಮನಸ್ಸುಗೊಡುವಂತೆ ಪ್ರೇರೇಪಿಸಿದರು. ೧೮೮೨ರಲ್ಲಿ ಬಸವಪ್ಪ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳವರು ಕಾಳಿದಾಸನ 'ಶಾಕುಂತಲ' ನಾಟಕವನ್ನು ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಅನುವಾದಿಸಿಕೊಡಲು ಅದನ್ನು ಅಭಿನಯಿಸಲು 'ಶಾಕುಂತಲ ನಾಟಕದ ಕಂಪೆನಿ' ಎಂಬ ಮಂಡಳಿಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದರು. ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ನಾಟಕಗಳ ಹುಟ್ಟಿಗೆ ಬಸವಪ್ಪ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳವರ ಶಾಕುಂತಲ ಕಾರಣವಾಯಿತು. ಶ್ರೀಮನ್ ಮಹಾರಾಜರವರು ಸಿ. ಸುಬ್ಬರಾಯರ ನೆರವು ಕೊಟ್ಟು ಬಸವಪ್ಪ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳವರಿಂದ ಷೇಕ್ಸ್‌ಪಿಯರನ ಓಥೆಲೋ ನಾಟಕವನ್ನು ('ಶೂರಸೇನ ಚರಿತ್ರೆ'), ಜಯರಾಮಾಚಾರ್ಯರ ಸಹಾಯದಿಂದ ಎ. ಆನಂದರಾಯರು ರೋಮಿಯೋ ಅಂಡ್ ಜೂಲಿಯೆಟ್ ('ರಾಮವರ್ಮ ಲೀಲಾವತಿ'), ಮರ್ಚೆಂಟ್ ಆಫ್ ವೆನಿಸ್ ('ಪಾಂಚಾಲಿ ಪರಿಣಯ'), ಹ್ಯಾಂಲೆಟ್ ('ಹೇಮಂತರಾಜ ವಿಲಾಸ') ಮೊದಲಾದ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ನಾಟಕಗಳನ್ನು ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಪರಿವರ್ತಿಸಿದರು. ಉತ್ತರ ಕರ್ನಾ

ಟಕ ಹಾಗೂ ಮೈಸೂರು ಕರ್ನಾಟಕಗಳಲ್ಲಿ ಅನುವಾದಿತ ಸಂಸ್ಕೃತ, ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ನಾಟಕಗಳು ಕನ್ನಡ ರಂಗಭೂಮಿಯನ್ನು ಸೆರೆಹಿಡಿದವು.

ಕನ್ನಡ ರಂಗಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಸ್ವತಂತ್ರ ನಾಟಕವನ್ನು ತಂದ ಕೀರ್ತಿ ನಾಟಕಶಿರೋಮಣಿ ಎ. ವಿ. ವರದಾಚಾರ್ಯರಿಗೆ ಸೇರಬೇಕು. ೧೯೦೩ರಲ್ಲಿ ಅವರ ಪ್ರೇರಣೆಯಿಂದ ರಾಜಕವಿ ತಿರುಮಲೆ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಅಯ್ಯಂಗಾರ್ಯರು 'ಪ್ರಹ್ಲಾದ ಚರಿತ್ರೆ' ನಾಟಕವನ್ನು ಬರೆದರು. ವರದಾಚಾರ್ಯರು ಶಾಕುಂತಲ, ರತ್ನಾವಳಿ, ರಾಮನಾಮ ಲೀಲಾವತಿ ನಾಟಕಗಳನ್ನಲ್ಲದೆ ರೇನಾಲ್ಡ್ಸನ 'ರಾಬರ್ಟ್ ಮ್ಯಾಕೇರ್' ಕಾದಂಬರಿಯ ಕನ್ನಡಾನುವಾದ 'ನಿರುಪಮಾ' ನಾಟಕವನ್ನೂ, ರೇನಾಲ್ಡ್ಸನ 'ಸರ್ ಕೆನೆತ್' ಕಾದಂಬರಿಯ ಅನುವಾದವಾದ 'ಕಾಮಪಾಲ' ನಾಟಕವನ್ನೂ ರಂಗಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ತಂದರು. ವಿಷ್ಣುಲೀಲಾ, ಧೈವಚರಿತ್ರೆ, ಭಕ್ತ ಅಂಬರೀಷ, ವಿರಾಟಪರ್ವ, ಸಂಪೂರ್ಣ ರಾಮಾಯಣ, ಮಹಾಭಾರತ ನೊದಲಾದ ಸ್ವತಂತ್ರ ನಾಟಕಗಳನ್ನೂ ಆಡುತ್ತಿದ್ದರು. 'ಸರ್ ಡಾಕ್' ಎನ್ನುವ ಸ್ವಕಪೋಲಕಲ್ಪಿತ ಸಾಮಾಜಿಕ ಪ್ರಹಸನವನ್ನೂ ವರದಾಚಾರ್ಯರು ಅಭಿನಯಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ವಿನೋದ ರತ್ನಾಕರ ಗುಬ್ಬಿವೀರಣ್ಣನವರ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹದಿಂದ ಆಸ್ಥಾನ ವಿದ್ವಾನ್ ಬೆಳ್ಳಾವೆ ನರಹರಿಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ಅನೇಕ ಸ್ವತಂತ್ರ ಪೌರಾಣಿಕ ನಾಟಕಗಳನ್ನು ಬರೆದರು. ಅದೇ ಕಾಲಕ್ಕೆ ನಂಜನಗೂಡು ಶ್ರೀಕಂಠಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳವರು ಶಾಕುಂತಲಾ ನಾಟಕ ಸಭಾ, ಚಾಮುಂಡೇಶ್ವರಿ ನಾಟಕ ಮಂಡಳಿಗಳಿಗೆ ಕೆಲವು ಸ್ವತಂತ್ರ ಪೌರಾಣಿಕ ನಾಟಕಗಳನ್ನು ಬರೆದು ಕೊಟ್ಟರು. ಉತ್ತರ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಮರಾಠಿ ನಾಟಕಗಳನ್ನು ಆಧಾರವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡ ವಾಮನರಾಯರು ಹಲವು ನಾಟಕಗಳನ್ನು ಬರೆದರು. ನಾಟಕಾಲಂಕಾರ ಗರೂಡ ಸದಾಶಿವರಾಯರು ರಾಜಕೀಯ ಛಾಯೆ ತೋರುವಂತಹ ಅನೇಕ ಪೌರಾಣಿಕ ನಾಟಕಗಳನ್ನು ಬರೆದರು.

ಈ ಕಾಲವನ್ನು 'ಪೌರಾಣಿಕ ಯುಗ'ವೆಂದು ಕರೆಯಬಹುದು. ವರದಾಚಾರ್ಯರಂತಹ ನಾಟಕ ಯುಗಪುರುಷರು ಕೂಡ ಪುರಾಣದ ಸುವರ್ಣಶೃಂಗದಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ ಹೊಂದಿಲ್ಲ. ರಾಜಕೀಯ ತತ್ವ

ಪ್ರಚಾರಕ್ಕೆ ಹೊರಟ ಸನಾತಿವರಾಯ ಗರೂಡರ ನಾಟಕಗಳೂ ಪುರಾಣಗಳನ್ನೇ ಮರೆಹೊಗಬೇಕಾಯಿತು. ಉತ್ತರ ಕರ್ನಾಟಕದ ಕೆಲವು ನಾಟಕ ಮಂಡಳಿಗಳು ಈ ಶತಮಾನದ ಮೂರನೆಯ ದಶಕದಲ್ಲಿ ಕಿತ್ತೂರ ಚನ್ನಮ್ಮ, ರುದ್ರಮ್ಮ, ಜಾನ್ಸಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀಬಾಯಿ, ಸಖೂಬಾಯ್ ಮೊದಲಾದ ಐತಿಹಾಸಿಕ ನಾಟಕಗಳನ್ನಾಡಲು ಆರಂಭಿಸಿದರು.

ಆದರೆ ಸಾಮಾಜಿಕ ನಾಟಕಗಳ ಕಡೆ ಯಾರ ಲಕ್ಷ್ಯವೂ ಹೋಗಲಿಲ್ಲ. ವರದಾಚಾರ್ಯರು ಯಾವಾಗಲೋ ಆಡುತ್ತಿದ್ದ ಸರ್ ಡಬ್, ವಾಮನರಾಯರ ಮರಾಟೆ ಸಾಮಾಜಿಕ ನಾಟಕಗಳು, ಮಂಗಳೂರಿನ ರಂಗನಾಥ ಭಟ್ಟರ ಮರಾಟೆ ಸಾಮಾಜಿಕ ನಾಟಕಗಳು, ಗರೂಡ ಸದಾತಿವರಾಯರ ಒಂದೆರಡು ಸಾಮಾಜಿಕ ನಾಟಕಗಳು ಇವುಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ನಾಟ್ಯೋಪಜೀವಿಗಳ ರಂಗಮಂದಿರಕ್ಕೆ ಸಾಮಾಜಿಕ ನಾಟಕ ಕಾಲಿಡಲಿಲ್ಲ. ಐತಿಹಾಸಿಕ ನಾಟಕಗಳು ಹಾಗೂ ಸಾಮಾಜಿಕ ನಾಟಕಗಳ ಕಡೆಗೆ ವಿಶೇಷ ಲಕ್ಷ್ಯವಿತ್ತು ಅವುಗಳನ್ನು ನಾಟ್ಯೋಪಜೀವಿ ರಂಗಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿದ ಕೀರ್ತಿ ಮಹಮದ್ ಪೀರ್ ಸಾಹೇಬರಿಗೆ ಸೇರಬೇಕು.

ಇಪ್ಪತ್ತನೆಯ ಶತಮಾನದ ಆದಿಯಲ್ಲಿ ನಾಟಕಕ್ಕೆ ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಸಿಕ್ಕಿತು. ಇದಕ್ಕೆ ವರದಾಚಾರ್ಯರು, ವೀರಣ್ಣನವರು, ಮಹಮದ್ ಪೀರ್, ಗರೂಡರು, ವಾಮನರಾಯರು, ರಂಗನಾಥ ಭಟ್ಟರು ಮೊದಲಾದ ವರನಟರ ಪ್ರತಿಭೆಯೇ ಕಾರಣ. ನಾಟಕಕಾರ ರಂಗಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಉನ್ನತಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಬರಲು ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ ; ಪ್ರತಿಭಾವಂತ ನಟನ ಹಿಮ್ಮೇಳವಾಗಿರುವುದಷ್ಟೇ ಅವನ ಕರ್ತವ್ಯ ಭಾಗವಾಗಿತ್ತು.

ನಾಟಕಕಾರನ ಗೌಣಸ್ಥಾನವನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿ ಅವನನ್ನು ರಂಗಮಂದಿರದ ಪ್ರಧಾನ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ, ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಸಾಮಾಜಿಕ ನಾಟಕಗಳ ಯುಗವನ್ನಾರಂಭಿಸಿದ ಕೀರ್ತಿ ಕೈಲಾಸಂ ಅವರಿಗೆ ಸೇರತಕ್ಕದ್ದು. ನಾಟಕದ ಕಲ್ಪಿಯಾಗಿ ಕೈಲಾಸಂ ಕನ್ನಡ ರಂಗಭೂಮಿಯನ್ನು ೧೯೧೯ರಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದರು.

೨. ಜೀವನ ಚಿತ್ರ

೧

ಒಂದು ವ್ಯಕ್ತಿ ಇಂಥ ದಿನಚರಿಯನ್ನು ಪ್ರತಿದಿನ ಸುಮಾರು ಮೂವತ್ತು ವರ್ಷಕಾಲ ನಡೆಸಿದ.

ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ೧೦ ಗಂಟೆ: ಉದಯ.

೧೧ : ಕಾಫಿ, ಕ್ಷನೈರ, ಸ್ನಾನ (ವಾರಕ್ಕೊಂದು ಹದಿನೈದು ದಿನಕ್ಕೊಂದು ಒಮ್ಮೆ)

: ಗೆಲೆಯರೊಂದಿಗೆ ಹರಟೆ.

: ಒಂದೊಂದು ದಿನ ಗಾಳಿ ಸಂಚಾರ.

೨-೫ : ನಿದ್ರೆ.

೧ : ಮನೆಬಿಟ್ಟು ಹೊರಬೀಳುವುದು.

೬-೯ : ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್, ಕ್ಲಬ್.

೯-೧೨ : ಸಿನೀಮಾ - ಹರಟೆ.

೧೨-೨-೪ : ನಾಟಕ (ಇದ್ದ ದಿವಸ)
ಹರಟೆ.

೪ : ಮನೆಗೆ ಹಿಂದಿರುಗುವುದು.

೪-? : ಓದು.

ಅನಂತರ : ನಿದ್ರೆ.

ಊಟ ಮಾಡಿದ ದಿವಸ! ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ತಂದಿಟ್ಟ ಊಟ ಕೊಳೆಯುತ್ತ ಬಿದ್ದಿರುತ್ತಿದ್ದುದು ಸಾಮಾನ್ಯ ನೋಟ. ವ್ಯಕ್ತಿ ಎಚ್ಚರವಾಗಿದ್ದ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಸದಾ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹೊತ್ತಿಸಿದ ಸಿಗರೇಟ್, ಮಧ್ಯಮಧ್ಯ ಕಾಫಿ. ಅದು ಅರಿ ತಂಗಲಾಗಿದ್ದರಂತೂ ಮತ್ತಷ್ಟು ರುಚಿ.

‘ಚಾವೆಯ ಮೇಲೆ ಮಲಗುವಾಗ ದಿಂಬಿಲ್ಲದಿದ್ದುದರಿಂದ ತಲೆಯು ನೆಲಕ್ಕೆ ಬಡಿಯುತ್ತದೆ . . ಮುಗುಳ್ಳಗೆಯೊಡನೆ . . . ಗಾಳಿಯಿಲ್ಲದ ಫುಟ್ ಬಾಲೊಂದನ್ನು ದಿಂಬಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮಲಗುವನು.’ ಹಾಸಿಗೆಯೆಂದರೆ ಹರಕು ಜಮಖಾನೆ. ವ್ಯಕ್ತಿ ಮಲಗುತ್ತಿದ್ದುದು ಹಾಸಿಗೆ ಮೇಲಲ್ಲ, ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ.

ಇದು ನಾನು ಬರೆಯಲಿರುವ ನಾಟಕವೊಂದರ ಟಿಪ್ಪಣಿಯಲ್ಲ. ಕೈಲಾಸಂ ಅವರ ದೈನಂದಿನ ಜೀವನದ ಚಿತ್ರ. ಟೊಳ್ಳುಗಟ್ಟೆಯ ಮಾಧು ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಫೇಲಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ ಅವನು ಗಾಳಿಯಿಲ್ಲದ ಫುಟ್ ಬಾಲನ್ನು ತಲೆದಿಂಬಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಕೈಲಾಸಂ ಭೂಗರ್ಭಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿ ಬಂದಿದ್ದರು. ವಿಲಾಯತಿಯಲ್ಲಿ ಆರು ವರ್ಷ ಕಳೆದು ಬಂದಿದ್ದರು. ಮಾತೃಭೂಮಿಗೆ ಮರಳಿದ ಮೇಲೆ ದೊಡ್ಡ ಹುದ್ದೆಯಲ್ಲಿದ್ದರು.

ಮಾಧು ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಫೇಲಾದನೆಂದು ಅವನ ತಂದೆ ಹಿರಿಯಣ್ಣಯ್ಯ ಅವನಿಗೆ ಕಠಿಣ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ವಿಧಿಸಿದ್ದರು. ಕೈಲಾಸಂ ಫೇಲೂ ಆಗಿರಲಿಲ್ಲ, ಅವರ ತಂದೆ ಪರಮಶಿವಯ್ಯಾರರು ಅಂಥಕ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ವಿಧಿಸಿಯೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಕೈಲಾಸಂ ಹಂಸತೂಲಿಕಾತಲ್ಪದ ಮೇಲೆ ಒರಗಿ, ಪಂಚಭಕ್ಷ್ಯ ಪರಮಾನ್ನವನ್ನು ನಿತ್ಯ ಸವಿದರೂ ತಂದೆ ಬೇಡವೆನ್ನುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರ ‘ಶ್ವೇತ ಗೃಹ’ದಲ್ಲಿ (White House) ಯಾವ ಕಾರ್ಪಣ್ಯವೂ ಇರಲಿಲ್ಲ.

ಆದರೆ ಕೈಲಾಸಂ ಸುಖಭೋಗಗಳನ್ನು ಕಂಡರಿಯರು. ತಣ್ಣನೆಯ ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಹರಹಿದ ಹರಕಲು ಜಮಖಾನೆಯ ಬಡಿಯಲ್ಲಿ, ಕಸದ ಕೂಪದ ನೆರೆಯಲ್ಲಿ, ಅರ್ಧ ಸೇದಿಯೊಗೆದ ಸಿಗರೇಟು ಹೊಗೆಯ ಮಾದಕ ವಾಸನೆಯನ್ನು ಆಘ್ರಾಣಿಸುತ್ತಾ ಮಲಗಿ ನಿದ್ರಿಸಿದರೇ ಅವರಿಗೆ ಸುಖನಿದ್ರೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದುದು.

ತ್ಯಾಗರಾಜನಾದ ಪರಮಶಿವ ಸ್ಮಶಾನದಲ್ಲಿ, ಹೆಣದ ಬೂದಿಯ ಮೇಲೆ, ಮನುಷ್ಯನ ಅಳಿದುಳಿದ ಅಸ್ಥಿಗಳ ನೆರೆಯಲ್ಲಿ ಸುಖವಾಗಿ ಮಲಗಿ ನಿದ್ರಿಸುತ್ತಿದ್ದನಂತೆ. ಜಗತ್ತಿನ ಜೀವಿಗಳಿಗೆ ತನ್ನ ಪೂರ್ಣ ಕಟಾಕ್ಷದಿಂದ ಬೇಡಿದುದನ್ನು, ಬಯಸಿದುದನ್ನು ನೀಡುತ್ತಿದ್ದ ದಯಾಘನ ಎಲ್ಲ ವಾಸನಾ ವಿಶೇಷಗಳನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಿದ್ದ. ತನ್ನ ಅಮರಲಾಸ್ಯ ವಿಲಾಸದಿಂದ ಸ್ವರ್ಗ

ಮರ್ತ್ಯ ಪಾತಾಳಗಳನ್ನು ಅನಂತಾನಂದದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿಸುತ್ತಿದ್ದ ನಗೆ ಮೊಗದ ತಿವ, ಉಗ್ರ ತಾಪಸಿಯಾಗಿದ್ದ.

ಅವನ ಕಲಿಯುಗದ ಪ್ರತಿಬಿಂಬವೇ ತ್ಯಾಗರಾಜ ಪರಮಶಿವ ಕೈಲಾಸಂ. ಎಲ್ಲ ಜೀವಗಳ ಹಿತವನ್ನು ಬಯಸುತ್ತಿದ್ದ ಜೀವ ತನ್ನ ಹಿತವನ್ನೇ ಕಾಣ. ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ನಗಿಸಿ ನಲಿಸುತ್ತಿದ್ದ ರಸಯೋಗಿ ನಕ್ಕು ಅರಿಯ. ಆತನ ಮುಖದ ಮೇಲೆ ನಗೆಯ ಮುಖವಾಡವಿಲ್ಲದ ದಿನವಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಆ ಆತ್ಮ ನಕ್ಕುದಿಲ್ಲ. ಒಂದೇ ಎರಡೇ ಚಿಂತೆ. ತನ್ನ ಚಿಂತೆ ಮಾಡುವವನ ಲೋಕ ಚಿಕ್ಕದು. ಅದಕ್ಕೆ ತೃಪ್ತಿ - ಶಾಂತಿ ದೊರೆಯುವುದಾದರೂ ಹೆಚ್ಚಿನದಲ್ಲ. ಆದರೆ ಲೋಕದ ಚಿಂತೆ - ಕರ್ಣ, ಅಶ್ವತ್ಥಾಮ, ಭೀಮ, ಭರತ, ಕೃಷ್ಣ, ಕೈಕಯಿ ಇವರ ಚಿಂತೆ ಬೇರೆ ಕೈಲಾಸಂಗೆ ಗಂಟು. ಆ ಜೀವಕ್ಕೆ ಶಾಂತಿಯಿಲ್ಲದ ಬರಬೇಕು.

ಶಾಂತಿಯನ್ನು ಬಯಸಬೇಕೇ ? ಒಂದು ವೇಳೆ ದೊರೆತರೆ ಅದನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಬೇಕೇ ? ಶಾಂತಿಗಾಗಿ ಹಾತೊರೆಯುವುದೂ ಒಂದು ತೆರನ ಸ್ವಾರ್ಥವಲ್ಲವೇ ? ಮೊದಲಾದ ಮಹತ್ವದ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಕೈಲಾಸಂ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿದ್ದವು. ಜೀವದ ಹೆಗಲ ಮೇಲೆ ನೊಗವಿದ್ದೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಅನೇಕ ಸಲ ಅದು ಜೀವಕ್ಕೆ ಬೇಡವಾಗಿ ಅಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ. ಕೆಲವು ಸಲ ಜೀವ ತಾನೇ ಬಯಸಿ ನೊಗವನ್ನು ಹೊತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಲೋಕದ ಭಾರವನ್ನು ತಾನು ಒಂದು ರವೆಯಷ್ಟಾದರೂ ತಗ್ಗಿಸೋಣ ಎಂಬ ಆಕಾಂಕ್ಷೆ ಮೂಡಿರುತ್ತದೆ. ಇಂಥ ಜೀವ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಬಯಸುವುದಿಲ್ಲ. ಲೋಕದ ಭಾರ ಎಂದು ಕಡಿಮೆಯಾಗುವುದೋ-ನೀಗುವುದೋ ಅಂದು ಅದು ತನ್ನ ನೊಗದ ಭಾರವನ್ನೂ ಇಳಿಸಲು ಬಯಸಬಹುದು. ಆದರೆ ಲೋಕದ ಭಾರ ನೀಗುವುದೆಂದು ? ಕೈಲಾಸಂ ತಾವಾಗಿ ಭಾರ ಹೊತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರ ಮನಸ್ಸು ಆಶಾಂತಿಯ ಅಗ್ನಿಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಕ್ಷಣಕ್ಷಣವೂ ತುತ್ತಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ವಿಚಾರ ಬೆಳೆದಷ್ಟೂ ಅನಿರ್ಧಾರ ಹೆಚ್ಚು, ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಸೃಢಕೊರಿಸಿದಷ್ಟೂ ಅವು ಮಹಿರಾವಣನ ಕುಲದಂತೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತ ಹೋಗುತ್ತವೆ. ಕೈಲಾಸಂ ಮನಸ್ಸು ಅನಂತ ವಿಪ್ಲವಕ್ಕೀಡಾಗುತ್ತ. ಅದರಲ್ಲಿ ನಡೆದ ದೇವಾಸುರ ಯುದ್ಧಗಳೆಷ್ಟೋ, ಕುರುಪಾಂಡವರ ಕಾಳಗಗಳೆಷ್ಟೋ. ಈ ವಿಪ್ಲವ ಜೀವನವೇ

ಅವರ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಸದಾ ತೆರೆಯಿಸಿತ್ತು. ಮೈಯೆಲ್ಲಾ ಕಣ್ಣಾಗಿ ನಿಂತಿತ್ತು ನಿಮಿರಿ.

ಕೈಲಾಸಂ ಶಾಂತಿ ಬಯಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ — ಆದರೆ ವಿಸ್ಮೃತಿ ಬಯಸುತ್ತಿದ್ದರು. ರಾಲ್ಫ್ ವಾಲ್ಡೊ ಟ್ರೈನ್ ಸಾಧಕನಿಗೆ ಒಂದು ಅತಿ ಸುಲಭದ ಉಪದೇಶ ಕೊಟ್ಟ 'ಬರಿ ಬಿದುರು ಕೊಳವೆಯ ಹಾಗೆ ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಕ್ಷಣಕಾಲವಾದರೂ ಬರಿದು ಮಾಡಿಕೋ'. ಭಾವ ಪ್ರವಾಹಗಳ ಕನ್ನಂ ಬಾಡಿಯಾದ ಮನಸ್ಸು, ಉಪರತಿಗಳ ಸೇತುವೆಯಾದ ಮನಸ್ಸು, ವಾದ ಬೋಧಗಳ ವೇದಿಕೆಯಾದ ಮನಸ್ಸು ಬರಿದಾಗುವುದೆಂತು? — ಅದನ್ನು ಬರಿದುಮಾಡುವುದಾದರೂ ಹೇಗೆ? ಈ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಒಮ್ಮೆ ಸಾಧಕ ಮುಟ್ಟಿದರೆ ಅವನು ಮರಳಿ ಪ್ರಜ್ಞಾಚೇತನನಾಗುತ್ತಾನೆಯೇ? ಚಿರಚೈತ್ರದಲ್ಲಿ ಮಾಕಂದಗಳ ಮಧ್ಯೆ ವಿಹರಿಸಿದ ಕೋಗಿಲೆ ಕೃತಕ ಉಪವನಕ್ಕೆ ಹಿಂದಿರುಗಲು ಎಂದಾದರೂ ಬಯಸುವುದೇ? ಇಂಥ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಗುರು ಕೃಪೆಯಿಂದೊಮ್ಮೆ ಕಂಡ ವಿವೇಕಾನಂದ 'ಅದನ್ನೇ ಅನಂತವಾಗಿ ನನಗೆ ಅನುಗ್ರಹಿಸು' ಎಂದು ಗುರುವನ್ನು ಬೇಡಿದ. ಕೈಲಾಸಂ ಆ 'ಬರಿದಾಗುವ ಸ್ಥಿತಿ'ಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಲಿಲ್ಲ. ಅದು ಹೋದ ದಿಕ್ಕನ್ನು ಮರೆಸುವ ಐಂದ್ರಜಾಲಿಕ ಲೋಕವೆಂಬುದನ್ನು ಅವರು ಬಲ್ಲರು. ಅದರ ಬದಲು ಕ್ಷಣಕಾಲ ಮೈಮರೆಸುವ ಮದ್ಯವನ್ನು ಮರೆಹೊಕ್ಕರು. ಉಮರನ ಅನುಭವವೇ ಅವರದಾಗಿತ್ತು.

‘ಅಮಿತಪಾನದಲಿ ಎಳೆನಿತು ಸುಖವಿಲ್ಲ,
ಅಮಲೇರುವುದರಿಂದ ಭಾವಗಳು ನಿಂತು
ಮತಿಹೀನನಪ್ಪೆ, ಮಿತ ಅಮಿತಗಳ ಮಧ್ಯದಿಸೆ
ಯುಂಟದರ ದಾಸನಾ, ಅದೇ ಬಾಳು — ಕರ್ವ’

ಆದರದೂ ದುರ್ಬಲ. ಕೈಲಾಸಂ ಮನಸ್ಸಿನ ದಾರ್ಢ್ಯಕ್ಕೆ ನಾಗರಸ ಕೂಡ ನಿಷ್ಪ್ರಯೋಜಕ. ವಿಸ್ಮೃತಿ ಬೇಕೆಂದು ಅವರ ಮನಸ್ಸು ತಲ್ಲಣಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಆದಕ್ಕಾಗಿ ಪರಿಪರಿ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನೂ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ವಿಸ್ಮೃತಿ ಸ್ವರ್ಣಮಾಯಾಮೃಗದಂತೆ ಕೈಲಾಸಂ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕದೆ ದೂರ ದೂರ ಓಡುತ್ತಿತ್ತು.

ಕೈಲಾಸಂ ರುದ್ರಜೀವನ ಬರೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬ ಸಾಫೋಕ್ಲಿಸ್‌ನ ರಕ್ತ ಲೇಖನಿ ಬೇಕು. ಕೈಲಾಸಂ ಜೀವನ ಬರೆಯುವ ಸಾಫೋಕ್ಲಿಸ್ ಕೈಲಾಸಮ್ಮೆ! ಅವರ ಜೀವನದ ಆ ಮಹಾಕೃತಿಯಾದ ಎಲ್ಲ ಸಾಧಕ ಜೀವಿಗಳ ಅಂತರಂಗ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಅವರು ಬರೆಯಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ನಮ್ಮ ದುರ್ದೈವ ಅವರು ಬರೆಯಲಿಲ್ಲ.

ಕೈಲಾಸಂ ಅನುಭವಿಸಿದ ಅಂಹತಿಯಲ್ಲಿ ಅವರು ಅರವತ್ತು ವರ್ಷ ಬದುಕಿದ್ದು ಒಂದು ಪವಾಡ. ಆದರೆ ಅವರ ಅಂತರಂಗವನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ನಾದರೂ ಬಲ್ಲವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿತ್ತು ಅವರು ಬದುಕಬಲ್ಲರೆಂದು—ಅರವತ್ತು ಶುಂಬಿದೊಡನೆಯೇ ನೊಗವನ್ನಿಳುಹಿ ಅವರು ಶಾಂತಿಧಾಮಕ್ಕೆ ತೆರಳುತ್ತಾ ರೆಂದು ಬಗೆದವರು ವಿರಳ. ಕೈಲಾಸಂ ಮಾಡದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಕೈಲಾಸಂ ಮಾಡಿದ್ದೆಂದರೆ ಅರವತ್ತಾಗುತ್ತಲೇ ತಮ್ಮ ಜೀವನಜ್ಯೋತಿಯನ್ನು ನಂದಿಸಿದುದು.

೨

ಮಾತೃದೇವೋ ಭವ.

ಪಿತೃದೇವೋ ಭವ.

ಆಚಾರ್ಯದೇವೋ ಭವ.

ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹಿಂದೂ ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಮೊದಲು ಪಾಠವಾಗುವ ಗಾಯತ್ರಿ ಇದು. ಮಕ್ಕಳು ಬೆಳೆದು ದೊಡ್ಡವರಾದ ಮೇಲೆ ಈ ಗಾಯತ್ರಿ ಅವರಿಗರ್ಥವಾಗಬೇಕೆಂದೂ, ಇದನ್ನು ಅವರು ತಮ್ಮ ಬಾಳ ಬೆಳಕಾಗಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರಬೇಕೆಂದೂ ಹಿರಿಯರ ಆಸೆ.

ಉಪನಿಷತ್ತು ಸತ್ಯಕಾಮ ಜಾಬಾಲಿಯ ಆದರ್ಶವನ್ನು ಎತ್ತಿಹಿಡಿದು ತಾಯ್ತನಕ್ಕೆ ಅಪೂರ್ವ ಕಾಣಿಕೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿತು. ‘ಕುವುತ್ರರು ಅನೇಕ ರಿರಬಹುದು, ಕುಮಾತೆ ಇರಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ, ಎಂದು ಪುರಾಣಗಳು ಸಾರಿದವು. ಮಾತೃದೇವತೆಗೆ ಭಾರತವರ್ಷ ಸಲ್ಲಿಸಿರುವ ಸಹಜ ಗೌರವ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆಲ್ಲಿಯೂ ಕಂಡುಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮಹಾ ಪುರುಷನ ಬಾಳನ್ನು ರೂಪಿಸಿರುವ ಮಹಾಶಿಲ್ಪಿ ಮಾತೃದೇವತೆ.

ಕೈಲಾಸಂ ಹೊರಬಾಳು ಹೇಗೆ ಇದ್ದರೂ ಅವರ ಅಂತರಂಗದ ಕಳಿತ

ಸಂಸ್ಕೃತಿಗೆ ಕಾರಣ ಅವರ ತಾಯಿ ಕಮಲಮ್ಮನವರು. ಕೈಲಾಸಂ ವಿಲಾಯಿತಿಗೆ ಹೋಗಿ ಹಿಂದಿರುಗುವ ವೇಳೆಗೆ ಅವರು ತೀರಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಅದು ಕೈಲಾಸಂ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಮಾಗದ ಘಾಯ. ಅವರ ನಾಟಕಗಳಲ್ಲಿ ಬರುವ ತಾಯಂದಿರು ತಮ್ಮ ತ್ಯಾಗ, ಪರಿಶುದ್ಧ ಜೀವನ, ಆಸ್ತಿ ಕತೆಗಳಿಂದ ನಮ್ಮ ನಾಡನ್ನು ಬೆಳಗಿಸಿರುವ ಕುಲದೇವತೆಯರು. ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನಿಂದ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಕೈಲಾಸಂ ಗೆಳೆಯರೊಬ್ಬರ ಮನೆಗೆ ಒಂದು ಹಾಡು ಬರೆದು ಕೊಂಡು ಬರಲು ಹೋದರಂತೆ. ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಗೆಳೆಯನ ತಾಯಿಯನ್ನು ಕಂಡು 'ಯಾರೋ ಅವರು' ಎಂದು ಕೇಳಿದರಂತೆ. 'ನನ್ನ ತಾಯಿ ಎಂದ ಗೆಳೆಯ. 'ಆದೃಷ್ಟಶಾಲಿಯೋ ನೀನು. ನನಗೆ ಆ ಭಾಗ್ಯವಿಲ್ಲ' ಎಂದರು ಕೈಲಾಸಂ. ಎಲ್ಲ ತಾಯಂದಿರ ಹಿರಿಮೆಯನ್ನು ಕೈಲಾಸಂ ಕಾಣುವಂತಾದುದು ತಮ್ಮ ತಾಯಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಅಪೂರ್ವ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ.

ಕೈಲಾಸಂ ತಂದೆ ಪರಮಶಿವ ಅಯ್ಯರ್ ಮತ್ತು ದೊಡ್ಡಪ್ಪ ಸದಾಶಿವ ಅಯ್ಯರ್ ಇಬ್ಬರೂ ಪ್ರಚಂಡ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು. ಮದರಾಸಿನ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ನ್ಯಾಯ ವಾದಿ ನಾರ್ಟನ್ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಂತೆ 'ನನ್ನ ವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ನಾನು ಅಂಜುವುದು ಮದರಾಸಿನ ಮಣಿ ಅಯ್ಯರ್ (ಸರ್ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ಅಯ್ಯರ್) ಮತ್ತು ಮೈಸೂರಿನ ಪರಮಶಿವ ಅಯ್ಯರ್. ಪರಮಶಿವ ಅಯ್ಯರ್ ಅವರು ಕಾಯಿದೆ ಪಂಡಿತರು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ; ದರ್ಶನ, ಸಾಹಿತ್ಯ, ಪುರಾಣ, ರಾಜಕಾರಣ ಎಲ್ಲದರಲ್ಲಿಯೂ ತುಂಬಿದ ಪಾಂಡಿತ್ಯ. ಆ ಪಾಂಡಿತ್ಯದ ಬೆಲೆಯನ್ನರಿತ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ. ನಗೆಯ ಸುಳುಹನ್ನೂ ಬಳಿಗೆ ಬಿಡಗೊಡದ ಗಂಭೀರ ವದನ. ಪರಶುರಾಮನ ಅವತಾರ ಪರಮಶಿವ ಅಯ್ಯರ್. ಅವರನ್ನು ಕಂಡವರು, ಮಾತನಾಡಿದವರು ಯಾರೂ ಅವರನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಲು ಸಾಧ್ಯ ವಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಎಲ್ಲರ ಭಕ್ತಿ, ಗೌರವ ಅವರು ಬಯಸದ ಬಾಗಿಲ.

ತಂದೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಇದೇ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ ಕೈಲಾಸಂ ಅವರದು. ಆ ಸ್ವಚ್ಛಂದ ಜೀವಿ ತಂದೆಯಿಂದರೆ ಐವತ್ತನೆಯ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೂ ಗಡಗಡ ನಡುಗುತ್ತಿದ್ದ. ತನ್ನ ನರಸುತ್ತು ಬರುವ ಗೆಳೆಯರಿಗೆ ತಾಕೀತು 'ತಂದೆಯ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬೀಳದಂತೆ ಒಳಗೆ ಬಂದು ಸೇರಿಕೊಳ್ಳಿರಿ' ಎಂದು. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ತಂದೆ ಇದ್ದರೆ ಯಾರೂ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಮಾತನಾಡುವ ಹಾಗಿಲ್ಲ.

ತಂದೆನು ಹುಟ್ಟಿ, ಪಾಂಡಿತ್ಯ. ಸೋಲನ್ನೊಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳದ ಅಹಂಭಾವ ಮಗನಲ್ಲಿಯೂ ಮನೆಮಾಡಿದ್ದವು. ಆದರೆ ಆ ಗುಣಗಳ ಒಗರನ್ನು ಮುರಿದಿದ್ದುದು ದೊಡ್ಡಪ್ಪ ಸದಾಶಿವ ಅಯ್ಯರವರ ಸ್ವಭಾವ. ಪರಮಶಿವ ಅಯ್ಯರವರನ್ನು ಕ್ಷತ್ರಿಯರೆನ್ನಬಹುದಾದರೆ ಅವರ ಅಣ್ಣಂದಿರನ್ನು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರೆಂದೇ ಕರೆಯಬೇಕು. ಸೌಜನ್ಯ, ನಯ, ವಿನಯಗಳ ಚೋಕ್ಕು ಬಂಗಾರ ಸದಾಶಿವ ಅಯ್ಯರ್. ಅಪಾರವಾದ ಅಳವಾದ ಪಾಂಡಿತ್ಯ, ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಮರೆಸುವ ಸೌಜನ್ಯ. ವೈದಿಕ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಂತಿದ್ದ ಸದಾಶಿವ ಅಯ್ಯರ್ ಅವರನ್ನು ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವದೋ ಧರ್ಮಗಲಸದ ಸಲುವಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಕರೆದರಂತೆ. ಹೈಕೋರ್ಟಿನ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶ ರಾಗಿದ್ದ ಸದಾಶಿವಅಯ್ಯರ್ ಅವರನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿ ನಾಲ್ಕು ದಕ್ಷಿಣೆ ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದು ತಮ್ಮನಿಗೆ ತೋರಿಸಿ 'ನಾನು ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಸಂಪಾದಿಸಿದ ಹಣವಿದು' ಎಂದು ಹೇಳಿದರಂತೆ. ಈ ದೊಡ್ಡಪ್ಪನನ್ನು ಕಂಡರೆ ಕೈಲಾಸಂಗೆ ಪಂಚಪ್ರಾಣ. ತಮ್ಮ ಕರ್ಣ (ವಿಪ್ರಶಾಪ) ನಾಟಕವನ್ನು ಅವರಿಗೆ ನಿವೇದಿಸುತ್ತಾ ಕೈಲಾಸಂ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ, .

“ಯಾರ ನಿಷ್ಕಳಂಕ ಜೀವನದ ಪ್ರಭೆಯ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ

ಈ ದೀನ ಲೇಖಕ

ತನ್ನ ಶಿಶು ನೇತ್ರಗಳನ್ನು

ಭಗವಂತನ ಲೀಲಾ-ನಾಟಕ “ಮಹಾಭಾರತ”ದ ಮೇಲೆ

ತೆರೆದನೋ ಅಂಥ ತ್ಯಾಗರಾಜ ಸದಾಶಿವಂ

ಅವರ ಪವಿತ್ರ ಸ್ಮೃತಿಗೆ ”*

ಕೈಲಾಸಂ ಅಂತರಂಗಕ್ಕೆ ಸಾಣೆಯಿಟ್ಟುದು ಸದಾಶಿವಅಯ್ಯರ್ ಅವರ ಶೀಲ. ಏಕಲವ್ಯನ ವಿನಯವನ್ನು 'ಪರ್ಪಸ್'ನಲ್ಲಿ ಕಂಡಾಗ ತಮ್ಮ ಚಿತ್ತ ಚಿತ್ರವನ್ನೇ ಕೈಲಾಸಂ ಕಡೆಯಲೆತ್ತಿಸಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಭಾಸವಾಗದಿರದು.

* “Sacred to the Memory of Thyagaraja Sadasivam in the Halo of whose immaculate life the humble author open'd his baby-eyes upon the wonder-word of the Lord's Marionette play 'The Maha Bharatha'.”
—Dedication in “KARNA”

ಕೈಲಾಸಂ ಅವರಲ್ಲಿ ಹಿರಿಯರಿಬ್ಬರ ಗುಣಗಳೂ ಆವಿರ್ಭೂತವಾದವು. ಅವರ ಗುಣದಲ್ಲಿ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದ ಸರಸ್ವರ ವಿರೋಧಾಭಾಸಗಳಿಗೂ ಇದೇ ಕಾರಣ. ಒಮ್ಮೆ ಕೈಲಾಸಂ ಮಗುವಿನಂಥ ಮನುಷ್ಯರು. ದಯೆ, ಕಾರುಣ್ಯ, ಅಂತಃಕರಣಗಳ ಕಡೆ ಬೆಣ್ಣೆ ; ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಹಟ, ಅಹಂಕಾರ, ರೌದ್ರದ ದಾವಾನಲ. ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಪೂರ್ಣ ಅನಾಸಕ್ತರಾಗಿ ಬಟ್ಟೆ ಬರೆ, ಹಣಕಾಸು, ತಮ್ಮದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಕಂಡ ಕಂಡವರಿಗೆ ಚೆಲ್ಲಿಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು ; ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಕಾಸಿಗೆ ಕಾಸು ಲೆಕ್ಕ. ಅವರು ಅದು ಮಾಡಲಿಲ್ಲ, ಇವರು ಇದು ಮಾಡಲಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ಸಂಕಟ.

ಒಮ್ಮೆ

‘ ಹೊನ್ನೆ ? ಬಲ್ ಬಿರುದುಗಳೆ ? ಹಾಲುಗಲ್ ವಿಗ್ರಹವೆ ?

ಕವಿ ಬಯಸನ್ : ಇಂಥದೇ ಪ್ರತಿಫಲವೆ ಬೇಕು

ಹಿರಿಯರುಂ ಕಿರಿಯರುಂ ಕಿಲಕಿಲನೆ ನಕ್ಕೆರಡು

ಕಣ್ಣ ಹನಿಯಿತ್ತರೆನಗದು ಅನಿತೆ ಸಾಕು.’

ಅನ್ನುವ ರಸಖುಷಿಯ ನೋಟ. ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ‘ ಬೆಂಗಳೂರಿನವರು ನಿಧಿ ಒಪ್ಪಿಸುತ್ತೇನೆಂದು ನನ್ನ ಕೈಗೆ ನಲವತ್ತು ರೂಪಾಯಿ ಕೊಟ್ಟು ಉಳಿದ ಹಣ ಲಪ್ಪಾಯಿಸಿದರು’ ಎನ್ನುವ ಸಂಕುಚಿತ ಮನಸ್ಸು. ಅವರ ಮನಸ್ಸು ಬ್ರಾಹ್ಮಣ, ಕ್ಷತ್ರಿಯ, ವೈಶ್ಯವೃತ್ತಿಗಳ ರಂಗಭೂಮಿಯಾಗಿತ್ತು. ಯಾವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಗುಣ ಮೇಲಾಗುತ್ತಿತ್ತೋ ಆಗ ಅದಕ್ಕುಚಿತವಾದ ಮಾತು, ಕೃತಿ ಹೊರಬೀಳುತ್ತಿತ್ತು.

ಕೈಲಾಸಂ ಮನಸ್ಸಿನಮೇಲೆ ವಿಶೇಷ ಪರಿಣಾಮವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿ ಅವರ ಆರಾಧ್ಯಮೂರ್ತಿಗಳಾಗಿದ್ದವರು ಗಾಂಧೀಜಿ. ಅವರನ್ನು ದೂರದಿಂದಲೇ ಕಂಡು ಕೈಮುಗಿದ್ದರು. ೧೯೨೭ ರಲ್ಲಿ ದೇಶೀಯ ವಿದ್ಯಾಶಾಲೆಯ ಮೈದಾನದಲ್ಲಿ ಖಾದಿ ಪ್ರದರ್ಶನ ಏರ್ಪಾಟಾಗಿತ್ತು. ಗಾಂಧೀಜಿ ಬಹು ಮಾನಗಳನ್ನು ಹಂಚುವುದಕ್ಕೆ ಬರಲಿದ್ದರು. ಕೈಲಾಸಂ ಅವರನ್ನು ಗಾಂಧೀಜಿಗೆ ಭೆಟ್ಟಿಮಾಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಗೆಳೆಯರು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರು. ಕೈಲಾಸಂ ದೂರ ನಿಂತು ತಮ್ಮ ಆರಾಧ್ಯಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಭಕ್ತಿ ಬೆಕ್ಕಸಗಳಿಂದ ನೋಡಿದರು. ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದವರು ಕೇಳಿದರು ‘ ಏಕೆ ಕೈಲಾಸಂ

ಹೀಗಿದ್ದೀರಿ?’ ಕೈಲಾಸಂ ಅವರನ್ನು ಗದರಿಸಿ ‘ಸುಮ್ಮನಿರಿ. ಶಬ್ದಮಾಡಬೇಡಿ. ಅಲ್ಲಿರುವವರು ಯಾರು ಗೊತ್ತೋ?’ ಎಂದರು. ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಕೈಲಾಸಂ ತಮ್ಮ ‘ಕರ್ಣ’ ನಾಟಕ ಪಠನ ಮುಗಿಸಿದ ಕೂಡಲೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಅವರನ್ನು ಬಳಸಿ ‘ಸಂದೇಶ’ ಕೇಳಿದರು. ಕೈಲಾಸಂ ಕೊಟ್ಟ ಸಂದೇಶ—‘ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಬಾಪೂಜೀಯಂತಾಗಿ—ಕೈಲಾಸಂ ಅಂತಾಗಬೇಡಿ’. ಗಾಂಧೀಜೀಯ ಬಗ್ಗೆ ಕೈಲಾಸಂಗಿದ್ದ ಭಾವನೆಗೆ ಅವರ ಒಂದು ಕವಿತೆಯೇ ಸಾಕು.

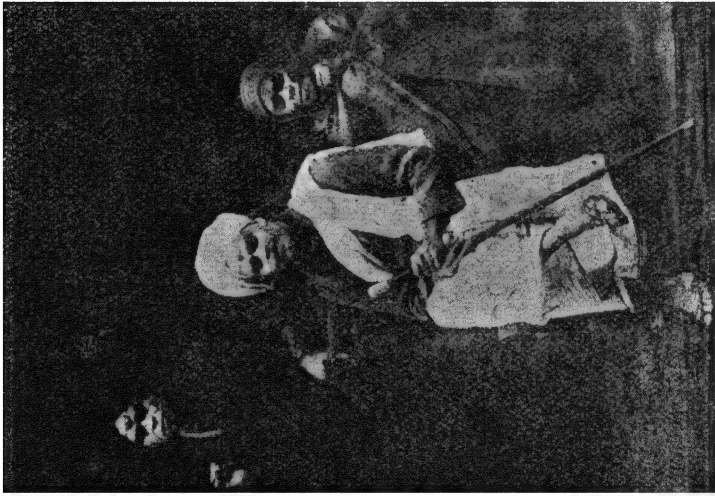
“ಒಂದೆ ಹಿಡಿ ಮೂಳೆ ಚಕ್ಕು ಆಪ್ತೆ; ಅದಕೆ ಸುರಿ
ಮೂರೊ ನಾಲ್ಕೋ ಚಮಚ ರಕ್ತ, ಮಾಂಸ; ಜೊತೆಗಿರಿಸು
ಪಾಪವಂ ನೆರೆತೊರೆದ ಕಡಲನಾಳದ ಮನಸ,
ನೆರೆಬಂದ ಕಡಲಿನೊಲ್ ಪ್ರೇಮವಂ ತುಂಬಿದೆದೆಯ;
ಹುಚ್ಚು ನೊರಕಿವಿಯೆರಡ, ಎರಡು ಪಿಳಿಪಿಳಿ ಕಣ್ಣು;
ಹಾಲು ಹಸುಳೆಯ ಮಂದಹಾಸವನು ಲೇಪಿಸದಕೆ,
ಒಳಗಿರಿಸು, ಜೇನು ನಗುವಪೊಲಿನಿಯ ನಾಲಗೆಯ
ಮೇಣು ಹಿಮಗಿರಿಯ ಮೀರಿಸಿ ನಿಮಿದ್ ಹಿರಿಯಾತ್ಮವ.
ಪೂರಣವೋ? ಸೋಯಬೀನ್ಸ್, ಖರ್ಜೂರ, ಮೇಕೆ ಹಾಲು!
ಮೇಲಿನಂಚಿನವರೆಗು ದುಃಖಗಳ ಕಣ್ಣೀರು ತುಂಬಿ
ಪಕ್ವಮಾಡೀ ಇದನು ಸೆರೆಮನೆಯೊಳೊಂದಿನಿತು ವರುಷ
ಹೊರಗೆ ತೆಗೆ ಪರಯ ಪರಿವಾರದಿಂ ಗಮಗಮಿಸಗೊಳಿಸಿ,
ಚಿಂದಿಯಲಿ ಸುತ್ತಿ, ಸೆಳೆಬೊಂಬಿನಾಲಂಬವನ್ನಿತ್ತು
ಬಡಿಸು ತಾ! ಅವನೆ ಕಾಣ್! ಲೋಕತಾರಕ! ನಮ್ಮ ಬಾಪೂ!
ಗಾಂಧೀಜಿಯವರನ್ನು ಕುರಿತ ಬರೆದ ಕವನಗಳಲ್ಲಿ ಇದು ಸರ್ವ
ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದುದಾಗಿದೆ.

ಗಾಂಧೀಜಿಯವರ ಸಂಪರ್ಕ, ಸಹವಾಸ ಕೈಲಾಸಂಗೆ ದೊರೆತಿದ್ದರೆ ಕೈಲಾಸಂ ಜೀವನ ಹೇಗೆ ಮಾರ್ಪಾಟಾಗುತ್ತಿತ್ತೋ ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅದೊಂದು ಹಿಮಾಲಯವೆಂದು ದೂರದಿಂದಲೇ ಕೈಮುಗಿದು ನಿಂತರು ಕೈಲಾಸಂ. ಸಮಾಪಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದರೆ ಇಬ್ಬರಲ್ಲಿಯೂ ಮಧುರ ಸಂಬಂಧ

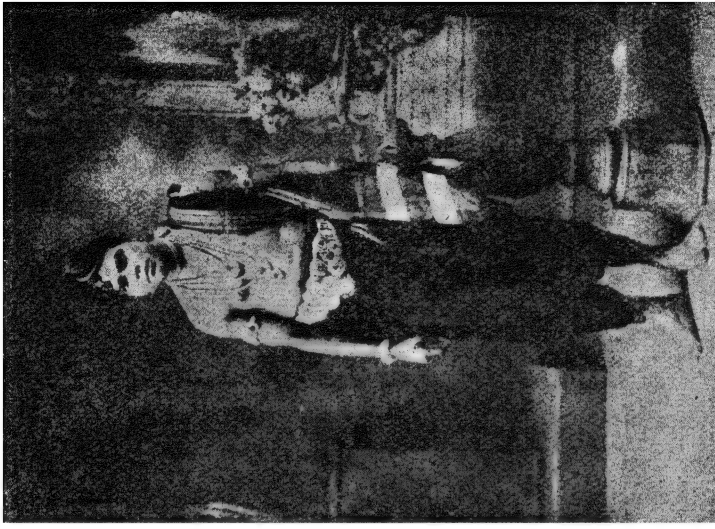

ಪಂಡಿತ ತಾರಾನಾಥರು ಮತ್ತು ಕೈಲಾಸಂ

ಹೋಂ ರೂಲಿಸಲ್ಲಿ ಕೈಲಾಸಂ

ಭರತ - ಕೈಲಾಸಂ

ಬೆಳೆಯುತ್ತಿತ್ತೆಂದು ನಾನು ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಹೇಳಲಾರೆ. ಗಾಂಧೀಜಿಯವರ ಉಗ್ರವೈರಾಗ್ಯ, ಜೀವನದ ಕ್ರಮಬದ್ಧತೆ, ಕರ್ಮಯೋಗ ಕೈಲಾಸಂ ಜಾಯಮಾನಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

ಗಾಂಧೀಜಿ ವಿಶ್ರಾಂತಿಗಾಗಿ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಬಂದು ಕೆಲಕಾಲವಿದ್ದರು. ಅವರಿಗೆ 'ಶಬರಿಸೇವೆ'ಯನ್ನರ್ಪಿಸುವ ಭಾಗ್ಯ ನಂದಿಗ್ರಾಮಕ್ಕೂ ದೊರಕಿತು. ಗಾಂಧೀಜಿಯವರ ಶಿಶ್ರೂಷೆಗೆ ನಿಂತಿದ್ದವರು ಡಾ| ಎಸ್. ಸುಬ್ಬರಾಯರು, ಮತ್ತು ಪಂಡಿತ ತಾರಾನಾಥಜೀಯವರು ಗಾಂಧೀಜಿ ಹೊರಡುವ ಮುನ್ನ ಇಬ್ಬರು ಪಂಡಿತರ ಹೆಗಲಮೇಲೆ ಕೈಹಾಕಿ 'ನಿಮ್ಮಿಬ್ಬರಿಗೂ ನಾನು ಋಣಿ. ನೀವು (ಡಾ| ಎಸ್. ಸುಬ್ಬರಾಯರಿಗೆ) ನನ್ನ ದೇಹಕ್ಕೆ ಚಿಕಿತ್ಸೆಮಾಡಿರುವಿರಿ, ನೀವು (ಪಂಡಿತ ತಾರಾನಾಥಜೀಯವರಿಗೆ) ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಚಿಕಿತ್ಸೆಮಾಡಿರುವಿರಿ' ಎಂದು ಹೇಳಿದಂತೆ. 'ತಮ್ಮ ದೀನ ಬಂಧು ಕಜೀರ್' ನಾಟಕದಿಂದ ಗಾಂಧೀಜಿಯವರಿಗೆ 'ತ್ರಿವಿಧಾನಂದ' ವನ್ನಿತ್ತ ಪಂಡಿತರ ಹಾಗೂ ಕೈಲಾಸಂ ಹಾರ್ದಿಕ ಸಂಬಂಧ ಅದ್ಭುತವಾಗಿತ್ತು. ಕೈಲಾಸಂ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. 'ನಾನು ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಮಾನಿಸುವುದು ಎರಡೇ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನು. ಒಬ್ಬರು ಗಾಂಧೀಜಿ-ಅವರ ಕರ್ಮಯೋಗಕ್ಕೆ, ಇನ್ನೊಬ್ಬರು ತಾರಾನಾಥರು-ಅವರ ಜ್ಞಾನವೈಭವಕ್ಕೆ. ಕೈಲಾಸಂ ಅವರ 'ಹೋಂರೂಲು' ನಾಟಕದ ಕೆಲ ಭಾಗವನ್ನು ಪಂಡಿತರು ತಮ್ಮ 'ಪ್ರೇಮ' ತ್ರೈಮಾಸಿಕದಲ್ಲಿ ೧೯೨೪ ರಲ್ಲಿ ಅಚ್ಚುಹಾಕಿಸಿದರು. ಕೈಲಾಸಂ ಅವರ 'ಪರ್ಪಸ್' ಬೆಳಕು ಕಂಡುದೂ 'ಪ್ರೇಮ' ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿಯೇ ೧೯೨೫ ರಲ್ಲಿ.

ಕೈಲಾಸಂ ಪಂಡಿತ ತಾರಾನಾಥರನ್ನು ಕಂಡುದು ೧೯೨೩ ರಲ್ಲಿ ಜಾಮುರಾಜಪೇಟೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಶ್ರೀಮತಿ ಶ್ರೀರಂಗಮ್ಮನವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ. ಪರಿಚಯ ನಿಕಟಸ್ನೇಹವಾಯಿತು. ಸ್ನೇಹ ಕ್ರಮಕ್ರಮೇಣ ಗುರುಶಿಷ್ಯ ಭಾವನೆಗೆ ಎಡೆಗೊಟ್ಟಿತು. ಪ್ರತಿದಿನ ಪಂಡಿತರು ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಇದ್ದಷ್ಟು ದಿವಸವೂ ಕೈಲಾಸಂ ರಾತ್ರಿ ಹತ್ತು ಹೊಡೆದಾನಂತರ ಅವರ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ರಾತ್ರಿ ೩-೪ರ ವರೆಗೆ ಅಖಂಡವಾಗಿ ಚರ್ಚೆ ಸಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ತಾರಾನಾಥರ ಶಿಷ್ಯರೊಬ್ಬರು ಕೈಲಾಸಂರನ್ನು ಕೇಳಿದರು.

‘ ಏಕೆ ಕೈ ಇಷ್ಟು ತಡವಾಗಿ ಬರುವಿರಿ? ’ ‘ ಮಾಸ್ತರನ್ನು ನೋಡಬರುವ ಕಚರಾಜನ ಎಲ್ಲಾ ಹೋಗಿ ಬಿಡಲಿ ಎಂದು. I want to have Master all for myself for a few hours at least ’ (ಕೆಲ ಗಂಟೆಗಳಾದರೂ ಮಾಸ್ತರು ನನಗೇ ಬೇಕು).

ತಾರಾನಾಥರ ಪರಿಚಯವಾಗುವ ಮುನ್ನವೇ ಕೈಲಾಸಂ ಅವರ ‘ಟೊಳ್ಳು ಗಟ್ಟಿ’ ಪ್ರಕಟವಾಗಿತ್ತು (೧೯೨೨ ರಲ್ಲಿ). ಅದಕ್ಕೆ ಕೆಲವು ಬಿರುಸಾದ ಟೀಕೆಟಿಪ್ಪಣಿಗಳು ಬಂದಿದ್ದವು. ಕೈಲಾಸಂ ಅಂದರೆ ಒಬ್ಬ ಸಾಮಾನ್ಯ ವಿದೂಷಕನೆಂದು ಜನ ಭಾವಿಸಿದ್ದ ಕಾಲವದು. ಟೊಳ್ಳು ಗಟ್ಟಿಗೆ ಬಹುಮಾನವಿತ್ತು ಅದನ್ನು ರಂಗಮಂಚಕ್ಕೇರಿಸಿದ ಅಮೆಚೂರ್ ನಾಟಕಮಂಡಲಿಯಲ್ಲಿ ಕೈಲಾಸಂ ಅವರನ್ನು ಆರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದವರು ತೀರ ವಿರಳ. ತೆಲುಗು ನಾಟಕಗಳ ಅಮಲಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಅಮೆಚೂರ್ ಸಂಘದ ಹಲವರಿಗೆ ಕೈಲಾಸಂ ಅಂದರೆ ಬೆಂಕಿಬೆಂಕಿ. ಟೊಳ್ಳು ಗಟ್ಟಿ ಜನಮನ್ನಣೆಯನ್ನು ದೊರಕಿಸಿಕೊಂಡ ಮೇಲಂತೂ ತೆಲುಗು ಪಕ್ಷದವರ ಈರ್ಷ್ಯೆ ಕ್ರೋಧಗಳಿಗೆ ಕೊನೆ ಮೊದಲಿಲ್ಲ. ಅಮೆಚೂರ್ ಸಂಘದ ಬಿಸಿಲು ಮಾಳಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಪ್ರತಿ ಸಂಜೆ ಕೈಲಾಸಂ ಭರ್ತ್ಸನೆ. ಆದರೆ ಕೈಲಾಸಂ ಎದುರಿಗೆ ಚಕಾರಶಬ್ದವೆತ್ತುವ ಧೈರ್ಯ ಯಾವ ಪ್ರಾಣಿಗೂ ಇಲ್ಲ.

ಇಂಥ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ಕೈಲಾಸಂ ಸಾಹಿತ್ಯ ತೇರು ಸಾಗಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಅವರ ಮನಸ್ಸು ಬಹಳ ನೊಂದಿದ್ದ ಕಾಲವದು. ತಲೆಯಲ್ಲಿ ತುಂಬಿದ್ದ ನೂರಾರು ನಾಟಕಗಳನ್ನು ಬರೆಯಲೋ ಬೇಡವೋ ಎಂದು ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಕಾಲವದು. ಕೈಲಾಸಂ ಜೀವ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಕೈಲಾಸಂ ಒಬ್ಬ ದೊಡ್ಡ ಕೈಲಾಸಂನನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಿತ್ತು ಶಾಂತಿಗಾಗಿ-ಸೌಹಾರ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನಕ್ಕಾಗಿ. ಬಿರುಗಾಳಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ ಈ ಹಡಗಿಗೆ ಆಗ ಸಿಕ್ಕಿದ ಲಂಗರು ತಾರಾನಾಥರು. ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ತಾರಾನಾಥರು ಕೈಲಾಸಂ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಅವರನ್ನೆತ್ತಿ ಹೃದಯಕ್ಕಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳದಿದ್ದರೆ ಕೈಲಾಸಂ ಅವರ ಮುಂದಿನ ಕೃತಿಗಳು ಬೆಳಕಿಗೆ ಬರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಹೇಳಬಲ್ಲೆ.

ತಾರಾನಾಥರು 'ಹೋಂರೂಲ್'ನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತಾ ನಾಟಕಕ್ಕೆ ಬರೆದ ಮುನ್ನುಡಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

“ . . . . ಜನಜಂಗುಳಿಯಲ್ಲಿ ಭಾಷಾ ಸಂಸ್ಕಾರಕ್ಕಿಂತ ಮುಂಚೆ ಬುದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಕಾರವನ್ನುಂಟುಮಾಡಲೇಬೇಕು. ಆದರೆ ತಿಳಿಯದ ನುಡಿಯಿಂದ ತಜ್ಞತೆಯು ತಲೆದೋರುವುದೇ? ಯೂರೋಪಖಂಡದಲ್ಲಿ ಇಂದಿಗೆ ಅಜ್ಞ ಜನರ ನುಡಿಯಲ್ಲಿ ಬರೆದ ಪುಸ್ತಕಗಳಿಗೆ ಬೇಡಿಕೆ ಹೆಚ್ಚು. ಈ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ (Cockney Literature) ಕೂಲಿಕಾರರ ವಾಚ್ಛೆಯ ಎಂದು ಹೆಸರು. ಇದರ ಮಾರಾಟವು ಮಿತಿಯಾಗಿ ಆಗುತ್ತದೆ. ಅಕ್ಷರ ಪರಿಚಯವಾಗಿ ಸಾಮಾನ್ಯ ಓದುಬರಹ ಬಲ್ಲವರಿಗೆ ವಾಚ್ಛೆಯನ್ನು ಓದಿ ಜ್ಞಾನ ಸಂಪಾದಿಸಲು ಭಾಷಾಭೇದವು ಅಡ್ಡಕಟ್ಟುವ ಒಡ್ಡಾಗಿ ನಿಲ್ಲಬಾರದು. ತಮಿಳು ನಾಡಿನ ಬಡಬಗ್ಗರು ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲೆಲ್ಲ ಕೂಲಿಗಾರರಾಗಿರಲಿಕ್ಕೆ ಅವರ ತಾಯ್ನುಡಿಯೇ ಒಂದು ಕಾರಣವು. ಅಂದಮೇಲೆ ಸುಸಂಸ್ಕೃತ ಭಾಷಾಭಿವೃದ್ಧಿಯು ಉದ್ದೇಶವಾದರೆ ಜನತೆಯಲ್ಲಿ ಮುಂಚೆ ವ್ಯವಹಾರ ಭಾಷೆಯ ಮೂಲಕ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸಬೇಕು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅದಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ನಾಟಕಗಳನ್ನು ನಿತ್ಯದ ನುಡಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಬರೆಯಬೇಕು. ಜನಜೀವನವನ್ನು ಚಿತ್ರಿಸುವಾಗ ನಾಟಕವು ಸ್ವವಿಮರ್ಶೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಆರ್ವಾಚೀನ ಜನಜೀವನದೊಡನೆ ಸಾಸಿವೆಯಷ್ಟಾದರೂ ಸಂಬಂಧವಿಡದ ಪುರಾತನ ಪೌರಾಣಿಕ ಚರಿತ್ರಾಂಶಗಳಿಂದಲೇ ನಮ್ಮ ನಾಟಕಗಳು ನೇಯಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದರಿಂದ ಅವುಗಳು ಸಮಾಜ ಸಂಸ್ಕರಣದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಬಂಜೆಯಾಗಿಬಿಟ್ಟಿವೆ. ನಾಟಕ ಪ್ರಯೋಗಗಳ ಪ್ರಧಾನೋದ್ದೇಶವು ದುಡ್ಡು ದೊರಕಿಸುವುದಾದ್ದರಿಂದ ನೋಟಕರ ಅವನತ (Degraded) ಅಭಿರುಚಿಗಳಿಗೆ ಆಹಾರವೀಯುವುದೇ ನಾಟಕಕರ್ತರ ಗುರಿಯಾಗಿದೆ. ಉಪದೇಶಕ್ಕಾಗಿ (Enlightenment) ಉದ್ದೀಪನ (excitement)ವಿರಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಮರೆತು ಬಿಟ್ಟಿರುವೆವು. ನಾಟಕ ನೋಡಿ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಹೋಗುವ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರು ತಮ್ಮ ಸ್ವಭಾವ ಶೋಧನೆಮಾಡಿ ದುರ್ಗುಣಗಳನ್ನು ದಬ್ಬಿ ಸದ್ಗುಣಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸುವ ಬೋಧನೆಯನ್ನು ಹೊಂದುವಂತಿರಬೇಕು. ಅಂದರೇ ನಾಟಕ ಸಂಸ್ಥೆಯು ಲೋಕಸಂಗ್ರಹ ಸಹಾಯಕವಾಗುವುದು.

“ಶ್ರೀ ಕೈಲಾಸಂ ಇವರ ನಾಟಕ ಪ್ರಹಸನಗಳು ಈ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯಾಗಿ ಹೊಳೆಯುವಂತೆ ಸೂಚಿಸುತ್ತವೆ. ಪಂಡಿತ ಪಾಮರರಿಂದಲೂ ಪುರಸ್ಕಾರವನ್ನು ಪಡೆದ ‘ಟೊಳ್ಳು ಗಟ್ಟಿ’ಯ ವಿಷಯವನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಬಲ್ಲರು. ಪ್ರಸ್ತುತ ಪುಸ್ತಕವೂ ಒಂದು ಪುಟ್ಟ ಸಾಮಾಜಿಕ ಪ್ರಹಸನವು. ಇದರಲ್ಲಿ ಅವರು ಸಮಾಜ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆಯೇ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸಿರುವರು. ಆದರೆ ಇದ್ದ ಬಗೆಯನ್ನು ಬಣ್ಣಿಸಿ ಚಿತ್ರಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಅವರು ಇರಬೇಕಾದ (Ideal) ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಮರೆತು ಮಂದಿಯನ್ನು ಮುಂದು ಗಾಣದಂತೆ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ನಾಟಕದಲ್ಲಿಯೇ ಆದರ್ಶ ಜೀವನದ ಚಿಲುಕವನ್ನು ಚಮಕಿಸಿ ಸಾಧನಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸಿದ್ದಾರೆ.

“ಹಾಸ್ಯದಲ್ಲಿ ಎಂಥ ಶಿಕ್ಷಣಶಕ್ತಿಯಿದೆಂಬುದಕ್ಕೆ ‘ಹೋಂರೂಲ್’ ಎಂಬ ಈ ಚಿಕ್ಕ ಪ್ರಹಸನವೇ ಸಾಕ್ಷಿ. ಸಮಾಜದ ಅಭಿರುಚಿಗೆ ಇಂಥ ಪ್ರಯೋಗಗಳು ಒಗ್ಗುತ್ತವೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಸ್ಕಾಸ್ಕರ ಈ ನಾಟಕವೊಂದು ನಮೂನೆ. ಓದುಗರಿಗೂ ನೋಟಕರಿಗೂ ಇದು ಸೊಂಪಾಗಿಯೂ ಸಮಂಜಸವಾಗಿಯೂ ಕಂಡುಬಂದಲ್ಲಿ ಇದೇ ಮಾದರಿಯ ಕೆಲವು ಪ್ರಹಸನಗಳನ್ನು ಬರೆಯಬೇಕೆಂದು ಶ್ರೀ ಕೈಲಾಸಂ ರವರ ಕೋರಿಕೆ.

“ಗ್ರಂಥಕರ್ತರು ಮೈಸೂರು ಸೀಮೆಯ ರೂಢ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಬರೆಯುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಅಖಿಲ ಕರ್ನಾಟಕಕ್ಕೆ ತಿಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇದರಿಂದೇನೂ ಉಪಯೋಗವಿಲ್ಲವೆಂದು ಕೆಲವರ ಆಕ್ಷೇಪ. ಮೊದಲು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಪ್ರಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಈ ಬಗೆಯ ಯತ್ನಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದೇ ಆದಕ್ಕೆ ಸಮಾಧಾನ. ಕೈಲಾಸಂ ಅವರು ಬರಿ ಮೇಲ್ವಂಕ್ತಿ; ಒಂದು ಕಿತ್ತೆ. ಉತ್ತಮವೂ ಉಚಿತವೂ ಎಂದು ತೋರಿದರೆ ಅದನ್ನು ಕನ್ನಡಿಗರೆಲ್ಲರೂ ತೀಡಬೇಕು.”

ಕೈಲಾಸಂ ಅವರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕೃತಿಗಳಿಗೆ ಅತ್ಯವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಬೇಕಾಗಿದ್ದ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ಮಾತ್ರವೇ ಅಲ್ಲ. ಅವರ ಭಾವ ವಿಚಾರಗಳು ಕಳೆಯಲು ತಾರಾನಾಥರು ಮಾಡಿದ ಕೃಷಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾದುದಲ್ಲ. ಕೈಲಾಸಂ ಅವರ ಸಾಮಾಜಿಕ ನಾಟಕಗಳ ಮಾತು ಏನೇ ಇರಲಿ ಅವರ

‘ ಪರ್ಪಸ್ ’ ನಾಟಕದ ರೂಪರೇಷೆ, ತಾತ್ವಿಕ ಬುನಾದಿ, ಕಟ್ಟಡದ ಕೌಶಲ ಕೈಲಾ ತಾರಾನಾಥರೇ ಬಾಧ್ಯರು. ತಾರಾನಾಥರ ಅಮೃತ ಹಸ್ತಸ್ಪರ್ಶ ವಿದ್ದ ‘ ಪರ್ಪಸ್ ’, ಅದರಿಂದ ವಂಚಿತವಾದ ‘ ವಿಪ್ರಶಾಪ ’ಗಳನ್ನು ಹೋಲಿಸಿ ನೋಡುವಾಗ ಈ ಅಂಶ ಸುಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ.

‘ ಪರ್ಪಸ್ ’ (ಏಕಲವ್ಯ) ನಾಟಕವನ್ನು (ಪ್ರೇಮ ೧೯೨೫) ಪ್ರಕಟಿಸಿದವರೂ ತಾರಾನಾಥರೇ. ಅದಕ್ಕೆ ಮುನ್ನುಡಿ ಬರೆಯುತ್ತಾ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ,

“ ನಾಟಕ ಸ್ವಾರಸ್ಯವಾದ ವಸ್ತುವೆನ್ನುವ ವಿಷಯ ಈಗಾಗಲೇ ಸಾಕಷ್ಟು ವ್ಯಾಸಿಸಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಹೊಸದಾಗಿ ಪ್ರಸ್ತಾವನೆ ಬೇಕಿಲ್ಲ. ವುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ರಂಗದಮೇಲೆ ಅದು ಬೋಧಪ್ರದವಾದ ಕಲೆಯೆಂದು ತಿಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಸ್ತಾವನೆ ಬೇಕು. ಅದು ರೂಢಮೂಲವಾದ ಜಾಡನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆ ಜಾಡು ಹಿಡಿದಮೇಲಂತೂ ಪ್ರಸ್ತಾವನೆ ಅತ್ಯವಶ್ಯಕವೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಪ್ರೇಕ್ಷಕರಿಗೆ ಕಚಗುಳಿಯಿಟ್ಟು ಉದ್ದೀಪನಗೊಳಿಸುವ ಅಭಿನಯ ಸಾಧ್ಯವಾದ ಕಥೆಯಿಲ್ಲಾ ನಾಟಕವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಉದಯಕಾಲದಲ್ಲಿ ವಿರಾಜಮಾನವಾಗುವ ರಕ್ತ, ನೀಲ ವರ್ಣಗಳು ಸೂರ್ಯನ ಅಗಮನವನ್ನು ಸೂಸುವಂತೆ ಕಲೆಯೂ ತನ್ನ ಸುಂದರ ವೈವಿಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನದ ಬೆಳಕನ್ನು ಸೂಸುತ್ತದೆ. ಗುರಿಯಿಂದ ವಿಚ್ಛೇದನಗೊಂಡ ಕಲೆ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಸಾಧನವಾಗುವುದರ ಬದಲು ನಾಶದ ಸಂಕೇತವಾಗುತ್ತದೆ.

“ ಗ್ರಂಥಕರ್ತರು ರೂಢಮಾರ್ಗವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆ ಜಾಡು ಹಿಡಿದಿದ್ದಾರೆ. ಮಹಾಭಾರತದಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತವಾಗಿರುವ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಸರಿ. ಏಕೆಂದರೆ ತನ್ನ ಹೆಸರನ್ನು ಸಾರ್ಥಕ ಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ ನಾಟಕ ಇತಿಹಾಸದಂತೆ ಒಣ ವಿಷಯ ನಿರೂಪಣೆ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅದು ಭೂತಕಾಲವನ್ನು ಚಿತ್ರಿಸುವುದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ನಯವಾಗಿ, ಅಗೋಚರವಾಗಿ ಭವಿಷ್ಯತ್ತನ್ನೂ ಸೂಚಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅದು ಜನತೆಯ ಪ್ರಾಚೀನ ಇತಿಹಾಸದ ಅನಾವರಣಮಾಡುವುದಲ್ಲದೆ, ಭವ್ಯವಾದ ಭವಿಷ್ಯವನ್ನು ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಅಗತ್ಯವಾದ ಸ್ಫೂರ್ತಿಯನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಡಬೇಕು. ಗ್ರಂಥಕರ್ತರ ಈ ಸುಂದರ ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ‘ ಉದ್ದೇಶ ’

“ಸಾರ್ಥಕ್ಕ”ಗಳೆರಡೂ ಸಾಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. ಓದುಗರು ಅದನ್ನು ತಮಗೆ ಸೂಕ್ತ ತೋರಿದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.”

ಕೈಲಾಸಂರ ಕಾವ್ಯದೃಷ್ಟಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಮೊನೆ, ಪಾಂಡಿತ್ಯ, ವಿವೇಚನೆಗಳ ಬುನಾದಿಯನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟ ತಾರಾನಾಥರು ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಮಹದುಸಕಾರಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರನ್ನು ಗುರುಗಳೆಂದು ಕೈಲಾಸಂ ಭಾವಿಸಿ ಆರಾಧಿಸುತ್ತಿದ್ದುದರಲ್ಲಿ ಆಶ್ಚರ್ಯವೇನು?

೩

ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಮಾನಸಿಕ ಬೆಳವಳಿಗೆಗೆ ಅವನ ಸಂಸ್ಕಾರ, ಹುಟ್ಟು ಹಾಗೂ ಗುರುಕಟಾಕ್ಷ ಕಾರಣವಾಗುವಂತೆ ಸಹವಾಸ, ವಾತಾವರಣಗಳೂ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತವೆ. ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನತೆ ವಾಸಿಸುವ ತಾರಾ ಮಂಡಲ ಪೇಟೆಯಲ್ಲಿ ಕೈಲಾಸಂ ಹುಟ್ಟಿದರು. ಸುತ್ತ ಮುತ್ತವಿರುವ ಕಬ್ಬನ್ ಪೇಟೆ, ಸುಣ್ಣಕಲ್ ಪೇಟೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಾಲ್ಯದ ಆಟಪಾಟಗಳು. ಸುಲ್ತಾನ್ ಪೇಟೆ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ. ಶ್ರಮಜೀವಿಗಳ ಮಕ್ಕಳು ಕೈಲಾಸಂರ ಬಾಲ್ಯ ಗೆಳೆಯರು. ಮುಂದೆ ಕೆಲವು ಕಾಲ ಕೈಲಾಸಂ ಡಮ್ಮ ಬಾಲ್ಯವನ್ನು ಹಾಸನದಲ್ಲಿ ಕಳೆಯಬೇಕಾಯಿತು. ಮದರಾಸಿನ ಹಿಂದೂ ಹೈಸ್ಕೂಲಿನಲ್ಲಿ ಕೈಲಾಸಂ ಮೆಟ್ರಿಕ್ಯುಲೇಷನ್ ಮುಗಿಸಿ ಪ್ರೆಸಿಡೆನ್ಸಿ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಬಿ.ಎ. ಮಾಡಿಕೊಂಡರು. ಶಿಕ್ಷಣ ಮಾಧ್ಯಮವೆಲ್ಲಾ ಇಂಗ್ಲಿಷಿನಲ್ಲಿ. ಆದರೆ ಸಂಸ್ಕೃತ ದ್ವಿತೀಯ ಭಾಷೆ. ಮದರಾಸಿನ ಹಿಂದೂ ಹೈಸ್ಕೂಲಿನಲ್ಲಿ ವಿ. ಎಸ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸಶಾಸ್ತ್ರಿ (ಅನಂತರ ರೈಟ್ ಆನರಬಲ್ ಶಾಸ್ತ್ರಿ) ಗಳ ಶಿಷ್ಯರಾಗುವ ಸುಯೋಗವೂ ಕೈಲಾಸಂರಿಗೆ ದೊರೆಯಿತು. ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಭಾಷೆಯ ಮೇಲಣ ಪ್ರೇಮ ಇಲ್ಲಿಂದಲೇ ಆರಂಭವಾಯಿತೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ.

ಈ ವೇಳೆಗೆ ಕೈಲಾಸಂರಿಗೆ ಇಂಗ್ಲಿಷ್, ಸಂಸ್ಕೃತ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಪಾಂಡಿತ್ಯ ದೊರೆತಿತ್ತು. ಕನ್ನಡ ಹರುಕುಮುರುಕಾಗಿ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಪ್ರವೇಶವಿರಲಿಲ್ಲ. ತಾರಾಮಂಡಲಪೇಟೆಯ ರೂಢಿಗನ್ನಡ, ಹಾಸನದ ನಾಡುಗನ್ನಡ ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕನ್ನಡ ಜನಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಕೈಲಾಸಂ ಯತ್ನಿಸಿದ್ದರು.

ಬಿ.ಎ. ಪದವೀಧರರಾಗಿ ಕೈಲಾಸಂ ಉಚ್ಚಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಲಂಡನ್ನಿಗೆ

ತೆರಳಿದರು. ಅಲ್ಲಿ ಆರುವರ್ಷಕಾಲ ವಾಸ. ಲಂಡನ್ ರಾಯಲ್ ಕಾಲೇಜ್ ಆಫ್ ಸೈನ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಭೂಗರ್ಭಶಾಸ್ತ್ರಾಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿ ಪ್ರೌಢ ಪ್ರಶಸ್ತಿಯನ್ನೂ ಏಳು 'ಫಸ್ಟ್ ಕ್ಲಾಸ್'ಗಳನ್ನೂ ಪಡೆದರು.

ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಕೈಲಾಸಂ ಮಾಧುವಿನಂತೆ ಫೇಲಾಗುತ್ತ ಬರಲಿಲ್ಲ; ಆದರೆ ಪುಟ್ಟುವಿನಂತೆ ಪುಸ್ತಕ ಪಿಶಾಚವೂ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಪರೀಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ಪ್ಯಾಸುಮಾಡಿದರೂ ಅವರ ಒಲವಿದ್ದುದು ಆಟದ ಬಯಲಲ್ಲಿ. ಫುಟ್ ಬಾಲ್, ಕ್ರಿಕೆಟ್, ಹಾಕಿ ಆಟಗಳಲ್ಲಿ ಕೈಲಾಸಂಗೆ ತುಂಬ ಪ್ರೀತಿ. ಲಂಡನ್ನಿನಲ್ಲಿ ಕೈಲಾಸಂರು ಸಹಪಾಠಿಗಳ, ಸುತ್ತಮುತ್ತಣವರ, ಕಂಡು ಕಂಡವರ ವಿಶ್ವಾಸ ದೊರಕಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದುದು ಅವರ ಕ್ರೀಡಾಭಿರುಚಿಯಿಂದ.

ಲಂಡನ್ನಿನಲ್ಲಿ ಕೈಲಾಸಂ ಭೂಗರ್ಭಶಾಸ್ತ್ರವೊಂದಕ್ಕೇ ತಮ್ಮೆಲ್ಲ ಹೊತ್ತನ್ನು ಮೀಸಲುಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಜನತೆಯ ಜೀವನ ಪಾಠದ ಕಡೆಗೆ ಅವರ ಹೆಚ್ಚು ಲಕ್ಷ್ಯ ಹೋಗಿತ್ತು. ಜನರ ಮಾತು ಕತೆ, ಹಾಡು ಕುಣಿತ ಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಕಲಿತರು. ಅವರ ಹಲವು ಹನ್ನೊಂದು ಭಾಷಾ ವೈವಿಧ್ಯ ವನ್ನು ಅವರಂತೆಯೇ ಆಡಿ ತೋರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಹಾಡು, ಹಾಸ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ವಿಲಾಯಿತಿಯವರಿಗೆ ಪಾಠ ಕಲಿಸುವಷ್ಟು ನಿಷ್ಣಾತತೆಯನ್ನು ದೊರಕಿಸಿ ಕೊಂಡರು. ಸೈನ್ಸ್ ಕಾಲೇಜಿನ ಅವಧಿ ಮುಗಿದಮೇಲೆ ಆರುತಿಂಗಳುಕಾಲ ಕೈಲಾಸಂ ಗಳೆಯರು ಅವರನ್ನು ಲಂಡನ್ನಿನಲ್ಲಿಯೇ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದ ಅನಂತರ ಊರಿಗೆ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟರು.

ಕೈಲಾಸಂ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಲಂಡನ್ನಿನಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸಿದುದು ಲಂಡನ್ನಿನ ನಾಟಕ ಶಾಲೆ. ಅವರು ಲಂಡನ್ನಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಆರು ವರ್ಷ ಅಲ್ಲಿನ ರಂಗದಮೇಲೆ ಪ್ರದರ್ಶಿತವಾದ ಯಾವ ನಾಟಕನ್ನೂ ಬಿಡದೆ ನೋಡಿದರು. ಒಂದೊಂದು ನಾಟಕವನ್ನು ನೂರು ನೂರು ಸಲ ನೋಡಿದ್ದೂ ಉಂಟು. ಲಂಡನ್ನಿನಲ್ಲಿ ನಮ್ಮಲ್ಲಿರುವಂತೆ ನಿತ್ಯ ನಾಟಕವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಮೂರು ತಿಂಗಳು ನಾಟಕದ 'ಮುತ್ತು'. ಕೈಲಾಸಂ ಒಮ್ಮೆ ಹೇಳಿದರು. 'ನಾನು ಒಂಭತ್ತು ತಿಂಗಳು ಕಾರ್ಪಣ್ಯದ ಜೀವನ ನಡೆಸಿ ಕಾಸಿಗೆ ಕಾಸು ಗಂಟು ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದೆ. ನಾಟಕದ ಸೀಸನ್ ಆರಂಭವಾಗುತ್ತಲೆ ಪುಡಿಗಂಟನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿ ಧಾರಾಳವಾಗಿ ಖರ್ಚುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ಆ ಮೂರು ತಿಂಗಳೂ

ನಾನು ನಾಟಕ ನೋಡದ ದಿನವಿಲ್ಲ.' ನಾಟಕಗಳನ್ನು ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಕೈಲಾಸಂ ಮಾಡದ ತ್ಯಾಗವೇ ಇಲ್ಲ. ಲಂಡನ್ನಿನ ಚಳಿಯನ್ನನು ಭವಿಸಿ, ಒಪ್ಪತ್ತು ಊಟಮಾಡಿ-ಅಥವಾ ನಾಲ್ಕು ಕಪ್ಪು ಚಹಾ ಕುಡಿದು ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಹಣ ಮಿಗಿಸಿ ನಾಟಕಕ್ಕರ್ಪಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಬಾಲ್ಯದ ನಾಟಕದ ಚಟ ಈಗ ಅವರಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಾಧನವಾಯಿತು.

ಯೂರೋಪಿನ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ನಟರ ಪ್ರದರ್ಶನಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಬಂದು ಅವರನ್ನನುಕರಿಸಿ ಗೆಳೆಯರನ್ನು ಉಲ್ಲಾಸಗೊಳಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಕೈಲಾಸಂರ ನಾಟಕಗಳ 'ಡಿಕ್ಲ ಮೇಷನ್'ಗಳ (ಪ್ರಸಂಗಗಳ) ಬುನಾದಿ ಲಂಡನ್ನಿನಲ್ಲಿಯೇ ಸ್ಥಾಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು.

ನಾಟಕಗಳಷ್ಟೇ ಸಂಗೀತವನ್ನು ಕಂಡರೆ ಕೈಲಾಸಂಗೆ ಹುಚ್ಚು. ಲಂಡನ್ನಿನಲ್ಲಿ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಐರೋಪ್ಯ ಸಂಗೀತವನ್ನು ಕಲಿಯಲಾರಂಭಿಸಿದರು. ಜನರಲ್ಲಿ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಮಾರ್ಸೆಲ್-ತಿಪ್ಪರೇರಿ-ಕಾನ್ ಸ್ವಾಂಟೆ ನೋವಲ್ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಅನ್ಯಾದೃಶವಾಗಿ ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಬಿರೋವನ್ ಮತ್ತು ವ್ಯಾಕ್ಸರ್ ಇವರ ಕೃತಿಗಳ ಹಾಡುಗಾರಿಕೆಯೆಂದರೆ ಕೈಲಾಸಂರಿಗೆ ತುಂಬ ಭಕ್ತಿ. ನನ್ನ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಬೀರೊವನ್ ಚಿತ್ರವನ್ನು ನೋಡಿ ಒಮ್ಮೆ ಕೈಲಾಸಂ 'He always reminds me of our great Tatajee Bhishma' (ಅವನು ಯಾವಾಗಲೂ ನನಗೆ ತಾತಾಜಿ ಭೀಷ್ಮನ ನೆನಪು ತರುತ್ತಾನೆ) ಎಂದು ಹೇಳಿದರು.

ಈ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ಅಚ್ಚ ಕಾಕ್ಷಿಯಂತಿದ್ದ ಕೈಲಾಸಂ ಅವರನ್ನು ಯಾರೂ ಭಾರತೀಯರೆಂದು ನಂಬಲಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ನಾನೊಮ್ಮೆ ಕೇಳಿದೆ

‘ಲಂಡನ್ನಿನಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ನಿಮಗೆ ಭಾರತದ ನೆನಪಾಗುತ್ತಿತ್ತೇ?’

‘ಆಗದೆ ಉಂಟೇ? I had to get money from pop (ತಂದೆಯಿಂದ ದುಡ್ಡು ತರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿತ್ತು)’.

ಕೈಲಾಸಂರ ಒಳಗೆ ಒಂದು ಪ್ರಬಲವಾದ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಮನೆಮಾಡಿ ಕೊಂಡಿರದಿದ್ದರೆ ಅವರು ಲಂಡನ್ ಬಿಟ್ಟು ಭಾರತಕ್ಕೆ ಮರಳುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಮರಳಿ ಬಂದಿದ್ದರೂ ಪಕ್ಕಾ ಸಾಹೇಬರಂತೆ ಬಸವನಗುಡಿ ಬಂಗ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಬದುಕು ತಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು.

ಕೈಲಾಸಂ ಶಿಕ್ಷಣ ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು ವಿಲಾಯತಿಯಿಂದ ಊರಿಗೆ ಬಂದ ಕೆಲವು ದಿವಸಕ್ಕೆ ಅವರಿಗೆ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಉನ್ನತ ಅಧಿಕಾರವೂ ಸಿಕ್ಕಿತು.

ಆ ಅಧಿಕಾರ ಕೈಲಾಸಂ ರಕ್ತಕ್ಕಂಟಿಲಿಲ್ಲ. ಕೆಲವು ವರ್ಷ ಕಳೆದವು ಸರ್ಕಾರಿ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ. ಒಂದು ದಿನ ಅದಕ್ಕೆ ತಿಲತರ್ಪಣ ಅರ್ಪಿಸಿ 'ಗೋವಿಂದ' ಎಂದರು. ತಲೆಯಮೇಲಿದ್ದ ದಾಸ್ಯದ ಸಿಂಬಿಯನ್ನಿಳುಹಿ ಕನ್ನಡ ನಾಟ್ಯರಂಗದ ಕಿರೀಟವನ್ನು ಧರಿಸಿದರು. ಇವರು ಕೆಲಸ ಬಿಟ್ಟದ್ದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರ ಮರುಗಿದ ಹಾಗೂ ಕಂಡುಬರಲಿಲ್ಲ. ಆಗಾಗಲೇ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೂ ಕೈಲಾಸಂಗೂ ಸಾಕಷ್ಟು ತಿಕ್ಕಾಟವಾರಂಭವಾಗಿತ್ತು.

ಮಾಸ್ತಿಯವರ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಜನ ಕೊಟ್ಟ ಪುರಸ್ಕಾರ, ಕೈಲಾಸಂ ನಾಟಕಗಳಿಗೆ ಜನ ತೋರಿದ ತಿರಸ್ಕಾರಗಳನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಿದರೆ ನಮ್ಮ ಜನ ಸರ್ಕಾರಿ ಅಧಿಕಾರದ ಎಂಥ ದಾಸರಾಗಿದ್ದಾರೆಂಬುದು ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಕೈಲಾಸಂ ಹುದ್ದೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದಿದ್ದರೆ ಅವರು ನಿವೃತ್ತರಾಗುವ ವೇಳೆಗೆ ರೂ. ೧೫೦೦ ಸಂಬಳ ತೆಗೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ರೂ. ೫೦೦ ವಿರಾಮವೇತನ ವಂತೂ ಅವರಿಗೆ ಕಟ್ಟಿಟ್ಟ ಮುಡುವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿದ್ದಾ ಅವರು ಅದೇ ಹೋಂ ರೂಲು, ಅಮ್ಮಾವ್ರ ಗಂಡ ನಾಟಕಗಳನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದರೆ ಒಮ್ಮೆಲೇ ಅವರು 'ಆಚಾರ್ಯ ಪುರುಷರ' ಅವರ ಆಕಾಶವನ್ನಡರು ತ್ತಿದ್ದರು. ಡಾ| ರಾಧಾಕೃಷ್ಣನ್ ಅವರು ಹೇಳಿರುವಂತೆ

“ ದೌರ್ಭಾಗ್ಯದಿಂದ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾನ ಅಥವಾ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದಲ್ಲಿ ಎಡೆ ಸಾಹಿತ್ಯ ಮನ್ನಣೆಗೆ ಅತ್ಯವಶ್ಯಕವಾಗಿದೆ. ಎರಡರ ಮೇಲೂ ಕೈಲಾಸಂಗೆ ಹಕ್ಕಿಲ್ಲ. ನಿಂದೆ, ಕಟುಟೀಕೆ, ದೇಶಾಂತರ, ಉಗ್ರ ಏಕಾಂಗಿತನಗಳೇ ಪ್ರತಿಭಾಶಾಲಿ ಯನ್ನು ನಿರ್ದೇಶಿಸುವ ಲಕ್ಷಣಗಳೆಂಬ ಸಂಪ್ರದಾಯವನ್ನು ಅವರು ಉದಹರಿಸುವಂತಿದೆ.” *

* “Unfortunately in our country official position or a place in the University seems to be necessary for literary recognition.

ಕೈಲಾಸಂ ಆರಿಸಿದ್ದು ತಿರುಳ್ಗನ್ನಡದ ತಿರುಕನ ಬಾಳು. ಬಂಗಲೆ, ಸಂಸಾರ, ಅಧಿಕಾರ, ಸಂಪತ್ತು, ಮೋಟಾರು ವಾಹನ, ಕೈಗೊಂದು ಕಾಲಿ ಗೊಂದು ಆಳು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅವರು ಬಾಳಿ ಬದುಕಿ ವಿರಾಮವೇತನ ಪಡೆದು ಸರ್ಕಾರದ ಸಾವಿರ ಗುಲಾಮರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರಾಗಿ ಹೋಗಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅವರಿಗೆ ಪ್ರಿಯವಾದದ್ದು ಟೊಳ್ಳು ಗಟ್ಟಿಯ ಮಾಧೂ ಬಾಳುವೆ, ಪೋಲಿ ಕಿಟ್ಟಿಯ ಜೀವನ ಕ್ರಮ; ಬಡತನ ಸಿರಿತನಗಳು ಮನಸ್ಸಿನ ಪ್ರತೀಕಗಳೆಂಬ ಆತ್ಮಜ್ಞಾನ. ನಾಟಕವಾಡಿ, ಅಡಿಸಿ, ಊರೂರು ತಿರುಗಿ ತೋರಿಸಿ, ಕಲಿಸಿ ಕಲಿತು ಬಾಳಕೊಡವನ್ನು ಅನುಭವ ದಿಂದ ತುಂಬುವ ರಸಜೀವನ.

ಜನತೆಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಬೆಳೆದ ಕವಿ ನುತ್ತೆ ಜನತೆಯ ಬಳಿ ಬಂದು ನಿಂತರು. 'ನಿಮ್ಮ ವಿಳಾಸವೇನು ಕೈಲಾಸಂ' ಎಂದು ಯಾರಾದರೂ ಕೇಳಿದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಕೈಲಾಸಂ ದಿಟ್ಟತನದಿಂದ 'C/o Streets (ಬೀದಿಯ ಪಾಲು)' ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದರದು ನಗರ ಸಭೆ ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಿದ ತಾರುಬಳಿದ ಬೀದಿಯಲ್ಲ, ಕಲಾಭಿಮಾನಿ ದೇವತೆ ನಿರ್ಮಿಸಿದ ಕಲಾವೀಧಿ.

೪

ಅಮೆಚೂರ್ ನಾಟಕಮಂಡಳಿಯ ತೆಲುಗು ಗುಂಪು ಕೈಲಾಸಂರ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿದ್ದರೂ ಅವರ ಪ್ರತಿಭೆಯನ್ನರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅವರಿಗೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಕೊಡುತ್ತಿದ್ದವರಲ್ಲಿ ಪಿ. ಕೋದಂಡರಾವ್ ಮತ್ತು ಬಿ. ಟಿ. ಕೃಷ್ಣಯ್ಯಂಗಾರ್ ಮುಖ್ಯರು. ಕೈಲಾಸಂ ನಾಟಕಗಳ ಉಜ್ವಲ ಭವಿಷ್ಯ ವನ್ನು ಕೋದಂಡರಾಯರು ಕಂಡುಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಇವರಲ್ಲದೆ ಕೋಲಾರದ ಸಂಪದ್ಗಿರಿರಾಯರು, ಕಂದಾಡೆ ಕೃಷ್ಣಯ್ಯಂಗಾರ್ಯರು ಮತ್ತು ತಿರುಮಲೆ ತಾತಾಚಾರ್ಯ ಶರ್ಮರು ಕೈಲಾಸಂರಿಗೆ ಎಲ್ಲ ರೀತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ನೆರವಾಗು ತ್ತಿದ್ದರು.

Kailasam cannot lay claim to either. He rather illustrates the tradition that abuse, criticism, exile and fierce solitariness mark the man of genius".

Dr. S. Radhakrishnan.

ಅಮೆಚೂರ್ ಸಂಘದಲ್ಲಿ ಆಗ ಟಿ. ರಾಘವಾಚಾರ್ಯರ ಪ್ರಾಬಲ್ಯ. ಅವರು ಬರೆದ ನಾಟಕವಾಗುವ ಹಾಗೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ಧರ್ಮಾವರಂ ಕೃಷ್ಣಮಾಚಾರ್ಯರ ನಾಟಕಗಳ ಪರಮಭಕ್ತರಾಗಿದ್ದರು. ನಾಟಕ ಪ್ರದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಕೃಷ್ಣಮಾಚಾರ್ಯರ ಭಾವಚಿತ್ರಕ್ಕೆ ಮಾಲೆ ಹಾಕಿ 'ಆಂಧ್ರನಾಟಕ ಪಿತಾಮಹ'ನೆಂದು ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡುವುದು ಪದ್ಧತಿಯಾಗಿತ್ತು. ಕೈಲಾಸಂ ಅದನ್ನು ವಿಡಂಬಿಸಿ ಟೊಳ್ಳುಗಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಗುಂಡೂರಾಯ 'ಕರ್ನಾಟಕ ಪ್ರಹಸನ ಪಿತಾಮಹ ಪಂಡಿತ ವಂಡಲಾಗ್ರೇಸರ, ಚಂಡ ಪ್ರಚಂಡ' ಗುಂಡೂರಾಯರಿಗೆ ನಮೋಸ್ತುಮೆ ಮಾಡುವಂತೆ ಬರೆದರು. ಅದೇ ಅಣಕವಾಡಿಗೆ ನರಸಿಂಹರಾಜ ಪಾರಿತೋಷಕವೂ ೧೯೧೯ ರಲ್ಲಿ ನಡೆದ ನಾಟಕ ಸ್ಪರ್ಧೆಯಲ್ಲಿ ಮೊರಕತು. ತೆಲುಗು ಗುಂಪಿನ ಪ್ರೀತ್ಯಾದರ ಕೈಲಾಸಂ ಬಗ್ಗೆ ಎಷ್ಟು ಬೆಳದಿರಬಹುದು ಈ ಅಣಕದಿಂದ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಅಮೆಚೂರ್ ಸಂಘದಲ್ಲೇ ತಮ್ಮ ನಾಟಕಗಳನ್ನು ಮುಂದೊತ್ತಲು ಕೈಲಾಸಂ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರು; ಕಾಗದದ ಮೇಲೆ ಮೂಡದ 'ಕಟ್ಟಿಟ್ಟ ಕುರಿ-ಕಿತ್ಯೊಂಡ್ರೆ ಕಿರುಬ', ತರುವಾಯ ಅಚ್ಚಾದ 'ಬಂಡ್ವಾಳ್ವಿಲ್ಲ ಬಡಾಯಿ' ಮೊದಲಾದ ಪ್ರಹಸನಗಳು ಪ್ರದರ್ಶಿತವಾದವು.

ಕೈಲಾಸಂರನ್ನು ಬೆನ್ನಿಗೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು, ಅವರ ಪ್ರತಿಭೆಯ ಪ್ರಚೋದನಕ್ಕೆ ನೆರವಾದವರು ದೇಶೀಯ ವಿದ್ಯಾಶಾಲೆಯ ಕೋ. ಸಂಪದ್ಗಿರಿರಾಯರು, ಕಂದಾಡೆ ಕೃಷ್ಣಯ್ಯಂಗಾರ್ಯರು ಮತ್ತು ದೇಶೀಯ ವಿದ್ಯಾಶಾಲೆಯ ಅಧ್ಯಾಪಕ ವರ್ಗದಲ್ಲಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಸದಾ ಅಧ್ಯಾಪಕರೊಂದಿಗಿರುತ್ತಿದ್ದ ತಿರುಮಲೆ ತಾತಾಚಾರ್ಯ ಶರ್ಮರು. ದೇಶೀಯ ವಿದ್ಯಾಶಾಲಾ ಪತ್ರಿಕೆಗೆ ಗುಂಡೂರಾಯನ ನಾಲ್ಕು ಗುಳಿಗೆ ಇರಲೇಬೇಕು. 'ಪೋಲಿ ಕಿಟ್ಟಿ' ಮೊದಲನೆಯ ಭಾಗವನ್ನು ೧೯೨೩ ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿದ ಕೀರ್ತಿಯೂ ದೇಶೀಯ ವಿದ್ಯಾಶಾಲಾ ಪತ್ರಿಕೆಯದೇ ಆಗಿದೆ.

ಕೈಲಾಸಂಗೂ ದೇಶೀಯ ವಿದ್ಯಾಲೆಶಾಲೆಗೂ ಅಪೂರ್ವ ಋಣಾನ್ವ ಬಂಧ. ಸಂಜೆಯಾದರೆ ಕೈ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಜರು. ಹುಡುಗರೊಂದಿಗೆ ಹುಡುಗ. ಅವರಿಗೆ ಹಾಕಿ, ಕ್ರೆಕೆಟ್ ಹೇಳಿಕೊಡುವ ಗೌರವ ಅಧ್ಯಾಪಕ. ಆಟ ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ ಆಟದ ಬಯಲಿನಲ್ಲಿ ಕೈಲಾಸಂ ಮಾತಿನ ಸುರಿಮಳೆ.

ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ದೇಹದ ಬೆಳವಳಿಗೆಯ ಜತೆಗೆ ಕೈಲಾಸಂ ತಮ್ಮ ರಸಮಧುರ ವಾಕ್ಪ್ರವಾಹದಿಂದ ಅವರ ಮನಸ್ಸನ್ನೂ ತಿದ್ದುತ್ತಿದ್ದರು. ಕೈಲಾಸಂ ಕಾವ್ಯೋತ್ಸವ, ಅರವತ್ತರ ಹಬ್ಬಗಳು ಆ ಶಾಲೆಯ ಸಭಾಂಗಣದಲ್ಲಿ ನಡೆದುದು ಯಥೋಚಿತವಾಗಿದೆ. ಕೈಲಾಸಂ ಗೃಂಥಾಲಯದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ 'ಕರ್ಣ' ನಾಟಕವನ್ನು ಬೆಂಗಳೂರಿನ ರಸಿಕರಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸಿದುದೂ ಅಲ್ಲೇ.

ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಅಧ್ಯಕ್ಷಸ್ಥಾನ ಕೈಲಾಸಂಗೆ ಗೃಂಥಾಲಯದಲ್ಲಿ ಲಭಿಸಿತು. ಗೃಂಥಾಲಯಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಕೈಲಾಸಂ ಒಮ್ಮೆಯೂ ಪರಿಷತ್ತಿನೊಳಗೆ ಕಾಲಿಡಲಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ಗಮನಾರ್ಹವಾದ ವಿಷಯ. ಅವರಿಗೆ ಪರಿಷತ್ತು, ಅದರ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಎಂದರೆ ತುಂಬ ತಿರಸ್ಕಾರ. ಪರಿಷತ್ತನ್ನು ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ 'ಪರಬತ್' ಎಂದು ಪರಿಹಾಸ್ಯಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಕನ್ನಡವನ್ನು ದ್ವಾರಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೊರಟಿದ್ದ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಸಾಹಿತ್ಯ ವೀರರು ಒಮ್ಮೆಯಾದರೂ ಕೈಲಾಸಂ ಅವರ ಹೆಸರನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರನ್ನು ಪರಿಷತ್ತಿನ ಒಳಗೆ ಬರಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ತಮ್ಮ ಗೌರವಕ್ಕೆ ಕುಂದೆಂಬ ಭಾವನೆಯೂ ಆ 'ಸ್ವಪ್ರತಾಪ ಪ್ರಚಾರ ವೀರ'ದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿತ್ತು. ಕೈಲಾಸಂ ಮನಸ್ಸು ಪರಿಷತ್ತೆಂದರೆ ಕಹಿಯಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಇನ್ನೂ ಒಂದು ಕಾರಣ. ಗೃಂಥಾಲಯ ಇಸವಿಯ 'ಪ್ರಬುದ್ಧ ಕರ್ಣಾಟಕ'ದ ಒಂದು ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ 'ಟೊಳ್ಳು-ಗಟ್ಟಿ'ಯ ಮೇಲೆ ಸುದೀರ್ಘ ವಿಮರ್ಶೆ ಪ್ರಕಟವಾಯಿತು. ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ಕೈಲಾಸಂ ತುಂಬ ನೊಂದರು. ಪ್ರಬುದ್ಧ ಕರ್ಣಾಟಕದ ಗುಂಪು, ಪರಿಷತ್ತಿನ ಗುಂಪು ಒಂದೇ ಆಗಿದ್ದುದರಿಂದ ಅವರ ಆಗ್ರಹ ಇಬ್ಬರ ಮೇಲೂ ಒಂದೇ ಸಮಾನಾಗಿ ಬೀಳಿ ಯಿತು.

ಗೃಂಥಾಲಯದಲ್ಲಿ ಕೈಲಾಸಂ ಅವರ ಹೆಸರು ಅಧ್ಯಕ್ಷಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಸೂಚಿತವಾಯಿತು. ಕೈಲಾಸಂ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೋ ಪ್ರವಾಸಮಾಡುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಕಾರ್ಯಾಲಯದ ಅಂಚೆ ಅವರಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ತಲುಪಲಿಲ್ಲ. ಬೇರೆಯವರು ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿ ಆರಿಸಿ ಬಂದರು. ಪರಿಷತ್ತಿನವರು ಉದ್ದೇಶ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಈ ಸಂಚನ್ನು ಮಾಡಿದರೆಂದು ಕೈಲಾಸಂ ನಂಬಿದರು. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಪರಿಷತ್ತಿನ ತಪ್ಪೇನೂ ಇಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ವಿವರಿಸಿದಾಗ

ಕೈಲಾಸಂ ' ಇದುವರೆಗೆ ಸರಿಯಾಗಿದ್ದವರು ಪರಿಷತ್ತಿನ ಗುಂಪು ಸೇರಿ ಕೊಂಡು ಏಕೆ ಜಾತಿ ಕೆಟ್ಟಿರಿ' ಎಂದರು.

ಮದರಾಸಿನಲ್ಲಿ ೧೯೪೫ ರಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಸಮ್ಮೇಳನಕ್ಕೆ ಕೈಲಾಸಂ ಆರಿಸಿ ಬಂದರು. ತಮ್ಮ ಆಯ್ಕೆಯ ಸುದ್ದಿ ಕೇಳಿ ಅವರಿಗೆ ಪರಮ ಸೋಜಿಗವಾಯಿತು. ಇದು ಪರಿಷತ್ ಗುಂಪಿನ ಪರಾಭವವೆಂದು ಅವರು ಹಿರಿಹಿರಿ ಹಿಗ್ಗಿದರು.

ಪರಿಷತ್ತಿನ ಬಗ್ಗೆ ಈ ಧೋರಣೆಯನ್ನು ತಳೆದಿದ್ದವರು ಕೈಲಾಸಂ ಒಬ್ಬರೇ ಅಲ್ಲ. ಪರಿಷತ್ತಿನ ರಾಜಕಾರಣವನ್ನೊಪ್ಪದ ಗೋವಿಂದಪೈಗಳವರು ಇಂದಿಗೂ ಅಧ್ಯಕ್ಷಸ್ಥಾನವನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸುತ್ತ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ ಜಿನ್ನಪ್ಪ ಉತ್ತಂಗಿಯವರು ಪರಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿಯೇ ಅದನ್ನು ' ವೆಸ್ಟ್‌ಮಿನಿಸ್ಟರ್ ಆಬೆ' (Westminster Abbey-ಸತ್ತವರ ಸ್ಮಾರಕ ಮಂದಿರ) ಎಂದು ಕರೆದರು. ಪರಿಷತ್ತನ್ನು ಹುಟ್ಟುಹಾಕಿ, ಕಟ್ಟಿ ಬೆಳೆಸಿದ ಆಲೂರ ವೆಂಕಟರಾಯರು ಅದರಿಂದ ದೂರವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಕನ್ನಡದ ಸರ್ವತೋಮುಖ ಬೆಳವಳಿಗೆ ಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಬೇಕಾದ ಸಂಸ್ಥೆ ಕೆಲವರ ' ತಮಿಳಿ' ಯಾಗಿದೆಯೆಂದು ಜನ ಸಾಮಾನ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಕೈಲಾಸಂರಿಗೆ ಇದ್ದ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಲು ಯಾರಿಂದಲೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಕೈಲಾಸಂರಿಗೂ ಕನ್ನಡಕ್ಕೂ ಇದ್ದ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಕಂದಾಡೆ ಕೃಷ್ಣಯ್ಯಂಗಾರ್ಯರು ಹೀಗೆ ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ.*

“ ಪೂರ್ವಿಯಾಗಿ ಕೈಲಾಸಂ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿಯೇ ಬರೆದಿದ್ದರೆ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವೇ ಎಂದು ಪರಿತಾಪಪಡುವುದು ಸಹಜ. ಇಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಸಹಜವಾದರೂ ಆ ಪರಿತಾಪ ನಮ್ಮನಮ್ಮಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದರೆ ಮೇಲು. ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ರಚಿಸಿದವನು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಏತಕ್ಕೆ ಮಾಡಬಾರದಾಗಿತ್ತು ಎಂದಾಕ್ಷೇಪವನ್ನೊಡ್ಡುವ ಅಧಿಕಾರ ನಮಗಿಲ್ಲ. ಇಂಗ್ಲಿಷಿನಲ್ಲಿ ರಚನೆ ಮಾಡಿದಷ್ಟು ಸೊಗಸಾಗಿಯೂ ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿಯೂ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಆಗಲಾರದೆಂದೇ ಆತನ ಭಾವನೆ. ವಾಸ್ತವ

* ನಾನು ಕಂಡ ಕೈಲಾಸಂ—ಪುಟ ೮೦.

ವಾಂಶವೂ ಹಾಗೆಯೇ. ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಕೈಲಾಸಮಿಗೆ ಅಭಿಮಾನವಿಲ್ಲ ವೆಂದಲ್ಲ. ಆದರೆ ಕನ್ನಡವೊಂದೇ ಪವಿತ್ರ ಭಾಷೆಯೆಂಬ ಅಭಿಮತವಿಲ್ಲ. ಆತನಿಗೆ ಎಲ್ಲ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ವಿಶ್ವಾಸವುಂಟು; ಪವಿತ್ರತೆಯ ಸೋಂಕು ತಗಲಿದ್ದರೆ ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ. ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿಯೂ ಬಹಿರಂಗದಲ್ಲಿಯೂ ಕೈಲಾಸಂ ಭಾರತೀಯನಾದಾತನು; ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿದ ಕನ್ನಡಿಗ ನಲ್ಲ. ತಿಪ್ಪರಳ್ಳಿ ಮಲೆಯಾಳದಲ್ಲಿಯೂ ಟೊಳ್ಳುಗಟ್ಟಿ ತಮಿಳಿನಲ್ಲಿಯೂ ರೂಪತಾಳಿತು. ಕನ್ನಡಿಗರ ಗಂಟು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಕೈಲಾಸಂ; ಎಲ್ಲ ಭಾರತೀಯರಿಗೂ ಗಂಟು. ಆತನ ಹೃದಯಬಾಂಧವರು ಕನ್ನಡ ನಾಡಿ ನಲ್ಲಲ್ಲದೆ ತಮಿಳುನಾಡಿನಲ್ಲಿಯೂ ಕೇರಳದಲ್ಲಿಯೂ ಆಂಧ್ರ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಇರುವರು. ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಕೈಲಾಸಂ ಹುಟ್ಟಿ ಬೆಳೆದುದು ಕನ್ನಡಿಗರ ಸೌಭಾಗ್ಯವೆಂಬುದು ದಿಟವಾದರೂ ಅದು ಆಕಸ್ಮಿಕ ಘಟನೆ ಮಾತ್ರವೆಂಬುದಿನ್ನೂ ದಿಟ. ಕನ್ನಡ ನಾಡಿಗಿಂತಲೂ ವಿಶಾಲವಾದ ಹಿಂದೀ, ಆಂಧ್ರ, ತಮಿಳುನಾಡುಗಳಲ್ಲೊಂದರಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದ್ದಿದ್ದರೆ ಇನ್ನೂ ಸುಲಭ ವಾಗಿಯೂ ಶೀಘ್ರವಾಗಿಯೂ ಆತನು ಕೀರ್ತಿಶಾಲಿಯಾಗುತ್ತಿದ್ದನು. ಕನ್ನಡಿಗರ ಹೆಮ್ಮೆಗಾಗಲಿ ಕೈಲಾಸಮಿನ ಭಾಗ್ಯಕ್ಕಾಗಲಿ ಅವಧಿಯನ್ನು ದೈವ ವೆಂಬುದು ನಿಷ್ಕರ್ಷಮಾಡಿರುವ ಅಂಶವನ್ನು ನಾವು ಮರೆಯತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲ.”

ಕನ್ನಡ ನಾಡು. ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಕೈಲಾಸಂರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಹೀಗಿತ್ತು.*

“ಕರ್ನಾಟಕವನ್ನು ಒಂದು ಪ್ರಾಂತವಾಗಿ ಕಟ್ಟಬೇಕೆಂದು ನಾವು ಆತುರರಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡಿಬರುತ್ತಿರುವುದು ನಮ್ಮ ಇತಿಹಾಸ-ಮುಸಲ್ಮಾನರ ಕೈಕೆಳಗೆ ೬೦-೭೦ ವರ್ಷ, ಪೇಷವೆಯವರ ಅಧೀನದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಕಾಲ, ಬ್ರಿಟಿಷರ ಕೈಯೊಳಗೆ ೧೫೦ ವರ್ಷ, ಹೀಗೆ ಪರಕೀಯರ ಆಡಳಿತಕ್ಕೆ ಒಳಗಾದ ಇತಿಹಾಸವೇ ನಮಗೆ ಆತಂಕ. ಇದನ್ನು ಜಯಿಸಲು ಹೊಸಹೊಸ ಇತಿಹಾಸವೇ ಬೇಕು. ಆಗ ಸಣ್ಣಪುಟ್ಟದು ಯಾವ ಆತಂಕವೂ ಬರುವುದಿಲ್ಲ.

* ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮ್ಮೇಳನದ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಭಾಷಣದಿಂದ.

“ ಈ ಕನ್ನಡ ಪ್ರಾಂತವನ್ನು ಕಟ್ಟಬೇಕೆನ್ನುವುದೇತಕ್ಕೇ ? ಇದರಂತೆ ತಮಿಳು ತೆಲುಗು ಕೇರಳ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಪ್ರಾಂತಗಳೂ ಆಗಲಿ ಎಂದಲ್ಲವೆ ? ದಕ್ಷಿಣ ದೇಶದ ನಾಲ್ಕು ಪ್ರಾಂತಗಳೂ ನಾಲ್ಕು ಭುಜದಂತೆ, ಚತುರಂಗ ಬಲದಂತೆ, ಏಕವಾಗಿ ಐಕಮತ್ಯದಿಂದ ವರ್ತಿಸಬೇಕೆಂದಲ್ಲವೆ ? ಇಲ್ಲ ಪರಸ್ಪರ ವೈಷಮ್ಯಕ್ಕಾಗಿಯೇ ? ತಮಿಳೇನು ತೆಲುಗೇನು ಮಲೆಯಾಳವೇನು ? ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಅಣ್ಣ ತಮ್ಮ. ಎಲ್ಲವೂ ದ್ರಾವಿಡ ಭಾಷೆಯೇ. ಒಂದು ಅಕ್ಷರ ಬದಲಾದರೆ ಕನ್ನಡ ಶಬ್ದ ತೆಲುಗು ಶಬ್ದವಾಯಿತು. ಇನ್ನೊಂದು ಅಕ್ಷರ ಬದಲಾದರೆ ತಮಿಳಾಯಿತು. ಕನ್ನಡ-ತೆಲುಗುಗಳಿಗೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಲಿಪಿ ಇಲ್ಲ ; ಎರಡೂ ಒಂದೇ. ಕೇರಳ ವರ್ಣಮಾಲೆ ಕನ್ನಡ ಗೀರ್ವಾಣಕ್ಕೆ ಸಮಾಪವಾಗಿದೆ. ಇನ್ನು ಆಚಾರ ವ್ಯವಹಾರ, ಧರ್ಮ ದೈವ ಋಣಾನುಬಂಧ—ಎಲ್ಲದರಲ್ಲೂ ಈ ದಾಕ್ಷಿಣಾತ್ಯರಲ್ಲಿ ಅಂಥ ಪ್ರಖರ ಭೇದವಿಲ್ಲ. ನಾವು ಕರ್ನಾಟಕರು ಎಲ್ಲ ದ್ರಾವಿಡ ಸಂಪ್ರದಾಯಕ್ಕೂ ಒಕ್ಕಲು ; ಎಲ್ಲ ದ್ರಾವಿಡ ಭಾಷೆಗೂ ಆಶ್ರಯದಾತರು. ತೆಲುಗು ತಮಿಳು ಕೇರಳಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣದ ಭಾಷಾತೀತವಾದ ಕರ್ನಾಟಕತ್ವ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿನಿಂದಲೂ ಬೆಳೆದು ಬಂದಿದೆ. ಅದು ಕರ್ನಾಟಕದ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯ. ಈಗಿನ ಪ್ರಾಂತೀಕರಣದ ರಭಸದಲ್ಲಿ ಈ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವನ್ನು ಅಲ್ಲಗಳೆಯಬಾರದು. ಈ ಭಾಷಾವಾರು ಭೇದಭಾವನೆ ನಮ್ಮ ರಾಜಕೀಯದ ದುಷ್ಕಲ. ಅಖಂಡ ಭಾರತದ ನಿರ್ಮಾಣಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ನಮ್ಮನಮ್ಮ ಪ್ರಾಂತೀಯ ದ್ವೇಷ ದಮನವಾಗಬೇಕು. ಒಳಗೂ ಹೊರಗೂ ಎಲ್ಲರೊಡನೆ ಸಮರಸವಾಗಿ ನಡೆದು ನಾವು ಕರ್ನಾಟಕರು ಉಳಿದ ದಾಕ್ಷಿಣಾತ್ಯರಿಗೆ ಮೇಲುಪಂಗ್ರಿಯಾಗಿರೋಣ. ದಾಕ್ಷಿಣಾತ್ಯರೆಲ್ಲ ಒಂದಾಗಿ ಉತ್ತರಾದಿಯವರಿಗೆ ಮೇಲು ಪಂಗ್ರಿಯಾಗಿರೋಣ. ನಮ್ಮ ನೆರೆಯವರಿಗೆ ಬಿಟ್ಟು ನಮಗೆ ಪ್ರಾಂತ ಬಂದರೂ ಕಣ್ಣುರಿ, ನಮಗೆ ಇಲ್ಲದೆ ಅವರಿಗೆ ಬಂದರೂ ಕಣ್ಣುರಿ. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಒಂದೇ ಮೋಕ್ಷ. ಇದು ಸಮಷ್ಟಿ ರಾಜಕೀಯ.

“ ಈ ಸಮ್ಮೇಳನದಿಂದ ಕರ್ನಾಟಕದ ಏಕೀಕರಣಕ್ಕೆ ಸಹಾಯ ವಾಗಿದೆ. ಏಕೀಕರಣಕ್ಕಿಂತ ಮುಖ್ಯವಾದದ್ದು ನಮ್ಮ ಜನತೆಯ ಏಕೀಭಾವ. ಆ ಏಕೀಭಾವವೇ ಕರ್ನಾಟಕದ ನಿಜವಾದ ಅಸ್ತಿಭಾರ. ಆ ಮನೋಭಾವ

ವಿಲ್ಲದೆ ರಾಜಕೀಯ ಏಕೀಕರಣ ಫಲಕಾರಿಯಲ್ಲ. ಆ ಏಕೀಭಾಕ್ಕೆ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮ್ಮೇಳನ ದೋಹದವೆಸಗುತ್ತದೆ. ಕಲಾವಿದರ ಮನಸ್ಸು ನಿರ್ಮತ್ಸರವಾಗಿ ನಿಷ್ಪಕ್ಷವಾಗಿ ಅಭೇದವಾಗಿ ಐಕಮತ್ಯದ ಪರಿಮಳವನ್ನು ಸೂಸಿದರೆ ಕರ್ನಾಟಕ. ಅವರ ಕಣ್ಣಿಗೇ ಕಾಣದೆ ಮನಸ್ಸಿಗೇ ಸಿಕ್ಕದೆ ಇದ್ದರೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನಕ್ಕೆ ಕರ್ನಾಟಕ ಗಗನ ಕುಸುಮ.”

ಕೈಲಾಸಂದೆಂದು ಕೃಷ್ಣಯ್ಯಂಗಾರ್ಯರು ಹೇಳಿರುವ ಭಾವನೆಗೂ ಕೈಲಾಸಂ ದೃಷ್ಟಿಗೂ ಬಹಳ ವ್ಯತಾಸವಿದೆ. ಇಂಗ್ಲಿಷಿನಲ್ಲಿ ರಚನೆಮಾಡಿದಷ್ಟು ಸೊಗಸಾಗಿ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಆಗಲಾರದೆಂದು ಕೈಲಾಸಂ ಭಾವನೆಯಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ತಾವು ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಬರೆಯುವ ಹಾಗೆ ಕನ್ನಡ ಬರೆಯಲಾಗುವುದಿಲ್ಲವಲ್ಲಾ ಎಂಬುದೇ ಅವರ ಕೊರಗಾಗಿತ್ತು. ಕೆ. ವಿ. ಪುಟ್ಟಪ್ಪನವರ ಮಹಾರಾತ್ರಿ, ಕುರುಕ್ಷೇತ್ರ ನಾಟಕಗಳ ಜಲಧಾರೆಯಂಥ ಕನ್ನಡ ಕೇಳಿದ ಮೇಲಂತೂ ಕೈಲಾಸಂ ತಾವು ಹಾಗೆ ತಮ್ಮ ಪೌರಾಣಿಕ ನಾಟಕಗಳನ್ನು ಬರೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವಲ್ಲಾ ಎಂದು ಹಲುವಿದರು. ಇಂಗ್ಲಿಷಿನಲ್ಲಿ ಅವರು ದೊರಕಿಸಿ ಕೊಂಡಿದ್ದ ಪಾಂಡಿತ್ಯವನ್ನು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿಯೂ ದೊರಕಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಧಾಟಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಇಂಗ್ಲಿಷನ್ನು ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿಯುವ ವ್ಯಾಜದಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣಯ್ಯಂಗಾರ್ಯರು ಕನ್ನಡವನ್ನು ಕಡೆ ಗಾಣಿಸಬೇಕಾಗಿರಲಿಲ್ಲ.

ಕೈಲಾಸಂ ಭಾರತೀಯರಾದುದೇ ಕನ್ನಡಿಗರಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ. ದಕ್ಷಿಣದ ಹಲವು ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಬಂಧ ಬೆಳೆಯಬೇಕೆಂಬುದು ಕೈಲಾಸಂರ ಉತ್ಕಟೇಚ್ಛೆ. ಆದರೆ ಆ ವಿಶಾಲದೃಷ್ಟಿ ಅವರನ್ನು ಅಭಿಮಾನ್ಯ ಶೂನ್ಯರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಕನ್ನಡ ನಾಡನ್ನು ಕೈಲಾಸಂ ಅರ್ಥಮಾಡಿ ಕೊಂಡಿದ್ದಂತೆ ಬೇರೆ ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರ ಪಾತ್ರಗಳೆಲ್ಲ ಕನ್ನಡ ತಾಯ್ಮಣ್ಣಿನಿಂದೊಗೆದ ಮಿಸುನಿ. ಕೈಲಾಸಂರಿಂದ ಪರ್ಯಾಯವಾಗಿ ಇತರ ಭಾಷೆಗಳ ಸೇವೆಯಾಗಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಅದರ ಕೀರ್ತಿ ಕನ್ನಡದ್ದೇ. ರವೀಂದ್ರರು, ಎಕ್ಬಾಲರು, ಸರೋಜಿನಿ ದೇವಿಯವರು ಇಂಗ್ಲಿಷಿನಲ್ಲಿ ಹಲವು ಕೃತಿಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದರು—ಆದರೆ ಅವು ಅವರ ಮಾತೃಭಾಷೆಯ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಹೊದಿಕೆಗಳಲ್ಲವೇನು? ಕನ್ನಡವಿಲ್ಲದೆ ಕೈಲಾಸಂ

ಇಲ್ಲ; ಕೈಲಾಸಂ ಇಲ್ಲದೆ ಪರ್ವಸ್, ಕರ್ಣ ನಾಟಕಗಳಿಲ್ಲ. ವಿಶಾಲ ಭಾರತಕ್ಕೆ ಅರ್ವಾಚೀನ ಯುಗದಲ್ಲಿ ಕರ್ನಾಟಕ ನೀಡಿದ ಸುವರ್ಣ ಪುಷ್ಪ ಕೈಲಾಸಂ. ಇಂಥ ಅನೇಕ ಪುಷ್ಪಗಳನ್ನು ಕರ್ನಾಟಕ ಭಾರತಕ್ಕೆ ಪರಂಪರಾಗತವಾಗಿ ನೀಡುತ್ತ ಬಂದಿದೆ. ಕನ್ನಡಿಗರ ಗಂಟು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಕೈಲಾಸಂ ಎಂದು ಕೃಷ್ಣಯ್ಯಂಗಾರ್ಯರು ಹೇಳುವುದು ಸತ್ಯದ ವಿಪರ್ಯಾಸ. ಕನ್ನಡ—ಹಾಗೂ ಕನ್ನಡ ನಾಡು ಕೈಲಾಸಂರಿಗಿಂತಲೂ ದೊಡ್ಡದೆಂಬುದನ್ನು ಕೃಷ್ಣಯ್ಯಂಗಾರ್ಯರು ಮತ್ತು ಅವರ ಹಾಗೆ ಭಾವಿಸುವವರು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಕನ್ನಡ ನಾಡು ಒಂದು ಪ್ರಾಂತವಾಗಿ ಒಂದು ರಾಜ್ಯಸತ್ತೆಯ ಕೈಕೆಳಗಿರಬೇಕೆಂಬ ಹಂಬಲ ಕೈಲಾಸಂರಲ್ಲಿ ಉತ್ಕಟವಾಗಿತ್ತು. ಅವರು ರಾಜಕೀಯ ವಿಷಯಗಳ ಮೇಲೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಭಾರತದ ರಾಜಕೀಯದ ಪ್ರಧಾನ ಘಟ್ಟಗಳನ್ನು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದ್ದರು. ತಮ್ಮ ಆರಾಧ್ಯಮೂರ್ತಿ ಗಾಂಧೀಜಿಯವರ ನಡೆನುಡಿಗಳನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಗಮನಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರ ದಂಡೀಯಾತ್ರೆ, ಉಪಪಾಸ, ಸೆರೆಮನೆಯ ವಾಸಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದಾಗ ಕೈಲಾಸಂ ಹೃದಯ ಅಲ್ಲಕಲ್ಲೋಲವಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

ಭಾರತದ ರಾಜಕಾರಣದಲ್ಲಿ ಗಾಂಧೀಜೀ ಸೂರ್ಯನಾದರೆ ನೆಹ್ರೂ ಚಂದ್ರ. ಗಾಂಧೀಜಿಯನ್ನು ಕಂಡರೆ ಕೈಲಾಸಂಗೆ ಪರಮಭಕ್ತಿ—ನೆಹ್ರೂ ಕಂಡರೆ ಪರಮ ಪ್ರೀತಿ. ನೆಹ್ರೂ ಅಂತರಂಗದ ತುಮಲ ವಿಪ್ಲವ ಕೈಲಾಸಂ ಜೀವನದ ಬೇರೊಂದು ರೂಪವಾಗಿತ್ತು. ಇಬ್ಬರೂ ಆದರ್ಶವಾದಿಗಳು—ಇಬ್ಬರೂ ತ್ಯಾಗಜೀವಿಗಳು. ನೆಹ್ರೂ ರಾಜಕಾರಣದಲ್ಲಿ ಸಾಧಿಸುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ಕೈಲಾಸಂ ಕಲಾರಂಗದಲ್ಲಿ ಸಾಧಿಸಲೆತ್ತಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಇಬ್ಬರೂ ಸ್ವದೇಶದಲ್ಲಿಯೇ ಪರಕೀಯರು. ಇಬ್ಬರೂ ಸ್ವಸ್ಥಾನವನ್ನರಸುತ್ತಿದ್ದ ಸಾಧಕರು. ನೆಹ್ರೂ ಚಿತ್ರವನ್ನು ಒಮ್ಮೆ ನೋಡಿ ಅದರ ಮೇಲೆ ಹೀಗೆ ಬರೆದರು ಅವರು.

“Martyr slain at mammon's Shrine”

(ಪಿಶಾಚಿಯ ಪೂಜಾಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಹತನಾದ ಹುತಾತ್ಮ.)

ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಚಕ್ರಾಧಿಪತ್ಯವೇ ಪಿಶಾಚಿಯ ಪೂಜಾಮಂದಿರ.

ಜನಾಂಗದ ಧರ್ಮವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ. ಅದಿಂಬಿಂದುಲೂ ಕಲೆಯು ಕ್ರತುಶಕ್ತಿ ಧರ್ಮ. ಅದು ಸುಶ್ರುತಾಗಿ ಕೆಲವು ಕಲೆ ಕಂಡುಬಂದಿರುತ್ತದೆ, ಪ್ರಕಟ ವಾಗಿ ಕೆಲವು ಕಲೆ ಕಂಡುಬಂದಿರುತ್ತದೆ. ಕಲೆಗಳೆಲ್ಲ ಅಪಿಭೂತವಾದ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಪಕ್ಷಪ್ರತಿಪಾದನೆಯೆಂಬ ಸಂಕುಚಿತಾರ್ಥವಿರಲಿಲ್ಲ. ಜನಾಂಗ, ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಪುರೋಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಹೇತುವಾದ ಅವರ್ತನಾಧರ್ಮವನ್ನೇ ಕಲಾ ವಿದರು ಧರ್ಮವೆಂದು ಪರಿಗ್ರಹಿಸಿದ್ದರು.

ಕೈಲಾಸಂರ ವಿಚಾರಸಂನೆಯಲ್ಲಿ ಪರಸ್ಪರ ಅಭಾಸ ಕಂಡುಬರುವು ದಕ್ಕೆ ಅವರ ವಾತಾವರಣ, ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಾದ ಬದಲಾವಣೆಗಳೇ ಕಾರಣ. ಬೋಳುಗಟ್ಟಿ ರೂಪುಗೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಅವರ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ಈಗಾಗಲೇ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಬಾಲ್ಯಪ್ರಾಣಿ, ಮಣ್ಣುಕಲ್‌ಪೇಟೆ, ಕಬ್ಬಿನಾಪೇಟೆ ಹಾಸನ, ಅವನೊಗ್ಗಿಗಳ ಜನತೆಯ 'ಮಾನವ ಸ್ಪರ್ಶ' (Human Touch) ಅದಾಗಿತ್ತು. ಅಗ ಕಂಡ ನೋಟಗಳು, ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ ಭಾವನೆಗಳನ್ನೇ ಅವರು ತಮ್ಮ ನಾಟಕಗಳಲ್ಲಿ ಬಿಂಬಿಸಿದರು. ಎಂದಿನವರೆಗೆ ಆ ಸಂಗ್ರಹದ ಸರಕು ಇತ್ತೀ ಅಂದಿನವರೆಗೆ ಕೈಲಾಸಂ 'ಮಾನವ ಕಲೆ'ಯ ಪ್ರತಿಪಾದಕರಾಗಿದ್ದರು; ಅಸಂಕರ - ಕಲಿತವರ ಕಲಿತಿರುವವೆಂದುಕೊಂಡಿರುವವರ ಸಹವ ಸದ್ವರ್ತನೆಯಲ್ಲಿ ಕೈಲಾಸಂಗೆ ಬೋಳರ, ಯಾಕೂಬರ ಸಂಪರ್ಕ ಕಡಿಮೆಯಾಯಿತು. 'ಕಲೆಗಾಗಿ ಕಲೆ' ಎಂಬ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಯಿತು.

ಕೈಲಾಸಂರ ಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಾನವಕಲೆಯ ವಾದವೂ, ಕಲೆಗಾಗಿ ಕಲೆಯ ವಾದವೂ ಒದ್ದೆದು ಮೂಡಿದೆ. ಆ ಮೊದ್ದಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಕೃತಿಗಳು ಕಲಾರೂಪವನ್ನೇ ಕಳೆದುಕೊಂಡಿವೆ. ಒಂದೆರಡರಲ್ಲಿ ನೈಚಾರ್ಯವಾಸಪ್ರಬಲ ವಾಗಿ ಮಾನವ ಕರ್ಮದ ಕೈಗೊಂಬೆಯಾದ ಔಸ್ತೇಜ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಜನಾಂಗವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ, ಅವರ ನೈಚಾರ್ಯಸಂಧಾನವನ್ನು ಪರಿ ಹಾಸ್ಯಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಕೈಲಾಸಂ ತಾವೇ ನೈಚಾರ್ಯಸಂಧಾನಕ್ಕೆ ಹೊರಟಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರಗತಿ ಬೇಕೆಂದು ಹಾತೊರೆಯುತ್ತಿದ್ದ ವ್ಯಕ್ತಿ ಅದರ ಅವೇಗಕ್ಕೆ, ರಭಸಕ್ಕೆ ಹೆದರಿ ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. 'ಇದ್ದಲ್ಲಿ - ನನಗೆ ಬೇಕಾದುದು ಇದ್ದಲ್ಲಿ' ಎಂದು ಚೀರುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಪರಂಪರೆಯ ವಪ್ರಮುಖಿಯಿಂದ ಬಿಡಿಸಿ

ವಿಚಾರದ ಕ್ಷ-ಕಿರಣ ಅಡಗಿರುವವರಿಗೆ ಅದನ್ನು ಅಳಿಸಿಬಿಡಲು ಯಾರಿಂದ ಸಾಧ್ಯ. ಕರ್ಮದ ಚಕ್ರಕ್ಕೂ, ಅದೇ ಬಗೆಹರಿಯದ ಸಮಸ್ಯೆ.

'For what we have received let us be truly thankful' ಎಂದು ಕೈಲಾಸಂ ಹೆಚ್ಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಕೈಲಾಸಂ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಕೊಡುಗೆಗಳಿಗೆ ನಾವು 'truly thankful' (ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಕೃತಜ್ಞರು), ಆದರೆ ಅವರು ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದ್ದ ಕೊಡುಗೆಗಳನ್ನು ಎಂತು ಮರೆಯೋಣ?

೧. ಟೊಳ್ಳು-ಗಟ್ಟಿ

ಹೆನ್ರಿಕ್ ಇಬ್ಸನ್ ಬರೆದ 'ಡಾಲ್ಸ್ ಹೌಸ್' ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ನಾಯಕಿ ನೋರಾ ಕೊನೆಯಂಕದಲ್ಲಿ ಪತಿಗೃಹವನ್ನು ತ್ಯಜಿ ತನ್ನ ಅದೃಷ್ಟನಕ್ಷತ್ರ ವನ್ನರಸುತ್ತ ಹೊರಡುತ್ತಾಳೆ. ಹೋಗುವ ಮುನ್ನ ಅವಳು ಬಾಗಿಲನ್ನು ಧಡಾರನೆ ಮುಚ್ಚುತ್ತಾಳೆ. ಇಬ್ಸನ್ ಹಳೆಯ ರಂಗಭೂಮಿಯ ಬಾಗಿಲನ್ನು ಹಾಗೇ ಧಡಾರನೆ ಮುಚ್ಚಿ, ಹೊಸ ರಂಗಭೂಮಿಯ ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆಯುತ್ತಾನೆ. ಕೈಲಾಸಂರ ಟೊಳ್ಳುಗಟ್ಟಿಯ ಮುಕ್ತಾಯದಲ್ಲಿ ಹಿರಿಯಣ್ಣಯ್ಯನ ಮನೆಗೆ ಬೆಂಕಿ ಬೀಳುತ್ತದೆ. ಮಾಧು ನುಗ್ಗಿ ಒಳಗಿದ್ದವರನ್ನು ಬದುಕಿಸಿ, ಬೆಂಕಿ ಅರಿಸಲಿಡ್ಡುತ್ತಾನೆ. ಕೈಲಾಸಂ ಮಾಡಿದುದೂ ಇದೇ ಕೆಲಸ. ನಮ್ಮ ರಂಗಭೂಮಿಗೆ ಬೆಂಕಿ ಬಿದ್ದಿರುತ್ತದೆ. ಕೈಲಾಸಂ ನುಗ್ಗಿ ಅದನ್ನಾರಿಸಿ ಒಳಗಿದ್ದ 'ನಾಟಕ'ವನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ನಾಟಕ ಕ್ರಾಂತಿಗೆ 'ಡಾಲ್ಸ್ ಹೌಸ್' ಹೇಗೆ ಕಾರಣವಾಯಿತೋ ಹಾಗೆ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ 'ಟೊಳ್ಳು ಗಟ್ಟಿ' ಕ್ರಾಂತಿಗೆ ಕಾರಣವಾಯಿತು. ನಾಟಕದ ನವೋದಯವನ್ನು ಸೂರಿತು. ಪ್ರಹ್ಲಾದ ಚರಿತ್ರೆ, ಗುಲೇಬಕಾವಲಿಗಳ ವಿಷವ್ಯಾಹಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿ ತೊಳಲಾಡುತ್ತಿದ್ದ ನಾಟಕಪ್ರಿಯರಿಗೆ ದಾರಿ ತೋರಿಸಿತು.

'ಟೊಳ್ಳು ಗಟ್ಟಿ' ಪ್ರಕಟವಾದಾಗ ಅದು ಕೆಲವು ಅಕ್ಷೇಪಗಳಿಗೆ ಗುರಿಯಾಯಿತು. 'ಪ್ರಬುದ್ಧ ಕರ್ಣಾಟಕ' (೧೯೨೩) ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಎ. ಆರ್. ಕೃಷ್ಣಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳವರು ನಾಟಕದ ಕೂಲಂಕಷ ವಿಮರ್ಶೆಮಾಡಿದರು. ಅವರ ವಿಮರ್ಶೆಯಲ್ಲಿನ ಕೆಲವು ಭಾಗಗಳಿವು :

“ಇದು ಮ|| ಕೈಲಾಸಂ ಅವರಿಂದ ವಿರಚಿತವಾದ ಒಂದು ಗದ್ಯ ಸಾಮಾಜಿಕ ಪ್ರಹಸನ. ಇದರ ವಸ್ತುವು ಸಮಸಾಮಯಿಕ ಜೀವನದಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಂಡದ್ದೂ ನಮ್ಮ ಈಗಿನ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಹುಳುಕನ್ನು ತೆಗೆದು ತೋರಿಸುವ ಉದ್ದೇಶವುಳ್ಳದ್ದೂ ಆಗಿದೆ . . . . ಲೋಕವನ್ನು ಅನುಕರಣ ಮಾಡುವುದೂ ಜನಜೀವನವನ್ನು ವಿಮರ್ಶಿಸುವುದೂ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಸ್ವಭಾವೋದ್ದೇಶಗಳೆಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡರೂ, ರಸದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ಘನವಾದ ಉದ್ದೇಶ ದಿಂದಲೂ ನಮ್ಮ ಮುಂದಿರುವ ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ ಸಾಮಗ್ರಿಯನ್ನು ವಿವೇಚಿಸಿ ಅರಿಸಿಕೊಂಡ ಹೊರತು ತಕ್ಕ ಫಲವು ದೊರೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಕಂಡ ಕಂಡ ನೋಟವೆಲ್ಲಾ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಇಂಪಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಕಂಡಕಂಡ ಹಣ್ಣುಗಳೆಲ್ಲಾ ರುಚಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ; ಆದರಂತೆ ಲೋಕಾನುಕರಣ (Imitation of Life) ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೊರಟು ಸಾರಹೀನವಾದ ರಸಹೀನವಾದ ಕಂಡಕಂಡ ವಸ್ತುವನ್ನೆಲ್ಲಾ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿವಾದಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಹೊರಟರೆ ಅದು ಶುಷ್ಕವಾಗುತ್ತದೆ . . . ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ರಾಜನು ಹೇಗೋ ಹಾಗೆ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಕವಿಯಾದವನು ತನ್ನ ಜವಾಬು ದಾರಿಯನ್ನು ಅರಿತು ಕೆಲಸಮಾಡಬೇಕು. ‘ರಾಜಾ ರಾಷ್ಟ್ರಸ್ಯ ಕಾರಣಂ’ ಎಂಬುದು ನಿಜವಾದರೆ ‘ಕವಿ ರಾಷ್ಟ್ರಸ್ಯ ಕಾರಣಂ’ ಎಂಬುದು ಅದಕ್ಕಿಂತ ಸಹಸ್ರದಷ್ಟು ನಿಜ. ಹಾಗಲ್ಲದೆ ಕವಿಯು, ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಜನರ ಮೆಚ್ಚುಗೆಗೆ ಪಾತ್ರನಾದ ಕವಿಯು, ತತ್ಕಾಲಕ್ಕೆ ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ಕಾಣುವ, ಚಪಲಗೂಳಿ ಸುವ ಅಥವಾ ಸಂಪಾದನೆಯನ್ನು ಕೊಡುವ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅದರ ಮೇಲೆ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತ ಹೋದರೆ ಪರಿಣಾಮವು ಮಕ್ಕಳಾಟದಂತೆ ನಿಷ್ಪ್ರಯೋಜಕವಾಗಿಯೋ ಕೊನೆಗೆ ನಿಪ ರೀತವಾಗಿಯೋ ಆಗಬಹುದು. ಇಂಥ ಉಚ್ಚ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ತಿಳಿದೇ ನಮ್ಮವರು ‘ನಾನೃಷಿಃ ಕುರುತೇ ಕಾವ್ಯಂ’ ಎಂದು ಹೇಳಿರುವುದು ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯರಿಗೆ ಇದು ತಿಳಿಯದೆಂದಲ್ಲ; ಆದರೆ ಸದ್ಯದಲ್ಲಿ ಅವರು ಬರೆಯುತ್ತಿರುವ ನಾಟಕಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಅವರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಗೌರವವು ಕಡಿಮೆಯಾಗುವಂತಿದೆ. *

* ಈ ವೇಳೆಗಾಗಲೇ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯರಲ್ಲಿ ರಾಬರ್ಟ್ಸನ್, ಒನೇರೋ, ಹೆನ್ರಿ

“‘ಟೊಳ್ಳು-ಗಟ್ಟಿ’ಯೂ ಒಂದು ನಾಟಕವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಇದರಲ್ಲಿ, ಪ್ರತಿಪಾದಿತವಾಗಿರುವ ವಿಷಯವು ಘನವಾಗಿಯೂ ಎಲ್ಲರೂ ವಿಚಾರ ಮಾಡಲರ್ಹವೂ ಆಗಿದೆ . . . .

“ಗ್ರಂಥಕರ್ತರಲ್ಲಿ ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ತಿರುಳು ಇರತಕ್ಕ ಗ್ರಂಥಕರ್ತರಲ್ಲಿ- ಒಂದು ವಿಧವಾದ ಗಭೀರ ಆತ್ಮನಿಶ್ಚಾಸವಿರುತ್ತದೆ. ಇದು ಅವರ ಬಲವೂ ಹೌದು ದೌರ್ಬಲ್ಯವೂ ಹೌದು.—ಜನರ ಕೂಗಿಕೆ ಬೋಗಿಕೆಗಳಿಗೆ ಬದಲಾಯಿಸದೆ ಪಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅವರು ಅನುಸರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ಭಾಗವು ಗುಣಭಾಗವಾದರೆ ಅದರಿಂದ ಲಾಭವುಂಟು. ಹಾಗಲ್ಲದೆ ಅದು ಅವಗುಣವಾದರೆ ಅಷ್ಟೂ ಅಷ್ಟು ನಷ್ಟ. ಪ್ರಕೃತದಲ್ಲಿ ಮ|| ಕೈಲಾಸಂ ಅವರನ್ನೂ ಅವರ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನೂ ಇದಕ್ಕು ಉದಾಹರಣೆಯಾಗಿ ಹೇಳಬಹುದು ಅವರ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಜೀವಕಳೆಯಿದೆ; ಒಂದು ವಿಧವಾದ ನವತ್ವವಿದೆ; ಸಮುದ್ದೇಶವಿದೆ; ಇವುಗಳನ್ನು ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯವಾಗಿ ಅನುಸರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದು ಬಲಸೂಚಕವೂ ಗುಣವೂ ಲಾಭಕರವೂ ಆಗಿದೆ. ಆದರೆ ಇವುಗಳನ್ನು ಅಭಿನಯಿಸುವ ಕ್ರಮವೂ ಬರೆದಿರುವ ಭಾಷೆಯೂ ದೋಷರಹಿತವಾದುವುಗಳಲ್ಲ . . .

“ರಂಗದಲ್ಲಿ ಈ ನಾಟಕವನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ ಅಭಿನಯ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ದೋಷವಿರುತ್ತದೆಯೋ ಹಾಗೆಯೇ ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಬರೆದಿರುವ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಒಂದು ವಿಧವಾದ ಕೊರತೆಯಿದೆ; ಇಲ್ಲಿಯೂ ನೈಸರ್ಗಿಕವಾಗಿರಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಹೊಸದ ಹಗ್ಗದಂತಿರುವ ಅಡೊಂದು ಬಗೆಯ ಶೈಲಿಯನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಯಾವ ದೇಶದ ಯಾವ ಕಾಲದ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ನೋಡಿದರೂ ಅದುವ ಭಾಷೆಗೂ ಬರೆಯುವ ಭಾಷೆಗೂ...ಅದನ್ನು ಎಷ್ಟು ಸುಲಭವಾಗಿ ನೈಸರ್ಗಿಕವಾಗಿ ಬರೆಯಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಯತ್ನಪಟ್ಟರಲ್ಲಿ—ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದ್ದೇ ಇರುವುದೆಂದು ಗೊತ್ತಾಗುವುದು ಅಲ್ಲದೆ ಅಡುವಂತೆಯೇ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಭೇದವಿಲ್ಲದೆ ಬರೆಯುವುದು ಸಾಧ್ಯವೇ? ಈಗ ಕೆಲವು ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಚೀನಮಾರ್ಗ ಪಕ್ಷಪಾತಿಗಳು

ಅರ್ಥರ್ ಜೋನ್ಸ್, ಇಬ್ಸನ್, ಪಾ, ಸ್ಟಿಂಡ್‌ಬರ್ಗ್, ಡಿಂಟ್ಸ್, ಸಿಂಜ್, ಗ್ರೆನ್ ವಿಲ್ ಬಾರ್ಕ್, ಯೂಜಿನ್ ಓನೀಲ್, ಗಾಲ್ಸ್‌ವರ್ಥ್ ಇವರ ನಾಟಕಗಳು ಪ್ರಕಟವಾಗಿದ್ದವು.

ಬರೆಯುವ, ಎರಕ ಹುಯ್ದ ಉಕ್ಕಿನ ಗಟ್ಟಿಗಳಂತೆ ಮೂಲೆ ಮೂಲೆಯಾಗಿ ಪೆಡಸಾಗಿರುವ ಭಾಷೆಯು ಎಷ್ಟು ಕೃತಕವೋ ಇದೂ ಅಷ್ಟೇ ಕೃತಕವಾಗುತ್ತದೆ. Simplified spellingನ್ನು (ಸುಲಭಾಕ್ಷರ ಸಂಯೋಜನ ಕ್ರಮವನ್ನು) ಅನುಸರಿಸಿ ಬರೆದ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಓದುವುದು ಅಭ್ಯಾಸವಿಲ್ಲದೆ ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೋ ಇದೂ ಹಾಗೇ ಅಭ್ಯಾಸವಿಲ್ಲದೇ ಹೋದರೆ ಅಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದು. ಕೆಲವು ಉದಾಹರಣೆಗಳು :

೧) ನಾಟ್ಯದ ವಿಚಾರಾನೇ ಮರತ್ತಿಟ್ಟು ಧ್ವಜಸ್ತಂಭ್ವಾಗಿ ನೆಟ್ಟೊಂಡು ನಕ್ಷತ್ರಗಳನ್ನಿಟ್ಟಿದ್ದೀರಾ?

೨) ನಾಯಗ್ಗು ರಟ್ಟು ಸ್ವದ್ವಜ್ಜಿ ಪ್ಪಾನ್ನರೀಗ್ಗುಕಾ.

೩) ಈ ಸೊಸೆಗೋ ಬರಿ ಬಣ್ಣದ ಬೀಸಣಿಗಳು; ಹಾರ್ಮೋನಿ (Harmonium) ಬಾರೋಕ್ಕ್ ಹಾರ್ಲಾಸೀತೇ?

೪) ಸಾಬೂನ್ವಾಕೆ ತಿಕ್ಕಾಂಡ್ರೇನ್ ಸುಣ್ಣ ಬಳದ್ದಾಗಿ ಭೆಳ್ಳಗಾಗ ತೈಲ ಅಂತ ತಿಳುಕೊಂಡಿವೀರಾ?

“ಇದರಂತೆ ಈ ಗ್ರಂಥದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಬರುವ ‘ಸಾಕೋದ್ದರಿತಾತ ಸಾವಿರ್ದನಕ್ರಾತ’ ಎಂಬ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಂತೂ ತೈತ್ತಿರೀಯ ಉಪನಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಬರುವ ಭೃಗುವಾರಾಣೆಯಂತೆ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಬೇಕಾಯಿತು. ಒಂದಾದ ಮೇಲೆ ಒಂದರಂತೆ ಈ ಕೆಳಗೆ ಹೇಳುವ ಪದಚ್ಛೇದ ಕ್ರಮಗಳು ಹೊಳೆದುವು:—

೧) ಸಾಕುವುದು ಸರಿ ತಾತ!

೨) ಸಾಕುವುದು ಸರಿತಾತ.

೩) ಸಾಕುವುದನ್ನು ಅರಿ ತಾತ.

೪) ಸಾಕುವುದನ್ನು ಅರಿತಾತ. (ಸಾಕುವ ಕ್ರಮವನ್ನು ತಿಳಿದವನು)

“ಈ ಸಾಲ್ಪನೆಯ ಪದಚ್ಛೇದಕ್ರಮವೂ ಅರ್ಥವೂ (ತುರೀಯಾ ವಸ್ಥೆಯು) ಸರಿಯೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಅಂತೂ ಇಲ್ಲಿ ಯಾವ ಕಷ್ಟವೂ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. . . . ಲೋಕಾನುಕರಣಮಾಡಿ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರಲ್ಲಿ ಸತ್ಯಭ್ರಮೆಯನ್ನುಂಟುಮಾಡಲೆಳಸುವ ನಟರು ವಾಠಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಕುಡುಗರು ಬಾಯಿ ವಾಠನಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದ ಪದ್ಯಗಳನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸುವಂತೆ ಮಾತನಾಡ

ಬಾರದು. ಇದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿದ ವಿಷಯ; ಅದ್ದರಿಂದ ನಾಟಕ ಲೇಖಕನು ಎಂಥ ವೇದಸಾದ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದರೂ ಸಮರ್ಥನಾದ ನಟನು ಅದನ್ನು ತನಗೆ ವಿಧೇಯವಾಗಿ ವ್ಯದುವಾಗಿರುವಂತೆ ಮಾಡಿಯೇ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ . . . .

“ಈ ಭಾಷೆಯನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ ‘ಹುಳು’ವನ್ನು ‘ಹುಳ’ವೆಂದು ಬರೆದರೆ ಸಾಕು ರೂಪದ್ವಿನಂತೆ ಮೇಲೆ ಎರಗುವ ಶಬ್ದರಾಸತ್ರಾಭಿಮಾನಿಗಳು ಎಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಅಸಾಧು ರೂಪರಾಶಿಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಮುಂದಿಡುವರೋ ಅಥವಾ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಗ್ರಂಥಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಒಂದು ದೊಡ್ಡಬರೆ ಎಳೆದುಬಿಡುವರೋ ನೋಡಬೇಕು! ಜೀವಂತವಾದ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಜನರು ವ್ಯವಹರಿಸುತ್ತಿರುವ ಶಬ್ದರೂಪಗಳು ತಳತಳಿಸುವ ತಳಿರಂತೆ ಸಜೀವವಾಗಿ ಇರುವುವೆಂಬುದನ್ನೂ ಕೇವಲ ಪ್ರಾಚೀನ ವ್ಯಾಕರಣಸೂತ್ರ ಸಿಂಪನ್ನನಾದ ಶುದ್ಧ ಗ್ರಾಂಥಿಕ ರೂಪಗಳು ತರಗಲೆಗಳಂತೆ ಮೃತಪ್ರಾಯವಾಗಿ ಇರುವುವೆಂಬುದನ್ನೂ ಅವರು ಅರಿಯರು . . . .

“ಮು|| ಗುಂಡೂರಾಯರು ‘ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸೋಕೆ ದೇವರಿಗೆ ಕೊಡೋ ಬಾಡಿಗೆ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲೂ ಇರೋ ಜನರಿಗೆ ಉಪಯೋಗವಾಗಿರೋದೇ’ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ನಾವೂ ಒಪ್ಪುತ್ತೇವೆ. ಅಷ್ಟೇಕೆ. ಎಲ್ಲಾ ಧರ್ಮಗಳ ಐಹಿಕೋದ್ದೇಶವೂ ಇದರಲ್ಲಿಯೇ ಪರಿಣಮಿಸುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಗ್ರಂಥಕೋಟಿಗಳಿಂದ ಹೇಳಿದರೂ ಒಂದೇ, ಶ್ಲೋಕಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದರೂ ಒಂದೇ. ಆದರೆ ಈ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ಮತ್ತು ನಿದರ್ಶಿಸಿರುವ ಮಾರ್ಗವು ಬೇರೆ - ಪ್ರಭುಸಮ್ಮಿತಿಯಿಂದಲ್ಲ, ಸುಹೃತ್ತಮ್ಮಿತಿಯಿಂದಲ್ಲ - ಕಾಂತಾಸಮ್ಮಿತಿಯಿಂದ’ ಎಂದು ಬೇಕಾದರೆ ಹೇಳಬಹುದು; ಆದರೆ ‘ವಿದೂಷಕ ಸಮ್ಮತಿ’ಯಿಂದ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಹೆಚ್ಚು ಸಂಗತವಾಗಿರುವಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ.

“ಈ ವಿದೂಷಕ ಪದ್ಧತಿಯೂ ಗಮನವಿಡತಕ್ಕದ್ದಾಗಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಬರತಕ್ಕ ಹಾಸ್ಯರಸವು ಕೆಲವು ವೇಳೆ ಮುಳ್ಳುಚುಚ್ಚುವಂತೆ ಹೃದಯಕ್ಕೆ ಬಲಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಲೂ ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ವೇಳೆ ಹೊಟ್ಟೆ ಹುಣ್ಣಾಗುವಂತೆ ಕಿಬ್ಬರಿಗಳನ್ನು ಬಿರಿಸುತ್ತಲೂ ಇದ್ದರೂ, ಇದರಲ್ಲಿ ಗ್ರಾಮ್ಯತೆಯಿಲ್ಲ ಅಸ್ಥಿರಲತೆ

ಯಿಲ್ಲ ಕೃತಕತ್ವವಿಲ್ಲ. ಇಂಥ ಹಾಸ್ಯಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ನಾವು ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ನವರಿಂದ ಕಲಿಯಬೇಕಾಗಿದೆ; ಅವರಲ್ಲಿ ನೈಸರ್ಗಿಕವಾದ ನಯವಾದ ಅಕೃತ್ರಿನುವಾದ ಹಾಸ್ಯವಿಲ್ಲದೆ ಮಾತನಾಡದವರೂ ಬರೆಯದವರೂ ಅಪರೂಪ; ಇಂಥ ಹಾಸ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು 'ಟೋಳ್ಳು-ಗಟ್ಟು'ಯ ಕರ್ತರು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಸ್ವಾಧೀನಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಇವರು ಬಹುಕಾಲ ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್‌ನಲ್ಲಿದ್ದು ಬಂದವರಾದರೂ, ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ನಲ್ಲಿ ಸುಶಿಕ್ಷಿತರಾದವರಾದರೂ ತಮಿಳನ್ನು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅಡುವವರಾದರೂ ಇಷ್ಟು ಸ್ಪರಸವಾದ ತಿಳಿಯಾದ ಮನೆಗನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಗ್ರಂಥರಚನೆ ಮಾಡಿರುವುದು ಅಶ್ಚರ್ಯವಹವಾಗಿದೆ . . . .

“‘ಟೋಳ್ಳು-ಗಟ್ಟು’ಯು ಅನೇಕ ವಿಧದಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಬಗೆಯ ನಾಟಕವಾಗಿದೆ. ಆಧುನಿಕ ಕರ್ಕಾಟ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಇಂಥ ಕಾವ್ಯಗಳಿಗೆ ಯಾವ ಸ್ಥಾನವೂ ಎಷ್ಟು ಪ್ರಾಶಸ್ತ್ಯವೂ ಬರುವುವೆಂಬುದನ್ನು ಕಾಲಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಯಬೇಕಾಗಿದೆ”

ಈ ವಿಮರ್ಶೆ ಬರೆದವರು ಪ್ರಕಟವಾದ ತರುವಣದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಜನಗಳ ಅಗ್ರಹಕ್ಕೆ ತುತ್ತಾಗಬೇಕಾಯಿತು. ಈಗ ಅಳಿ ವರ್ಷಗಳಾನಂತರ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳವರ ಮಾತು ಅಂದು ಅಗ್ರಹಮಾಡಿದ ಹಲವರಿಗಾದರೂ ಸತ್ಯವೆನಿಸಿ ದಿರದು. ರಾಷ್ಟ್ರಗಳವರ ಅಕ್ಷೇಪವೆಲ್ಲಾ ಟೋಳ್ಳು ಗಟ್ಟಿಯ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಕುರಿತದ್ದಾಗಿದೆ. ಅದರ ವಸ್ತು, ಭಾವ, ರಸಪೋಷಣೆಗಳನ್ನವರು ಮನಸಾರೆ ಹಾಡಿ ಹೂಗೊಡ್ದಾರೆ. ೧೮೭೨ರಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ವಿಮರ್ಶೆ ಅದೇ ತಲೆ ಹಾಕುತ್ತಿತ್ತು. ಕೃಲಾಸಂ ಬಗ್ಗೆ ದೃಷ್ಟಾಂತವಾದ ಕವಿ (ವಿಮರ್ಶಕ) ಕಂಡ ನೋಟ, ಆ ದೃಷ್ಟಿ ಮೂರಕಿಸಿಕೊಳ್ಳದಿದ್ದ ಹಲವರ ಮುನಿಸಿಗೆ ಪಾತ್ರವಾದುದರಲ್ಲಿ ಅಶ್ಚರ್ಯವೇನು?

ಮನೆಮಾತಿನ ಶೈಲಿಯನ್ನು ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೃಲಾಸಂ 'ಟೋಳ್ಳು-ಗಟ್ಟು' ಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಿಸಿದರೆಂದು ನಂಬಿಕೆಯಿದೆ. ಆದರೆ 'ಟೋಳ್ಳು ಗಟ್ಟು' ಪ್ರಕಟವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಏಳು ವರ್ಷ ಮುಂಚೆ (೧೮೬೫ರಲ್ಲಿ) ಎಂ. ಎಸ್. ಪುಟ್ಟಣ್ಣನವರು ತಮ್ಮ 'ಮಾಡಿದ್ದುಣ್ಣೋ ಮಾರಾಯ' ಕಾದಂಬರಿಯಲ್ಲಿ ಮನೆ ಮಾತಿನ ಶೈಲಿಯನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆಧುನಿಕ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಮನೆಮಾತಿನ ಶೈಲಿಯನ್ನು ಬಳಕೆಗೆ ತಂದ ಕೀರ್ತಿ ಪುಟ್ಟಣ್ಣನವರಿಗೆ

ಮೊದಲು ಸಲ್ಲಿಸಿ, ಆಧುನಿಕ ನಾಟಕಗಳಲ್ಲಿ ಆ ಶೈಲಿಯನ್ನು ರೂಢಿಸಿದ ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ಕೈಲಾಸಂಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಬಹುದು.

‘ಟೋಪ್ಪು ಗಟ್ಟಿಯು’ ಕಥಾವಸ್ತುವಿದು. *

“ಹಿರಿಯಣ್ಣಯ್ಯ ಕಸಬಾ ಹೋಬಳಿ ಹೆಡ್ಕುನ್ಸಿ. ಅವನ ಹಿರೀಮಗ ಪುಟ್ಟು, ಕೀರೀಮಗ ಮಾಧು. ಇವರಿಬ್ಬರಿಗೂ ತಾಯಿ ಭಾಗೀರಥಮ್ಮ. ‘ಈ ಭೂಮೀಲಿ ವಾಸಿಸೋಕೆ ನಾವು ದೇವರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕಾದ ಬಾಡಿಗೆ ಅಂದ್ರೆ ನಂಸುತ್ತಮುತ್ತೂ ಇರೋ ಜನರಿಗೆ ಉಪಯೋಗ’ ಅಂತ ಹೇಳಿ ಕೊಟ್ಟದ್ರೂನೂವೆ, ಮಾಧು ಅದನ್ನು ಕಲಿದ್ದ, ಪುಟ್ಟು ಅದನ್ನು ಮರ್ದಿದ್ದ.

“‘ಯಾವ್ದೆಲ್ಲಾರೂ ಹೋಗ್ಲಿ, ಯಾರೇನಾರೂ ಆಗ್ಲಿ; ನಾನೂ ನನ್ನ ಪುಸ್ತು, ನನ್ ಫಸ್ಟ್ ಕ್ಲಾಸೂಂ’ತ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳ್ಗೆ ಸಿಗಿದು ಸಿಪ್ಪೇ ಹಾಕ್ತಿದ್ದ ಪುಟ್ಟು. ಅವ್ವುಸಿಗೆ ಜ್ವರ ಬಂದ್ರೆ, ಮಗೂಗ್ ಹಾಲ್ ಹಾಕ್ಪೇಕಾದ್ರೆ, ನೀರ್ಮನೆ ಹಂಡೆ ತುಂಬ್ ಬೇಕಾದ್ರೆ, ಕಂಡವರ ಕೂಸು ಬಾವೀಲ್ ಬಿದ್ರೆ, ಸಮಯಕ್ ನಾನೂ ಅಂತ ಬರೋ ಭರಾಬೇಲಿ ಓಸೋಕ್ ಬಿಡುವಿದ್ದೆ— ಒಳ್ಳೇ ‘Bright fellow’ ಆದ್ರೂನೂವೆ—ಫೇಲಾಗ್ತಿದ್ದ ಮಾಧು.

“ಇವರಿಬ್ಬರಲ್ಲಿ ‘ಅಪ್ಪಸತ್ತೂ ಸಾಯ್ಲಿ, ತಿಥೀಗ್ ವಡೆಸಿಕ್ತು’ ಅನ್ನೋ ಹಾಗೆ ತಾಯಿ ತಂದೆಗೆ ಯಾವ ವಿಧದಲ್ಲೂ ಸಹಾಯವಾಗಿಲ್ಲ ತನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮಟ್ಟಿಗ್ ತಾನ್ ನೋಡ್ಕೊಳ್ಳೋ ಪುಟ್ಟುನ ತಲೇ ಮೇಲೆ ಕೂರಿಸಿ ಕೊಂಡಿದ್ದ ಹಿರಿಯಣ್ಣಯ್ಯನಿಗೆ ಮನೇಗೊಂದ್ ದಿಕ್ಕಾಗಿರೋ ಮಾಧು ಅಂದ್ರೆ ಕಾಲ್ಚೆಗಿನ ಕಸಕ್ಕಿಂತ ಕಡೆ.

“ಪುಟ್ಟುಗೂ ಮಾಧುಗೂ ಮದುವೆ ಆಗಿತ್ತು. ಪುಟ್ಟು ಹೆಂಡ್ತಿ ಪಾತು, ರಾಮಪುರದ ಮಾಮಲೇದಾರ್ ರಾಮಣ್ಣನ ಮಗಳು; ದೊಡ್ಡುಟುಂಬ ದೊಡ್ಡಕ್ತ. ‘ಇದಕ್ Pass ಅದ್ರಿಂದ ಇದರ ಅಂತಸ್ತು ಏನ್ ಹೆಚ್ಚಾಯ್ತು? ಇದರ ಗುಣ ಇದಕ್ಕೆ’ ಅಂತ ಗಂಡನ್ನು ಗುಡಿಸಿದ್ದು ಮೂಲೇಗ್. ಅಲ್ಲೆ, ಭಾವೀಬಿದ್ ಸಾಯ್ತೇನೆಂತ ಹೆದರ್ಸಿ, ತೌರ್ಮನೆಯೋರು ತನ್ನ ಕರೆಸಿ ಕೊಳ್ಳೋ ಹಾಗೆ ಕಾಗದ ಬರೆಸಿಸಿ, ಕಟ್ಟಿದ ಟ್ರಂಕು ಹಾಸಿಗೆ ಸಮೇತ

* ‘ತಾಳೀ ಕಟ್ಟೋಕ್ಕೂಲೀನೇ?’ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗಿರುವ ಪೂರ್ವ ಕಥಾಪರಿಚಯದಿಂದ.

ತುದಿಗಾಲ್ ತುದೀಲಿ ನಿಂತಿದ್ದಳು, ತವರ್ಮನೇಗೆ ತೆರಳೋಕೆ ಪಾತು. ಅವಳ ಓರಗಿತ್ತಿ ಸಾತು - ಮಾಧು ಹೆಂಡ್ತಿ - ಗುಮಾಸ್ತೆ ರಂಗಣ್ಣನ ಮಗಳು. ಅವಳೂ ರಾಮಪುರವವಳೆ. 'ಊರೂ ಬೇಡ, ತೌರೂ ಬೇಡ. ಇಲ್ಲೇ ಇದ್ದೆ ಇವರು ಪಡೋ ಕಷ್ಟಗಳಲ್ಲಿ ಅರ್ಧವಾದ್ದೂ ನನ್ನಲೇ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದೀತೂ'ಂತ ಗಂಡನ ಜೊತೆಗೇ ನಿಲ್ಲೋ ಹೆಣ್ಣು, ಅವಳು.

"ಒಂದು ಸಲ ಹಿರಿಯಣ್ಣಯ್ಯ, ಪುಟ್ಟೂ ಹೆಂಡ್ತಿ ಪಾತೂನ ಅವರ ಅಪ್ಪನ ಮನೆಗೆ ಕಳಿಸ್ತೇಕಾಯ್ತು . . . 'ಪುಟ್ಟು ಪಾಸಾದ್ವೇಲೆ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಅವನ ಮಾವನ ಶಿಫಾರಸ್ಸು ಬೇಕಾದೀತೂ'ಂತ. ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲೇ 'ಆ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಾರದ ದಡ್ಡನ್ನೆ ಅನ್ನ ಹಾಕೋದಲ್ಲೆ ಅವನ ಹೆಂಡ್ತಿಗೂ ಯಾಕೆ ಹಾಕ್ತೇಕು' ಅಂತ ಮಾಧೂ ಹೆಂಡ್ತಿ ಸಾತೂನ್ನೂ ಅವಳ ತೌರ್ಮನೆಗೆ ಕಳಿಸಿದ, ಹಿರಿಯಣ್ಣಯ್ಯ. ಒೀಗೆ ಇಬ್ಬರು ಸೊಸೇರೂ ಹಿರಿಯಣ್ಣಯ್ಯನ ವಿತಂತು ತಂಗಿ ನಾಗತ್ತೆ ರಾಮಪುರದಲ್ಲಿರೋ ಅವರ ತೌರ್ಮನೆಗೆ ಕರೊಂಡ್ವೊದ್ದು.

"ಅದೇ ರಾತ್ರಿ ಹಿರಿಯಣ್ಣಯ್ಯನ ಮನೇಗೆ ಬೆಂಕಿ ಬಿತ್ತು. ಆಗ ಪುತ್ರ ರತ್ನ ಪುಟ್ಟು . . . ಲಾಗಾಯತೆ ಸಿಂದ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳಲ್ಲಿ First class ಸಿಗೀತಾ ಬೌದವನು . . . ಅಪ್ಪ, ಅಮ್ಮ, ಕೈಕೂಸು ಬೆಂಕೀ ಬಾಯಿಗ್ಬಿದ್ದಿರೋ ಈ ಪರೀಕ್ಷೆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ದಿಗ್ಭ್ರಾಂತನಾಗಿ ತನ್ನ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ತಾನು ಬಾಡ್ವೊಂಡು ಬೀದೀಗೋಡೀಹೋದ. ಆದರೆ ಮಾಧು . . . ಪರೀಕ್ಷೆಲಿ ಅಣ್ಣನ ಹಾಗೆ Pass ಆಗ್ತೆ ಇದ್ದವನು, ಈ ಪರೀಕ್ಷೆಲಿ ತಾನು ಫೈರ್ಯ ಗೆಡದೆ, ಒಳಗಿದ್ದವರಿಗೂ ಫೈರ್ಯ ಹೇಳಿ, ತಾಯೀನೂ ಕೂಸೂ ಹೊರಕ್ಕರ ತಂದು, ಹಿಂದಿನ ಕೋಣೆಲಿದ್ದ ತಂದೇನೂ ಮುಂದಕ್ಕಡಸ್ಕೊಂಡ್ಬಂದು ಪುನಃ ಪುಟ್ಟೂನ ಹುಡಕೊಂಡು ಉರಿಯೋ ಮನೆ ಒಳಕ್ಕೆ ಸುಗ್ಗಿದ. ಕಡೇಗೆ, ಮೂರ್ಛೆ ಬಿದ್ದ ಮಾಧೂನ ನಾಲವಾರು ಜನ ಉಳಿಸ್ಕೊಂಡ್ಬರ ಬೇಕಾಯ್ತು.

"ಅಂತೂ, ಆ ದಿನ ಮಾಧೂ ಇಲ್ಲಿದ್ದೆ-ಆ ಊರಿನವರು ಹೇಳಿದ್ದಾಗಿ- ಆ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಕುಟುಂಬಾನೆ ಪಡ್ವಾ ಆಗ್ತಿತ್ತು. ಆ ಊರಿನ ರೀಡಿಂಗ್ ರೂಂ ರೈಟರು ರಾಮಾಶಾಸ್ತ್ರಿ . . . ಆ ಮನೇಗಿದ್ದ ಆಗ್ನಿ ಎದುರಿಗೆ ಸಾಕ್ಷಿ

ಯಾಗಿ . . . 'ಸ್ವಾಮಿ ಹಿರಿಯಣ್ಣಯ್ಯೋರೇ . . . ವ್ಯಾಸಾದ್ರೇನು! ಆಗಿದ್ದ್ರೇನು! ಟೊಳ್ಳು, ಟೊಳ್ಳೇ! . . . ಗಟ್ಟಿ ಗಟ್ಟಿಯೇ!' ಅಂತ ಜನಿವಾರ ಹಿಡಕೊಂಡ್ ಸ್ಥಾಪಿಸ್ವಾಗ . . . ತಂದೆ ತಾನು ಜೋಧಿಸಿದ ಪುಟ್ಟೂಗೂ, ತಾಯಿ ಭಾಗೀರಥಮ್ಮ ಸಾಕಿದ ಮಾಧೂಗೂ ಸ್ವಭಾವವಲ್ಲದ ವ್ಯತ್ಯಾಸ - ಕುಂಬಳಾಚಾರ್ಯನಿಟ್ಟಿದ್ದ್ರೂನವೆ ರಾಗಿಕಾಳಷ್ಟಾದರೂ . . . ಹಿರಿಯಣ್ಣಯ್ಯನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಹೊಳದೇ ಇರಬೇಕು 'ಮಕ್ಕಳಿಕ್ಕೂಲ್ ಮನೇಲೇನೇ' ಅನ್ನೋದೂ 'ಸಾಕೋದನ್ ಅರಿತ ಅತ ಸಾವಿರ ಜನಕ್ ತಾಳಿ' ಅನ್ನೋದೂ ಅವನ ಮಂಡೇಗೂ ಮಂದಬ್ಬಗಿರಬೇಕು"

ಟೊಳ್ಳು-ಗಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಕೈಲಾಸಂ ನಿತ್ಯಜೀವನದ ಸರ್ವವಮೂರ್ತಿಗಳನ್ನು ಮೊದಲನೆಯ ಸಲ ನುಟಕದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಜನಕ್ಕೆ ಪರಿಚಯಮಾಡಿ ಕೊಟ್ಟರು. ಎಳೆಗೆಯನ್ನೇ ಬೀವನದ ಹೆಗ್ಗುರಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಹಿರಿಯಣ್ಣಯ್ಯ, ಅವನ ಪಡಿಯಚ್ಚಾದ ಪುಟ್ಟು; ವ್ಯಾಸುಘೇಲಿಗಳ ಕೃತಕ ಕಟ್ಟೆಯನ್ನೊಡಮೆ ಕೃದಯವೀವಿಯಾಗಿದ್ದ ಭಾಗೀರಥಮ್ಮ, ಅಕೆಯ ಪಡಿಯಚ್ಚಾದ ಮಾಧುಗಳ ಮೂಲಕ ನುಟಕಕರ್ತರು ಸಮಾಜದ ಕ್ಷೇತ್ರ-ಕೃಷ್ಣ ಮುಖಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿ ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಕೈಲಾಸಂರ ಕುರಲ ಕುಂಟ ಗುಣಗನದ್ಧಿ ಪಡೆದಿರುವುದು ನಾಗತ್ತೆ ಪಾತ್ರದಲ್ಲಿ ವೈಧವ್ಯದ ಘೋರವಿವರಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿದ ಆ ಬಿಡಬೀವಿಯ ಸಂಪ್ರದಾಯಪ್ರಿಯತೆ, ಚುರುಕು ಮಾತು, ಒಳಗೆ ತುಂಬಿದ ಮುಖದ ಆವೇಗ ಎಲ್ಲವನ್ನು ಕಡೆದುತೋರಿ ವ್ವಾರೆ ಕೈಲಾಸಂ.

ಪಾತು ಪುಟ್ಟು ಹೆಂಡತಿ, ದೊಡ್ಡವರ ಮಗಳು. ಮೈಗೆ ಸೋಪು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವುದು ತಪ್ಪುಯೆಂದು ಅವಳಿಗನಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಾಗತ್ತೆಗೆ ಅವಳ ದೃಷ್ಟಿ ಹಿಡಿಯುವುದು ಕಷ್ಟ. ಪಾತು ಸೋಪು ನಾಗತ್ತೆ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಬೇಕೇ? ಆದನ್ನು ಒಂದು ಕೊಳ್ಳೆಯ ಕೊನೆಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಸಿಕೊಂಡು ಕೋವಾವೇರವಿಂದ ನಾಗು: 'ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಮನೇಲಿ ಇವೇನೇ ಆನಂದ? ನಾಯೂನ್ನಾಕಿ ತಿಕ್ಕೊಂದ್ರೇನ್ ಮುಣ್ಣ ಬಳದ್ರಾಗೆ ಬೆಳ್ಳಗಾಗ ತ್ತೈ ಅಂತ ತಿಳುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಾ? ಮುತ್ತೈದೆಯ್ಗೆ ದೇವರು ಕೊಟ್ಟ ಅರ್ಪನವಿಲ್ಲ? ಹಯ್ಯೋ! ಎನು ಹೊಲ್ಪೋ ಈ ಕಾಲ್ವ ಕುಡ್ಡೀರು'

కణ్ణిగి కాడ్గి ఇల్లు; హణ్ణిగి కుంకృ ఇల్లు; కేన్నేగపన్న పిల్లు; ఇదక్కే
కుంకృ కచ్చకూడు స్కూల్లో అన్నోదం దోడ్కొంటారు. ఇంగ్లీషు,
సాబూను, సుడుగాడు, పిలాయితబూది ముఖ్యజ్యోక్త్యోదం;
సోట్ట బ్లౌజ్ లో తగోల్తోదం; సోట్ట సూజి బుజ్జోల్తోదం;
ఈ దుర్బద్ధ్య గృ కల్లోత్తర్యోదం యోత్తర ముత్త్యోదం దేల్చోత్తర్యోదం
అక్క క్కూ ఎక్క! - యారచ్చో ఈ సాబూను?

పాతు: సందూ అంత్యుణ్ణి.

నాగు: (అణకిమత్త) సందూంత్యుణ్ణి. అర్థ హజ్జో
క్కొక్కే (స్మేజీసింగి)?

పాతు: (తిరస్కార స్వరదింద) ఆవత్తేనో దిన్నగళిల్లా
ధారణ్ణి హజ్జో గ్ల బర్త అంత్యుణ్ణి మనగే స్వల్ప అర్థ వాదరూ మిగ్గి
అంత నమ్మనోయంద తంద సాబూను టుపయోగిస్తే.

నాగు: నిమ్మనో సాబూను గోత్తు! అధికస్వసంగి! అర్థ
మిగ్గి అంత్యే... యారిగే మిగ్గి అంత... (గద్గద స్వరదింద)
నమ్మనో అంత్యే... (పాతువిగే ప్రత్యుత్తరకూడలు క్కళాగదే
సాతుపన కడే క్కతూరసి) ఈ మూదోవి యోసలత్తద మూసో
తింగ్లలో నమ్మింద అర్థ క్కే తిరిగి బిట్ట బిట్టల్లు (గోల్కాడుత్త)
అర్థ కుంకుమక్కు ననగే మూసోమోజ్జ మూడిసిబిట్టల్లు.

మూసోమోజ్జ సోయోద రీతియన్న నాగునో వణిసబీకు.

"... ఆ రాణి మనగ్గంద మూతింగ్లలో నన్నండన్న
సంకొంబు నన్నో... తల సూసి... గుడ్డి... రంగోలి
హాకి... కేంమన్దేరి టుడ్డి బిట్ట..."

ఈ అద్భుత వ్యంగ్యచిత్రంలో "ధవేయ బాళగోళన్న క్కళాసం
సమగ్రవాగి జిత్రసిద్ధారి. నాగు పాతు మోలి రేగువుదు
స్వాభావిక. అవళు బణ్ణి ద బీసణిగే - సాతు నిరుపద్రవి బీవి.
నాగత్తేగేను యుక్తయుక్త పరిజ్ఞానవే? మనోయ సోసోయరన్న
గోళు మయిదుకొళ్ళువుదు అత్తయర ధర్మం ఎంబ సంప్రదాయక్క

ಸೇರಿದವಳು. ಜತೆಗೆ ಕಾಕತಾಳ ನ್ಯಾಯದಂತೆ ತನಗೆ ವೈಧವ್ಯ ಪ್ರಾಪ್ತವಾದುದೂ, ಸಾತೂ ಮನೆಗೆ ಬಂದುದೂ ಸಂಧಿಸಿ ಅವಳ ಜ್ವಾಲೆಗೆ ಅಜ್ಜ ಹುಯಿದವು. ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ನಾಗೂ ಗೌಣಪಾತ್ರ. ಕಥೆ ಹೇಳಿದುಕೊಂಡಿರುವುದು ಮಾಧು ಸುತ್ತಮುತ್ತ. ಅವನು ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಫೇಲಾದುದು, ಅವನ ಹೆಂಡತಿಯ ಮ.ರುಗು, ಮನೆಗೆ ಗಿ ತಾಯಿಗಾಗಿ ಅವನು ಮಾಡುವ ಸೇವೆ-ಕೊನೆಗೆ ಅವನ ತ್ಯಾಗ. ಅದರೆ ಎಲ್ಲ ವಾತ್ಸರ್ಯಗಳನ್ನೂ ಮರೆಯಿಸಿ ತನ್ನ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದ ಮುದ್ರೆಯೊತ್ತುವವಳು ನಾಗೂ. ಮನೆಗೆ ಬಿಂಕಿ ಬಿದ್ದಮೇಲೆ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಾರದ ಮಾಧು, ತಾಯಿ, ಕೂಸನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವುದನ್ನು ನಾಗತ್ತೆ ಕಂಡಿದ್ದರೆ - ಅವಳು ಆಗ ಅಲ್ಲಿದ್ದರೆ - ಏನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಳೋ?

ಎ. ಆರ್. ಕೃಷ್ಣ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳವರು ತಮ್ಮ ವಿಮರ್ಶೆಯಲ್ಲಿ ಸೂಚಿಸಿರುವಂತೆ ಮನೆಗೆ ಬಿಂಕಿ ಬಿದ್ದಕೂಡಲೆ ಪುಟ್ಟ 'ದಿಗ್ಭ್ರಾಂತನಾಗಿ ತನ್ನ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಬಾಚಿಕೊಂಡು ಬೀದಿ ಬಾಗಿಲಿಂದ 'ನಿಷ್ಕ್ರಮಣ' ಮಾಡುವುದು ಅಸ್ವಾಭಾವಿಕ. ಆಧುನಿಕ ಶಿಕ್ಷಣದಿಂದ ಮನುಷ್ಯ ಮನುತೆಯನ್ನು ನೀಗಿಕೊಂಡು, ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು, ಧೈರ್ಯಕ್ಕೆ ತಿಲತರ್ಪಣ ಕೊಟ್ಟ ಹೇಡಿಯಾಗುತ್ತಾನೆ ಎಂದು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವುದು ಕೈಲಾಸಂರ ಉದ್ದೇಶ. ಇದಕ್ಕೆ ಉತ್ತೇಕ್ಷೆಯ ನೆರವು ಪಡೆದಿದ್ದಾರೆ.

ಮೂಲಕಥೆಗೆ ಪೂರ್ವರಂಗ-ಉತ್ತರರಂಗಗಳು ಪರಿವೇಷಕವಾಗಿಲ್ಲ. ಅವುಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಕೈಲಾಸಂ ಉದ್ದೇಶಗರ್ವಿತ. ಒಂದು ಹೊಸ ಬಗೆಯ ನಾಟಕದ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಕೊಡುವುದು; ಎರಡು - ಹಳೇ ನಾಟಕಗಳ ಸೂತ್ರಧಾರ-ನಟ, ಭರತವಾಕ್ಯದ ಕ್ರಮವನ್ನು ಪರಿಚಯ ಮಾಡುವುದು. ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಕೈಲಾಸಂ ಉಪದೇಶ ಪದ್ಧತಿ (didactic) ಯನ್ನುನುಸರಿಸಿಲ್ಲ; ಅದನ್ನು ಪೂರ್ವ ರಂಗ - ಉತ್ತರ ರಂಗಗಳ ಮೂಲಕ ನಿರ್ವಹಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಡಾ. ರೆಡ್ಡಿಯವರು ತಮ್ಮ ಮುನ್ನುಡಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವಂತೆ ಟೊಳ್ಳು ಗಟ್ಟಿ 'ಸೊಗಸಾಗಿ ಕತ್ತರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಮೊದಲನೆಯ ವರ್ಗದ ವಜ್ರ. ಇಂಥ ಆಭರಣಗಳನ್ನು ಧರಿಸುವ ಕನ್ನಡನಾಡು ಭಾಗ್ಯದ ಬೀಡು.' *

* "Here is a diamond of the first quality and cut in the best style. Fortunate is the Kannada Country that it has such a jewel to wear!"

—Dr. C. R. Reddy.

೨. ತಾಳೀಕಟ್ಟೀಕ್ಕೂಲಿನೇ ? (ಟೊಳ್ಳು-ಗಟ್ಟಿ II)

ಟೊಳ್ಳು-ಗಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯವಾದುದು ಯಾವದು?—
ಅನಾಧ್ಯವಾದುದು ಯಾವದು? ಎಂದು ಚರ್ಚಿಸಿದಂತೆ ಅದರ ಮುಂದಿನ
ಭಾಗವಾದ 'ತಾಳೀಕಟ್ಟೀಕ್ಕೂಲಿನೇ' ನಾಟಕದಲ್ಲಿಯೂ ಅದೇ ಒರೆ
ಯಿಕ್ಕುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಕೈಲಾಸಂ ಮುಂದುವರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಕಥಾ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ
ಭಾಗ-೧-೨ಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧ ಬಹಳ ಸ್ವಲ್ಪ. ಭಾಗ ೧ರಲ್ಲಿ ಬರುವ ನಾಗತ್ತೆ,
ಸಾತೂ, ಪಾತೂ ಇಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಾರೆ ಕೈಲಾಸಂ ಇದರಲ್ಲಿ ಹೇಳ ಹೊರಟಿರು
ವುದು ಸಾತೂ, ಪಾತೂ ಇವರ ತೌರುಮನೆಯ ಕಥೆಯನ್ನು.

'ತಾಳೀಕಟ್ಟೀಕ್ಕೂಲಿನೇ' ನಾಟಕ ಮೂರು ಚಿತ್ರಗಳ ಕಟ್ಟು —
ಪಾತೂ ತೌರ್ಮನೆ, ಸಾತೂ ತೌರ್ಮನೆ, ಯೋಧ್ಯವಾಣಿ.

ಪಾತೂ ತೌರ್ಮನೆ: ನರಸಿಂಹಯ್ಯ ರಾಂಪುರದ ಲಾಯರಿ.
'Suffering ಅಂಜೋದು ಸರ್ವತ್ರ . ಸತ್ಯೇಲೇನೇ ಇವೃಂದ ವಿವೋಚ್ಛಿ'
ಅನ್ನೋದೇ ಅವನ ನಿತ್ಯಮಂತ್ರ. ಮನಿಯಾರ್ಡರ್ ತಂದಿರಬಹುದೆಂದು
ಪೋಸ್ಟಮನ್‌ಗೆ ಎಕ್ಕಡವಿಲ್ಲಿವೆಂದು ವಿಷಾದಪಟ್ಟವನು, ಅವನು ತಂದಿರು
ವುದು ನಾಟ್‌ಪೇಡ್ ಎಂದು ತಿಳಿದ ಮೇಲೆ 'ನಂಜ್ಜೇ ಇಲ್ಲಿರೋ ಹೊತ್ತೇನಿ
ನಿನ್ನ ಬಿಸಿಲ್ಲ ಓಡ್ಯಾಡ್ಡಿ ಭಸ್ಮನಾಡ್ಡಿರೋದು ಭಗವಂತ' ಎಂದು
ಶಪಿಸುವ ಕೋಪಾವಿಷ್ಟ. ಮದುವೆಗೆ ಮಗಳು ವೆಂಕೂ ಸಿದ್ಧವಾಗಿ ನಿಂತಿ
ದ್ದಾಳೆ. ನರಸಿಂಹಯ್ಯ, ಅವನ ಹೆಂಡತಿ ಪಾರ್ವತಮ್ಮ ಅಳಿದೂ ಸುರಿದೂ
ಕೊನೆಗೆ ಮಾಮಲೆ ರಾಮಣ್ಣೋರ ಮಗ ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಕುದುರಿಸು
ವುದಕ್ಕೆ ಹೊರಡುತ್ತಾರೆ.

ನಾಗತ್ತೆ ಪಾತೂ, ಸಾತೂ ಅವರನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಸ್ವೇಷನ್ನಿನಿಂದ
ನಡೆದುಕೊಂಡೇ ಬಂದಿರುತ್ತಾಳೆ. 'ಜಾತಿ ಬೇರೆ ಉಳಿಯುತ್ತೇ ನಿನ್ನ

ಭೋಗ್ಯದ ಗಲಾಟೆಯಿಲ್ಲವೇ - ಮನೆ ಭಾವಿಗೆ ಪಂಪು ಹಾಕಿಸಿದ್ದೀರಾ? ' ಇತ್ಯಾದಿ ಇತ್ಯಾದಿ. ರಂಗಣ್ಣ ನರಸಿಂಹಯ್ಯನಿಗೆ 'ನಿಮ್ಮ ವೆಂಕೂ ನಮ್ಮ ಮನೇಲಿ ಹದಿನೈದು ದಿವಸವಾದರೂ ನಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಇದ್ದೇ ಬಿಡಬೇಕು... ಇದ್ದು ನಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ನಮ್ಮ ಸಂಸಾರದ ಸುಖದುಃಖಗಳ ನ ಗಮನಿಸಿ ಅನುಭವಿಸಿ, ಆಮೇಲೆ ಅವಳೇ ಒಪ್ಪಿದಳು ಅಂದ್ರೆ, ಮುಂದಕ್ಕೆ ಅವಳಿಗೂ ಬೇಸರ ಬಾರದೆ ಇರೋದ್ರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ.' ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ.

ನಾಗತ್ತೆ ಸ್ನಾನ ತೀರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದು ಮನೆಯ ಮಕ್ಕಳೊಂದಿಗೆ ಕೆಲಹೊತ್ತು ನಲಿಯುತ್ತಾಳೆ. ಸಾತುವಿನ ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದ ಕೂಸನ್ನತ್ತಿ ಕೊಂಡು 'ಎನ್ನ ನಗಾತೀಯಾ ನನ್ನ ಚಿನ್ನದ ಪ್ರತಿಮೆ...? ಅದೇನು ಪುರಾಕೃತ ಪುಣ್ಯಾನ ಜ್ಞಾಪಿಸಿಕೊಂಡು ನಗುತ್ತೋ ಎನೋ! ನನ್ನಂಥಾ ಪಾಪಿಗಳಿಗೆ ಹ್ಯಾಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಬೇಕು.. ಇದು ಬೇಕಾದರೆ ಪುಷ್ಪ.. ಪುಷ್ಪಗಳನ್ನ ಬೆಳೆಸಬೇಕಂತ ಲೆಕ್ಚರ್ ಕೊಡತಾಳಂತೆ' ಎಂದು ತನ್ನ ಮಮತೆಯನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಅವಳಿಗೆ ನಾರ್ಮಡಿ ಸೀರೆ ಉಡುಗೊರೆ ಕೊಟ್ಟ ಊರಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ನಾಗತ್ತೆ ಹೋದ ಮೇಲೆ

ಸಾತೂ: ನನಗೂ, ಪಾಪ ಅನ್ನಿಸುತ್ತೆ ಅಮ್ಮ! ಆದರೆ... ಆ ಮನೇಲಿ... ಒಂದೊಂದು ಸರತಿ ಅನ್ಯಾಯ... ಹಿಂಸೆ...

ನರಸಮ್ಮ: (ಕೋಪದಿಂದ) ಸಾತೂ! ಒಂದು ಮಾತು ಹೇಳ್ತೇನೆ ಸಾಯೋವರಿಗೂ ಮರೀಬೇಡ! ... ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ನರಳೋವರು ದೇವರಿಗೆ ಸಮಾನ... ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣಿಗೆ ದೇವರಿಗಿಂತಲೂ ಜಾಸ್ತಿ. ಈಗ್ಗೋಡು (ವೃದ್ಧವಾಗಿ) ಈ ಕೂಸಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಮೈ ಬೆಚ್ಚುಗಾಯಿತು ಅಂದ್ರೆ ನನ್ನ ಗುಂಡಿಗೆ ಬಿರಿದಹಾಗಾಗುತ್ತೆ... ಇಷ್ಟು ಮಕ್ಕಳು ಇದ್ದೂ, ದೇವರ ದಯದಿಂದ ಮನೆಬಾಗಲು ಅಂಜೋದನ್ನ ಅನುಭವಿಸಿದ್ದ್ರಾ, ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚುಕಡಿಮೆ ಆಗುತ್ತಾನೋವೆ ನನಗೆ ಇಷ್ಟು ಯಾತನೆ ಆಗುತ್ತಲ್ಲಾ... ಈಕೆ ಅಂಥಾ ಹೆಂಗಸರು ಪಾಪ! ಕೈಹಿಡಿದವನನ್ನೂ ಕಳಕೊಂಡು, ತನ್ನ ಹಣೆಯಲ್ಲಿ ಬರೆಯದ ಸಂಸಾರದ ಸುಖಾನ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲೂ ಇರೋರು ಅನುಭವಿಸೋದ್ದೂ... ತನಗೆ

ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲದ್ದಲ್ಲದೆ, ಇತರರು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹೆತ್ತು ಸಾಕೋ ಸುಖಾನ ನೋಡುತ್ತೂ ಇಧಾರಲ್ಲಾ . . . ! ಇವರಿಗೆ ಹುಚ್ಚು ಹಿಡಿದೆ ಇರೋದು ಆಶ್ಚರ್ಯ . . . ತನ್ನ ಭಾಗ್ಯಾನ ಕಳಕೊಂಡ ಯಾತನೇಲಿ ಅಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪ ರೇಗಿದಾಕ್ಷಣವೇ, ನಾವು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತಂದ್ಬೊಳ್ಳೋದೇ ? ತಪ್ಪು ಸಾತೂ . . . ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ನಾಗತ್ತೆ ಏನ್ ಹೇಳಿದರೂ ಏನ್ ಮಾಡಿದರೂ . . . ಬಾಯಿಲೇಲಿ ರೋಗಿಗಳು ನೋವು ತಡೀಲಾರದೆ ರೇಗಿದರೆ ಹ್ಯಾಗೆ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತಂದುಕೋಬಾರದೋ ಹಾಗೆ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳೋದೇ ನಡಕೊಳ್ಳೋದು . . . ಅದು ಜಾಣತನ ! ಅರ್ಥವೇ . . . ?

ಅಷ್ಟುಹೊತ್ತಿಗೆ ತಮ್ಮ ಶಾಮಿ ಮಂಗಲಾರತಿ ತಟ್ಟೆ ತಂದಿಟ್ಟು ಹೋಗುತ್ತಾನೆ. ಸಾತೂ ಕೂಸನ್ನು ಮೊಗುಚಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಉರಿಯು ತ್ತಿರುವ ಕರ್ಪೂರಕ್ಕೆ ಕೂಸಿನ ಮುಖವನ್ನು ಸಮಾಪಿಸಿ “ದೇವರು ! . . . ದೇವರು ! ನನ್ನ ಕಂದಾ ! . . . ದೇವು !

(ಕೂಸು, ಉರಿಯುವ ಕರ್ಪೂರಕ್ಕೆ ಚಾಚುವ ಕೈಯನ್ನು ಧಟ್ಟನೆ ಹಿಂದೆಳೆಯುತ್ತ) ಬೆಂಕೀನೋ, ಕೋತಿ !!!”

ಎನ್ನುತ್ತಾಳೆ.

ಇಲ್ಲಿಗೆ ಸಾತೂ ತಾರ್ಮನೆ ಚಿತ್ರ ಮುಗಿಯುತ್ತದೆ.

ಯೋಧ್ಯವಾಣಿ : ನರಸಿಂಹಯ್ಯನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮದುವೆ ಸಂಭ್ರಮ. ಗಂಟೆ ಒಂಭತ್ತು ಹೊಡೆದರೂ ಬೀಗರ ಸುಳಿವಿಲ್ಲ. ನರಸಿಂಹಯ್ಯ ಚಿಂತಿಸು ತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಬೀಗ ರಾಮಣ್ಣ ಬರುತ್ತಾನೆ. ಭಾವಿ ಅಳಿಯ ವಿಲಾಯಿತಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಹಟಹಿಡಿದು ಕೂತಿರುವುದಾಗಿಯೂ, ಅದಕ್ಕೆ ‘ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ೧೧,೦೦೦ . . . ಅದೂ ನನ್ನ ಕೈಗೆ ಬಂದರೇನೆ ನಾನು ನನ್ನ wifeಗೆ ತಕ್ಕ husband ಆಗೋಕೆ ಯೋಗ್ಯತೆ ಬರುತ್ತೆ ಅಂತ ಕೂತಿಥಾನೆ’ ಎಂದು ತಿಳಿಸು ತ್ತಾನೆ. ನರಸಿಂಹಯ್ಯನ ತಾಳ್ಮೆ ಮುಗಿಯುತ್ತದೆ. ಇದೂ ರಾಮಣ್ಣ ಅವನ ಹೆಂಡತಿಯ ತಂತ್ರವೆಂದು ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿಯಲು ತಡವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ರಾಮಣ್ಣನ ಕೆನ್ನೆಗೆ ಫಟಾರನೆ ಬಿಗಿದು ಅವನನ್ನು ಒದ್ದು ಅವನ ಜೋಡಿನಿಂದಲೇ ಹೊಡೆ ಯುತ್ತಾನೆ. ರಾಮಣ್ಣ ಜೀವ ಉಳಿದರೆ ಸಾಕೆಂದು ಫರಾರಿಯಾದ ಮೇಲೆ ನರಸಿಂಹಯ್ಯ ಹೆಂಡತಿ, ಮಗನನ್ನು ರಂಗಣ್ಣನ ಮನೆಗೆ ಕಳುಹಿಸಿ, ಅವನನ್ನು

ಬರಮಾಡಿಕೊಂಡು ತನ್ನ ದುಃಖವನ್ನು ತೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ರಂಗಣ್ಣ ದೊಡ್ಡ ಮನಸ್ಸುಮಾಡಿ ತನ್ನ ಮಗನಿಗೆ ನರಸಿಂಹಯ್ಯನ ಮಗಳನ್ನು ತಂದು ಕೊಳ್ಳಲೊಪ್ಪುತ್ತಾನೆ. ನಾಟಕದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ರಾಸ್ತ್ರಿ 'ರಾಮಣ್ಣ, ರು ಮಾಮಲೆ ಹುದ್ದೆ ಮಾಡಿದರೆ ತಾನೆ ಏನೂ . . ರಂಗಣ್ಣನು ಕೇವಲ ಮುತ್ಸದ್ವಿಯಾಗಿದ್ದರೆ ತಾನೇ ಏನೂ . . ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮಣರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಟೊಳ್ಳು-ಟೊಳ್ಳೇ . . . ಗಟ್ಟಿ ಗಟ್ಟಿಯೇ' ಎಂದು ಭರತವಾಕ್ಯ ನಡಿಯುತ್ತಾನೆ.

ಈ ನಾಟಕಕ್ಕೆ ಒಂದು ಐಕ್ಯತೆಯನ್ನು ತಂದಿರುವುದು ಪಾತ್ರಗಳೂ ಅಲ್ಲ, ದೃಶ್ಯ, ಸಂವಿಧಾನಗಳೂ ಅಲ್ಲ. ಪೊದಲಿನ ಎರಡು ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಕೈಲಾಸಂ ರಾಮಣ್ಣ, ರಂಗಣ್ಣ ಇವರ ಮನೆಯ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟು, ಮೂರನೆಯ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಅವರ ಟೊಳ್ಳು-ಗಟ್ಟಿತನವನ್ನು ಬಯಲಿಗೆಟ್ಟಿದ್ದಾರ. ಟೊಳ್ಳು-ಗಟ್ಟಿ ವಿಚಾರ ನಿಯಂತ್ರಣಕ್ಕೊಳಪಟ್ಟ ಕೆಲವು ಪಾತ್ರಗಳು ಸುಳ್ಳಾದ ಮಾಯವಾಗುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಹೀಗೆ ಗೌಣವಾಗಿ ಕಡೆಯಲ್ಪಟ್ಟ ಪಾತ್ರಗಳೂ ಖಚಿತವಾಗಿವೆ. ನಾಗತ್ತೆ ಪಾತ್ರ ಕೈಲಾಸಂ ಪಾತ್ರ ಸಾವ್ರಾಪ್ಪದಲ್ಲಿ ತನ್ನದೇ ಆದ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯದಿಂದ ನಿಲ್ಲುತ್ತದೆ. ವಿಧಿ ಅಳಿಸಲಾಗದ ಅಪರೂಪ ಮಾಗದ ಗಾಯವನ್ನು ಅವಳ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಮಾಡಿದೆ. ಕಹಿಮಾತೆಗ ನಿವೇದಿತವಾದ ಅವಳ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಕರುಳ ನುಡಿ ಚಿಮ್ಮುತ್ತದೆ ಸಾತೂ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ದೊರೆತ ಆದರಾತಿಥ್ಯವನ್ನು ಕಂಡು ನಾಗತ್ತೆ ತನ್ನ ನಿಜ ಅಂತರಂಗವನ್ನು ತೋರುತ್ತಾಳೆ. ಮಗುವಿನೊಂದಿಗೆ ಆಡುವಾಗ ಅವಳೂ ಮಗುವಾಗುತ್ತಾಳೆ. ಟೊಳ್ಳು-ಗಟ್ಟಿ (ಭಾಗ ೧) ಯಲ್ಲಿ ಮಿಂಚಿಹೋದ ನಾಗತ್ತೆ ತಾಳೀಕಟ್ಟೋಕ್ಕಾಲೀನೇ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣ ಕಳೆಯಿಂದ ವಿರಾಜಿಸಿದ್ದಾಳೆ.

ರಾಮಣ್ಣ ದೊಡ್ಡಸ್ತಿಕೆಯ ವೇಷದ ಆಷಾಢಭೂತಿ, ರಂಗಣ್ಣ ಬಡವ ನಾದರೂ ಗೌರವಸ್ಥ, ನರಸಿಂಹಯ್ಯ ಒಮ್ಮೆ ಹಾಗೆ ಒಮ್ಮೆ ಹೀಗೆ ತೂಗಾಡುವ ಪ್ರಾಣಿ. ಅವರವರ ಹೆಂಡಂದಿರೂ ಅವರ ಗುಣಸ್ವಭಾವಗಳ ಛಾಯಾನುವರ್ತಗಳೇ. ಕೈಲಾಸಂ ಈ ಪಾತ್ರಗಳ ಒಳಹೊಕ್ಕು ಜೀವನದ ಋಜು ತತ್ತ್ವವನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಹಿರಿಯಸ್ಥಾನ

ದಲ್ಲಿರಬೇಕಾದುದು ಹಣವೇ—ಗುಣವೇ ? ರಾಮಣ್ಣನೇ—ರಂಗಣ್ಣನೇ ? ರಾಮಣ್ಣನ ಬಯಲಾಡಂಬರವನ್ನು ಚಿತ್ರಿಸಲು ಕೈಲಾಸಂ ವಿಡಂಬನ ವನ್ನವಲಂಬಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವನ ಮಾತುಕತೆ, ಜೋಕ್ಸ್ ಅಸ್ವಾಭಾವಿಕ. ಸಾತ್ವಿಕಜೀವನಕ್ಕೇ ರಾಮಣ್ಣ ಅಸ್ವಾಭಾವಿಕ ವ್ಯಕ್ತಿಯೆಂದು ತೋರುವುದೇ ಕೈಲಾಸಂರ ಉದ್ದೇಶ.

ಬೊಳ್ಳು-ಗಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಕೈಲಾಸಂ ನಡೆಸಿದ ಪ್ರಯೋಗ ತಾಳೀಕಟ್ಟೋಕ್ಕೂಲಿನೇ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧಿಸಿದೆ. ಪಾತ್ರ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ, ತಂತ್ರ, ಹಾಸ್ಯ, ಸಂಭಾಷಣಾ ಪರಿಣತೆಗಳಿಂದ ಈ ನಾಟಕ ಗುಂಡೂ ಭಂಡಾರದ ಒಂದು ಅನರ್ಘ್ಯರತ್ನ. ಕೈಲಾಸಂರ ಪಾಂಡಿತ್ಯ, ಬುದ್ಧಿ, ಚಮತ್ಕಾರಗಳನ್ನರಿಯಲು ಇತರ ನಾಟಕಗಳಿಗೆ ಹೋಗಬಹುದು. ಆದರೆ ಅವರ ಕರುಣಾರ್ಪ ಹೃದಯವನ್ನರಿಯುವುದಕ್ಕೆ ತಾಳೀಕಟ್ಟೋಕ್ಕೂಲಿನೇ ರಸಗನ್ನಡಿ. ನಾಗತ್ತಿಯಂಥ ಕಟುಜೀವಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಕರುಣೆ ಕಂಡು, ಮಾನವತ್ವವನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ ಕೈಲಾಸಂ ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣು ತೆರೆಸಿದ್ದಾರೆ.

ನಾಟಕಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಶಾಸ್ತ್ರಿ ಹೇಳುವ ಮಾತು ರಂಗಣ್ಣನ ನಡತೆಯಲ್ಲೇ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಅದನ್ನು ಬಿಡಿಸಿ ಶಾಸ್ತ್ರಿ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿಸಬೇಕಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಕಲಾವಿದ ಕೈಲಾಸಂರಲ್ಲಿ ಉಪದೇಶಕನ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಆಗಾಗ್ಗೆ ತಲೆ ಹಾಕುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ತಮ್ಮ ವಿಚಾರವನ್ನು ಮನದಟ್ಟು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಪ್ರಬಲ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಯಿಂದ ಅವರು ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಕಲೆಯನ್ನು ಮರೆಯುವುದೂ ಉಂಟು.

೨. ಬಂಡವಾಳ್ವಿಲ್ಲದ ಬಡಾಯಿ

ಅಹೋಬಲ್‌ರಾಯ ಬುಳ್ಳಾಪುರದ ಲಾಯರಿ. 'ಲಾಯ್ರಿಗೆ ಬೇಕಾದದ್ದೆಲ್ಲಾ ಇದೆ ಇವ್ರಿಗೆ. ಮಾತಿಗೂ ಸುಳ್ಳುಗಳಿಗೂ ಕಮ್ಮಿ ಏನೂ ಇಲ್ಲ. ಇಲ್ಲ, ಕೋರ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಬೆಚ್ಚಿದ್ದು ಬಾಯ್ಬಿಡೋಕೆ ಬೆದ್ರಿ ನಾಲ್ಕೇನ್ ನುಂಗೊಂಡು ನಡಗ್ತೆ ನಿಂತಿರುತ್ತೋ? ಇಲ್ಲ, ಜಡ್ಡಿಗ್ಗು ಇವ್ರ ಪೂರ್ವಜನ್ತೆ ದಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾತಿಗ್ಯಾ... ಮುಖ್ಯ ಕೇಸುಗ್ಗು ಗೆಲ್ಲದ ಕಂಭೂತ ಅವನಿಗೆ ನೆರೆ

ನೋರ್ಕ್‌ವು ಕಟ್ಟಿದ್ದು ಪಟ್ಟ 'ಬಂಡ್ವಾಳ್ವಿಲ್ಲದ ಬಡಾಯಿ'ಂತ. ಅವನಿಗೆ ಬರೋ ಕೇಸಲ್ಲ 'conditional success'.

ಅಹೋಬ್ಲ ಅಳು ಬೋರ 'ಗೋಂದ್ಲಲ್ಲಿ ಜೋಡಿಸ್ತ ಹಂಚಿ ಕಡ್ಡಿ'. ಧಣಿ ಮನೆ ಕಸ ಗುಡಿಸಿ ಗುಡಿಸಿ ಅವನ ಸೊಂಟ ಬಾಗಿ ಹೋಗಿದೆ. ಲಾಯರ್ ಗುಮಾಸ್ತೆ ಬಾಳು. ಅವನು ಕೋರ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಜೂನಿಯರ್, ಅಫೀಸಿನಲ್ಲಿ ಕ್ಲರ್ಕ್, ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಪರಿಚಾರಕ. ಯಾರಿಗೂ ಸಂಬಳಕೊಟ್ಟು ಅಭ್ಯಾಸವೇ ಇಲ್ಲ ಅಹೋಬ್ಲಗೆ; ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಬಾಳು ಒಂದು ದಿನ ಧೈರ್ಯಮಾಡಿ ತನಗೆ ಬರಬೇಕಾದ ೨೨೦ ರೂಪಾಯಿ ಯನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಾನೆ. ಅಹೋಬ್ಲ ಆ ಮಂಕನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಮಣ್ಣಿರಚಿ 'ನ್ಯಾಯಸ್ಥಾನಾಂಬೋ ದೇವಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ, Court room ಅಂಬೋ ಗರ್ಭಗೃಹದಲ್ಲಿ, Judicial bench ಅಂಬೋ ಮಂದಾಸನದ ಪೀಠದ ಮೇಲೆ ನಿನ್ನ ಕೂಡ್ಡಿ, ಚೀಫ್ ಜಡ್ಡಿಯಾಗಿ ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕ ಮಾಡ್ಡಿ, ನಿನ್ನ ಮುಖಕ್ಕೆ ಮಂಗಕಾರ್ತ ಎತ್ತಿ ನಿನ್ನ ದರ್ಶನ ಮಾಡಿ ಸಂತೋಷ ಪಡ ಬೇಕಾಂಬೋ ಅಭಿಪ್ರಾಯಾನ ಮುಂದಿಟ್ಟೊಂದು ಈಗ ತಾನೆ ನಿನ್ನ ಕೈ ಹಿಡ್ಚೊಂದು . . ಆ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆದು ಪ್ರಾಕಾರಾನ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಮಾಡಿಸ್ತೀರೋ ನನ್ನೇಲಿ ಅಪನಂಬಿಕೆಯೇ ಬಾಳೂ!' ಎಂದು ಪುಸಲಾಯಿಸಿ ಗಂಡಾಂತರದಿಂದ ಪಾರಾಗುತ್ತಾನೆ. ಈ ಲಾಯರ್ ಮನೆಗೆ ಊರಿನ ಲಾಯರ್‌ಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಏ ಕಾಪೋಶನ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದ ತಾವ್ರೆಕೆರೆ ದೊಡ್ಡಟ್ಟಿ ಬೋರೇಗೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡಗ ಕೆಂಪೇಗೊಡ ಕಟ್ಟು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಾನೆ. ಟಾಂಪ್ ಮಡ್ಡು ಕೆಂಪ ಕೊಡುವುದು, ಉಳಿದ ಖರ್ಚು ಲಾಯರದ್ದೇ. ಅಹೋಬ್ಲ ಅವನಿಂದ ಕಟ್ಟಿಗೆ ಒಡೆಸುವ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಪರಶುರಾಮ ಅಯ್ಯರ್ ಬರುತ್ತಾನೆ. ಅವನೂ ಸರ್ವತ್ರ P. C. "Perfect Cook" ಅಯ್ರೇನೆ, Police Constable" ಅಯ್ರೇನೆ! ಪಕ್ಕ ಚೋರೂ ಅಯ್ರೇನೆ, Police Commissioner" ಅಯ್ರೇನೆ! Physical Culturist" ಅಯ್ರೇನೆ" ಅವನ ಶರ್ಮೇಲ್ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಪರೀಕ್ಷಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅವನನ್ನೇ ಅಡಿಗೆಗೆ ಹಚ್ಚುತ್ತಾನೆ.

ಅಹೋಬ್ಲ ಹೆಂಡತಿ ಜೀವು ಮುಟ್ಟಿದ್ದು ಜೀವಾನ್ಮುತ. ಅವರ

ದಿವ್ಯಕುಮಾರ ಮುದ್ದಣಿ, Double Distilled Duffer. ಸರಸ್ವತಿ ಅವನ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡು ಕೊರಗಿ ಹೋಗಿರುತ್ತಾಳೆ. ಅಹೋಬ್ಬ ಬೋಂಡ ಕಾಫಿ ಅವರಿವರು ಮನೆಗೆ ಬರುವುದರೊಳಗಾಗಿ ಮುಗಿಸಬೇಕೆಂದಿರುವಲ್ಲಿ ಗೆಳೆಯರು ಕಿಷ್ಕಾಪ್-ರಂಗ್ರಾವ್ ಒಕ್ಕರಿಸಿಯೇ ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಮುದ್ದಣಿ ಮೇಷ್ಟ್ರು ಅವನಿಗೆ ಸ್ನಾನಮಾಡಿಸಿ, ಶುಚಿಯಾದ ಬಟ್ಟೆಹಾಕಿ ಕಳುಹಿಸ ದಿದ್ದರೆ 'ಮುಂದೊದಗಲೇ ಒದಗುವ building damagesಗೂ . . . ಅಲ್ಲದೆ ಸರ್ಕಾರಿ Sanitary ಮೊಬದ್ದಮೆಗೂ ಜವಾಬ್ದಾರರಲ್ಲ' ಎಂದು ನೋಟೀಸ್ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದನ್ನು ಅಹೋಬ್ಬ ಉತ್ತರಿಸುವಾಗ ಜೀವಾ ತನ್ನ ಸೀರೆ ಪರಾರಿಯಾಯಿತೆಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಗುಮಾಸ್ತಿಯು ಅಯ್ಯರ್ ಮೇಲೆ. ಅಯ್ಯರ್ ದಬಾಯಿಸುತ್ತಲೂ ಎನಿಡೆನ್ಸ್ ಬಲದಿಂದ ಗುಮಾಸ್ತಿಯ ಕೆಂಪೇ ಗೌಡನ ಮೇಲೆ ಹೊರಳುತ್ತದೆ. ಗೌಡ ಖಾಲಿ ಕಾಗದದ ಕಟ್ಟು ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಲಾಯರ್ ಮನೆ ಸೀರೆ, ಪಟ್ಟಿಗೆ ಹಾರಿಸಿರುತ್ತಾನೆ. ಲಾಯರ್ ಒಣಜಂಬಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಶಾಸ್ತ್ರಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಜೀವು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ 'ನೀವೈಡೋ ದೆಲ್ಲಾ ನಿಮ್ಮ ಬಡಾಯಿ . . . ನಿಮ್ಮ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಬೆರಸಿದ ಕನ್ನಡ'

ನಾಟಕಕಾರನ ಲಕ್ಷ್ಯವೆಲ್ಲಾ ಅಹೋಬ್ಬನ ಬಂಡ್ವಾಳ್ವಿಲ್ಲದ ಬಡಾಯಿ ಚಿತ್ರಿಸುವುದರ ಕಡೆಗಿದೆ. ಆದರೆ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಏಕಮುಖತೆಯಿಲ್ಲ. ಹಲವು ಕಡೆ ಹರಿದು ಹಂಚಿಹೋಗಿದೆ. ಮುದ್ದಣಿ, ರಂಗ್ರಾಯ, ಕಿಷ್ಕಾಪ್ಪ, ಬೋರ ಇವರಿಗೂ ಮೂಲವಸ್ತುವಿಗೂ ಸಂಬಂಧವೇ ಇಲ್ಲ. ಅಹೋಬ್ಬ ಪಾತ್ರ ಕೂಡ ಕೈಲಾಸಂರ ಇತರ ನಾಟಕಗಳಲ್ಲಿ ಹಲವು ರೂಪಗಳಲ್ಲಿ ಅವತರಿಸಿದೆ.

ಬಂಡ್ವಾಳ್ವಿಲ್ಲದ ಬಡಾಯಿಯಲ್ಲಿ ಬರುವ ಚತುರೋಕ್ತಿಗಳೂ ಸಹಜ ವಾಗಿಲ್ಲ. ಎಳೆದು ಹಿಗ್ಗಲಿಸಿ, ಹಾಸ್ಯವನ್ನು ಶಬ್ದಗಳಿಂದ, ಪ್ರಾಸದಿಂದ ಹಿಂಡಲು ನಾಟಕಕಾರರು ಯತ್ನಿಸಿದ್ದಾರೆ. ದೃಷ್ಟಾಂತಕ್ಕೆ :

“ಬೀದೀಲೇನಾದ್ರೂ ಬಿಡುಕಾಸು ಬಿದ್ದಿಥೇಂತ ಬಗ್ಗೋಡ್ಡ ಬರ್ದಿಥೇ ಯೇನೋ ಬಕ್ಲೆ! . . .”

“ಜೆನ್ನಾಗ್ ಚುನಾಯಿಸ್ತೆ ಚಾಕರಿಗೀ ಚತುಷ್ಟಾದಾನ! . . .”

“Sunಗೆ Shadow ಉಂಟೇ ಸಾರ್ ?

ಉಂಟು ಬಾಳು, ಉಂಟು. Shadow of my Sonಉ.”

“ಜನಕನೇನು . . . ಆಮ್ಲಜನಕ! ಈ ಇಂಗಾಲ ಎಲ್ಲೆಂದು ಸೇರ್ಕೊಂಡ್ತು . . . ?”

“ಯಾಕೆ! ಕಪ್ಪಗಿದ್ರೂನೂವೆ ಕೆಂಪಗೆ ಕಾಣೋ ಹಾಗೆ ಫ್ಲೋಟೋ ತೆಗೆಯೋಕೆ ಆಗೋದಿಲ್ಲೇ?”

Yes, Yes. The answer is in the ‘Negative’ . . . Negativeಲಿ ಕೆಂಪಗೇ ಇರ್ತಾನೆ.”

“ದನದ್ದಾಗಿ ದುಡ್ಡು ಸಂಪಾದ್ತಿದ ಸಂಬಳನ ಧರ್ಮಪತ್ನಿ ಧರೋಡಿಗೆ ದಾನ ಇಟ್ಟು ನಶ್ಯಕ್ಕೆ ದಮ್ಮಿ ಕೂಡ ಇಲ್ದೆ ಹೋಯ್ತೇ . . ಆ ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯನೇ!”

“ . . . in a nut-shell . . . Perhaps a cocoa-nut shell.”

ಹಾಸ್ಯದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲಾಗಲಿ ನಾಟಕದ ರಚನೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲಾಗಲಿ ಈ ನಾಟಕ ಕೈಲಾಸಂ ಶ್ರೀಷ್ಠ ಕೃತಿಗಳ ಮಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರುವುದಿಲ್ಲ.

೪. ಹೋಂ ರೂಲು

ಹೋಂ ರೂಲು ಅಥವಾ ಮಂಕ್ರುಚ್ಚೋ ಹೆಣ್ಣು ಮನೆತನಕ್ಕಣ್ಣು ಅಥವಾ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟ್ ಕೊಟ್ಟೂ ಪತ್ತೀ ಕೊಡಳು-ಮೈದಾನದ ಹೆಬ್ಬಲಿ, ಮನೆಯ ಮೂಗಿಲಿ ಎಂದು ಹೆಸರಾಂತ ಈ ನಾಟಕದ ನಾಯಕ ರಾಮಪುರದ ಲಾಯ್ರು, ಮುನಿಸಿಪಲ್ ಕೌನ್ಸಿಲರ್, Social Reform ಸಂಘದ ಪ್ರೆಸಿಡೆಂಟ್, ಸನಾತನಧರ್ಮ, ವರ್ಣಾಶ್ರಮಧರ್ಮ, ಪ್ರಜಾಪ್ರತಿನಿಧಿ ಸಭೆಗಳ ನಾಮಿನೇಟೆಡ್ ಮೆಂಬರು, ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಮೆಂಬರು, ಸ್ಕಾಟ್ ಕಮಿಷನರು, ದ್ವೈತಾದ್ವೈತಿ ಆದ ರಾಮಣ್ಣ. ಅವನ ಉಪನ್ಯಾಸ ಕೇಳಿ, ತಮಗೆ ಹುಟ್ಟಿದ ಸಂದೇಹಗಳನ್ನು ನಿವೃತ್ತಿಮಾಡಿಕೊಳ್ಳೋದಿಕ್ಕೆ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿದ ಅಯ್ಯರು, ಅಯ್ಯಂಗಾರ್ರು ಕೇಳಿದ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ರಾಮಣ್ಣ

‘ಹಯ್ಯೋ . . . ಸಿಂಮಾದಲ್ಲೋಗಿ ಸ್ವರಾಜ್ಯ ಸ್ವರಾಜ್ಯಾಂತ

ಸೀತ್ಕಾರಮಾಡೋ ಸಿಂಹಗಳೂ . . . ಮತ್ತೂರ್ಗೆ ರೈಲ್ವೆತ್ತಲ್ಲೂ ನೂವೇ ಹುಲಿಗೂ . . . ತಮ್ಮೂರು ತಾವೇರುತ್ತೂನೂವೇ ತೋಳಗೂ . . . ತಮ್ಮೇರಿಗೆ ಕಾಲ್ತಾಕೋವಾಗ ಕತ್ತಿಗೂ . . . ಇನ್ನಮ್ಮೀದೀಗ್ಬರುತ್ತೂನೂವೇ ಬೆಕ್ಕುಗೂ ಆಗಿ, ಇನ್ನನ್ನನೇ ಹೊಸಲ್ಪಾಟತ್ತೂನೂವೇ ಮನೆ ಆಕೇಗೆ ಬೆದಕೋಂಡು . . . ಮೂಲೇಲ್ಪುದಕೋಂಡು . . . ಮೂತಿಮುಚ್ಚೋಳ್ಳೋ ಮೂಗಲಿಗಳಾ!! ನಿಮಗಲ್ಲಾ . . . ನಾನೊಕ್ಕಟ್ಟು ನನ್ನ lectureooo!! ಗಂಡಸರೇ!! ಗೈರತ್ತಿರೋ . . . ಗಂಡಸರೇ!!' ಇಂಥ ಗಡಸು ಉತ್ತರ ಪಡೆದ ರಾಯ ಬೆಚ್ಚಿಬಿದ್ದು ಸಭಕ್ಕೆ ಭೀತಿಯಿಂದ

‘ನಮ್ಮಂಥಾ ಗಂಡಸ್ತು ಗುಂಡ್ಲೇನೆ ಕುಗ್ಗಿಸಿ ಕರಗ್ಗೋವಾಗ . . . ಈ ಹೆಬ್ಬುಲಿ ಘರ್ಜನೇನಾ . . . ಈತನ್ನನೇ ಹೆಂಗಸ್ತು ಹ್ಯಾಗ್ತಾನೇ ಸಹಿಸಿ ಬದುಕ್ತಾರೋ ಕಾಣೆ’ ಎಂದು ಚಕಿತನಾಗುತ್ತಾನೆ.

ಮುಂದೆ ಈ ಹೊರಗಿನ ಹೆಬ್ಬುಲಿ ಕಥೆ ಆರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ. ರಾಮಣ್ಣನ ಮನೆ ನಿತ್ಯ ಕುರುಕ್ಷೇತ್ರ. ತಾಯಿ ಸುಬ್ಬಮ್ಮ, ಹೆಂಡತಿ ವೆಂಕಮ್ಮ ಇವರಿಗೆ ಹತ್ತಿದ ಜಗಳ ಹರಿಯದು. ತಾಯಿ ಪರ ರಾಮಣ್ಣ ಅಡಿದ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಹೆಂಡತಿ ತೌರುಮನೆಗೆ ಹೊರಡಲು ಉದ್ಯುಕ್ತಳಾಗುತ್ತಾಳೆ. ರಾಮಣ್ಣ ‘ಇಲೋಡು dear! ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿರೋ ಜಾಡ್ಯಾನೆಲ್ಲಾ ಜೋಮಾಲೆ ಹಾಕಿಟ್ಟಿಧಾನೆ, ಅಮ್ಮನ ಕುತ್ತಿಗೆಗೆ . . . ಡಾಕ್ಟರು’ ಎಂದು ಆರಂಭಿಸಿ ಕಾತಿಗೆ ಹೊರಡಲಿದ್ದ ಅಡಿಗೆ ನಾರಾಯಣನ ಸಂಗಡ ತಾಯಿಯನ್ನು ಸಾಗಹಾಕುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡುವುದಾಗಿ ತಿಳಿಸಿ ಹೆಂಡತಿಯ ಕೋಪವನ್ನಿಳುಹುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ, ಅವನಿಗೂ ಗೊತ್ತು ಈ ‘Playing off one against the otheroo’ ಬಹಳ ದಿವಸ ನಡೆಯುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು.

ವೆಂಕಮ್ಮ ತನ್ನ ಯಜಮಾನಿಕೆಯನ್ನು ಭದ್ರವಾಗಿ ಸ್ಥಾಪಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಬೋರನ ಬುರುಡೆಗೆ ‘ಮರೀಬೇಡ . . . ಈ ಮನೆಗೆ ಯಜಮಾನ್ರು ಒಬ್ಬ. ಅದ್ವಾನು!’ ಎಂದು ತುಂಬುತ್ತಾಳೆ. ಜವಾನರೆದುರಿಗೆಲ್ಲಾ ತನ್ನ ಮಾನ ಚಿಕ್ಕಾಸಿಗಿಂತ ಕಡೆಯಾಯಿತೆಂದು ರಾಮಣ್ಣ ಹಾರಾಡುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ವೆಂಕಮ್ಮನ terrible tongue, metallic mouth ಮುಂದೆ ರಾಮಣ್ಣನ ನಾಲಗೆಯಲ್ಲಿ ನರವೇ ಇಲ್ಲ.

ಒಂದು ದಿನ ಸುಬ್ಬಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿರೋ ಒಡವೆಗಳ ಸುದ್ದಿ ತೆಗೆಯುತ್ತಾಳೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ಚಿಕ್ಕದುಮಾಡಿಸಿ, ಕಿಟ್ಟೋಗೆ ತಂದ್ಯೊಳ್ಳೋ ಕೆಂಚೂಗೆ ಇಡಬೇಕೆಂದು ಅವಳ ಇಷ್ಟ. ಪುಟ್ಟ ತಾಯಿಯೆಲ್ಲ ಮಗು, ಈ ಒಡವೆಗಳು ಅವಳಿಗೆ ಸೇರಬೇಕೆಂದು ವೆಂಕಮ್ಮನ ವಾದ. ಮಾತು ಬೆಳೆದು ಇಬ್ಬರಿಗೂ ವಾಗ್ಯುಧ್ಧ ಆರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ. ವೆಂಕಮ್ಮನ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ಸುಬ್ಬಮ್ಮ 'ಹಲ್ಲಿದ್ದದ್ದು'; ಸುಬ್ಬಮ್ಮನ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ವೆಂಕಮ್ಮ 'ಚಿತ್ರಾಂಗಿ-ಸಿಶಾಚಿ'. ಜಗಳದ ಮಧ್ಯೆ ಕಾಲಿಟ್ಟ ರಾಮಣ್ಣನಿಗೆ ಇತ್ತ ದರಿ-- ಅತ್ತ ಪುಲಿಯಾಗುತ್ತದೆ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ. ತಾಯಿ ಪ್ರಾಣ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧ; ಹೆಂಡತಿ ಗಂಟುಮೂಟ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ತಾರುಮನೆಗೆ ಹೋಗಲು ಸಿದ್ಧ. ಈ ಮನೆಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಬೋರ ವಿವರಿಸುತ್ತಾನೆ (ಸ್ವಗತ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ):

“ನಮ್ಮನೇಲಿ ನಮ್ಮವ್ವನ ಬೈದ್ಗಿದ್ದೋ ನನ್ನೆಂಜು . . ಅಪ್ಪಳಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದೆ ನನ್ನೆಂಜುನಾ . . ಈ ಮನಗ್ಯಾಗ್ನಿಯ ಅಂಗಲ್ಲ. ಕಾಪೀ ಕುಡ್ಯೋದು . . . ಕಾದಾಡೋದು . . . ಕಾದಾಡೋದು . . . ಕಾಪೀ ಕುಡ್ಯೋದು.”

ಜಗಳ ಉಲ್ಬಣಾವಸ್ಥೆಗೆರಿದಾಗ ವೆಂಕಮ್ಮ ಜಾಣತನದಿಂದ ಮನೆ ಒಡವೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಸೊಸೆ ತರುವ ಒಡವೆಗಳನ್ನೂ ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಒಂದಕ್ಕೆ ಎರಡೈಟ್ಟು ಒಡವೆ ಆಗತ್ತೆ ಎಂದು ಸೂಚಿಸುತ್ತಾಳೆ. ರಾಮಣ್ಣನಿಗೆ Logicಲು Cogent ಆಗಿದೆ ಅನ್ನಿಸತ್ತೆ. ತಾಯಿ ಯನ್ನು ಸಮಾಧಾನಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ Last resourceಲು . . religion . . philosophy . . good old platitudesಲು ಬಿಗಿಯುವುದಕ್ಕಾರಂಭಿಸುತ್ತಾನೆ. ಪ್ರಪಂಚ ಮಾಯೆ - ಇದೆಲ್ಲಾ ಕಪಟನಾಟಕ ಸೂತ್ರಧಾರಿ ಲೀಲೆ ಎಂದು ತಾಯಿಯನ್ನು ವೈರಾಗ್ಯದ ಕಡೆ ತಿರುಗಿಸಲೆತ್ತಿಸುತ್ತಾನೆ. ಸುಬ್ಬಮ್ಮನಿಗೆ ಅವನ ಸಂಧಾನ ಅರ್ಥವಾಗದೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ.

“ಹಯ್ಯೋ! . . ನನಗೊತ್ತಿಲ್ಲೆ! . . ಹೇಳ್ತೇನ್ನೇಳೂ . . ಈ ಲೀಲೆ ಗೈಲ್ಲಾ ಯಾವ ಕಂಪ್ಲಿ ಸೂತ್ರಧಾರಂದೂ ಅಲ್ಲಾ; . . ನಿನಗೆ ಹೀಗ್ಗಂಡ ಸ್ತನದ ಗೌರ್ವಾನೋಗ್ಲಾಡ್ಲಿಟ್ಟು ರಬ್ಬರ್ದಂಡಿನವ್ವಾ ಗಲ್ಲಂದಿಲ್ಲಿಗೆ ಇಲ್ಲಿಂ

ದಲೆ ಕುಣ್ಣೋ ಲೀಲೆಗೈಲ್ಲ ಆ ಲಂಕಿಣೇದೂ! . . ಸರಿ! ಇನ್ನೋಳಾ ಡೇನ್ ಪ್ರಯೋಜ್ಞ! ಯಾವತ್ತಿನ್ನಾಗೇ ಈ ಹೊತ್ತೂ! ಆ ಹಿಡಿಂಬಿ ಹಿಡಿದ್ವ ಟೆನೇ ಹಟೆ!”

ಅತ್ತೆ ಮಾತು ಕೇಳಿ ವೆಂಕಮ್ಮನಿಗೆ ಅವಳ ಮುಂದೆಲೇ ಹಿಡಿ ದೆಬ್ಬಿಡೋಣಾನ್ನತ್ತೆ. ವೆಂಕಮ್ಮ ಕೊನೆಗೂ ತನ್ನ ಹಟೆ ಗೆಲ್ಲುತ್ತಾಳೆ.

ಈ ಹೊತ್ತಿಗೆ ರಾಮಣ್ಣನನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಯಾರೋ ಬರುತ್ತಾರೆ

“ರಾಮಣ್ಣೋರಿಧಾರೇನು, ಯಜಮಾನ್ಯಾ! ಯಜಮಾನ್ರಿಧಾರೇನು, ರಾಮಣ್ಣೋರು”

ಅದಕ್ಕೆ ಸುಬ್ಬಮ್ಮ ಉತ್ತರ ಕೊಡುತ್ತಾಳೆ

“.. ಈ ಯಜಮಾನ್ಯೆ ರಾಮಣ್ಣಂದೂಂತ ತಿಳ್ಕೊಂಡಿಧಾನಾ ಮೂಢ! . . ಸರಿ! ಅಫೀಸ್ರಾಮ್ಗೆ ಎಳ್ಳೊಂದ್ವೋಗಿ ಕುರ್ಚಿ ಮೇಲ್ಯಾಡ್ವೀ . . ಬೋಳ್ವಿದ್ದಿನಿರಿಸೇನವಳ ತುಟೇಗ್ಗಗಲ್ವೀ . . ತೋರ್ಸು! ಮನೆ ಯಜಮಾನ್ರನ್ನ! ಮೂಢಾ! ಮೂಢಾ!!

ಹಿಂದೂ ಸಮಾಜದ ಒಂದು ಸಜೀವ ಚಿತ್ರದ ರೂಪರೇಷೆಯನ್ನು ಕೈಲಾಸಂ ಈ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ನಿರ್ಮಾಣಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಮಗ ಬೇಕೆಂದು ಹಂಬಲಿಸಿ, ಹಾರೈಸಿ, ಹರಕೆಯೊತ್ತು, ಹೆತ್ತು, ಪುರಂದು ಪೋಷಿಸಿ ಅವನನ್ನು ಬೆಳಸಿ ಕೊನೆಗೆ ಅವನನ್ನು ಸೊಸೆಯೆಸಿಸಿಕೊಂಡ ‘ಅಣ್ಣಮ್ಮಗಳಿಗಾಹುತಿ ಆರ್ಪೋ’ ತಾಯಂದಿರ ಸಂಕಟವನ್ನು ನಿರೂಪಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಕೈಲಾಸಂ ತಾಯಿಯ ಕಡೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ವಕಾಲತ್ತು ವಹಿಸದಿದ್ದರೂ ತಮ್ಮ ಸಾಂತಃಕರಣವನ್ನು ಆಕೆಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿದ್ದಾರೆ. ತಂದೆತಾಯಿಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಹುಟ್ಟಿದೂರನ್ನು ದೂರಮಾಡಿ ಯಾರ ಕೈಯೋ ಹಿಡಿದು, ಅವರ ಮನೆ ಊಳಿಗಕ್ಕೆ ಬಂದು ನಿಲ್ಲುವ ಸೊಸೆಯರ ಪಾಡೇನು? ಸುಬ್ಬಮ್ಮನಂಥ ಸಿಂಹಿಣಿ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ ಯಾವ ಹುಲ್ಲೆ ಬದುಕಿ ಬಾಳಬಲ್ಲದು? ಕೈಲಾಸಂ ಈ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಇಂಥ ಪಾತ್ರ ಬರುವ ಇತರ ನಾಟಕಗಳಲ್ಲಿ ‘ತಾಯಿಯೇ ದೇವರು – ದೇವರು ತಪ್ಪುಮಾಡುವದಿಲ್ಲ – ಆದ್ದರಿಂದ ತಾಯಿ ತಪ್ಪು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ’ ಎಂಬ ತರ್ಕಸರಣಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಕಲಾದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನಾಟಕ ರಮ್ಯವಾಗಿದೆ. ನಡೆ ಎಲ್ಲಿಯೂ ಹಾಸ್ಯ-ಅಪಹಾಸ್ಯಗಳ ಹೊಡೆತಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಕುಂಟುವುದಿಲ್ಲ. ಮಾತು ಮಾರ್ಮಿಕ. ಅಣಕದಲ್ಲಿ ಪಾತ್ರದ ಗುರಿ ಖಚಿತವಾಗಿ ನಿರ್ದೇಶನವಾಗುತ್ತದೆ.

ಹೋಂ ರೂಲು ನನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಮೂರನೆಯ ದೃಶ್ಯದಿಂದಲೇ - ಅಂದರೆ ರಾಮಣ್ಣನ ಮನೆಯಿಂದಲೇ ಆರಂಭವಾಗಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ತಾಯಿ ಸುಬ್ಬಮ್ಮ ಆತ್ಮಹತ್ಯೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಭಾವಿ ಹುಡುಕುವ ಮೊದಲ ನೆಯ ದೃಶ್ಯ ಮತ್ತು ರಾಮಣ್ಣ ಬೀದಿ ಹೆಬ್ಬುಲಿ ಎಂದು ತೋರಿಸುವ ಎರಡನೆಯ ದೃಶ್ಯ ಎರಡೂ ಅನವಶ್ಯಕ. ಈ ಎರಡು ದೃಶ್ಯಗಳನ್ನುಳಿದ ಮೂರು ದೃಶ್ಯಗಳು ಸರ್ವಾಂಗ ಸುಂದರವಾಗಿವೆ. ತಾಯಿಯನ್ನು ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸಲು ವೇದಾಂತದ ನೆರವು ಪಡೆಯುವ ರಾಮಣ್ಣನ ಪಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಕೈಲಾಸಂ ನಮ್ಮ ಬಾಳಿನ ಪೊಳ್ಳನ್ನು ಅನ್ಯಾದೃಶವಾಗಿ ಅಣಕವಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ನಡೆ-ನುಡಿಯಲ್ಲಿ ಏಕ ನಿಷ್ಠೆಯನ್ನು ತೋರದ ರಾಮಣ್ಣನಂಥ ಸಮಾಜಸುಧಾರಕರು, ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಭಕ್ತರು, ಸ್ಕಾಟ್ ಚಳುವಳಿಯ ಪ್ರವರ್ತಕರು ಸಮಾಜದೇಹವನ್ನು ಕೊರೆಯುವ ಕುಟ್ಟಿಹುಳುಗಳೆಂದು ಕೈಲಾಸಂ ಸಾರಿಸಾರಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇವರ ಮಾತು ಗಡಸು, ಕಠಿಣ. ಆದರೆ ಸತ್ಯ ಸದಾ ಮಲ್ಲಿಗೆಯಂತೆ ಸುಕೋಮಲವಾಗಿರುವುದೇನು? ಅದು ವಜ್ರದಂತೆ ಕಠಿಣ - ಕೆಲವುಸಲ ಮಲ್ಲಿಗೆಯಂತೆ ಮೃದುವೂ ಹೌದು.

೫. ಅಮ್ಮಾವ್ರ ಗಂಡ

ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಬೆದರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಾಳುವ ಗಂಡ, ಗಂಡನನ್ನು ಬೆದರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಾಳುವ ಹೆಂಡತಿ ಕೈಲಾಸಂ ನಾಟಕಗಳಲ್ಲಿ ಪದೇಪದೇ ಬರುವ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು. ಆವೇ ಎರಡು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನೆತ್ತಿಕೊಂಡು ಕೈಲಾಸಂ 'ಅಮ್ಮಾವ್ರ ಗಂಡ' ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಸಂಸಾರಗಳ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

ಅಮ್ಮಾವ್ರ (ಸೌ. ಸರೋಜ, ಬಿ.ಎ.) ಲೇಡೀಸ್ ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್ ವೈಸಿಡೆಂಟ್. ಸ್ತ್ರೀಯರನ್ನು ಪುರುಷರ ದಬ್ಬಾಳಿಕೆಯಿಂದ ಬಿಡಿಸಬೇಕೆಂದು

ಹೋರಾಡುವ ಕಲಿ. ಗಂಡ ಸುಬ್ಬಣ್ಣ ಅಡ್ವೋಕೇಟ್. 'The hand that rocks the cradle rules the worldoo' ಎಂಬ ತತ್ತ್ವವನ್ನು ಗಂಡ ನಂಬುವಂತೆ ಮಾಡಿದ್ದಳು ಸರೋಜ. ಏಕೆಂದರೆ ತೊಟ್ಟಿಲಹಗ್ಗ ಅವನ ಕೈಯಲ್ಲೇ. ಮನೆ Cockstownco - ಮನುಷ್ಯ henpeckedoo. ಸುಬ್ಬಣ್ಣನ ಸ್ನೇಹಿತ ನರಸಿಂಹಯ್ಯ ಎಂ.ಎ., ಉರುಘ್ ಯಜಮಾನ್ರು. ಅವನ ಹೆಂಡತಿ ಕಮಲಮ್ಮನೂ ಎಂ.ಎ. ನರಸಿಂಹಯ್ಯನ ಮನೆ ಸುಬ್ಬಣ್ಣನ ಮನೆಯ ವಿರುದ್ಧ. ಅಲ್ಲಿ ಹೆಂಡತಿ Cock-peckedoo. ಅಪರೂಪ ಕ್ಯಾಮ್ರೆ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿದ ಸುಬ್ಬಣ್ಣನನ್ನು ನರಸಿಂಹಯ್ಯ ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಮನೆಯಾಳುನ ದರ್ಪವನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸುತ್ತಾನೆ. ನರಸಿಂಹಯ್ಯನ ಮಂತ್ರ 'I am always happy because I am always miserable, or I take care to be miserable'. ಅವನ ಅರ್ಭಟಕ್ಕೆ ಮನೆಮಕ್ಕಳು ಕೂಡ ಅಳುವ ಹಾಗಿಲ್ಲ - 'ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಸುಗಳು ಹುಟ್ಟಿದ್ದೆ Cradles ಅಲ್ಲಿ ಕೊಂಡೊಳ್ಳಬೇಕಾದ್ದು - Chloroformoo' ಎನ್ನುವ ಧೀರ ನರ-ಸಿಂಹಯ್ಯ.

ಸುಬ್ಬಣ್ಣನಿಗೆ ಈ ಅನುಭವ ತೀರ ಹೊಸದು. ತಾನಾಗಿಯೇ ಮನೆಗೆ ಬರುತ್ತೇನೆಂದು ಕರೆದುಕೊಂಡ ನರಸಿಂಹಯ್ಯನಿಗೆ ಅಮಂತ್ರಣ ಕೊಟ್ಟರು ತ್ತಾನೆ. ಆ Pig-Hogನ ಏಕೆ ಕರೆದಿರಿ ಎಂದು ಅಮ್ಮಾವ್ರ ರೇಗುತ್ತಾರೆ. ಅತಿಥಿಗಳು ಬರುವ ಮುನ್ನ ಮನೆವ್ಯಾಘ್ರ Tiger ಕಟ್ಟಿಹಾಕಿ ಅಳು ದೇವೇರಿ ಹೋಗುತ್ತಾಳೆ. ಬಂದ ಅತಿಥಿಗಳನ್ನು ಅದರಿಸುವುದರ ಬದಲು ಅಮ್ಮಾವ್ರ ತಮ್ಮ tirade ಆರಂಭಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಕಮಲೂ, ಸರೋಜ ಒಂದೇ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಓದಿದವರು. ಸರೋಜ ಸುಬ್ಬಣ್ಣನ ಕೈಹಿಡಿದು ತನ್ನ ತಾರುಣ್ಯವನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಳು; ಕಮಲೂ ನರಸಿಂಹಯ್ಯನ ಕೈಹಿಡಿದು ೨೦ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಏಳು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹಡೆದು ಮುದುಕಿಯಾಗಿದ್ದಳು.

ಅಮ್ಮಾವ್ರ: . . . ಎಷ್ಟು ದಿನಾಂತ ತಡ್ಕೊಂಡಿರೋದು ನೀನು ಈ tyrannyನ . . . ?

ಕಮಲು: ಏನೋ ಸರೋಜ! ಕೈ ಹಿಡಿದ್ರೇಲೆ ತಪ್ಪಿಸ್ಕೊಳ್ಳೋದೆಲ್ಲಿ?

ಅಮ್ಮಾವ್ರು : ಜಿನ್ನಾಗಿದೆ! ಕಸಾಬಾ ಕುರೀನ ಕೊಲ್ಲೋಕೆಳಕೊಂ
ಡ್ಲೋಗ್ತಿದ್ದಾಗ ಅದ್ರ ಕೈಲಿ ಕತ್ತೀನ ಕೊಟ್ಟು, ಕುತ್ತಿಗೆಗೆ ಕಟ್ಟಿರೋ ಹಗ್ಗಾನ
ಕತ್ತರಿಸ್ಕೊಂಡು free ಆಗಿ ಹಿಡು ಅಂದ್ರೆ . . . ‘ಕಸಾಬನ ಕೈಹಿಡ್ತಿದ್ದೇನೆ’
ಅಂತಂತೆ. ಆ ಕುರೀಗೂ ನಿನಗೂ ಏನು ವ್ಯತ್ಯಾಸ?

ನರಸಿಂಹಯ್ಯನಿಗೂ ಸರೋಜನಿಗೂ ಬಿಸಿಬಿಸಿ ಮಾತುಕತೆಯಾಗು
ತ್ತದೆ. ಅವಳು ಅವನನ್ನು Pig ಎಂದು ಸಂಬೋಧಿಸುತ್ತಾಳೆ. ನರಸಿಂಹಯ್ಯ
ಬೇಸತ್ತು ಗಾಡಿತರಲು ಹೊರಗೆ ಹೋದಾಗ equal rightಗೆ ಹೊಡೆ
ದಾಡುವ ಸರೋಜನನ್ನು ಕಮಲು

“Motherhood ಅಂದ್ರಲ್ಲಾ, ಆ ಜವಾಬ್ದಾರಿ . . ಅದಕ್ಕೆ equal
rights ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂತು? . . . rightssoo, qualificationssoo ನಿನಗಿರೋ
ಹಾಗೆ ನಿನ್ನ husbandಗೆ ಎಲ್ಲಿದೆ?” ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಾಳೆ.

ಸರೋಜ ತಾನು ಮಗುವಿಗೆ ಗೊತ್ತು ಮಾಡಿರುವ ಆಯಾ, ಫೀಡಿಂಗ್
ಬಾಟ್ಲು, ಮುಂದೆ ಬೆಳೆದಮೇಲೆ ಸ್ಕೂಲು ಮೊದಲಾದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ತಿಳಿಸು
ತ್ತಾಳೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಕಮಲು

“... ದಿವಸದ ಇಪ್ಪತ್ತಾಲ್ಕು ಘಂಟೆಲಿ ಹತ್ತುಗಂಟೆ ಹೊತ್ತು
ನಿದ್ದೆಮಾಡುತ್ತೋ ಏನೋ; ಮಿಕ್ಕ ಹದ್ದಾಲ್ಕು ಗಂಟೆ ಕಾಲ್ದಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ
ಮುಖಾನ ಅರ್ಧಗಂಟೆ ಹೊತ್ತು ಕೂಡ ನೋಡೋದಿಲ್ಲ ಅದು! . . .
ಅದಕ್ಕೆ ‘ಅಮ್ಮಾ ಅಮ್ಮಾ’ ಅಂತ ಹೇಳ್ಕೊಡೋಳು ನಿನ್ನ ಆಯಾ . . .
ಅದಕ್ಕೆ ಹಸಿವಾದಾಗ Bengers foodಓ . . . Mellin’s foodಓ . . .
Glaxoನೋ ಕೊಟ್ಟು ಹಸಿವೆ ತೀರ್ಸೋಳು ನಿನ್ನ ಆಯಾ! ಅದಕ್ಕೆ
ಗೊಂಬೆ ತೋರ್ದಿ ತೊಟ್ಟುತೂಗಿ, ಮಲಗ್ಸೋಳು ನಿನ್ನ ಆಯಾ! ಹೀಗಿರೋ
ವಾಗಾ ಆ ಮಗು ‘ಅಮ್ಮಾ ಅಮ್ಮಾ’ ಅನ್ನೋವಾಗ್ಲೆಲ್ಲಾ ಆ ಆಯಾನ
ಮುಖವೋ ಇಲ್ಲ ನಿನ್ನುಖವೋ ಅವನ ಚಿಕ್ಕ mindನಲ್ಲಿ ಹೊಳೆಯೋದು?

“... ನಮಗೊತ್ತು . . Womenಗೆ . . early childhoodನಲ್ಲಿದ್ದ
mother’s influenceಎ later manhoodನಲ್ಲಿ man’s characteroo
. . destiny ಅಂತ . . God gave you that child! ಮುಂದಕ್ಕನನು
ಏನಾಗತನೋ . . good manಓ bruteಓ . . scoundrelಓ saintಓ

..self-centered pigಳು ಇಲ್ಲ self-sacrificing patriotಳು ಯಾವುದಾಗತಾನೋ ಅದೆಲ್ಲ ನಿನ್ನ ಕೈಲೇ ಇದೆ... ಅಮ್ಮಾ ಅಮ್ಮಾ ಅನ್ನೋ ಈಗ್ಗಿಂದ... ಆ master ಕೈಲಿ educate ಮಾಡೋಕೆ ಕಳ್ಳೋ ಈ ಆರೇಳು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ, ಇದಾಗ್ಗಿ ಇಲ್ಲಾ ಅದಾಗ್ಗಿ decide ಮಾಡೋ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಎಲ್ಲಾ ನಿನ್ನ ಕೈಲೇ ಇದೆ... !!

“... ನಮ್ಮ womenನ function ಏನು... ಹೆಂಗ್ಸಾಗ್ಗು ಟೈದ್ದಕ್ಕೆ? ... ನಮ್ಮ instinct ಹೇಳತ್ತೆ ಇಲ್ಲಿ (touching her heart) ... mothers ಆಗೋಕೆ ಅಂತ... therefore essentially wivesoo !

“... ನಾನು schoolನಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚೆ ಇಟ್ಟುಗಿನಿಂದ ‘I shall be a better mother to my children than my mother, who never went to school, was to me’ ಅಂಬೋ idea ಮೊದ್ಲೇ ನನಗಿತ್ತೋ, women’s educationನ purpose... homeಗೆ supplement ಮಾಡೋಕೇ ಹೊರ್ತು, homeನಿಂದ alienate ಮಾಡೋಕಲ್ಲ, ಅಂಬೋ ಅಭಿಪ್ರಾಯದ ಮೇಲೇ ನಾನು ನನ್ನ educationನ ಅಪ್ಪು ಆಸೆಯಿಂದ complete ಮಾಡಿದ್ದು

“... ಸರೋಜ! ನಾನ್ನೇಳೋದ್ದೇಳು... ಆ horrible ಆಯಾನ ವದ್ದೋಡ್ಲು ಮೊದ್ಲು... ಅವ್ವು ‘ಅಮ್ಮಾ ಅಮ್ಮಾ’ಂತ ಕಿರ್ದೋವಾಗ್ಗೆಲ್ಲ ನಿನ್ನ ಮುಖಾನೋರ್ದು... ಅವನು ಅತ್ತಾಗ ನೀನು ಹಾಲೋಡು... ಹೊರಗೋಗೋವಾಗ ಅವನ baby eyesನ daze ಮಾಡೋ blue sky... golden sun... green trees ಇವುಗಳ್ಳೆಲ್ಲಾ ನೀನು ತೋರ್ಪು !!”

ಕಮಲು ಉಪದೇಶ ಸರೋಜಳ ಮೇಲೆ ಪರಿಣಾಮವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಕಮಲುವನ್ನು ಆಪ್ಪುತ್ತಾಳೆ ಸರೋಜ. ನರಸಿಂಹಯ್ಯ ಈ ದೃಶ್ಯ ನೋಡಿ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಾನೆ ‘ಹರಕಲು ಸೀರೆ ಉಟ್ಟು ಕೊಂಡು ಬಂದು ಈ ಕಿರಾತಕಿ ಹತ್ತಿರ ನನ್ನ ಮಾನ ಏಕೆ ಕಳೆದೆ’ ಎಂದು. ‘ಬೇರೆ ಸೀರೆಯಿಲ್ಲ’ ಎಂದು ಅವಳು ಸಹಜವಾಗಿ ಉತ್ತರಿಸುತ್ತಾಳೆ. ನರಸಿಂಹಯ್ಯ ನಾಚಿ ‘ನನ್ನ ಹೆಂಡ್ತಿ ಮಹಾರಾಣೀ ಹಾಗೆ- ದೇವಿ ಹಾಗೆ

ಮೆರೀಬೇಕು' ಎಂದು ನಿರ್ಧರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಸರೋಜನ ಮಂತ್ರ ಅವನಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಾಗುತ್ತದೆ.

ಕಮಲು ನರಸಿಂಹಯ್ಯ ಹೊರಡಲು ಅವರನ್ನು ಕಳಿಸಿ ಬರಲು ಸುಬ್ಬಣ್ಣನೂ ಹೊರಡುತ್ತಾನೆ. ಅಮ್ಮಾವ್ರು ಅಪ್ಪಣೆಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಅವನು ಹಿಂದಿರುಗಿದಾಗ ನೋಡುತ್ತಾನೆ ತೊಟ್ಟಿಲಹಗ್ಗ ಅಮ್ಮಾವ್ರು ಕೈಯಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ. ಹೆಣ್ಣಿನ ಸ್ಥಾನ ಮನೆಕಟ್ಟೆ ಬೆಳಸುವುದು - ಗಂಡಿನ ಸ್ಥಾನ ನಾಡು ಕಟ್ಟೆ ಬೆಳಸುವುದು ಎಂಬ ತತ್ವವನ್ನು ಈ ರೂಪಕದಲ್ಲಿ ಕೈಲಾಸಂ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಗಂಡು, ಹೆಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ equal rights ಹೊಡೆದಾಟದ ಮಾತು ಅನವಶ್ಯಕ. ಸಂಸಾರ ರಥವನ್ನು ಸಾಗಿಸುವ equal rights ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಇದೆ. ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡು ಪ್ರೇಮದಿಂದ, ಗೌರವದಿಂದ ವರ್ತಿಸಬೇಕು.

ಆಧುನಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಕಾರದಿಂದ ಬೆಳೆದ ಸರೋಜನಂಥ ಹೆಣ್ಣನ್ನು ಕೈಲಾಸಂ ಪರಿಹಾಸ್ಯಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಎಂ.ಎ. ಪ್ಯಾಸುಮಾಡಿದ್ದರೂ ಕಮಲು ಗಂಡನಿಗೆ ಏಳು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹೆತ್ತು, ತನ್ನ ಆರೋಗ್ಯವನ್ನು ಕೆಡಿಸಿಕೊಂಡು, ಅವನ ಬೂಟ್ಸ್ ಬಿಚ್ಚಲು ಹೇಸದೆ, ಅವನ ಗದರಿಕೆ ಗರ್ಜನೆಗಳನ್ನು ಸಹಿಸಿಕೊಂಡು ಬಾಳುವ ಸಾಗಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಕಮಲು ಕೈಲಾಸಂ ಕನ್ನಿಗೆ ಆದರ್ಶ ಜೀವಿ. ಹೆಣ್ಣು ಸರೋಜಳಂತೆ ಲೇಡೀಸ್ ಕ್ಲಬ್ಬಿನ ಗಿಳಿಮರಿಯಾಗಿ, ಗಂಡನ ಕೈಲಿ ಗುಲಾಮಗಿರಿ ಮಾಡಿಸಬೇಕಾದುದಕ್ಕಾಗಿ - ಆದರೆ ಅವಳು ಕಮಲುವಿನಂತೆ ನಿಶ್ಚೇಜ, ನಿಶ್ಚಿತ್ತ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿರಬೇಕಾಗಿಯೂ ಇಲ್ಲ. ಬದುಕಿ ಬಾಳುವ ಮನೆಯ ಹೆಣ್ಣು ಸಾಮ-ದಂಡಗಳೆರಡನ್ನೂ ಬಲ್ಲವಳಾಗಿರುತ್ತಾಳೆ. ಸರೋಜಳ ಜೀವನದಲ್ಲಾದ ಮಾರ್ಪಾಟು ನಿಜವಾದ ಹೃದಯ ಪರಿವರ್ತನೆ. ನರಸಿಂಹಯ್ಯ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಮೆರೆಸಬಿಡುವುದು ಅವಳಿಗೆ ಸುಖ, ಶಾಂತಿಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕಲ್ಲ - ತನ್ನ 'ಹುಲಿಯೂರು ನರಸಿಂಹಯ್ಯತನ'ವನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸುವುದಕ್ಕೆ. ಗಂಡು ದರ್ಪಮಾಡಿ ಹಿಟ್ಟರ್ ಶಾಹಿ ನಡೆಸಿದರೂ ಪರವಾಯಿಲ್ಲ; ಹೆಣ್ಣು ಹಿಟ್ಟರ್ ಆಗಬಾರದು ಎಂದು ಕೈಲಾಸಂ ಯೋಚಿಸಿದಂತಿದೆ. ಹಿಟ್ಟರ್ ಶಾಹಿಯನ್ನು ಗಂಡು-ಹೆಣ್ಣು ಯಾರೂ ನಡೆಸಿದರೂ ಅದು ಅನೀತಿ ಎಂಬುದು ನನ್ನ ಮತ.

ನಾಟಕ ರಸವತ್ತಾಗಿ ಸಾಗುತ್ತದೆ. ನರಸಿಂಹಯ್ಯನ ಹಾರಾಟ, ಸರೋಜಳ ಬಿಡುನುಡಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಅತಿರೇಕಕ್ಕೆ ಮುಟ್ಟಿದೆ. ಟೈಗರ್ ಪ್ರಸಂಗ ಅನವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಬಂದು ಸೇರಿಕೊಂಡು ನಾಟಕದ ಬಿಗಿಯನ್ನು ಸಡಲಿಸಿದೆ.

ಕೈಲಾಸಂರ ಇತರ ಕೆಲವು ನಾಟಕಗಳಲ್ಲರುವಂತೆ ಇದರಲ್ಲಿಯೂ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಶಬ್ದ, ವಾಕ್ಯ, ವಾಕ್ಯವೃಂದಗಳು ಹೇರಳವಾಗಿವೆ. ಇದು ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಬೆರೆತ ಕನ್ನಡವಲ್ಲ; ಕನ್ನಡ ಬೆರೆತ ಇಂಗ್ಲಿಷ್. ಕೈಲಾಸಂರ ನಾಟಕಗಳನ್ನು ಇಂಗ್ಲೀಷಿಗೆ ಅನುವಾದ ಮಾಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಹಾತೊರೆಯುತ್ತಿರುವ ಗೆಳೆಯರು ಮೊದಲು ಅವುಗಳನ್ನು ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಅನುವಾದ ಮಾಡಿಸಬೇಕು.

೬. ಪೋಲಿ ಕಿಟ್ಟಿ

ಕಿಟ್ಟಿ ಒಬ್ಬ ಪೋಲಿ. ತುರಕ್ಷಲ್ಲಿ ಧೇಟವ್ವು. ಅದರೆ ಒಳ್ಳೇ Born Scout. 'ಅವನ Sister ಹೋದ ಇನ್‌ಫ್ಲ್ಯುಯೆನ್ಸ್ ಗಲಾಟೇಲಿ husbandನ ಕಳ್ಳೊಂಡಳಂತೆ . . ಈಗ ಅವಳಿಗೆ ಜ್ವರವಂತೆ ಮನೇಲಿ . . . ಔಷ್ಧ ಕೊಂಡೊಂಡು ಹೋಗಿದ್ದ! . . ಅವನನ್ನೇ ಖರ್ಚಿಗೆ ದುಡ್ಡು ಹೇಗೆ ಕಮಾಯ್‌ತಾನೆ ಗೊತ್ತೇ? . . . ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಆಫೀಟೇಗೆ ಹಾಜರು ರೈಲ್ವೆ ಸ್ಟೇಷನ್ನಲ್ಲಿ . . Family ಜೊತೇಲಿ ಬಂದೋರ್ನ . . ಗಿಲೀಟಾಗಿ ತೋಟ್ಟಪೋರ್ ಭತ್ರಕ್ಕೆ ಕರಕೊಂಡು ಹೋಗೋದು . . ಸಾಮಾನು ಗೀಮಾನು ಸಾಗೋದು . . ಉಟಕ್ಕೆ ಗೀಟಕ್ಕೆಲ್ಲಾ arrange ಮಾಡೋದು . . . ಈ ಬಾಬತ್ನಲ್ಲಿ ೨ ಆಣೆ ೪ ಆಣೆ ಹೀಗೆ ಸುಲ್ಕೊಂಡು ದಿನಕ್ಕೆ ಒಂದು ರೂಪಾಯಿ ಕಮಾಯ್ಸಿ ಬಿಡ್ತಾನವ್ವು! ಮನೇಲೆಲ್ಲಾ Poor ಅಂತೆ ಪಾಪ.'

ಕಿಟ್ಟಿ ಸ್ಕಾಟ್‌ದಳದ 'Sree Rama's strength in duty' ತನ್ನ ಬಾಯಿ ಹಾರೊನ್ನಿಯಮ್‌ನಲ್ಲಿ ಬಾರಿಸಿದ್ದಕ್ಕೆ ಕುಪಿತರಾದ ಸ್ಕಾಟ್‌ದಳದ ಹುಡುಗರಿಗೂ ಅವನಿಗೂ ಘರ್ಷಣೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಕಿಟ್ಟಿ ಅವರಲ್ಲಿಯೊಬ್ಬ ನಾದ ಅವು ಎದೆ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ಅವನ ಜೇಬು ಹುಡುಕಿ ಅಲ್ಲಿನ ಕಾರ್ಡ್

ವ್ಯಕ್ತಿ ಮೆಲ್ಲುತ್ತಾನೆ. ಹುಡುಗರು ಸಂಧಾನ ನಡಸಿ ಕಿಟ್ಟಿಗೆ ಹಲ್ಲಾ, ದಂರೋಟು ಆಸೆಯಿಟ್ಟು ಅವನನ್ನೂ ಸ್ಕಾಟ್ ದಳಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.

ಒಬ್ಬ ಮುದುಕ ಹೊರಲಾರದೆ ಎರಡು ಸೌದೆ ಹೊರೆಯನ್ನು ತರುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡ ಕಿಟ್ಟಿ ಅದರಲ್ಲೊಂದನ್ನೆತ್ತಿಕೊಂಡು ಅಂಗಡಿಗೆ ಸಾಗಿಸುತ್ತಾನೆ. ಮುದುಕನ ಹಳ್ಳಿಗೆ ಬಂದು ಸೌದೆ ಒಡೆದು ಕೊಡುವುದಾಗಿಯೂ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಬಲುಬೇಗ ಸೈಕಲ್ ಸವಾರಿಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಒಬ್ಬ ತನ್ನ ಬೈಸಿಕಲ್ಲಿನ ಸ್ವಾರ್ಥನವಾಗಿ ಬರುತ್ತಿರುವನು. ಆ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಅವನಿಗಡ್ಡಲಾಗಿ ಒಬ್ಬಾಕೆಯು ಒಂದು ಕೂಸಿನೊಡನೆ ಬಂದು ಪ್ರಜ್ಞೆ ತಪ್ಪಿ ಕಿರಿಚುತ್ತಾ ಕೂಸನ್ನು ಬೈಸಿಕಲ್ಲಿನ ದಾರಿಗೆದುರಾಗಿ ಕೆಳಗೆ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡುವಳು. ಕಿಟ್ಟಿಯು ಆತಿ ವೇಗವಾಗಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಮಗುವಿಗೂ, ಬೈಸಿಕಲ್ಲಿಗೂ ಮಧ್ಯೆ ಬೀಳುವನು. ಬೈಸಿಕಲ್ ಅವನ ಬೆನ್ನಿನ ಮೇಲೆ ಹೊರಡುತ್ತಿರುವಲ್ಲಿ ಕಿಟ್ಟಿಯು ಎದ್ದು ಬೈಸಿಕಲ್ಲನ್ನೂ ಸವಾರನನ್ನೂ ನೆಲಕ್ಕೆ ತಳ್ಳುವನು. ಆಮೇಲೆ ಕೆಸರು ಮಣ್ಣು ಸಹಿತವಾಗಿಯೇ ಎದ್ದು ಕೂಸನ್ನು ಎತ್ತಿ ತಾಯಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಆ ಬೈಸಿಕಲ್ ಸವಾರನನ್ನು ದಬಾಯಿಸುವನು. ಕೂಸಿನ ತಾಯಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಕಿಟ್ಟಿ

“ಅಮ್ಮಾ! ಮಗೂನ್ ನಾಯಿಸ್ಟೇಕೂ ಆಂದ್ರೆ ಮನೇಲಿ ಭಾವಿಯಿಲ್ಲೇ? ... ಇಷ್ಟು ತಪ್ಪಿ ತಕೊಂಡು ಇಲ್ಲಿಗೆತ್ತೊಂಡ್ ಬಂದು ಬೀದೀಲಿ ಹೋಗೋ ಬಂಡಿಗಳ ಮುಂದೆ ಹಾಕಿ .. ಇಷ್ಟು ಜನಕ್ಕೆ ತೊಂದರೆ ಬದ್ಲಾಗಿ .. ಮನೇ ಭಾವೀಲೇ ದಬಾಯಿಪ್ಪಿ ಎಲ್ಲಿಗೂ ಸಲೀಸು! ನಿನ್ನ ಹಾಳ್ ಮಗೂನ ಬಚಾಯ್ಸೋ ಗಲಾಟೇಲಿ ನನ್ನ ಪೈ ಬಟ್ಟಿಗಳೆಲ್ಲಾ ಕೆಸು! ಈ ಹಾಳ್ ಹೆಂಗಸು ಇರೋ ಕಡೆಯೆಲ್ಲಾ ಗೋಳೇ!”

ಕಿಟ್ಟಿ ಬಯ್ಯಳಕ್ಕೆ ತಾಯಿ ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ

“ನೀನೇನ್ ಬೇಕಾದ್ರಾಬೈಕೋ....ನನ್ನಾಜ .. ನನ್ ಭಾಗಕ್ ದೇವ್ರ ಹಾಗ್ ಬಂದು (ಮಗುವನ್ನು ತಬ್ಬಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ) ನನ್ನ ಕಂದನ್ನ ಕಾಪಾಡಿದ್ಯಲ್ಲ .. ಅಷ್ಟೇ .. ಸಾಕು (ನಗುವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತಾ) ನನ್ನೇನ್ ಬೇಕಾದ್ರಾ ಅಂದ್ರೋ! ... ಮಗು.”

ಟ್ರೂಪಿಗೆ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಕಿಟ್ಟ ಲೇಟು. ಅವನ ಬಟ್ಟೆಬರೆಯೆಲ್ಲಾ 'ಆಠಾರಾ ಕಛೇರಿ ಅರೇಜೈಂಟ್—ಗುಂಡಿಗಳಿಗೆಲ್ಲ ಒಳ್ಳೊಳ್ಳೆ ಪ್ರಮೋಷನ್‌ಗಳು—ಕಾಜಾಗಳಿಗೆಲ್ಲ ಪಾವ! ರಿಟ್ರಂಚ್‌ಮೆಂಟ್.' ಸ್ಕಾಟ್ ಮಾಸ್ಟರ್ ಗುಡ್‌ಟರ್ನ್ ಡೈರಿ ಕೇಳಿದಾಗ ಮಿಕ್ಕ ಹುಡುಗರು ಒಂದೊಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಕಿಟ್ಟ ಕೇಳಿದರೆ 'ಎನೂ ಇಲ್ಲ ಸಾರ್—ಆಪರ್ಚುನಿಟೀಸ್ ಇಲ್ಲ ಸಾರ್' ಎನ್ನುತ್ತಾನೆ.

ಸ್ಕಾಟ್ ಪಟಾಲಮ್‌ನ ಮಗೂ ಮೇಲೆ ಕಿಟ್ಟಿಗೆ ವಿಶ್ವಾಸ. ಒಂದು ದಿನ ಅವನ ಜತೆ ಅವನ ಮನೆಗೆ ಬರುತ್ತಾನೆ. ಮಗು ಕಿಟ್ಟ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ಶನಿ ಜಾತಿಗೆ ಸೇರಿದವನು.

ಮಗೂ : (ವಿಸ್ಮಿತನಾಗಿ) ಶನಿ ಜಾತಿ! ನಾವೂ ಸಿಮ್ ಜಾತೀನೇ ಕಾಣೋ... ಬ್ರಾಹ್ಮಣ್ರು... ಸ್ಮಾರ್ತರು—ಕಮ್ಮೆಗಳು!

ಕಿಟ್ಟ : ನಾನು ಹೇಳೋ ಜಾತಿ ಅಜಾತಿ ಅಲ್ಲಾ ಕಾಣೋ, ಉಲ್ಲು! ಈಗ್ ನೋಡು! ಬ್ರಾಹ್ಮಣ್ರು... ಕ್ಷತ್ರಿಯರು... ಈ ಬಾಬ್ರುಗ್ಲಾಗಿ—ವೈಷ್ಣವ್ರು... ಸ್ಮಾರ್ತರು... ಈ ಬಾಬ್ರುಗ್ಲೇ ಆಗ್ಲಿ... ಇವುಗಳೆಲ್ಲಾ ಏರ್ಪಡಿಸಿದ್ದು ದೇವ್ರು... ಸ್ವಾಮಿಗಳು... ಮರಾಠಿವತಿಗಳು... ವಗೈರೆ! ಈ ಬಾಬ್ರುಗಳೆಲ್ಲಾ ಎಗರಿಹೋಗಿ ಎಷ್ಟೋ ದಿನಗಳಾದ್ಲು... ಈಗ ಸದ್ಯ ಇರೋ ಜಾತಿಗಳೆರಡೇ ಎರಡು... ನಾವ್‌ನಾವೆ ಏರ್ಪಡಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದು... ದುಡ್ಡಿರೋವ್ರು... ದುಡ್ಡಿಲ್ಲೋರು ಅಂತ... ಅದರಲ್ಲೂ ಇನ್ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ್ರುಲ್ಲೋ, ದೇವರು ಹಣೇಲಿ ಬರೆದದ್ದು ಸಂಗ್ರಾಮವೇ ಆಗ್ಲಿ... ಅಂಗಾರ ಮುದ್ರೇನೆ ಆಗ್ಲಿ... ಅಡ್ಗಂಧವೇ ಆಗ್ಲಿ... ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಲ್ಲೆರಡೇ ಜಾತಿ!... ಬಡವ್ರು! ಬಡಾಯಿಗಳೂಂತ! ದುಡ್ಡು ಮೈ ಬೊಗ್ಗವ್ರು... ದುಡ್ಡಿಂದ್ ತಲೆ ಕೊಬ್ಬಾವ್ರುಂತ ಎರಡೇ ಜಾತಿ!!

ಈ ಏಜಾರ ಕಿಟ್ಟಿಗೆ ಸ್ವಂತ ಅನುಭವದಿಂದ ಬಂದದ್ದು. ಕೋಲಾರ ದಲ್ಲಿ ಲಾಯರಿ ಆಗಿದ್ದ ಕಿಟ್ಟ ಭಾವ ಅವನ ಅಕ್ಕ ಕೂಸನ್ನು ಕರ್ರೊಂಡು ಬಂದು, ಮನೇಲಿ ಹೆಜ್ಜೆ ಇಟ್ಟ ದಿನಾನೆ ಕಾಹಿಲೆಬಿದ್ದುಕೊಂಡ. ಮಾರನೆಯ ದಿನವೇ ಪ್ರಾಣಬಿಟ್ಟ. ಅಮ್ಮನೂ ಕಾಹಿಲೆ ಬಿದ್ದಳು. ಅವಳೂ ಸತ್ತಳು. ಅಣ್ಣ ಮನೇನ ತನ್ನ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಸೋಸಿ ಕೊನೆಗೆ ದೊಡ್ಡನುಷ್ಠ

ಮಗಳ ಮದುವೆಯಾಗಿ ಬಸವನಗುಡಿ ಬಂಗೆ ಸೇರಿದ್ದ. ಮಗೂ ತಾಯಿ ತೋರಿದ ಸೌಜನ್ಯ ಕಂಡು ಕಿಟ್ಟಿ ಅಂತಃಕರಣ ಕಲಕತ್ತೆ 'ಮಿಕ್ಕೋವು ಈ ಮನೇಲಿ ಹ್ಯಾಗಿದ್ರೂನೂ . . ಇವರಮ್ಮ . . ನಮ್ಮ ಜಾತೀನೇ . . ನಮ್ಮಮ್ಮನ್ನಾಗೇನೇ!' ಎನ್ನುತ್ತಾನೆ. ತಾಯಿ ಮಗೂನ ಕಿಟ್ಟಿ ವಶಮಾಡಿ ಅವನನ್ನು ದಿನಾ ಸರಿಯಾಗಿ ಮನೆ ತಲುಪಿಸುವ ಭಾರವನ್ನು ಕಿಟ್ಟಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಕುಸ್ತಿ ಪ್ರಾಕ್ಟೀಸಿನಲ್ಲಿ, ಮಗೂ ಕಾಲಿಗೆ ಏಟು ಬೀಳುತ್ತದೆ. ಕಿಟ್ಟಿ ಅವನಿಗೆ ಸಂದೇಶ ಕೊಡುತ್ತಾನೆ "ಬೆದರ್ರೊಂಡು ಬದ್ಧಿರೋದಕ್ಕೆ ಬದ್ಲಾಗಿ ಬ್ರೇವ್ ಆಗಿ ಬೆಂಕೀಲ್ ಬೀಳೋದ್ ಮೇಲೋ! ಹೆಂಗಸ್ರೇ ಸಹಗಮನ ಮಾಡ್ತಿದ್ರಂತೆ! " ಒಂದು ದಿನ ಮಗೂ ಮನೆಗೆ ಬರಿದ್ದಾಗ ಯಾವದೋ ಮನೆ ಬೆಂಕಿ ಬಿದ್ದಿರುವುದನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾನೆ. ಒಳಗೆ ನುಗ್ಗಿ ಅಲ್ಲಿದ್ದವರನ್ನು ಬೆಂಕಿಯಿಂದ ಪಾರುಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಒಳಗೆ ಕೂಸೊಂದು ಸೇರಿಕೊಂಡಿದೆ. ಅದನ್ನೂ ಬಿಡಿಸಿ ತರುತ್ತಾನೆ. ಆಕೆಯ ಗಂಡನನ್ನು ಕರೆತರಲು ಮತ್ತೆ ಒಳಗೆ ನುಗ್ಗುತ್ತಾನೆ. ಮಗೂ ಊದಿಧ ಸೀಟಿ ಧ್ವನಿ ಕೇಳಿ ಸ್ಕಾಟು ಮಾಸ್ಪರು, ದಳದವರು ಬರುತ್ತಾರೆ. ಸ್ಕಾಟುಗಳು ಒಳಗೆ ನುಗ್ಗದಂತೆ ಮಾಸ್ಪರು ತಡೆಗಟ್ಟುತ್ತಾರೆ. ಹೊತ್ತಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಅವತರಿಸಿದ ಕಿಟ್ಟಿ ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ 'ಮಗೂನ್ ತರೋದ್ ನನ್ ಭಾರ, ವಳಗ್ಗೆ ಗಿಳಕ್ ಬಂದ್ರೋ ಗರ್ದನ್ ಕತ್ತರಿಸ್ತೇನೆ' ಎಂದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಬೆದರಿಕೆಹಾಕಿ ತಾನು ನುಗ್ಗುತ್ತಾನೆ. ಸ್ಕಾಟುಗಳು ನೀರು ಹಾಕುತ್ತಾರೆ. ಪೋಲೀಸಿನವರೂ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಚೀಫ್ ಸ್ಕಾಟರೂ ದಯೆಮಾಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಕಿಟ್ಟಿ ಮಗುವನ್ನೆತ್ತಿಕೊಂಡು ಹೊರಬಂದು ಮೂರ್ಛಿತನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಡಾಕ್ಟರು ಅವರಿಗೆ ಶಿಶ್ರೂಷೆಮಾಡಲು ಮಗುವನ್ನು ಕಾರ್‌ನಲ್ಲಿ ಮನೆಗೆ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಕಿಟ್ಟಿ ವಿಷಯ ಕೇಳುತ್ತಾರೆ. ಮಗೂ ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಕಮಿಷನರ್ ಮಗ ಎಂಬುದನ್ನು ಬಲ್ಲ S. M.ಗೆ ಕಿಟ್ಟಿ ವಿಷಯ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. 'Be prepared unto death to succor the distressed' ಅಂಬೋ mottoನ ಇವತ್ತೆ ರಾತ್ರಿ uphold ಮಾಡಿದ ಹುಡುಗನೆಗೆ some mark of recognition ತೋರಿಸಬೇಕೆಂದು ತಮ್ಮ ಚಿನ್ನದ ಗಡಿಯಾರ ಕೊಡು

ತ್ತಾರೆ. ಕಣ್ಣು ಬಿಟ್ಟು ಕಿಟ್ಟಿಗೆ ಮಗುದೇ ಧ್ಯಾನ. ಅವರನ್ನು ಎಷ್ಟು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆಂತ ಚಿಂತೆ. ಜೀಫ್ ಸ್ಕಾಟ್ ಬೆಂಕಿಯ ಅಪಘಾತಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿದವರ ಯೋಗಕ್ಷೇಮ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಪ್ರೋಲೀಸ್ ಇನ್‌ಸ್ಟೆಕ್ಷರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ.

ಎಲ್ಲರೂ ಹೋದರೂ ಕಿಟ್ಟಿ ಅಲ್ಲೇ ನಿಲ್ಲುತ್ತಾನೆ. ಮನೆಯಾಕೆ, ಯಜಮಾನ, ಮಗುವಿನ ಶುಶ್ರೂಷೆ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಅಪ್ಪೂ ಹೇಳುವ ಹಾಗೆ 'ಹೆಂಗ್ಲೇ ಕಾಣೋ ನಮ್ಮ Hero ಗಂಡಸರೆದುರ್ಗೆ ಕಿರುಬ್ಬಂದಿ ಕೋಳಿವರ್ಗೂ ಗಂಜ್ಜು'. ಕಿಟ್ಟಿಯನ್ನು ತಾರೀಫ್ ಮಾಡಿ, ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಕೋರಸ್ ಕಿರಾತ್ತ ಎಲ್ಲರೂ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ.

ಈ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಕಿಟ್ಟಿ, ಮಗು, ಮಗುತಾಯಿ ಜೊತಾಗಿ ಬಿಡಿಸಿದ ಪಾತ್ರಗಳು. ಕಿಟ್ಟಿಯ ಬೇಜನಾದ್ದರಿಂದ, ಒರಟುತನ, ತಿನ್ನಿನಾಸೆ ಒಂದುಕಡೆ ನಾಟಕಕಾರ ಚಿತ್ರಿಸಿದ್ದರೆ ಅವನು good turn ತನಗೆ ತಿಳಿಯದಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಹಿರಿಯತನ, ನಿರ್ವಲಾಂತಃಕರಣ, ಪರರ ದುಃಖನೋವುಗಳಿಗೆ ಸರ್ವಸ್ವವನ್ನು ತ್ಯಾಗಮಾಡುವ ಉದಾತ್ತವೃತ್ತಿ ಅದ್ವಿತೀಯವಾಗಿ ಚಿತ್ರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಕಿಟ್ಟಿ ದಿಟವಾದ ಸಾಮ್ಯವಾದಿ. ಅವನ ಸಾಮ್ಯವಾದ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ರಂಗಕ್ಕೇರಿದೆ. ಕೈಲಾಸಂರ ವಾತ್ರಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರೇರಿ ಕಿಟ್ಟಿ ಒಂದು ಅಚ್ಚಳಿಯದ ರತ್ನ. 'ಪ್ರೇರಿ ಕಿಟ್ಟಿ' ಜೀಫ್ ಸ್ಕಾಟರ ನಿಷ್ಕ್ರಮಣ ದೊಂದಿಗೆ (ಪುಟ ೧೦೬) ಮುಗಿಯಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಮುಂದೆ ಬೆಳೆದಿರುವ ಭಾಗ ನಾಟಕಕಾರರು ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಪತಾಕೆಯ ಅಂಗೋಪಾಂಗಗಳು. ರಸದ ಆರೋಹ ಅವರೋಹಕ್ಕೆಳಿಯುತ್ತದೆ.

ಸೇವೆಯ ಗುರುತು ಹೊರಗಿನ ಲಾಂಛನವಲ್ಲ, ಒಳಗಿನ ಸೇವಾವೃತ್ತಿ ; ಪ್ರದರ್ಶನವಲ್ಲ, ಆತ್ಮಾರ್ಪಣ ಎಂಬ ತತ್ತ್ವವನ್ನು ಪ್ರೇರಿ ಕಿಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಕೈಲಾಸಂ ಸಾಧಿಸಿದ್ದಾರೆ.

೭. ಸತ್ತವನ ಸಂತಾಪ

ರಾಮಪುರದ ನರಸಿಂಹಯ್ಯ ತಂದೆ ಬಿಟ್ಟುಹೋದ ಮೂವತ್ತು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಯನ್ನು ಮೂರು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಒಂದ್ವಿಡಿಕಾಸೂ ಉಳಿಯ

ದಂತೆ ಎಕ್ಕಾಹುಟ್ಟಿಸಿ ಹೆಂಡತಿ ಕೈಲಿ ಮಾವನಿಗೆ ಕಾಗದ ಬರೆಸಿ ದು ತರಿಸಿಕೊಂಡು ಜೀವನ ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ. ಹೆಂಡತಿ ಬೇಸತ್ತು 'ಇ ಮುಂದೆ ಹಣಕ್ಕೆ ತಂದೆಗೆ ಕಾಗದ ಬರೆಯುವುದಿಲ್ಲ' ಎಂದು ಖಂಡಿತವ ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ. ನರಸಿಂಹಯ್ಯ ಕೋಪಿಸಿಕೊಂಡು ಆತ್ಮಹತ್ಯೆ ಮಾಡಿಕೊ ವುದಾಗಿ ಬೆದರಿಕೆಹಾಕಿ ಹೋಗಿಬಿಡುತ್ತಾನೆ. ಕೆರೆಬಳಿಗೆ ಹೋದಮೇ 'ಯಮನಿಗಿಲ್ಲದ ಅವಸರ ನನಗೇನೂ ಇಲ್ಲ' ಎಂದುಕೊಂಡು ನರಸಿಂಹ ಒಂದು ಕಾಗದ ಬರೆದಿಟ್ಟು, ದೊಡ್ಡ ಕಲ್ಲನ್ನು ಕೆರೆಗೆ ಎತ್ತಿಹಾಕಿ ಮುಂದಾ ವುದನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ ಮರೆಯಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತಾನೆ. ಊರಿಗೆ ಸುದ್ದಿವಾ ವೋಲೀಸ್ ಆಫೀಸರು, ಶಾಸನಭೋಗರು, ಸಾವಕಾರರು, ಇತರರು ಬಂದು ಸೇರುತ್ತಾರೆ.

ಶಾಸನಭೋಗ ಮಹಾಘಾಟೆ. ಈ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಪಯೋ ಕೊಂಡು, ಸತ್ತವನ ಬಗ್ಗೆ ಅನುತಾಪ ತೋರಿಸಲೆಂದು ತಾನೂ ಬೀಳಲು ಹೆದರಿಸಿ, ಸತ್ತವನ ಮನೆಯವರ ಸೌಲಭ್ಯಕ್ಕಾಗಿ 'ಹುಡು ಕೂಸು ಕೈಯಲ್ಲಿ ತರದ ಹಣಾನ, ಬೆಳ್ಳು ಸತ್ತು ಹೆಣ ಕೈಂ ತಗೊಂಡ್ವೋಗೋದಿಲ್ಲ' ಎಂದು ನಂಬಿದ್ದ ಸಾಧುವ್ರಾಣಿ ಧರಣಿಂ ಗೋವಿಂದಪ್ಪ, ನಾಯ್ಡು ಮೊದಲಾದವರಿಂದ ಮೂವತ್ತು ಸಾ ರೂಪಾಯಿ ಅನಾಥಾಲಯಕ್ಕೆ, ಹನ್ನೆರಡು ಸಾವಿರ ಹೋದಾತ್ನ ಶಿಶುಗಳಿಗೆ ಕಸೀತಾನೆ.

ಪುರಸಮೂಹ ಸಾಗಿದಮೇಲೆ 'ಮೆರವಣಿಗೆ ಮುಗಿದಮೇಲೆ ಮತ್ತೆ ನೋನು ಬಂದಹಾಗೆ' ಶಾಸನಭೋಗನ ಹೆಂಡತಿ ಧಾವಿಸಿ ಪ್ರಾಣ ಕಳೆ ಕೊಳ್ಳಲು ದ್ಯುಕ್ತನಾಗಿದ್ದ ಪತಿದೇವರನ್ನು 'ಮಡಿವಾಳನು ನೀರಿನಲ್ಲಿ ನೆನೆ ಮಾಡಿದ ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ಒಗೆಯಲು ಉದ್ಯುಕ್ತಿಸುವಂತೆ ಅನಾಮತ್ತಾಗಿ : ಕುಕ್ಕುತ್ತಾ, ಅಗಳ್ಳ ಜೀರ್ಣಿಸಿಕೊಳ್ಳೋಕೆ ನಾಡಿಯಿಲ್ಲ ಆತ್ಮಹತ್ಯಾ ಮಾಡೋದು ನೀವು? . . . ಊರೇ ನೋಡುತಿರೋವಾಗ ಆನಂದವ ನೀವು ಸತ್ತರೆ ನನ್ನ ಕಾಟ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳೋಕೆ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಧುಮುಕಿದ್ರೀ ಅಂದ್ವೊಳ್ಳೋದಿಲ್ಲ ಜನಗ್ಗು' ಎಂದು ವಿಚಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾಳೆ. ಶಾ ಭೋಗ ಮಹಾಪ್ರಚಂಡ. 'ಆರ್ಥಾಂಗೀ ಐರಾವತವಾದ್ರೂನೂವೆ, ಆ

ಆಳಿನೆತ್ತರವೂ ಇಲ್ಲದ ಈ ಛೋಟಾಮಾಹುತ . . ಬುದ್ಧೀಂಭೋ ಅಂಕುಶ ದಿಂದ ಅಡಗಿಸ್ತಿದಾನೆ, ಅವು ಮದ ರೌದ್ರಾನೆ!’ ೪೨,೦೦೦ ರೂಪಾಯಿ ಚೆಕ್ ನೋಡಿದ ಶಾನ್ತುಭೋಗನ ಹೆಂಡತಿ ‘ಅಲ್ಲಿ ಬಿಸಿಲು! . . ಇಲ್ಲನ್ನಿ ಅಂದ್ರೆ! ನನ್ನ ನೆರಳಿಗೆ! . . ಪರ್ವಾ ಇಲ್ಲ . . ನಾನೇ ಎದ್ದುಬಂದು ನೆರಳು ಹಾಕ್ತೇನೆ’ ಎಂದು ಗಂಡನನ್ನು ಪಚರಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಸತ್ತವನ ಹೆಂಡತಿ ಕೈಗೆ ಎರಡು ಸಾವಿರ ಹಾಕಿ, ಉಪಾಯವಾಗಿ ಆಕೆ ಕೈಲಿ ಹನ್ನೆರಡು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗೆ ರಶೀತಿ ಪಡೆದು ಆ ಹಣವನ್ನು ಲವ್ವಾಯಿಸುವ ತನ್ನ ಯೋಜನೆ ತಿಳಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಇದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಮರೆಯಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಕೇಳಿಕೊಂಡ ನರಸಿಂಹಯ್ಯ ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯ ಗುಣ ಶೀಲ ಜ್ಞಾಪಿಸಿಕೊಂಡು ‘ಮುಖಮುರಿಯೋ ಹಾಗೆ ಆ ನಾಗರಹಾವು ನಾಲಿಗೆನ ಉಪಯೋಗಿಸ್ತಾಳೆ ಹೊರ್ತು, ಗಂಡಾಂಬೋದ ನೃತ್ಯ ಹೀಗೆ ಜುಟ್ಟುಹಿಡಿದು ಜಗ್ಗೋ ಚಂಡೀ ಆಲ್ಲಾ’ ಅಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ಹೆಂಡತಿಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಕಲಿಸಲೇಬೇಕು. ಅವಳಿಗೆ widow-shipನಲ್ಲಿ ವಾಯೀಜ್ ಮಾಡಿಸ್ಲೇ ಬೇಕು. ಮುಖದ ಗುರುತು ಸಿಕ್ಕದ ಹಾಗೆ ಮಸಿ ಬಳೆದುಕೊಂಡು, ಆರು ದಿನ ತಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಆರನೆಯ ರಾತ್ರಿ ಹಸಿವಿನ ಬಾಧೆ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತದೆ. ರಾತ್ರಿ ಮುಸರೆಯನ್ನು ಕೆಲಸಗಿತ್ತಿಗೆ ಹಾಕುವ ಮುನ್ನ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಇದ್ದುದನ್ನು ತಿನ್ನಬೇಕೆಂದು ಮನೆಗೆ ಬರುತ್ತಾನೆ.

ಹೆಂಡತಿಗೆ ಗುರುತು ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ನರಸಿಂಹಯ್ಯನನ್ನು ಮನೆ ಒಳಗೆ ಬರಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಪೋಲೀಸ್ ಬೀಟ್‌ನವರ ಬೆದರಿಕೆಹಾಕಿ ಹೊರಗೇ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಮಾತನಾಡಿಸಿ ಅನ್ನದ ಬುತ್ತಿ ಕಟ್ಟಿಕೊಟ್ಟು ತನ್ನ plan ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ ‘ನಮಾ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ ಅಡ್ರೆಸ್ ಗಂಟೆಲ್ಲಿರೋ ನಿಮ್ ಕೋಟ್ ಪಾಕೆಟ್ಟಿಲ್ಲಿದೆ . . ಇರೋದು ಔರಂಗಾಬಾದು . . ಕಾಗ್ದಾನೂ ಬರ್ಬದೇನೆ . . ಅನ್ನಿತ್ತಿಕ್ಕೋ ಹಾಗೆ! . . ಮಿಲ್‌ನಲ್ಲಿ ನಿಮಗ್ಗೆಲ್ಲಕೊಟ್ಟು ನೀವು ಮೂರ್ತಿಗೃಹ ಸರ್ಯಾಗಿ - ಕೆಲ್ಸ ಮಾಡ್ತಿದೀರಾಂತ ವಾರ್ವಾರಕ್ಕೂ ನನ್ನೆ ಆವಿಂದ ತಲೋ ಹನ್ನೆರಡು ಕಾಗ್ದಗಳನ್ನೂ ನೋಡಿದಾಕ್ಷಣ್ಣೇ, ನಾನು, ನನ್ನಕ್ಕು . . . ದುಡ್ಡಸಮೇತ ಬಂದ್ಬೇರೇವೆ.’ ದಾರಿಖರ್ಚಿಗೆ ಐದೈದು

ರೂಪಾಯಿ ನೋಟುಗಳನ್ನು ಅವನ ಕೋಟಿನ ಬೇಜಿನಲ್ಲಿ ಹಾಕಿರುತ್ತಾಳೆ. ನರಸಿಂಹಯ್ಯನಿಗೆ ಬೇರೆ ಉಪಾಯವೇ ಇಲ್ಲ. ಗಂಟನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ರಭಸವಾಗಿ ಕಾಲುಹಾಕುತ್ತಿದ್ದರೂ ಆಗಾಗ್ಯೆ ತಲೆಯನ್ನು ತಿರುಗಿಸುತ್ತಾ ಹಣತೆಯ ದೀಪದ ಬೆಳಕಿನಿಂದ ಜ್ವಲಿಸುತ್ತಿರುವ ನಾಯಕಿಯ ಅಸ್ಥವನ್ನು ನೋಡಿ ನಿಟ್ಟುಸಿರುಬಿಡುತ್ತಾ ನಿಷ್ಕ್ರಮಿಸುವನು.

ಗಂಡನಿಗೆ ಬುದ್ಧಿಕಲಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಈ ಮಾರ್ಗ ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆ ಮಾರ್ಗವೇ ಇರಲಿಲ್ಲ ನರಸಿಂಹಯ್ಯನ ಹೆಂಡತಿಗೆ. ಆದರೆ ಅವನ ಅವಸ್ಥೆ ನೋಡಿ ಅವಳ ಕರುಳು ಚುರ್ ಎನ್ನುತ್ತದೆ. ತನ್ನ ನಿರ್ಧಾರವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತಾಳೆ

‘.. ಇನ್ನೀ ಹಾಳು ಪೆಟ್ಟಿಗೆಲಿರೋ ಹತ್ ಸಾವಿರ್ರೂಪಾಯಿ ಗಂಡನ್ನ ಕಳ್ಳೊಂದ ಹೆಂಗ್ಲ, ಮತ್ತವನು ಬಿಟ್ ಹೋದ ಮಕ್ಕಳೂ ಮುಂದೆ ಬದಕ್ಕೇ ಅಂತ ಪುಣ್ಯಾತ್ಮರು ಕೊಟ್ ಹೋದ ಹತ್ ಸಾವಿರ್ರೂಪಾಯಿನ.. ನಾನೂ ಕಂದಗ್ಯಾ... ಹೊಟ್ಟೆಗಿಲ್ಲ ಹೋಗಿರೋ ಇವ್ರು, ಹ್ಯಾಗೆ ತಿಂದು ಬದ್ಲೋದು? ... ಸರಿ! ಸದ್ಯದ ಖರ್ಚಿಗೆ ಐವತ್ತಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳೋದು... ಬಾಕಿ ೯,೯೫೦ನ ಆ ಧರ್ಮಿಷ್ಠ ಧರಣಿಯನ ಕೈಲೇ ಇಟ್ಟು ಇದೇ ಸ್ಮಾರಕ ಸದನಕ್ಕೆ ಇವರ ಹೆಸರಿಗೇಂತ ಹೇಳ್ಬಿಟ್ಟು ನಮ್ಮ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪನ ಮನೇಗೇ... ನಾನೂ ಹೋಗಿ ಸೇರೋದು ಒಂದೇ ದಾರಿ.’

ಲೋಭ, ದುರಾಲೆಗಳ ಒಂದು ಭೀಕರ ಚಿತ್ರ ಸತ್ತವನ ಸಂತಾಪ. ಹೆಂಡತಿಯ ಮೇಲೆ ಮುನಿಸಿಕೊಂಡು, ಅತ್ಯಹತ್ಯೆಯನ್ನೂ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಾಗದೆ, ಬದುಕಿದ್ದರೂ ಸತ್ತಂತಿರಬೇಕಾಗಿ ಬಂದ ನರಸಿಂಹಯ್ಯ ‘ಪರಿಶೋಚನೀಯ ಪ್ರಾಣಿ.’ ‘ಸತ್ತವನು ಸತ್ತ- ಭೂಭಾರ ಇಳಿಯಿತು... ನನ್ನ ತಾಪತ್ರಯ ಹರಿಯಿತು’ ಎಂದು ಭಾವಿಸುವ ಶಾಲುಭೋಗ. ಗಂಡ ತಂದ ಹಣದ ಮೇಲೆ ಅವನಿಗೆ ಬಲೆಕಟ್ಟುವ ಶಾಲುಭೋಗನ ಹೆಂಡತಿ; ಗಂಡನ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಕೈಗೆ ಬಂದ ಅನಾಧರ ಹಣವನ್ನು ಕಸಕ್ಕಿಂತ ಕಡೆಯಾಗಿ ಕಾಣುವ ನರಸಿಂಹಯ್ಯನ ಹೆಂಡತಿ ಜೀವಂತ ಪಾತ್ರಗಳು. ಪೌರವರಿಬ್ಬರು ರಾಮಪುರತಃ ನಡೆಯುವ ದೃಶ್ಯ ಮೂರನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ನಾಟಕ ಎಲ್ಲಿಯೂ ಕುಂಟುವುದಿಲ್ಲ. ಸರಾಗವಾಗಿ, ಸ್ವಾರಸ್ಯವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತದೆ.

ತಂತ್ರದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಸತ್ತವನ ಸಂತಾಪ ಪುರಾತನ ಸಂಪ್ರದಾಯಕ್ಕೆ ಸೇರಿದುದು. ಇದರಲ್ಲಿ ಬರುವಷ್ಟು ಸ್ವಗತ ಭಾಷಣಗಳು ಕೈಲಾಸಂರಯಾನ ನಾಟಕದಲ್ಲಿಯೂ ಬರುವುದಿಲ್ಲ.

ಮನುಷ್ಯನ ಬಾಳಿಗೆ ಕಳೆಯನ್ನು ಕೊಡುವುದು ಅಪ್ಪನ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲ, ಕಂಡವರ ದುಡ್ಡಲ್ಲ ಆತ್ಮಾವಲಂಬನ ಎಂಬ ತತ್ತ್ವವನ್ನು ಕೈಲಾಸಂಚೆನ್ನಾಗಿ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿದ್ದಾರೆ. ನಾಟಕಕ್ಕೆ ಕಳಶಪ್ರಾಯ ನರಸಿಂಹಯ್ಯನ ಹೆಂಡತಿಯ ಪಾತ್ರ. ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಅವಳು ಆಡುವ ನಾಲ್ಕು ಮಾತುಗಳು ಅವಳ ಧರ್ಮದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಬಹು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ನಿರ್ದೇಶಿಸಿವೆ. ಕೈಲಾಸಂಕಲಾವೈಶಿಷ್ಟ್ಯಕ್ಕೆ ನಾಟಕದ ಮುಕ್ತಾಯ ಉತ್ತಮ ದೃಷ್ಟಾಂತ.

೮. ಹುತ್ತದಲ್ಲಿ ಹುತ್ತ

ದಿವಂಗತ ರಾಮಪುರದ ಮುನಿಸಿಪಲ್ ಪ್ರೆಸಿಡೆಂಟು, ಜೋಡಿದಾರ್ ರಾವ್ ಸಾಹೇಬ್ ರಾಮರಾಯರ ಪುತ್ರ ಹಿರಿಯಣ್ಣಯ್ಯ. ತಂದೆಯ ಹಾಗೇ ತಾನೂ ಮುನಿಸಿಪಲ್ ಪ್ರೆಸಿಡೆಂಟಾಗಿ ರಾವ್ ಸಾಹೇಬ್‌ಗಿರಿ ಪಡೆಯ ಬೇಕೆನ್ನುವುದು ಅವನ ಆಸೆ. ಆ ಆಸೆಯನ್ನು ಸಾಧಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಇಂಗ್ಲಿಷಿನಲ್ಲಿ ಗಟ್ಟಿಗನಾದ ಕಪ್ಪಣ್ಣನನ್ನು ತನ್ನ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಯಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ.

ಹಿರಿಯಣ್ಣಯ್ಯನ ಪುತ್ರ ರಾಮರಾವ್ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಓದುತ್ತಿದ್ದರೂ ನೋಬೆಲ್ ಪ್ರೈಸಿನ ಕನಸು ಕಂಡು, ತನ್ನ ಕವಿತೆಗಳನ್ನು ಟೈಪ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಶ್ರೀಮತಿ ಸರೋಜಾದೇವಿ, ಬಿ.ಎ. ಅನ್ನು ಗೊತ್ತುಮಾಡಿ ಊರಿಗೆ ರವಾನಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಆದರೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಸರ್ವಾಧಿಕಾರ ಲೇಟ್ ರಾವ್ ಸಾಹೇಬರ ಹೆಂಡತಿ ವಿತಂತು ಸುಬ್ಬಮ್ಮನದು. ಭಾವಿ ಮುನಿಸಿಪಲ್ ಪ್ರೆಸಿಡೆಂಟರು, ಭಾವಿ ನೋಬೆಲ್ ಪಾರಿತೋಷಿಕ ವಿಜಯಿಗಳು ಕಾಸು ಬೇಕಾದರೆ ಹಲ್ಲು ಗಿಂಜಬೇಕಾಗಿತ್ತು dowager ಮುಂದೆ. ಮನೆ ನಂಬಿಕೆಯಾಳು ಬೋರ-ಸುಬ್ಬಮ್ಮ ಸೊಸೆಯಾಗಿ ಬರೋಕ್ಕುಂಚೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದೋನು.

ಕಪ್ಪಣ್ಣ ಹಿರಿಯಣ್ಣಯ್ಯನ ಮೇಲೂ, ಸರೋಜ ರಾಮರಾಯನ ಮೇಲೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪ್ರಭಾವ ಮೂಡುತ್ತಾರೆ. ಕಪ್ಪಣ್ಣ ತನ್ನ ಮಾತಿನ ವೈಖರಿಯಿಂದ ಬೋರ, ಸುಬ್ಬಮ್ಮ ಇವರ ಒಳ್ಳೆಯ ಅಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೂ ಪಾತ್ರನಾಗುತ್ತಾನೆ.

ರಾಮರಾಯ ಮನೆಗೆ ಬಂದಾನಂತರ ಕಾರವ ಪಾಂಡವ ಯುದ್ಧ ಆರಂಭವಾಗುತ್ತೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ. ಕಪ್ಪಣ್ಣ, ಸರೋಜ ಇಬ್ಬರೂ ಒಬ್ಬರ ದೋಷವನ್ನು ಒಬ್ಬರು ಎತ್ತಿತ್ತೋರಿಸಿ ತಮ್ಮ ಪ್ರಭಾವ ಬೆಳೆಸಲು ಯತ್ನಿಸುತ್ತಾರೆ.

ರಾಮರಾಯನ ವಿಲಾಯಿತಿ ವೇಷ ಮಾರ್ಪಡಿಸಿ ಅವನನ್ನು ಅಜ್ಜ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ತೇರ್ಗಡೆಹೊಂದಿಸುವ ನೆಪದಲ್ಲಿ ಸರೋಜ ಅವನ ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದ ಪಚ್ಚೆ ಉಂಗುರ ಕಸಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾಳೆ. ಔದಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ತಾನು ಮಗನಿಗಿಂತ ಕಡೆಯಲ್ಲವೆಂದು ತೋರಿಸಲು ಹಿರಿಯಣ್ಣಯ್ಯ ವಜ್ರದುಂಗುರವನ್ನು ಅವಳಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ಕಪ್ಪಣ್ಣ ಇದನ್ನು ವೃದ್ಧ ಸುಬ್ಬಮ್ಮನ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದು ಸರೋಜನನ್ನು ಮನೆಬಿಟ್ಟು ಸಾಗಿಸದಿದ್ದರೆ ಅವಳು ಮನೆತೊಳೆದು ಬಿಡುತ್ತಾಳೆಂದು ಸೂಚಿಸುತ್ತಾನೆ. ಸರೋಜ ಹೊರಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧ. ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟ್ ಪ್ರಕಾರ ತನಗೆ ಒಂದು ತಿಂಗಳ ಸಂಬಳ ನೋಟೀಸ್ ಜತೆ ಬರಬೇಕೆಂದು ೨೦೦ ರೂಪಾಯಿಯನ್ನು ಕಸಿಯುತ್ತಾಳೆ. ಉಂಗುರಗಳನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಕೊಡೆಂದು ಕೇಳಿದಾಗ ಅವಳು ಧಿಕ್ಕರಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಪೋಲೀಸ್ ಬೆದರಿಕೆ ಹಾಕಿದಾಗ ಟೈಪ್‌ಮಾಡೋಕೆ ಬಂದಾಗ ಹೆಂಗಸಿನ ಕೈಗೆ ಪಚ್ಚೆ ಉಂಗುರ, ವಜ್ರದ ಉಂಗುರಗಳನ್ನು ತೊಡಿಸಿದ ಮಹನೀಯರ ಉದ್ದೇಶಗಳನ್ನು ಬಯಲಿಗೆಳೆದು ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸುವುದಾಗಿ ತಿಳಿಸಿ, ೨೦,೦೦೦ ರೂಪಾಯಿ damagesಗೆ ಕೇಸ್‌ಹಾಕುವ ಹಾಗೆ ಹೆದರಿಸುತ್ತಾಳೆ. ವೃದ್ಧ ಹೆದರಿ ಅವಳಿಗೆ ೭,೦೦೦ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ತೆತ್ತು ಅವಳ ಬಾಯಿ ಮುಚ್ಚಿಸುತ್ತಾಳೆ.

ಸರೋಜ ಹೊರಟು ನಿಂತಾಗ ಕಪ್ಪಣ್ಣ ಅವಳನ್ನು 'ಡಿಯರ್' ಎಂದು ಸಂಬೋಧಿಸುತ್ತಾನೆ. ಇವರಿಬ್ಬರ ತಂತ್ರವಿದೆಂದು ತಿಳಿದು ಎಲ್ಲರೂ ದಿಘ್ನುರಾಗಗೊಂಡಾಗುತ್ತಾರೆ. ಮುದುಕಿ ಮೂರ್ಛೆ ಹೋಗುತ್ತಾಳೆ.

ಕಪ್ಪಣ್ಣ, ಸರೋಜನಂಥ ಪೇಟೆ ಜಾಣರು ಏನೂ ಅರಿಯದ ಹಳ್ಳಿಯ ಜನಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ಮೋಸಪಡಿಸಿ ಪೌರಾದರೆಂಬುದನ್ನು ತೋರಿಸಿ, ಸುಬ್ಬಮ್ಮ, ಬೋರ ಮೊದಲಾದ ಅಕುಟಲ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಜೀವನ ಚಿತ್ರವನ್ನು ಕೊಡುವುದೇ ನಾಟಕಕಾರರ ಉದ್ದೇಶ. ಈ ಉದ್ದೇಶ ಸಾಧನೆಗೆ ನಾಟಕ ಕಾರರು ಅವಲಂಬಿಸಿರುವ ಮಾರ್ಗ ಬಹು ಬಳಸಿನದು ; ದ್ರಾವಿಡ ಪ್ರಾಣಾಯಾಮ. ಸಹಜತೆಯ ಕಡೆಗೆ ನಾಟಕಕಾರರ ಲಕ್ಷ್ಯವಿಲ್ಲ. ಕಪ್ಪಣ್ಣ, ಸರೋಜ ಕೆಲಸಗಳನ್ನೊಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಹಳ್ಳಿಗೆ ಬರುವುದು, ಸರೋಜ ರಾಮ ರಾಯರಿಗೆ Social Manners ವಾರ್ತೆ ಹೇಳಿಕೊಡುವುದು, ಡೌವಜರ್ ಮುದುಕಿಯ ಮೇಲೆ ಅವರು ಪರಿಣಾಮಮಾಡುವುದು ಎಲ್ಲಾ ಅಸಹಜ. ಈ ನಾಟಕದಲ್ಲಿರುವ ಒಂದೇ ಜೀವಂತ ಪಾತ್ರ ಬೋರನದು. ಬೋರ— ಸುಬ್ಬಮ್ಮ ಇವರ ಮಧ್ಯೆ ನಡೆಯುವ ಸಂಭಾಷಣೆ . . . ಬೋರ ತನ್ನ ಗತ ಧರ್ಮಿಯ ಸ್ಮೃತಿ ತೆಗೆದಾಗ ಸುಬ್ಬಮ್ಮ 'ಸಾಕೋ ನಿಲ್ಲಿಸೋ ಹಾಳಾದೋನೇ. ಏನ್ನಾಳ್ ಜ್ಞಾಪಕಶಕ್ತೀನೋ ನಿನ್ನೆ—ಪಾಪಿ' ಎನ್ನುವುದು ಮಾರ್ಮಿಕ ವಾಗಿದೆ.

ಒಂದೆರಡು ಕಡಿ ಮಾತ್ರ ನಾಟಕಕಾರರ ಸಹಜ ಪ್ರತಿಭೆ ' ಹುತ್ತುದಲ್ಲಿ ಹುತ್ತು ' ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಸುಳಿಯುತ್ತದೆ.

" . . . ಪ್ರಸಂಚವೆಲ್ಲಾ ಲೀಲೆ ಆಗಿರಬಹುದು ಪರಮಾತ್ಮನಿಗೆ, but then, Sir, all the world, Shakespeare ಹೇಳ್ವದ್ದಿಗೆ Stage ಅಲ್ಲಾ ಸಾರ್, ಸಮಾಜ! . . . ಸುಸ್ತಾದಾಗ ಸುಧಾರಿಸ್ಕೊಳ್ಳೋಕೆ Stage ಗಿರೋ side wings ಇಲ್ಲಾ ಸಾರ್ . . . ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ! " . . .

" Strong, in short, gunpowder letter. "

ಕಪ್ಪಣ್ಣನ ಅರ್ಥವಿಲ್ಲದ ಮಾತುಗಳು, ಅವನ ಪಾಂಡಿತ್ಯ ಪ್ರದರ್ಶನ, ಹೇಳಿದ್ದನ್ನೇ ಹೇಳುವ ಅವನ ಚಟ ಬೇಸರಿಕೆಯನ್ನುಂಟುಮಾಡುತ್ತವೆ. ರಸ, ತಂತ್ರ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಬಿಗಿಯಿಲ್ಲ. ಉದ್ದಕ್ಕೂ ಮಾತು— ಮಾತು—ಮಾತು!

ಕೈಲಾಸಂರ ಎಲ್ಲ ನಾಟಕಗಳಲ್ಲಿರುವ ಕುಂದು ಈ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪಾತ್ರವೂ ಮಾತ

ನಾಡುವುದು ಕೈಲಾಸಂರಂತೆ — ಭಾಷೆಯೂ ಕೈಲಾಸಂ ಭಾಷೆಯೇ. ನಾಟಕಕ್ಕೆ ಅತ್ಯವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಬೇಕಾದ ನಾಟಕಕಾರನ ಪ್ರಚ್ಛನ್ನತೆ ಹುತ್ತದಲ್ಲಿ ಹುತ್ತ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಇಲ್ಲ. ಕೈಲಾಸಂರ ಉತ್ತಮ ಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ಇದಕ್ಕೆ ಸ್ಥಾನ ಕೊಡಲು ನಾನು ಒಪ್ಪಲಾರೆ.

೯. ಸೂಳೆ

ಕೈಲಾಸಂ ತಮ್ಮ ನಾಟಕಗಳಲ್ಲಿ 'ಪೋಲಿಕಿಟ್ಟಿ', 'ಸೂಳೆ' ಎರಡು ನಾಟಕಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಬೆಲೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಸೂಳೆಯನ್ನುವರು 'ಒಲವಿನ ಕೊಲೆ' ಯೆಂದು ಕರೆದಿದ್ದಾರೆ. 'ತನ್ನ ಬಸಿರು ಬಲಿಯಾಗಿ ನನ್ನ ಸಹಸ್ರಾರು ಸೋದರಿಯರನ್ನು ನುಂಗುತ್ತಿರುವ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ' ನಾಟಕ ನಿವೇದಿತವಾಗಿದೆ.

ಸೂಳೆಗೆ ಹದಿನಾಲ್ಕು ವರ್ಷ. ಹಾಡು ಹೇಳಿಕೊಂಡು ಸರಸ್ವತಿಪೂಜೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. ಉನ್ಮತ್ತರಾದ ಇಬ್ಬರು ವಿಟರು ಬರುತ್ತಾರೆ, ಸೂಳೆಯ ತಾಯಿ ಅವರನ್ನು ತಿರುಗಿ ಬರಹೇಳಿ ಕಳಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಸೂಳೆ ತಾಯಿಯನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಾಳೆ

“ಯಾಕಮ್ಮಾ? ಇವು? ಈ ಕುಡ್ಕು, ಯಾಕ್ವರ್ಬೇಕ್ ತಿರಿ... ನೀನುತಾನೆ ಯಾಕೆ 'ಬನ್ನಿ' ಅಂದದ್ದು?”

ತಾಯಿ: ಇವರೆಲ್ಲಾ ಇಲ್ಲಿದ್ದೆ ಕಂದಾ, ನಾವು ಬದುಕೋದ್ದೇಗೆ?

ಸೂಳೆ: ... ನಮ್ಮನೇಲಿ ನಾವ್ ಬದ್ವೋಕೆ ಇವರ್ಬೇಕಾದ್ದಾಗೆ... ಇವರ್ಮನೇಲೀನೂ, ಇವರ್ ಬದ್ವೋಕೆ... ಬೇರೆ ಯಾರಾದರೂ ಬೇಕೇ?

... ಇವರ್ಮನೆ ಹೆಂಗಸು ಜೀವ್? ಇವರ್ಮನೇಲೂ ಅಮ್ಮಗ್ಗಾ ಮಗಳ್ಳೂ ಇರತ್ತಾರೆ ಅಲ್ವೇ? ಅವರ ಜೀವ್ವಾನೋ... ಹೀಗೇನೆ ವೇಯೇ? ... ಅವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ... ಇತರರೂ ಹೀಗೆ ಕುಡ್ಕು ಬೈಬಂದು....

ತಾಯಿ: ಮುಚ್ಚುಬಾಯಿ... ಅವರು ಕುಲಸ್ತ್ರೀಯರು...

ಗರ್ತೀರು . . . .” ಗರ್ತೀರ ಕೊಂಬಿನಲ್ಲಿ ಯಾವ ಕೋಡಿದೆ ಸೂಳೆಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಸೂಳೆಗೆ ಇಷ್ಟತ್ತುನಾಲ್ಕು ವಯಸ್ಸಾಗುತ್ತದೆ. ಅವಳು ೩ಸುಬಿನಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣ ಪ್ರವೀಣೆಯಾಗಿರುತ್ತಾಳೆ. ಮನೆಗೆ ಬಂದ ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯನ ಜತೆ ಸರಸವಾಗಿ ಮಾತನಾಡಿ ಅವನ ಜೇಬಿನಲ್ಲಿದ್ದ ನೂರರ ಐದು ನೋಟುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದನ್ನು ಮಾತ್ರ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ‘ನೀವೂ ನಿಮ್ಮ ನೆಯೋರೂ ಸುಖವಾಗಿದ್ದೀ ನನ್ನಿವ’ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಉಪಾಯವಾಗಿ ಅವನನ್ನು ಮನೆಗೆ ಸಾಗಿಸುತ್ತಾಳೆ. ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯ ಹೆಂಡತಿಯ ಮೇಲೆ ಅಸಮಾಧಾನಗೊಂಡು ತನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದಾನೆಂಬುದು ಸೂಳೆಗೆ ಗೊತ್ತು. ಅವನು ಹೋದಮೇಲೆ ಸುಬ್ಬಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ

“ಈ ಕಾಲದ ಸಂಸಾರಗಳಲ್ಲಿ ಗಂಡ ಹೆಂಡತಿಯರು ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರ ಯೋಗ್ಯತೆನ ಅರೀದೆ . . ರೇಗಿ . . ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಎಣ್ಣೆ ಬಿಟ್ಟೊಂಡು ಪರಸ್ಪರ ಐಬುಗಳನ್ನು ಹುಡ್ಡಿ ಹೇಸಿ ಪಟ್ಟೊಳ್ಳೋದ್ರಿಂದ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಬೆಳೆದು . . ಹಬ್ಬಿ ಹರಡೋ ಎಷ್ಟು ಸಾವಿರ ಕುಟುಂಬಗಳು ಹಾಳಾಗ್ತಿವೆ, . . ಈಗ”

ಮತ್ತೆ ವಿಟರ ಕಾಟ. ಒಬ್ಬ ಯದ್ವಾತದವ್ವಾ ಕುಡಿದು ಬರುತ್ತಾನೆ. ಜೇಬ್ಬಿಂದ ಒಂದು ಕಟ್ಟು ನೋಟು ತೆಗೆದು ಒಗೆಯುತ್ತಾನೆ. ಸುಬ್ಬಾಗಿ ‘ನೋಟಿನ ಕಟ್ಟನ್ನು ಡ್ರೈವರ್ ಕೈಲಿ ಎಣಿಸಿಕೊಟ್ಟು ರಸೀತಿ ತಕ್ಕೊಂಡು . . ಈ ಪ್ರಾಣೇನ್ನೂ ಕಾರಲತ್ತಾಕೆ ಸಾಗ್ಗು’ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ. ಅವಳ ನಡತೆ ನೋಡಿ ತಾಯಿ

“ಇದೇನ್ ಬುದ್ಧಿ ಇಲ್ಲದ್ದದ್ದು ನಿಂದೂ? ಬಂದಾತ . . ನೋಟುಗಳ ಕಟ್ಟುಟ್ಟೀ ಮೇಜಿನಲ್ಲಿ ಕುಕ್ಕಿ, ‘ಎಣಿಸೊ ನಿನ್ನ ತಿಂಗಳಗಟ್ಟೀ ಮಾಮೂಲ್ ನಾ’ ಅಂತಾತ್ನೇ ಅಂದ್ವಿಲೇ . . . ಕುಡದ್ ಮಂಕ್ತನಲ್ಲ ಒಂದೊಟ್ಟೊ ಹಿಂದಿಟ್ಟೊಳ್ಳೇ ಆತನ ಜೋಬ್ಬೇ ತಿರಿಗ್ಗೇರ್ನಿ . . . ರಸಾನಿ ಸ್ವಿಟ್ಟು . . ನಮ್ಮನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮರ್ಪಿಟ್ಟು . . ‘ಬದಕ್ಕೇ’ಂತ ಬಿಡ್ಕೊಂಡಿದ್ದೀ ಯಲ್ಲಾ . . ಇದೇನ್ ಬುದ್ಧಿನೇ ನಿಂದೂ?

ಸೂಳೆ: ಅಮ್ಮಾ . . . ನಿನ್ನೆ ಕ್ವಾಚಾರ ನಿನ್ನಾಲದ್ದು! ಕೈಗ್ಬಂದದ್ದು

ಕಸೊಂಡು ಬಂದೋರ್ನ ಸಾಗೋದು ನಿನ್ನಾಲದ ಠಕ್ಕು! up-to-date ಅಲ್ಲ! ಬರೋನ್ನ ಅಂತಸ್ತೀ ಅರೀದೆ ಈಗ್ಗೆ ಗಿಟ್ಟೋ ನೂರರ್ದತ್ ರೂಪಾಯ್ ಬಿಟ್ಟು . . ಈ ಮನುಷ್ಯ, ಮನೇ ಸೇರಿ ನಾಳೆ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಜೇಬ್ಬಲ್ಲಿರೋ ದುಡ್ಡೆಣಿಸೊಂಡು . . 'ಈ ದುಡ್ಡೆಲ್ಲಾನಾವೆ ನಿನ್ನೆ ರಾತ್ರಿ ಹೋಗ್ಬಿಟ್ಟಿರೋಹ್ತಾಗಿತ್ತು . . ಆದ್ರೆ ತ್ರಿಂಕ್ಕೂ ಕೊಟ್ಟು, ಒಂದು ಬಿಡ್ಡಾನ್ನೂ ಕಸೊಳ್ಳೇ ಮರಾಧೆಯಾಗಿ ಕಳ್ಳಿದ್ದಲ್ಲ' ಅಂತ ಯೋಚ್ಚಿ, ಅದೇ ಯೋಚ್ಚೇಲಿ ಅದೇ ತಿಂಗಳಾಮೂಲು ನೂರೂ ಚಿಲೇನ ಇನ್ನೂರಕ್ಕೆ ಭರ್ತಿಮಾಡಿ ಕಳ್ಳೋಹಾಗೆ ಮಾಡೋದಾರಿ ನನ್ನ!

ಸೂಳೆ ತಾಯಿ: ಸರ್ಸರಿ! ಈ ನಿನ್ನಂಚಾನ ನಿನ್ನ ಕುಡಿದ ಮಂತ್ರನ ದಲ್ಲಿ, ನೀನೇ ಮೆಚ್ಚೋಬೇಕೆ ಹೊರ್ತು ನನ್ನ ಕಪ್ಪಿನ್ ತಿರುಳ್ಳ ನನ್ನೊಟ್ಟೇ ಲ್ಲುಟ್ಟಿದ ನೀನ್ಹೇಳ್ಕೊಡ್ಬೇಕೆ? . . ನನಗೆ? . . .

ಸೂಳೆ: . . . ಕುಡದ್ಮಂತ್ರನಾಂದ್ಯಲ್ಲಾ! ಕುಡಿಯೋದು ಕಲಿಸಿದ್ವಾರಾ? ಆಗ ಚಿಕ್ಕುಡ್ಡಿ ನಾನು . . ಕುಡ್ತು ದಿಗ್ವೇಶಾನೂ ತಿಳಿದೇ ಗಂಡಸ್ತನಾನೂ ಮರ್ತು ನನ್ನೇಲೆ ಬೀಳೋಕೆ ಬಂದ ನಿನ್ನ ಹಾಳು ಗಿರಾಕಿಗಳೊಂದ್ರೆ ನನಗೆ ಅಸಹ್ಯ . . ಇದ್ದೆಲ್ಲಾ ಮರ್ಸಿ . . ಆಸ್ಪತ್ರೆಲಿ, ಆಪರೇಷನ್ಗೆ choloform ಕೊಡೋಹಾಗೆ ನನ್ನಾಯ್ಲಿ ಹಟಾತ್ತಾಗಿ ಸುರೀತಿದ್ದ ಕುಡಿತಾನೇ ಈಗ ಬೈತಿಧೀಯಲ್ಲಾ . . ನೀನೇನ್ ಹೆಂಗ್ಸೇ? . . ನನ್ನೊತ್ತವ್ವು . . ಹೆತ್ತವ್ವು . . ಹೊತ್ತೆತ್ತದ್ದು ಮರ್ತು . . ನೀನ್ನೊಟ್ಟೆ ತುಂಬೊಳ್ಳೋಕೆ . . ಹೆತ್ತೂಸ್ಸು . . ಹಾದರಕ್ಕೆ ತುತ್ತಾಗಿ ಕೊಟ್ಟ ರಾಕ್ಷಸಿ!"

ಸೂಳೆ ಕುಡಿದು ಕುಡಿದು, ಸುಬ್ಬಾ ಹೇಳಿದ ಕಥೆ ಕೇಳುತ್ತಾ ಮಲಗುತ್ತಾಳೆ.

ಮುಂದಿನ ದೃಶ್ಯ ಹತ್ತುವರ್ಷಗಳಾನಂತರದ್ದು. ಅವೇಳೆಗೆ ಸೂಳೆಗೆ ಮೂವತ್ತುನಾಲ್ಕು ವರ್ಷ, ಅವಳ ಮಗಳು ಪುಟ್ಟನಿಗೆ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷ, ಸುಬ್ಬಾಗೆ ಮೂವತ್ತೊಂಭತ್ತು ವರ್ಷ. ಸೂಳೆ ಕಬ್ಬನ್ ಪಾರ್ಕಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದಾಗ ಅವಳಿಗೆ 'ಎವತ್ತು ವಯಸ್ಸು! ಬೆಳ್ಳಿ ಕೂದ್ಲು. ಆದ್ರೂ ಹದ್ದೊದ್ ವರ್ಷ ತುಂಬದ ಹುಡ್ಗಿಗಿಂತ sweet faceಲು . . ಪುಟ್ಟವನ ನಗು . . ಪಡೆದಿದ್ದ ಲೇಡಿ ಶಿವದಾಸ ಅಯ್ಯರ್ ಸಂಧಿಸಿ prostitution problem

ಚರ್ಚೆಮಾಡಲು ಮಾರನೆಯ ದಿನ ಸೂಳೆಯ ಮನೆಗೆ ಬರುವುದಾಗಿ ತಿಳಿಸಿರುವುದನ್ನು ಸುಬ್ಬಾಿಗೆ ಹೇಳಿ, ಅವರ ಸ್ವಾಗತಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡುತ್ತಾಳೆ. ಪುಟ್ಟ pramನಲ್ಲಿ ಮುನಿಸಿಪಲ್ ಶೋಟಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದಾಳೆ, ಜೊತೇಲಿ ನಂಜ.

ಸೂಳೆ: ಅಮ್ಮ?

ಸುಬ್ಬಾ: ಅವ್ವಾ ಯಥಾವೃತ್ತಾಂತ. ಶನಿವಾರ . . ಬೇರೆ ಈ ವಾರ! ಅಂಜನೇಯನ್ ಗುಡೀಗೆ!

ಸೂಳೆ: ಇದ್ಯಾಕೋ!! ಅಮ್ಮನಿಗೆ ಯಾಕೋ ಒಂದೊಂದ್ ಶನಿವಾರಾನೂ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ಹೊಸ ದೇವ್ರು! ಅವಳ ಅಪ್ಪರು ಶನಿವಾರದೇವ್ರು, ಶನೀಶ್ವರನ್ ಗುಡೀನೇ! ಹಾಗೂ ಇಥೇಯೇನೋ ಒಂದ್ ಗುಡಿ?

ಸುಬ್ಬಾ: ಶನೀಶ್ವರನ್ ಗುಡೀನೇ? . . . ಪ್ರಾಕಾರ ಕಟ್ಟಿ ಒಳಗೆ ಪೆಟ್ಟಿಗೆ ಹಾಗೆ ಭದ್ರವಾಗಿ ಇಡೋದು, ಎಲ್ಲಾ ದೇವರ ಗುಡಿಗಳ್ಳು! ಶನೀಶ್ವರನ್ ಗುಡಿ ಈ ಲೋಕ್ ಲೋಕಾನೆ! . . . ಪ್ರಾಕಾರ ಎಲ್ಲಿದಕ್ಕೆ . .

ಮಾರನೆಯ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಲೇಡಿ ಶಿವದಾಸ ಅಯ್ಯರ್ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಪುಟ್ಟನ ಆಟಪಾಟ ನೋಡಿ ಸಂತೋಷಿಸಿ ಅವಳನ್ನು 'little lady' ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಲೇಡಿ ಶಿವದಾಸ ಅಯ್ಯರ್ ವೇಶ್ಯೋದ್ಧಾರ ಸಂಘದ ಅಧ್ಯಕ್ಷಿಣಿ. ಪತಿತೆಯರನ್ನು ಪಾಪಮಾರ್ಗದಿಂದ ಸನ್ಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿಸಿ ಅವರ ಜೀವನೋಪಾಯಕ್ಕೆ ನ್ಯಾಯವಾದ ವೃತ್ತಿಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡಲು ಹೊರಟಿರುತ್ತಾರೆ. ತುಂಬ ದೊಡ್ಡಜೀವ.

ಲೇಡಿ ಶಿವ: ಹೆಂಗ್ಲೂ ಮಕ್ಕಳು ಹೊತ್ತೂ, ಹೆತ್ತೂ ತಾಯಿಯಾಗೋದೇ ಪ್ರಕೃತಿಯ ನಿಮಿತ್ತ . . . 'ಸೂಳೆ!' 'ಸಂಸಾರ' ಇದೆಲ್ಲಾ ಸಮಾಜ ತನ್ನ 'ಜ್ಞಾನ' 'ಅಜ್ಞಾನ'ದ ಆವೇಶದಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೆ ನಿರ್ಣಯಿಸುವ ವೇಷ. ಸೂಳೆಯಾಗ್ಲೀ! ಸಂಸಾರಿಯಾಗ್ಲೀ! ಮುಖ್ಯ . . . ಸ್ತ್ರೀ . . . ಸ್ತ್ರೀನೇ!

ಸೂಳೆ: ನಮ್ಮ ಹಾಗ್ಗೇ ಗರ್ವಿಯರೂ . . ಕ್ಷಮಿಸ್ಸಿ! . . ಸಂಸಾರಿಗಳೂ . . ತಮ್ಮ ಆಹಾರ, ತಮ್ಮ ನಿದ್ರೆ, ತಮ್ಮ ಪ್ರಾಣಭಯ, ತಮ್ಮ ಮೈಥುನ ಇವುಗಳಿಗೋಸ್ಕರ ಒಬ್ಬ ಗಂಡಸ್ನ ಹಿಡ್ಡು . . . ಸಂಸಾರ ಮಾಡೋದೊನೂವೇ 'ಒಂದ್ ಕಸ್ತೂರಿ' ಅಂತ - ಅದು 'ಗರತಿಯರ

ಕಸುಬೂ!’ .. ಅಂತ ನಾನು ಹೇಳ್ದೇನೆ .. ವಾದಿಸ್ತೇನೆ .. ನಿರ್ಧರಿಸ್ತೇನೆ ... ನಿಮಗೆ ಹೊಂದಿಸ್ತೇನೆ ... ಈ ನಿಮ್ಮ ಗರ್ತಿ ಕಸಬ್ಬಲ್ಲಿ ... ಮೂವತ್ತೂ ತುಂಬೆ ... ತಿಂಗಳಿಗೆ ಹತ್ತ್ರಪಾಯ್ಲು ಸಂಪಾದ್ಯೋಕೆ ಯೋಗ್ಯತೆ ಇಲ್ಲ ಗಂಡನ ಕೈನೂ ಹಿಡ್ತು, ಒಂದು ಕಸಬ್ಬು ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಸಂಪಾದಿಸದ ಅವನೂ ಹನ್ನೊಂದೇ ಮಗುವಾಗಿ ಭಾವಿಸಿ, ಆ ಹತ್ತೇ ರೂಪಾಯಿ ಸಂಬ್ಬದಲ್ಲಿ ಮನೆಬಾಡ್ಲೇನೂ ತೆತ್ತು ಮನೆಲಿರೋರ ಹೊಟ್ಟೇನೂ ತುಂಬಿ ತನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆಮುಖ ಕಣ್ಣುಗ್ಗು ಇಂಗ್ತಿರೋದ್ದ ತಾನು ತಿಳುಕೊಳ್ಳೋಕೆ ತನಗೆ ಒಂದು ಕನ್ನಡಿಗ್ಯಾಡ ಗತಿ ಇಲ್ಲೆ ತನ್ನ ಅಪ್ಪ ಅಮ್ಮ ಒಪ್ಪಿದ ಕೆಲಸಕ್ಕಾ ಬಾರ್ಡ್ ಯಾರೋ ಒಬ್ಬ ಗಂಡ್ನು ತನ್ನ ಕುತ್ತಿಗೆಗೆ ಕಟ್ಟಿದ ಕರೀಮಣೀಂಬೋದೇ .. ತಾನ್ ಸತ್ತೇಲೆ ತನ್ನ ಹತ್ತಿ ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಸೇರೋ .. ಏಣೀ ಅಂದ್ಕೊಂಡು ದುಡೀತಾ ನರಳ್ತೀರೋ ಗರ್ತಿಯರ .. ಲಕ್ಷಗಟ್ಟೆ ಗರ್ತಿಯರ ಏಳ್ಳೆಗೆ ಯಾರಮ್ಮಾ .. ಯಾವಾಗಮ್ಮಾ ಒಂದು ಕಮ್ಮೀಂತ ಏರ್ಪಾಟಾಗೋದು? ಅವೂ ನಿಮ್ಮ ನಮ್ಮ ತಂಗಿಯರೇ ಅಲ್ಲೇ?”

ಸೂಳೆ ವಾದ ಕೇಳಿ ಲೇಡಿ ಶಿವದಾಸ ಅಯ್ಯರ್ ‘ಅನ್ಯಾಯ ಬುದ್ಧಿ ಅಮ್ಮಾ ನಿಮ್ಮ’ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಸೂಳೆಯರನ್ನು ಉದ್ಧಾರಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಗರ್ತಿಯರನ್ನು ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡಬೇಕೆನ್ನುವುದು ಸೂಳೆಯ ವಾದ.

ಲೇಡಿ ಶಿವದಾಸ ಅಯ್ಯರ್ ಎದುರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಸಮಸ್ಯೆಯ ಮೇಲೆ ಸೂಳೆ ಹೊಸ ಬೆಳಕನ್ನು ಚಿಲ್ಲುತ್ತಾಳೆ

‘.. ನಾಯಿ ನರಿಗ್ಗ ಲೆಖ್ವಾ ಚಾರಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕೊಳ್ಳ ಪುಣ್ಯಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದ ಮನುಷ್ಯ .. ಕಾಲ, ದೇಶ, ವರ್ತಮಾನ ಇಲ್ಲೆ .. ಮೈಥುನಕ್ಕೆ ಸರ್ವಕಾಲವೂ ಸಾಧಿಸ್ತಾ ... ಹೆಂಗಸರ್ಮ ತನ್ನ ಸುಖಕ್ಕೆ ಆಡಿಸ್ತಾ ... ಪಾಪಪುಣ್ಯಕ್ಕೂ ಹೆದರ್ದೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ‘ನೀವೂ’ಂತೂ ನೂವೇ ನನ್ನನ್ನು ‘ನಾನೂ’ಂತೂ ನೂವೆ ವಿಂಗಡಿಸಿ .. ಇಬ್ಬರೂ ಹೆಂಗ್ನಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಜನ್ಮಾ ನೆಲ್ಲಾ ತನ್ನ ಆಹಾರ, ನಿದ್ರೆ, ಮೈಥುನಕ್ಕೆ ಗರ್ತೀನೂ ಸೂಳೇನೂ ಗೊಂಬೆಗ್ಗ ಹಾಗೆ ಆಡಿಸ್ತೀರೋ ಗಂಡು ಮೃಗದಿಂದಲೇ - ನಿಮ್ಮ .. ನಮ್ಮಾ

ಸ್ಥಿತೀಗೆ ಮೂಲಕಾರಣವಾದ ಈ ತಿಳಿದೂ ತಿಳಿಯಲೊಲ್ಲದ ಗಂಡುಮಗು . . . ಈ ಗಂಡೂಂಬೋ ಮಗ . . . ಜಾಗರಿಸ್ಕೊಳ್ಳೋವರೆವಿಗೆ . . . ಎಳ್ಳೆ ಎಲ್ಲೆದಮ್ಮಾ ಹೆಂಗಸರಿಗೆ? ಈ ಗಂಡುಮಗು ಅಜ್ಜನರೋ 'ಗರ್ತ ಕಸಬ್ಬೆ' ಪ್ರತಿನಿಧಿಯಾದ ಲಕ್ಷಾಂತರ ಸಿಮ್ಮಗಳಿಗಾಗ್ಗೀ 'ಸೂಳೆ ಕಸ್ತಿಗೆ ಪ್ರತಿನಿಧಿಯಾದ ನನ್ನಂಥಾ ಸಾವರಾಂತ ಸೂಳೆಗಳಾಗ್ಗೀ . . . ? ? ? ಒಟ್ಟಲ್ಲಮ್ಮಾ ಹೆಂಗ್ಗಿನ ಯೋಗ್ಯ ಗಂಡ್ನು ತಿಳಿದೇನೂ ಗಂಡ್ನಿನ ಅಯೋಗ್ಯತೇನ ಹೆಂಗ್ನು ಕಣ್ಣುಮುಚ್ಚೊಂಡೂನೂ ಇರೋದ್ರಿಂದ ಈ ಅವಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಾ ಈಗಿರೋದು, ಸಮಾಜಕ್ಕೆ?

ಲೇಡಿ ಶಿವ: ಹಾಗಾದ್ರೆ . . . ಗಂಡಸ್ತೆಲ್ಲಾ ಕಿರಾತ್ರೇ?

ಸೂಳೆ: ಹಾದೂಮ್ಮಾ! ಎಲ್ಲಾ ಕಿರಾತ್ರೇ! ಸಿಮ್ಮ ಯಜಮಾನ್ರಂಥ ಒಬ್ಬಬ್ರನ್ ಮಟ್ಟ ಬಿಟ್ಟು, ಮಿಕ್ಕ ಹೆಂಗಸಿಗೆಲ್ಲಾ ಕಿರಾತ್ರೇ ಗಂಡಸ್ತು. ಒಬ್ಬಬ್ಬ ಗಂಡಸರು ಬಿಟ್ಟು, ಮಿಕ್ಕ ಗಂಡಸ್ತರಿಗೆಲ್ಲಾ ಹೆಂಗ್ನು ಕೇವಲ ಭೋಗಪದಾರ್ಥ . . . ಇದು ಸಿಮ್ಗ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ . . . ತನ್ನ ಭೋಗಕ್ಕೆ ಒದಗಿದೋಳು . . . ಸೂಳೆಯಾಗ್ಗೀ . . . ಇಲ್ಲಾ . . . ತಾನು ತಾಳಿಕೆಟ್ಟ ಬೆಂಕಿಯೆದುರೆ 'ಧರ್ಮೇಚ ಕಾಮೇಚ ಅರ್ಥೇಚ ನ ಅತಿಚರಾಮಿ' ಅಂತ ತಾನು ಮಾತುಕೊಟ್ಟ ಹೆಂಡ್ತಿಯಾಗ್ಗೀ . . . ಭೋಗ ಪದಾರ್ಥ . . . ಆಹಾರಕ್ಕೆ ನಿದ್ರೆಗೆ . . . ಆಗಾಗ್ಗೆ ದುಡ್ಡುಕೊಡುತ್ತಾ ಸಂಸಾರಿಯರನ್ನಾ . . . ಸೂಳೆಯರನ್ನಾ . . . ಈ ಡಬ್ಬಲ್ ಇನಾನ್ ಜರಗಿಸ್ತಾ . . . ಮಿಸೆ ಹೊಸೀತಿರೋ ಗಂಡ್ನು ಕಿರಾತನಲ್ಲೆ ಇನ್ನೇನು? ಇವನ ಭೋಗಕ್ಕೆ ತಾಳಿಕೆಟ್ಟುಕೊಂಡು ಬೀಳೋ ತುತ್ತು . . . ನೀವು! ತಾಳಿಕೆಟ್ಟುಕೊಳ್ಳದೇನೆ ಬೀಳೋ ತುತ್ತು ನಾವು! ಈ ಗಂಡ್ನು ನಮ್ಮ ಹಾಗ್ಗೀ ತೃಪ್ತಪಡಿಸದೆ ಇರೋ ಇವನ ಪತ್ನಿಗಳು ಎಷ್ಟು ದುಡ್ಡುನೆ ಎರ್ಚಿ, ಎಷ್ಟು ಕಮಿಟಿಗಳ್ಳು ಎರ್ಪಡಿಸಿದ್ದೂನಾವೆ ಎಳ್ಳೆ ಎಲ್ಲೆದಮ್ಮಾ . . . ನಮಗೇ ಸಿಮ್ಮಿನ್ನಾ?

○ ○ ○

ಸೂಳೆ: . . . ಪುರಾಕೃತ ಪಾಪಾನನುಭವಿಸ್ತಿರೋ ನಮ್ಮನ್ನ ಕನಿ ಕರೋ ಆವೇಶದಲ್ಲಿ . . . ಯಾಕೆ ನಮ್ಮ ನಮ್ಮ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಬರ್ತೀರಾ?

ಲೇಡಿ ಶಿವ: . . . 'ಪಾಪೀಂತಂದ್ಯೊಂಡ್ರಲ್ಲಾ! ಪಾಪ ಯಾರದು?

ನಮ್ಮೂ ಅಲ್ಲಾ . . 'ನಾವೆಲ್ಲೊ'ಂದ್ರಲ್ಲಾ ಆ ನಿಮ್ಮೂ ಅಲ್ಲಾ, ಯಾರ್ಲೂ ಅಲ್ಲಾ . . . ಆದ್ರೂನೂವೇ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ್ದು! ನಮ್ಮ ಸಮಾಜದ್ದು! ವ್ಯಕ್ತಿಗ್ಗು ಸಮಾಜ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕೆ . . ತಂತಮ್ಮ ಸಾಮಾಜಿಕ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಅರಿಯುತ್ಲೂನೂವೇ . . . ಪರಸ್ಪರ ಸಹಾಯಮಾಡ್ಬೆ . . . ಶಾಸ್ತ್ರೋಕ್ತ 'ಸಮಾಜ ಋಣ'ವಾದ . . . 'ಸಮಾಜ ಸೇವೆ'ಂಬೋ ಸ್ವಧರ್ಮಾನ ಮರ್ದು ಮೂಲೇಗೆ ಒದರಿದ್ದಲ್ಲೆ . . ಪರಕೀಯ ಜನರ ಭಾವೆ, ನಾಗರಿಕತೆ ಇತ್ಯಾದಿ ಸಂಸರ್ಕಕ್ಕೆ ಸೋತು, ಸ್ವಧರ್ಮಾನೇ ತೊರೆದು . . . 'ಹೊಸ ನಡಿಗೆ ಬರ್ಲೇ ಇಲ್ಲಾ, ಹಳೇ ನಡಿಗೆ ಮರ್ರೇಹೋಯ್ತು!' 'ಹಂಸ ನಡೆ ಕಲಿಯೋ ಆಸೇಲಿ, ಕಾಗೆ ನಡೆ ಮರಿಯೋದೆ!' . . . ಅಂತ . . . ಹೀಗೆ ಒದ್ದಾಡ್ತಿರೋದು ನಮ್ಮ ಈಗಿನ ಸಮಾಜದ ಪಾಪ!! "

ಲೇಡಿ ಶಿವದಾಸ ಅಯ್ಯರ್‌ರವರ ಸಹಾಯ ಸಲಹೆ ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ಸೂಳೆ 'ನಾವು ಮಾಡದ ತಪಸ್ಸಿನ ಫಲ, ಬೇಡದವರ ಕೈಯಿಂದ ಬೇಡ' ಎಂದು ನಿರಾಕರಿಸುತ್ತಾಳೆ.

ಇಷ್ಟುಹೊತ್ತಿಗೆ ಪುಟ್ಟಾ ತನ್ನನ್ನು 'ಚೂಳೇ ಮುಂಢೇ' ಅಂದ ಎದುರುಮನೆ ಸರಸ್ವತಿ ಜಗಳವಾಡಿ ಅವಳ ಮುಖಪರಚಿ ಬಂದಿರುತ್ತಾಳೆ. ಸಮಾಜದ ರಾಕ್ಷಸಸ್ವರೂಪ ತನ್ನ ನಗ್ನತೆಯಿಂದ ಸೂಳೆ ಮುಂದೆ ನಿಂತ ಹಾಗಾಗುತ್ತದೆ.

"ಇದೇ ನೋಡೀ! ನಮಗೂ ಸಮಾಜಕ್ಕೂ ಇರೋ ಸನ್ನಿವೇಶ! ಏನ್ ಹೇಳ್ತೀರಾ, ನಿಮ್ಮ ಮೈಮುಖ ಹೃದಯ 'ಚಿನ್ನಾ'ಂದೆ! ನನ್ನ ಮೈಮುಖ ಹೃದಯ 'ಕಬ್ಬಿಣಾ'ಂದೆ! ನಮ್ಮ ಪುಟ್ಟಾನ ಹೃದಯ, ಬುದ್ಧಿ, ಕೈ ಮೈಯಿ 'ಉಕ್ಕು'ಮಾಡಿ, ಈ ಸಂಸಾರಿಗಳ ಸವಾಲಿಗೆ ಜವಾಬಾಗಿ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟೇ ಸಾಯ್ತೇನೆ ನಾನು!" *

ಲೇಡಿ ಶಿವದಾಸ ಅಯ್ಯರ್‌ ರಾಯಭಾರ ಕುಸಿದು ಬೀಳುತ್ತದೆ. ಅವರು ಕಣ್ಣೀರುಹಾಕುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ.

ಮುಂದಿನ ದೃಶ್ಯ ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳಾನಂತರದ್ದು. ಸೂಳೆಗೆ ವಯಸ್ಸು ನಲವತ್ತುನಾಲ್ಕು. ದೇಹಸೌಂದರ್ಯ ನಾಶವಾಗಿದೆ. ರೋಗ ಮುತ್ತಿ

* ಮೂಲದಲ್ಲಿ ಈ ಪಂಕ್ತಿ ದಪ್ಪಕ್ಷರದಲ್ಲಿಲ್ಲ.

ಕಿತ್ತು ಕಾಡುತ್ತಿದೆ. ಸೂಳೆ ತನ್ನ ಸಮಸ್ತ ಆಸ್ತಿಯನ್ನೂ ಸುಬ್ಬಾ ಹೆಸರಿಗೆ ಬರೆದು 'ತಿರುಗೋಗಿ ನಿನ್ನ ಕುಟುಂಬ ಸೇರೋ!' ಎಂದು ಅವನಿಗೆ ಉಪದೇಶಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಅವಳ ಮನಸ್ಸು ವಿಚಾರದ ಹೊಡೆತಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿದೆ

'ನನ್ನೀ ದಾರೀಗ್ ತಂದ, ನಮ್ಮಮ್ಮನ್ ತಪ್ಪೋ? .. ಇಲ್ಲಾ ಆ ಬುದ್ಧನೇ ಸಂರಕ್ಷಿಸೋ ಸಮಾಜದ ತಪ್ಪೋ? .. ಇಲ್ಲಾ, ಧರ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾಪನೆಗೇ ಅಂತ ಯುಗಯುಗಾನೂ ತಪ್ಪೆ ಅವತರಿಸೋ ಸೃಷ್ಟಿ ಕರ್ತನ ತಪ್ಪೋ? .. ಒಟ್ಟಲ್ಲಿ ಇಂಥಾವರ್ಧ ತಪ್ಪಂತ ನಿರ್ಧರಿಸೋ, .. ನೀತಿನಿಪುಣರಿನ್ನೂ ಹುಟ್ಟಿಲ್ಲ .. ಜಗತ್ಸಲ್ಲಿ'

ಸುಬ್ಬಾ ಅವಳ ಶಿಶ್ರೂಸೆಯನ್ನು ಭಕ್ತಿಪುರಸ್ಕರವಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ಮಲಗುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ. ಪುಟ್ಟಾ ತಾಯಿಗೆ ಹಾಲು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಾಳೆ. ಸೂಳೆ ಮಗಳ ಕೈಯಿಂದ ಪ್ರಸಿಕ್ ಅಸಿಡ್ ಶೀಷೆ ತರಿಸಿಕೊಂಡು ಅದನ್ನು ಎರಡು ಗ್ಲಾಸುಗಳಿಗೆ ಖಾಲಿಮಾಡಿ ಒಂದನ್ನು ಮಗಳಿಗೆ ಕುಡಿಸಿ ಒಂದನ್ನು ತಾನು ಕುಡಿಯುತ್ತಾಳೆ. ಸುಬ್ಬಾ ಔಷಧಕೊಡಲು ಎದ್ದುಬಂದಾಗ ಇಬ್ಬರ ಶವ ನೋಡಿ ಗೋಳಾಡುತ್ತಾನೆ. ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಸತ್ತುಬಿದ್ದಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ಸೂಳೆ ತಾಯಿ

"ಹಯ್ಯೋ! ಹಯ್ಯೋ! ಮುಂಡೇ .. ಮುಂಡೇ .. ನಾನು ನಿನ್ನ ಹೊತ್ತು ಹೆತ್ತು ನಿನಗೆ ನನ್ನ ಕಷ್ಟ ಕಲ್ಸಿಕೊಟ್ಟು ಮುಂದಕ್ಕೂ ತನ್ನ .. ಮನೆ, ಬಾಕ್ಸು, ಹೊಲ, ಗದ್ದೆ ಮಾಡ್ಕೊಟ್ಟು ನಿನ್ನ ಈ ಸ್ಥಿತಿಗ್ ತಂದಾಗ ... ನನ್ನ ... ಮುಪ್ಪಿನಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಜೀವನಕ್ಕೇಂತಿದ್ದ ಈ ಪುಟ್ಟಾನ್ನೂ ಸೆಳಕೊಂಡು ಹೋದ್ಯಲ್ಲೇ!! ಮುಂಡೇ! ಮುಂಡೇ! ಮುಂಡೇ! ...

ಅಯ್ಯೋ! ಹಾಳಾ ದೇವರ್‌ಗಳಾ, ನಿಮಗ್ಮಾಡದ್ವಾಜೆ ಇಲ್ಲಾ! ನಿಮಗೊಪ್ಪಿಸದ ನೇವೇದ್ಯ ಇಲ್ಲ! ನಿಮ್ಮಾಳು ಬ್ರಾಹ್ಮಣ್ರು ತಿಂದು ತೇಗದ ಪ್ರಸಾದ ದಕ್ಷಿಣೆ ಇಲ್ಲ! ಆದ್ರೂ ನೀವು ನೋಡ್ತಿದ್ರಾ ಈ ಅನ್ಯಾಯಾನ! ನನ್ನ ಮುಪ್ಪಿನಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಜೀವನಕ್ಕೇಂತ ಇದ್ದ ಈ ಹುಡುಗೀನೂ ಎಳೊಂಡು ಹೋದಾಗ ನೀವಾದ್ರೂ ಒಳ್ಳೇ ಬುದ್ಧಿ ಕೊಟ್ಟಿರಬಾರ್ದೆ ಈ ಪಾಪಿ ಮುಂಡೇಗೆ? .. ಮುಂಡೇ .. ಮುಂಡೇ .. ನನ್ನ ಮುಪ್ಪಿನಲ್ಲಿ ನನ್ನ

ಜೀವನಕ್ಕೇಂತಿದ್ದ ಹುಡುಗೀನೂ ಎಳ್ಳೊಂಡ್ ಹೋದೈಲ್ಲೇ!”

ಎಂದು ಹಲಬುತ್ತಾಳೆ.

ಕೈಲಾಸಂ ಈ ನಾಟಕಕ್ಕೆ ವಸ್ತುವಾಗಿ ಆರಿಸಿಕೊಂಡಿರುವುದು ಜಗತ್ತಿನ ಅತ್ಯಂತ ಪುರಾತನವೃತ್ತಿಯ ರುದ್ರಭೀಕರ ಚಾರಿತ್ರ್ಯ. ಪುಟ್ಟನ ಹಾಗೆ ತಿಳಿಮನಸ್ಸನ್ನು ವಹಿದಿದ್ದ ಸೂಳೆ, ಮಗಳ ಕೂಲಿಯನ್ನೂ ಹೇಸದ ರಾಕ್ಷಸಿ ಹೇಗಾಗುತ್ತಾಳೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾಟಕಕಾರರು ಸ್ವಾರಸ್ಯವಾಗಿ ಚಿತ್ರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಲೇಡಿ ಶಿವದಾಸ ಅಯ್ಯರ್‌ರಂತಹ ಪರಿಶುದ್ಧ ಜೀವಿಗಳೂ ಬಗೆಹರಿಸಲಾಗದ ಸಮಸ್ಯೆಯೆಂದು ಸೂಚಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ವೇಶ್ಯಾವೃತ್ತಿಗೆ ಕಾರಣ ಸೂಳೆಯರಲ್ಲ. ಹೆಂಗಸರನ್ನು ಸೂಳೆಯ ರನ್ನಾಗಿ ಮಾರ್ಪಡಿಸುವ ಗಂಡಸರು ಹಾಗೂ ಅವರ ಬೆಂಬಲಕ್ಕೆ ನಿಲ್ಲುವ ಸಮಾಜ. ಪತಿತರಾದ ಗಂಡಸರು ಮೊದಲು ಉದ್ಧಾರವಾದರೆ ಹೆಂಗಸರು ಉದ್ಧಾರವಾಗುತ್ತಾರೆ — ವೇಶ್ಯಾಸಮಸ್ಯೆ ತಾನೇತಾನಾಗಿ ಪರಿಹಾರವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ಕೈಲಾಸಂರ ವಿವೇಚನೆ.

ಸೂಳೆ ಒಂದು ಕಡೆ ಲೇಡಿ ಶಿವದಾಸ ಅಯ್ಯರ್‌ರವರಿಗೆ ‘ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಕಬ್ಬಿಣ. ಪುಟ್ಟನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಉಕ್ಕು ಮಾಡುತ್ತೇನೆ’ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ. ಅವಳು ಮಾಡುವುದು ವಿಷದಾನ. ಈ ದುರಂತ ಸಮಸ್ಯೆಗೆ ಪುಟ್ಟಳಿಗೆ ಪ್ರಸಿಕ್ ಅಸಿಡ್ ಕೊಡುವುದು ಒಂದೇ ನಿವಾರಣೋಪಾಯವೇ? — ಬೇರೆ ಮಾರ್ಗವೇ ಇಲ್ಲವೇ?

ವೇಶ್ಯಾ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಆರ್ಥಿಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ, ನೈತಿಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಬಿಡಿಸಲು ಕೈಲಾಸಂ ಯತ್ನಿಸಿಲ್ಲ. ಸೂಳೆ ಒಂದು ವ್ಯಕ್ತಿಯಲ್ಲ — ಒಂದು ಸಮಾಜದ ಪ್ರತೀಕ. ಅವಳನ್ನು ಆ ಸಮಾಜದ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ನೋಡಬೇಕು. ಅವಳು ಅನುಸರಿಸಿದ ಮಾರ್ಗ ಅನಿವಾರ್ಯವೂ ಅಲ್ಲ, ಅನಿವಾರಣೀಯವೂ ಅಲ್ಲ.

ಸೂಳೆ ವಸ್ತು ಕೈಲಾಸಂನಿಗೆ ನುಂಗಲಾರದ ತುತ್ತ. ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಅವರು ಆಳವಾಗಿ ವಿವೇಚಿಸಿಲ್ಲ. ತಂತ್ರದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ನಾಟಕ ತೀರ ಅಸಮರ್ಪಕ. ನಾಟಕದ ಆರಂಭ ಟೊಳ್ಳುಗಟ್ಟೆಯ ಆರಂಭದ ಅನುಕರಣ. ಮಾತು — ಮಾತು — ಮಾತಿನ ಮಳೆ. ಸೂಳೆ ಪುಟ್ಟರ

ಬಾಯಲ್ಲಿ ಬರುವ ಸಂಸ್ಕೃತ ಶ್ಲೋಕಗಳು, ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಪ್ರಯೋಗಗಳು ಹಾಸ್ಯಾಸ್ಪದ.

ಈ ನಾಟಕದ ಕೊನೆಯಂಕವನ್ನು ಮುಗಿಸಿ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಪೂರ್ವ ಭಾಗವನ್ನು ನಾಟಕಕಾರರು ಬೆಳೆಸಿದ್ದಾರೆಂದು ನನಗನಿಸುತ್ತದೆ. ವಿಟರ ಮಾತುಕತೆಯಲ್ಲಿ ವೈವಿಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಸುಬ್ಬನ ಪಾತ್ರ ಅನಿರ್ದಿಷ್ಟ. ಲೇಡಿ ಶಿವದಾಸಯ್ಯರ್ ವಿನಾಕಾರಣ ಬಂದು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಸೂಳೆಯ ತಾಯಿ ಬಾಯಿಯಲ್ಲಿ ಕೊನೆಗೆ ಕೈಲಾಸಂ ಹಾಕಿರುವ ಮಾತುಗಳು ಅವರ ಪ್ರತಿಭೆಯ ದ್ಯೋತಕ. ಮಗಳು-ಮೊಮ್ಮಗಳು ಸತ್ತು ಬಿದ್ದಿದ್ದರೂ ತನ್ನ ಹಾಳು ಹೊಟ್ಟೆಗಾಗಿ ಬಡಿದುಕೊಂಡು ಅವರನ್ನು ಶಪಿಸುವ ಸೂಳೆ ತಾಯಿಯ ಪಾತ್ರ ರಸಪಾತ್ರ. ತಾಯ್ತನವನ್ನು ಚಿತ್ರಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಕೈಲಾಸಂರದು ಸಿದ್ಧ ಹಸ್ತ. ಅದರ ಪರಿಪಾಕ ಲೇಡಿ ಶಿವದಾಸ ಅಯ್ಯರ್ ಪಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬಂದಿದೆ.

—:—

ಕೈಲಾಸಂ

೪. ಸಣ್ಣ ನಾಟಕಗಳು (ಏಕಾಂಕ)

ಕಾವ್ಯ ಊಹೆಗೆ ಬಿಡುವದನ್ನು ನಾಟಕ ಕಣ್ಣುಮುಂದೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ಲಲಿತ ಕಲೆಗಳಲ್ಲಿ ನಾಟಕವನ್ನು ವಾಸ್ತುಶಿಲ್ಪಕ್ಕೆ ಹೋಲಿಸಬಹುದು. ಶಿಲ್ಪಿ ತೂಕ ಪ್ರಮಾಣ ಸಮನ್ವಯಗಳನ್ನು ಲಕ್ಷ್ಯದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ತನ್ನ ಕೃತಿಯನ್ನು ಕ್ರಮಬದ್ಧವಾಗಿ ರಚಿಸುವಂತೆ ನಾಟಕಕಾರನೂ ರಚಿಸುತ್ತಾನೆ. ಕಟ್ಟಡದ ಯಾವ ಅಭೂತಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಮಾಣ ಸಮ ತೂಕಗಳಿಗೆ ಆಪೋಹಬಂದರೂ ಇಡಿಯ ಕಟ್ಟಡವೇ ಕೆಡುತ್ತದೆ. ಹಾಗೇ ನಾಟಕವೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ರಚನಾಕೌಶಲ್ಯವನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತದೆ.

ಕಾವ್ಯ ತನ್ನ ವಿಶಿಷ್ಟಸ್ವರೂಪ ವ್ಯಾಪ್ತಿಗಳಿಂದ ಒಂದು ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಪ್ರಿಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಕಾವ್ಯರಸಾಸ್ವಾದನಕ್ಕೆ ಪಾಂಡಿತ್ಯದ ನೆರವು ಬೇಕು. ಅದು ಪಂಡಿತರು ವಿವಿಧ ಕಳಾಮಂಡಿತರು ಕೇಳತಕ್ಕ ಕೃತಿ. ನಾಟಕ ಈ ಮಿತಿಯನ್ನತಿಕ್ರಮಿಸಿದೆ. ಪಂಡಿತ ಪಾಮರ ರೈತ ರಾಜ ಪಂಪ ಗಾಂವರೂ ನಾಟಕದ ಸುಖವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಬಹುದು. ತನ್ನ ವಿಶಿಷ್ಟಸ್ವರೂಪದಿಂದ ನಾಟಕ ಎಲ್ಲರ ಮನಸ್ಸನ್ನೂ ಸೆಳೆಯುತ್ತದೆ.

ಸಂಸ್ಕೃತ ನಾಟ್ಯಶಾಸ್ತ್ರಕಾರರು ತಮ್ಮ ರೂಪಕ-ಉಪರೂಪಕ ವಿಭಜನೆಯಿಂದ ನಾಟಕದ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯನ್ನು ನಿರ್ದೇಶಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದಂಕದಿಂದ ಹತ್ತು ಅಂಕಗಳಲ್ಲಿ, ಉದಾತ್ತಜೀವನದಿಂದ ಉಚ್ಛ್ರಾಂತಜೀವನದ ವರೆಗೆ, ಜೀವನದ ಒಂದು ರಸನಿಮಿಷದಿಂದ ವಿಶ್ವರೂಪದವರೆಗೆ ನಾಟಕದ ಅನಂತಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಎಡೆಯಿದೆ. ಜೀವನದ ಮೇಲೆ ಯಾವಾಗಲೋ ಮಿಂಚಿ ಮಾಯವಾದ ಚಿತ್ರಕ್ಕೆ ಕೊಡುವ ಮಾನ್ಯತೆಯನ್ನೇ ನಾಟಕಕಾರ ವಿಶಾಲಜೀವನದ ಬೃಹದತ್ಯಥಗೂ ಕೊಡುತ್ತಾನೆ.

ಸಂಸ್ಕೃತ ನಾಟಕ ಒಂದಂಕಿನಿಂದ ಹತ್ತು ಅಂಕಗಳವರೆಗೆ ಬೆಳೆದಿದೆ. ರೂಪಕ, ಉಪರೂಪಕಗಳ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ನೋಡುವಾಗ ಏಕಾಂಕ

ನಾಟಕಗಳಿಗಾಗಿಯೇ ಭಾಣ, ವ್ಯಾಯೋಗ, ವೀಧಿ, ಅಂಕ, ಗೋಷ್ಠಿ, ನಾಟ್ಯರಾಸಕ, ಉಲ್ಲಾಸ್ಯ, ಕಾವ್ಯ, ಪ್ರೇಮಣ, ರಾಸಕ, ವಿಲಾಸಿಕಾ, ಹಲ್ಲೇಶ, ಭಾಣಿಕಾ ಮೊದಲಾದ ವಿಭಾಗಗಳನ್ನು ಸಂಸ್ಕೃತ ನಾಟ್ಯಶಾಸ್ತ್ರ ಕಾರರು ಏರ್ಪಡಿಸಿರುವುದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಒಂದೊಂದು ವಿಭಾಗದಲ್ಲಿಯೂ ವಸ್ತು ಎಂಥದಿರಬೇಕು, ಪಾತ್ರಗಳು ಎಷ್ಟಿರಬೇಕು, ನಾಯಕ ನಾಯಕಿಯರು ಸಮಾಜದ ಯಾವ ಅಂತಸ್ಥಾನವರಾಗಿರಬೇಕು ಎಂದು ಖಚಿತವಾಗಿ ನಿರ್ದೇಶಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಸಂಸ್ಕೃತ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಏಕಾಂಕ ನಾಟಕಗಳಿಗೆ ಶಾಸ್ತ್ರಕಾರರು ಇಷ್ಟೊಂದು ಪ್ರಾಧಾನ್ಯವಿತ್ತರೂ ಅವು ಹೆಚ್ಚು ಬೆಳೆದು ವರ್ಧಿಸಿದ ಹಾಗೆ ಕಂಡುಬಂದಿಲ್ಲ. ಇದರ ಕಾರಣ ಏಕಾಂಕ ನಾಟಕಗಳ ಕಾಲದ ಮಿತಿ ಯಾಗಿರಬಹುದು. ನಾಲ್ಕಾರು ಗಂಟೆಗಳಾದರೂ ನಾಟಕ ನೋಡಬೇಕೆಂದು ಬಯಸುತ್ತಿದ್ದ ಜನಕ್ಕೆ ಒಂದಂಕಿನ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ತೃಪ್ತಿ ದೊರೆಯ ದಿದ್ದುದು ಕಾರಣವಾಗಿರಬಹುದು.

ಪ್ರಾಯಶಃ ಭಾಸನನ್ನುಳಿದು ಬೇರೆ ಯಾವ ಹಿರಿಯ ಸಂಸ್ಕೃತ ನಾಟಕ ಕಾರನೂ ಏಕಾಂಕಗಳನ್ನು ಧಾರಾಳವಾಗಿ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಕಾಳಿದಾಸ, ಭವಭೂತಿಯರ ಮಹಾಯುಗ ಆರಂಭವಾದಮೇಲೆ ಏಕಾಂಕ ನಾಟಕಗಳು ಭಾಣ, ವ್ಯಾಯೋಗಗಳ ಮರೆಹೊಕ್ಕು ಅಸಂಸ್ಕೃತವೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಯಿತು. ಗಂಭೀರ ವಿಷಯ ಪ್ರತಿಪಾದನೆಗೆ ಏಕಾಂಕ ಅಯೋಗ್ಯವೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಷ್ಟು ಅದು ದುರ್ವಶೆಗೆ ಬಂದಿತು. ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ ಭಾಸನ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ದೊರೆಯುವ ಉಳಿದ ಏಕಾಂಕಗಳಲ್ಲಿ ಗಂಭೀರ ವಿಷಯ ಪ್ರತಿಪಾದನೆ ತೀರ ವಿರಳ. ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲವೆಂದರೂ ತಪ್ಪಾಗುವದಿಲ್ಲ. ಭಾಸ ತನ್ನ ಮಧ್ಯಮ ವ್ಯಾಯೋಗ, ದೂತವಾಕ್ಯ, ದೂತಘಟೋತ್ಪಚ್ಚ, ಕರ್ಣಭಾರ, ಊರುಭಂಗಗಳಲ್ಲಿ ತೋರಿದ ಕಲಾಪಾಕ ಮುಂದಿನ ವ್ಯಾಯೋಗ, ಭಾಣ, ಅಂಕಕಾರರಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬಂದಿಲ್ಲ. ಕ್ರಿ.ಶ. ಮೂರನೆಯ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿಯೇ ಭಾಸ ಇವತ್ತಿನ ಶತಮಾನದ ಪ್ರಾಗತಿಕ ಧೋರಣೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಿರುವುದು ಪರಮಾಶ್ಚರ್ಯಕರವಾಗಿದೆ.

೧೯೨೦ ಆದಿನಂತರವೇ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಸ್ವತಂತ್ರ ನಾಟಕಯುಗ

ಆರಂಭವಾದದ್ದು. ಕೈಲಾಸಂ ಅವರು ಮೂರಂಕ, ಒಂದಂಕದ ನಾಟಕಗಳನ್ನು ಬರೆದು, ಅಡಿ, ಅಡಿಸಿ ಕನ್ನಡನಾಡಿನಲ್ಲಿ ನಾಟಕಕ್ಕೆ ಒಂದು ಶ್ರೇಷ್ಠ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟರು.*

ಕನ್ನಡದ ಏಕಾಂಕ ನಾಟಕಗಳನ್ನು ಪೃಥಕ್ಕರಿಸಿ ನೋಡುವಾಗ ಅದನ್ನು ಹಾಸ್ಯದ ವಾಹಕವಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡವರೇ ಹೆಚ್ಚು ಮಂದಿ. ಕನ್ನಡದ ಏಕಾಂಕ ನಾಟಕಕಾರರು, ಪ್ರಾಚೀನ ವ್ಯಾಯೋಗ, ಭಾಣ ನಾಟಕಕಾರರಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಾಗತಿಕ ಮನೋಭಾವ ತೋರಿಸಿಲ್ಲ. ಕೈಲಾಸಂರ 'ನಮ್ಮ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಿಕೆ', 'ಗಂಡಸ್ವತ್ರಿ', 'ವೈದ್ಯನ ವ್ಯಾಧಿ' ನಾಟಕಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ಪೃಥಕ್ಕರಣ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಉಳಿದ ಹೆಚ್ಚು ನಾಟಕಗಳು ನಗೆಯಾಟಗಳು. ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಏಕಾಂಕ ನಾಟಕ ಸಂಖ್ಯೆ ಹಾಗೂ ಗುಣಗಳೆರಡರ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ಸಾಕಷ್ಟು ಬೆಳೆದಿಲ್ಲ.

ಕನ್ನಡದ ಏಕಾಂಕ ನಾಟಕಗಳ ಪರಂಪರೆಯನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸುತ್ತ ಕೆಲವು ವಿಮರ್ಶಕರು ಅವು 'ಶುದ್ಧವಾಗಿ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಪ್ರಭಾವದ ಸೃಷ್ಟಿ' ಎಂದು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿರುವ ಅಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಆಧಾರವಿಲ್ಲ. ಕನ್ನಡ ನಾಟಕ

* ಇದೇ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೇ ಸಂಸರು (ಎ. ಎನ್. ಸಿಂಹರು) ಐತಿಹಾಸಿಕ ವಸ್ತುಗಳ ಆಧಾರದಮೇಲೆ ಹಲವು ಒಂದಂಕಿನ ದುರುಂತ ನಾಟಕಗಳನ್ನು ಬರೆದರು. ಅವರ ಆಚ್ಚಾದಿರುವ 'ವಿಗಡ ವಿಕ್ರಮರಾಯ', 'ಸುಗುಣ ಗಂಭೀರ', 'ಬಿರುದಂ ತೆಂಬರ ಗಂಡ' ಹಾಗೂ ಆಚ್ಚಾದಿರುವ ಹಲವು ಮೊದ್ಡ ಸಣ್ಣ ನಾಟಕಗಳು ಕನ್ನಡದ ಪ್ರತಿಭೆಯನ್ನು ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪಿಸಿವೆ. ಕೈಲಾಸಂ ಅವರನ್ನು ಕನ್ನಡದ 'ಮೋಲಿಯರ್' ಎಂದು ಕರೆಯಬಹುದಾದರೆ ಸಂಸರನ್ನು ಕನ್ನಡದ 'ರೇಸಿನ್' ಎಂದು ಕರೆಯಬಹುದು. ಕನ್ನಡದ ಏಕಾಂಕ ನಾಟಕಗಳಲ್ಲಿ ಗಂಭೀರವಸ್ತು ಪ್ರತಿಪಾದನೆಗೆ ವಿಶೇಷ ಮನಸ್ಸುಗೊಟ್ಟ ಕೀರ್ತಿ ಸಂಸರಿಗೆ ಸಲ್ಲಬೇಕು. ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಲಿಟ್ಟಿ ಸಿ. ಅ. ನ. ಕೃ. ಅವರು ಹಲವು ಏಕಾಂಕ ಮೂರಂಕಿನ ನಾಟಕಗಳನ್ನು ೧೯೨೫ರಿಂದ ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಉತ್ತರ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀರಂಗರು, ಮಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಕಾರಂತರು ಪ್ರಯೋಗಾರ್ಹವಾದ ಏಕಾಂಕ, ಮೂರಂಕಿನ ನಾಟಕಗಳನ್ನು ಬರೆದರು. ಈಚೆಗೆ ಕೆಲವು ಸಾಹಿತಿಗಳು ಏಕಾಂಕ ನಾಟಕ ರಚನೆಗೆ ಕೈಹಾಕಿದ್ದಾರೆ.

ಕಾರರಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಕಲಾವಿದರಾದ ಸಿಂಜ್, ಯೂಜಿನ್ ಓ ನೀಲ್, ಗಾಲ್ಸ್‌ವರ್ಥಿ, ಸಾಮರ್‌ಸೆಟ್ ಮಾಮ್ ಮೊದಲಾದವರು ಏಕಾಂಕ ನಾಟಕಗಳ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ನಿಷ್ಕೃಷ್ಟಗೊಳಿಸಿ, ಆ ಸಾಧನದಿಂದ ಹಲವಾರು ಉತ್ತಮ ಕಲಾಕೃತಿಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆಂಬುದು ನಿರ್ವಿವಾದ. ಆದರೆ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಏಕಾಂಕ ನಾಟಕಗಳು ಅವರ ಜಾಡನ್ನಾಗಲಿ ಸಂಸ್ಕೃತದ ಜಾಡನ್ನಾಗಲಿ ಹಿಡಿಯದೆ ಒಂದು ಸ್ವತಂತ್ರಮಾರ್ಗವನ್ನು ನಿರ್ದೇಶಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ. ತಂತ್ರದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ದೊರೆಯುವ ಸಾಮ್ಯ ಅನಿವಾರ್ಯ. ಭಾಸನ ಊರು ಭಂಗದ ತಂತ್ರ ಸಿಂಜನ ನಾಟಕಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬಂದರೆ ಸಿಂಜ್ ಭಾಸನಿಗೆ ಮುಣಿಯಾಗಿದ್ದಾನೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಲಾದೀತೆ?

ಕನ್ನಡನಾಡಿನ ಪ್ರಕೃತ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸದ್ಯ ಅದರ ಏಕಾಂಕ ನಾಟಕಗಳ ವ್ಯಾಪ್ತಿ ಬೆಳೆದು ಹಲವು ಉತ್ತಮ ನಾಟಕಗಳು ದೊರೆಯುತ್ತವೆಂದು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಲು ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಕನ್ನಡನಾಡಿನ ನಾಟ್ಯೋಪಜೀವಿಗಳು ಇನ್ನೂ 'ಸದಾರಮೆ, ಗುಲೇಬಕಾವಲಿ, ಅಕ್ಷಯಾಂಬರ, ಮಾನಾಪಮಾನ' ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಮೀರಲಿಲ್ಲ. ದೇಶದ ಪ್ರಾಗತಿಶಕ್ತಿ ಮನೋಭಾವಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡು ಜನತೆಗೆ ತಿಳುವನ್ನು ಹುರುಪನ್ನು ಪರಿಶುದ್ಧ ಆನಂದವನ್ನು ಕೊಡುವ ನಾಟಕಗಳ ರಚನೆ, ಪ್ರಯೋಗಗಳ ಕಡೆಗೆ ಅವರ ಲಕ್ಷ್ಯ ಹೋಗಿಲ್ಲ. ಕಾಲುಗಂಟಿ ಅರ್ಧಗಂಟಿಯಲ್ಲಿ ಮುಗಿಯುವ ಏಕಾಂಕ ನಾಟಕಗಳು ಅವರಿಗೆ ತೀರ ಅಪ್ರಯೋಜಕ. ಜೀವವಿಲ್ಲದ ಒಂದು ನಾಟಕದ ಐದು ಅಂಕಗಳನ್ನಾಡಿ ಜನರನ್ನು ಬೇಸರಗೊಳಿಸುವದಕ್ಕಿಂತ ಒಬ್ಬ ಇಲ್ಲ ಹಲವು ನಾಟಕಕರ್ತರ ಐದು ಏಕಾಂಕ ನಾಟಕಗಳನ್ನಾಡಿ ಜನತೆಯನ್ನು ಹರ್ಷಗೊಳಿಸಬಹುದೆಂಬುದನ್ನು ಅವರು ನಂಬುವದಿಲ್ಲ. ಶಾಲೆ ಕಾಲೇಜುಗಳ ವಾರ್ಷಿಕೋತ್ಸವಗಳು, ಕರ್ನಾಟಕ ಸಂಘಗಳ ಕನ್ನಡ ಉತ್ಸವ, ನಾಡಹಬ್ಬಗಳೇ ಏಕಾಂಕ ನಾಟಕಗಳ ಕ್ಷೇತ್ರ. ಇಂಥ ನಾಟ್ಯ ವಿಲಾಸಿಗಳ ಪ್ರಯೋಗಗಳಲ್ಲಿ ಆನುಕೂಲ್ಯಗಳ ಕೊರತೆಯಿಂದ ಪ್ರಯೋಗ ಬಯಸುವಷ್ಟು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ನಾಡಿನ ಪುಸ್ತಕ ಪ್ರಕಾಶಕರೂ ಏಕಾಂಕ ನಾಟಕಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವ ಉತ್ಸಾಹವನ್ನೂ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವದಿಲ್ಲ. ಇತ್ತ ಏಕಾಂಕ ನಾಟಕಗಳು ರಂಗಪ್ರಯೋಗದಿಂದಲೂ

జనతేయ ముందే బరువహాగిల్ల. గ్రంథ ప్రకాశనదిందలూ జనతేయ కణ్ణిగే బిళ్ళువంతిల్ల. ఓగగాగి ఏకాంక నాటకానికి సుత్తు కత్తలి కవిదిదే.

ప్రేక్షకలాలవిదనికి, సులభవాదుదన్న సాధిసంపదక్యేంత శ్రమ సాధ్యవాదుదన్న సాధిసలు టుత్సాహ యేచ్చు. సాహిత్యద ఎల్ల ప్రకారగళిగింత నాటక రచనే తుంబ కష్టసాధ్యవేంబ మాతు స్తతస్సిద్ధ. కావ్యగళిల్లెల్లా నాటక అతి రమ్యవాదుదాదరూ ఆదన్న సాధిసంపద ప్రతిభావంతరిగే సాధ్య. టుళిదవరిగే ఆదు ఆకాశ కుసుమ. సాహిత్యదల్లి యలవుబగేయ సాధనగళన్న మాడుత్తిరువ కన్నడ సాహితీగళు నాటక—అదరల్లియూ ఏకాంక నాటకవన్న ఏకే దుర్లక్ష్మిసత్తిద్దారే?

ఏకాంక నాటకద రచనే—కలాప్తరూపద బగ్గే కన్నడజనక్యే ఖటితనాద అభిప్రాయ మూడదే ఇరువదూ ఒందు కారణవాగిర బడుదు. జీవన యాగా కలాప్రకారగళ సంబంధవన్న యోజిసు వాగ సంపూర్ణ నాటకక్యా కాదంబరిగూ, ఏకాంక నాటకక్యా సణ్ణకధిగూ యేచ్చు సామీప్యవిదయిసిసుత్తదే. సణ్ణకధి యాగా ఏకాంక నాటక జీవనద సమ్యగ్దర్శన మాడిసలిళసువుదిల్లి. జీవనద యలవారు సన్నివేశగళు, పాత్రగళు, సంవిధానగళు, ఓరే కారేగళన్న విస్తృతవాగి యిత్రిసజీకాదరే విశాలనాద తేరే బీకు. ఒబ్బ వ్యక్తియ నిగూఢ అంతరంగవన్న యలవు సన్నివేశగళల్లి యిత్రి గళల్లి కాదంబరికార, నాటకకార తోరిసి నమ్మ మనస్సిన మేలి తమగే బీకాద ప్రభావవన్న మూడబడుదు. జీవనద తుంబు యారిత్రివన్న అవరు యిడిసి యిడిసి తోరిసబడుదు. ఇంధ అవ కాశ ఆనూకూల్య సణ్ణకధిగారనిగాగలి ఏకాంక నాటకకారనిగా గలి ఇల్లి. జీవనద ఒందు యిత్రి, ఒందు అనుభవ, ఒందు సన్ని వేశక్యే అవరు అధీనరాగి ఆ ఇతిమితియల్లి తమ్మెల్ల కుసురికేలస వన్న మాడి ముగిసబీకు.

ಇಂಥ ದಿಗ್ಬಂಧನಕ್ಕೊಳಗಾದ ಏಕಾಂಕ ನಾಟಕಕಾರ ಕಥೆಗಾರರನ್ನು ಗುಣದ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಕಾದಂಬರಿಕಾರ, ನಾಟಕಕಾರರಿಗಿಂತಲೂ ಕೀಳೆಂದು ಜನ ಭಾವಿಸುತ್ತಾರೆ. ಏಕಾಂಕ ನಾಟಕಕಾರನ ಕಲಾಪ್ರತಿಭೆಯನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳದಿರುವವರು ಅವನನ್ನು ಕೀಳೆಂದು ಕಾಣಬಹುದು. ಕಲಾತಪಸ್ಸಿನ ಕಷ್ಟಸುಖಗಳನ್ನರಿತ ಪ್ರಾಜ್ಞನೆಂದಿಗೂ ಹಾಗೆ ಭಾವಿಸಲಾರ. ಏಕಾಂಕ ನಾಟಕಕಾರ ಜೀವನದ ಒಂದು ಅಂಶವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಚಿತ್ರಿಸುತ್ತಾನೆಂದಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಅವನು ಜೀವನದ ಆವೊಂದು ಅಂಶವನ್ನು ಮಾತ್ರ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆಂದು ಅರ್ಥವಲ್ಲ. ಜೀವನದ ಸಮ್ಯಗ್ದರ್ಶನ ಅವನಿಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಗರ್ಭೀರ ಗುಪ್ತ ಗಿರಿಗಹ್ವರಗಳಲ್ಲಿ ಅವನು ವಿಹರಿಸಿರುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ತನ್ನೆಲ್ಲ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಸಂಯಮದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಜೀವನದ ಒಂದಂಶವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಪೂರ್ಣಕಳೆಯಿಂದ ಕಾಣಿಸುತ್ತಾನೆ. ಕಾದಂಬರಿಕಾರ ಏಕದಲ್ಲಿ ಅನೇಕವನ್ನು ಕಂಡರೆ - ಏಕಾಂಕ ನಾಟಕಕಾರ ಅನೇಕದಲ್ಲಿ ಏಕವನ್ನು ಕಾಣುತ್ತಾನೆ. ಅವನನ್ನು ಸಾಹಿತ್ಯದ 'ಕೇವಲಾದ್ವೈತಿ'ಯೆಂದು ಕರೆಯಬಹುದು.

'ಏಕಾಂಕ'ವೆಂದರೆ ತೆರೆ ಮೇಲಿಕ್ಕಿದ್ದು ಕೆಳಕ್ಕಿಳಿಯುವವರೆಗೆ ನಡೆಯುವ ದೃಶ್ಯವೆಂಬ ಅರ್ಥ ಈಗ ರೂಢಿಯಲ್ಲಿದೆ. ಅಂಕಕ್ಕೆ ಏಕದೃಶ್ಯವೆನ್ನುವ ಅರ್ಥವನ್ನು ಪ್ರಾಚೀನ ಸಂಸ್ಕೃತ ನಾಟಕಕಾರರಾಗಲಿ ಆಧುನಿಕ ಅಂಗ್ಲ ನಾಟಕಕಾರರಾಗಲಿ ಕೊಟ್ಟಿಹಾಗೆ ಕಂಡುಬರುವದಿಲ್ಲ. ಏಕಾಂಕ ನಾಟಕದ ವ್ಯಾಪ್ತಿ ಒಂದೇ ದೃಶ್ಯಕ್ಕೆ ಮುಗಿಯುವದಿಲ್ಲ. ಸನ್ನಿವೇಶ, ಪಾತ್ರ ಪರಿಶೀಲನೆ, ಸಂವಿಧಾನ, ಮನೋವಿಜ್ಞಾನಗಳನ್ನವಲಂಬಿಸಿದ ಏಕಾಂಕ ತನ್ನ ವಸ್ತುವಿಗನುಗುಣವಾಗಿ ಒಂದು ದೃಶ್ಯದಲ್ಲಿಯೇ ಬೇಕಾದರೂ ಮುಗಿಯಬಹುದು. ಕೈಲಾಸಂ ತಮ್ಮ ಏಕಾಂಕ ನಾಟಕಗಳಿಗೆ ಹಲವು ದೃಶ್ಯಗಳನ್ನು ನಿಯೋಜಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದು ದೃಶ್ಯ ಅಥವಾ ಹಲವು ದೃಶ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವದನ್ನವಲಂಬಿಸಿದರೂ ನಾಟಕಕಾರ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಸೆರೆಹಿಡಿದಿರಬೇಕು.

ತಂತ್ರದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನಾಟಕ ಏಕಾಂಕ ನಾಟಕಗಳಿಗೆ ಅಜಗಜದಷ್ಟು ಅಂತರವಿದೆ. ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಕಥಾಬೀಜವನ್ನು ಬಿತ್ತಿ ಅದನ್ನು

ಪರಿಪೂರ್ಣಕ ಪಾತ್ರಗಳಿಂದ ಬೆಳೆಯಿಸಿ, ಸಾವಕಾಶವಾಗಿ, ಮುಕ್ತಾಯಕ್ಕೆ ಒಯ್ಯಬಹುದು. ನಾಟಕಕಾರ ಒಂದು ವಿಚಾರದ ಬಗ್ಗೆ ಎರಡು ಕಡೆಯ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನೂ ಮಂಡಿಸಬಹುದು. ನಾಟಕವನ್ನು ಉಪದೇಶಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಕೇವಲ ತನ್ನ ಮಾತಿನ ಚಮತ್ಕಾರವನ್ನು ತೋರಿಸುವದಕ್ಕೇ ನಾಟಕವನ್ನು ಬರೆಯಬಹುದು. ಇಂಥ ಸೌಲಭ್ಯಗಳು ಏಕಾಂಕ ನಾಟಕಕಾರನಿಗೆ ಇಲ್ಲ. “ಕಿರಿದರೊಳೆ ಪಿರಿದು ಮರ್ಥವ”ನರಿಪ ಜಾಣತನ ಅವನಲ್ಲಿ ಬೇಕೇ ಬೇಕು. ಕಲೆಯ ಚಾಕಟ್ಟಿನಿಂದ ಅವನು ಏಕಾಂಕ ನಾಟಕವನ್ನು ಹೊರಗೆಳೆದು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಪ್ರೇಕ್ಷಕರ ಲಕ್ಷ್ಯವೆಲ್ಲಾ ‘ಎನಾಡಿದ’ ಎನ್ನುವ ಕಡೆಗಿಂತಲೂ ‘ಎನಾಯಿತು’ ಎನ್ನುವ ಕಡೆಯಿರುತ್ತದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನೂ ಹೇಳುವದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಒಂದೆರಡು ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಮುಗಿಸಬೇಕು. ಉದ್ದುದ್ದ ಉಪನ್ಯಾಸಮಾಡಿ ತನ್ನ ಭಾವವಿಸ್ತಾರ ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ಅವನಿಗೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಆಡಿಸುವ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮಾತೂ, ಮಾಡಿಸುವ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕೆಲಸವೂ ಅಂತಿಮಗುರಿಯನ್ನೇ ಸದಾ ಲಕ್ಷ್ಯದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರಬೇಕು. ಆದರೆ ನಾಟಕದ ಮುಕ್ತಾಯ ಪ್ರೇಕ್ಷಕನಿಗೆ ಭಾಸವಾಗಬಾರದು. ಪ್ರೇಕ್ಷಕನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಹೊಳೆಯದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಏಕಾಂಕ ಕವಿ ಅದನ್ನು ಮುಕ್ತಾಯಗೊಳಿಸಿ ಅವನಿಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯ, ಕುತೂಹಲಗಳನ್ನುಂಟುಮಾಡಬೇಕು. ಅವನ ಕ್ರಿಯೆ ಸಾಂಕೇತಿಕವಾಗಿ, ಸಂಯಮದಿಂದ ಸಾಗಬೇಕು.

ಏಕಾಂಕ ನಾಟಕಗಳ ಬಗ್ಗೆ * ಸರ್ಸಿವಲ್ ವೈಲ್ಡರು ಹೇಳಿರುವ ಸೂತ್ರ ಎಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪುವಂತಿದೆ.

“ಪ್ರೇಕ್ಷಕರಲ್ಲಿ ರಸವನ್ನುದ್ದೇಶಿಸುವ ಜೀವನದ ವ್ಯವಸ್ಥಿತ ಚಿತ್ರವೇ

---

* “A play is an orderly representation of life arousing emotion in an audience. A one-act play is characterized by superior unity and economy; it is playable in a comparatively short space of time and it is intended to be assimilated as a whole”

—PERCIVAL WILDE “The one-act play to-day.”

ನಾಟಕ. ಏಕಾಂಕ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಐಕ್ಯತೆ, ಮಿತಿಯಿರಬೇಕು. ಆದರೆ ಪ್ರದರ್ಶನದ ಅವಧಿ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ. ಅದನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿಯೇ ಗ್ರಹಿಸಬೇಕು.”

ಈ ಸಂಕಷ್ಟದಿಂದಾಗಿ ಏಕಾಂಕ ನಾಟಕ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ಪ್ರೇಮವನ್ನು ಗಳಿಸಲು ಶಕ್ಯವಿಲ್ಲ. ಏಕಾಂಕ ನಾಟಕಕಾರನ ಬುದ್ಧಿ, ಪ್ರಖರ ಬ್ರಹ್ಮಾಸ್ತ್ರದಂತೆ ನುಗ್ಗುವದನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ತಿಳಿಯಬಲ್ಲ ಪ್ರಾಜ್ಞ ಮಾತ್ರ ನಾಟಕಕಾರನ ಕೌಶಲ್ಯವನ್ನು ಮೆಚ್ಚಬಲ್ಲ; ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಿ ನಾಟಕಕಾರ ಸೂಚನೆಯ ಮೂಲಕ ಪ್ರೇಕ್ಷಕನ ಬುದ್ಧಿಶಕ್ತಿಯ ಪರೀಕ್ಷೆ ಹೊಡುತ್ತಾನೋ ಅಲ್ಲಿ ಪ್ರೇಕ್ಷಕ ವಿಜಯಿಯಾಗಿ ಬರುವಂತಿರಬೇಕು. ನಾಟಕಕಾರ ಸೂಚನೆಯನ್ನು ಏತಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ, ಕಥಾವಸ್ತುವನ್ನಾಗಲಿ ಪಾತ್ರವಿಶೇಷವನ್ನಾಗಲಿ ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಸೂಚನೆಯ ಮೂಲಕ ಪರಿಪೋಷಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ಪ್ರೇಕ್ಷಕ ಊಹಿಸಲಸಮರ್ಥನಾದರೆ ಮುಂದಿನ ನಾಟಕ ಭಾಗವೆಲ್ಲ ಅವನಿಗೆ ‘ಗೋರ್ಕಲ್ಮಮೇಲೆ ಮಳೆ ಗರೆದಂತೆ’ — ‘ಕಿವುಡನ ಮುಂದೆ ಕಿನ್ನರಿ ಬಾರಿಸಿದಂತೆ!’

ಎಲ್ಲ ನಾಟಕಗಳಂತೆ ಏಕಾಂಕ ನಾಟಕವೂ ನಾಟಕಕಾರ, ನಟ, ಪ್ರದರ್ಶಕ ಹಾಗೂ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರ ಸಮಸೇವೆಯ ಫಲ. ಆದರೆ ಏಕಾಂಕ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಉಳಿದ ಬಗೆಯ ನಾಟಕಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಪ್ರೇಕ್ಷಕ ಅರಿತು ನುರಿತವನಾಗಿರಬೇಕು.

ಇಂದಿಗೂ ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರಸಾರಕ್ಕೆ ಬರದಿರುವ ಏಕಾಂಕ ನಾಟಕ ಸಾಧನದಲ್ಲಿ ಕಲಾವಿದನಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅವಕಾಶ ಕಾದು ಕುಳಿತಿದೆ. ಇಂದಿನ ಆವಶ್ಯಕತೆಗನುಗುಣವಾದ ನೂತನ ತಂತ್ರ, ಸಂಯಮಪೂರಿತ ಸಂಭಾಷಣೆ ಸಂವಿಧಾನದ ತೀವ್ರನಡೆಗಳಿಗೆ ಏಕಾಂಕ ನಾಟಕ ಉತ್ತಮ ಸಾಧನವಾಗಿದೆ.

೧. ನಮ್ಮ ಬ್ರಾಹ್ಮಣೈ

“ ಭೋಗದಾಸೆಗೆ ಸೋತು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗ ಹರಹರ !

ದುಡ್ಡಿ ನಾಳುಗಳಾಗಿ ನಿಂತಿಹರೆಲ್ಲರೊಡನೆ ನಗೆಗೆ ಗುರಿಯಾಗಿ ।

ತ್ಯಾಗವೃತ್ತಿಯ ದಿವ್ಯ ಸಂಪತ್ತಾಗ ವಿಪ್ರರದಿತ್ತು ।

ಧರೆಯೊಳು ತ್ಯಾಗಿಗಳೆ ಸಿರಿವಂತರವರೇ ಲೋಕಬಂಧುಗಳು ॥

—ಸಾಲಿ ರಾಮಚಂದ್ರರಾಯ

ಸಾಹೇಬ್ರಿಗೆ ೧೪೦೦ ರೂಪಾಯಿ ಸಂಬಳ. ಅವರ ಕುಮಾರ ಕಂಠೀರವ ಕಿಟ್ಟು ಇಂಟರ್ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ. ಅವನ ತಾಯಿಯ ಶ್ರಾದ್ಧ. ಶ್ರಾದ್ಧದ ದಿನ ಯಾಲಕ್ಕಿ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಜಾಮತಿ. ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಚ್ಚಿದ ಸಿಗರೇಟು. ಶ್ರಾದ್ಧಮಾಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಬಂದ ಶಾಸ್ತ್ರಿ ಕಿಟ್ಟೂ ಅನಾಚಾರ ಕೈಲ್ಲಾ ಧರ್ಮವ್ಯಾಪ್ತಿ ಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ಶಾಸ್ತ್ರಿ ಆಸದ್ಧರ್ಮ . . “ ಹೀಗೆ ಸಮಾಜ . . ಸಂಸಾರ . . ಈ ‘ ಗಜಗುಜಿ ’ಯಲ್ಲಿ ‘ ಇದು ತಪ್ಪು ಇದು ಒಪ್ಪು ’ ಅಂಬೋ ಹಟಾನೆಲ್ಲಾ ಬಿಟ್ಟುಟ್ಟು, ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಅನ್ಯೋನ್ಯವಾಗಿ ಹೊಂದೊಂಡು ಹೋದ್ರೇನೇ . . . ಸೌಕರ್ಯ . . . ಸುಖ . . . ಶುಭ . . . ವ್ಯಷ್ಟಿಗೂ . . . ಸಮಷ್ಟಿಗೂ ” ಎಂದು ಸಾರುತ್ತಾನೆ.

ಕಿಟ್ಟು ಆಕ್ಕ ಸರೋಜ ಮನೆಗೆ ಬಂದ ಗೆಳತಿ ಮಿಸ್ ವೈಷ್ಣೂರೈಗೆ ‘ ಬಡವರು, bullied by priests into brass bound orthodoxy ! . . ಭಾಗ್ಯವಂತರ ಮನೇಲಿ ಅದೇ Priestರು, condoning heart-approving religion-breaking heterodoxy ’ in short . . Greed ! thy name is orthodoxy ” ಅನ್ನುವುದನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಕೊಡುತ್ತಾಳೆ. ತಂದೆ, ಮಗ ತಮ್ಮ ಧರ್ಮವನ್ನು ಪುರೋಹಿತನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಶ್ವೇತ ವರಹಗಳ ಜತೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾಗ, ಗತಿಸಿದ ಮನೆಯಜಮಾನತಿಯನ್ನು ನೆನೆದು ಕಂಬನಿಗರೆಯುವವನು ಕೋರ್ಟಿನ ಆಳು ಜಮಾದಾರ್ ಹಸನ್ ಅಲಿ.

A craft? No! graft! A creed? No! greed!
Gang North, Gang South, Gang West, Gang East!
The foulest foe of man indeed,
This pest!! . . in human beast . . this priest!

—KAILASAM

'When the Heart reigns rampant Reason grovels couchant.'

ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ತನ್ನ ನಿಜಧರ್ಮವನ್ನು ಮರೆತು ಅಪಧರ್ಮ-ಅನುಕೂಲ ಸಿಂಧುಗಳಿಗೆ ಗಂಟುಬಿದ್ದು ಜಗತ್ತಿನ ಹಾಸ್ಯಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾಗುತ್ತಾನೆ. ಪುರೋಹಿತರು ಶ್ರೀಮಂತರ ಅವಿವೇಕ, ಅನ್ಯಾಯಗಳನ್ನು ಮುಚ್ಚುವ ತೆರೆಗಳು-- ಎಂಬುದೇ ನಾಟಕದ ವಸ್ತು. ನಮ್ಮ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಿಕೆ ವಸ್ತು ತುಂಬ ತೆಳು. ಜಮಾದಾರನ ಅಂತಃಕರಣವನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಅದಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾದ ಸಾಹೇಬ್ರಾ, ಕೆಟ್ಟು ಇವರ ಅವನತಿಯನ್ನು ಚಿತ್ರಿಸುವುದಷ್ಟೇ ಕೃಲಾಸಂರ ಗುರಿ. ನಾಟಕದ ವಸ್ತು, ವಿಚಾರಗಳಿಗನುಗುಣವಾದ ಸಂವಿಧಾನಸಂಧಾನ ವಿಲ್ಲ. ಕೆಟ್ಟು ಸಂಸ್ಕೃತ ಮಂತ್ರಗಳನ್ನು ಸಿಗರೇಟ್‌ಸೇವನೆಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುವುದು ನಗೆಗೆ ಕಾರಣವಾಗಿದ್ದರೂ ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ಸೋಪಾನವಾಗಿಲ್ಲ.

೨. ಬಹಿಷ್ಕಾರ

ಭೂತದಯವುಳ್ಳವರು ಜಗದೊಳು

ಭೂತನಾಥನ ಪ್ರೇಮಪಾತ್ರರು

ಭೂತದಯವನು ತೊರೆದ ಪಾಪಿಗಳೆಂಥ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರೋ ?

— ಸಾಲಿ ರಾಮಚಂದ್ರರಾಯ

ಭೂತದಯವೆಂಬುದನು ನಾಣ್ಯಕೆ

ಸೋತ ಪಾರ್ವನು ತಿಳಿಯನೇನೆ

ನೀತಿಮಾರ್ಗದ ಮಾತು ರುಚಿಸುವುದೆಂತು ಘಾತುಕಗೇ ?

— ಕೃಲಾಸಂ

ರಂಗಣ್ಣನ ಮಗಳು ನರಸು ದೊಡ್ಡವಳಾಗುತ್ತಾಳೆ. ಅವಳಿಗೆ ಗಂಡು ಸಿಕ್ಕದೆ ಮದುವೆಯಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಮದುವೆಯಾಗದ ಮಗಳನ್ನು ಮನೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡನೆಂದು ರಂಗಣ್ಣನಿಗೆ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಬಹಿಷ್ಕಾರ ಹಾಕುತ್ತಾರೆ. ತಂದೆ ಶ್ರಾದ್ಧಕ್ಕೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವನ ತಾಯಿ ಅದೇ ದುಃಖದಲ್ಲಿ ನರಸುವನ್ನು ಶಪಿಸುತ್ತಾ ಸಾಯುತ್ತಾಳೆ. ರಂಗಣ್ಣ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರುದ್ದಕ್ಕೂ ಹಣ ಸುರಿದು ತಾಯಿ ಶ್ರಾದ್ಧ ಮಾಡಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ

ಉಳಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿರುತ್ತಾನೆ. ನರಸು ಒಬ್ಬಳಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಈ ಅವಾಂತರ ವಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವೆಂದು ರಂಗಣ್ಣ ಉದ್ಗಾರ ತೆಗೆಯುತ್ತಾನೆ. ಏಳು ವರ್ಷ ಕಳೆಯುತ್ತವೆ. ನರಸೂಗೆ ಗಂಡು ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ. ನರಸೂಗೆ ಲಗ್ನವಾಗ ಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಅವಳ ಸೋದರ ಕಿಟ್ಟೂಗೆ ಹೆಣ್ಣು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿದ್ದವರೂ ನಿರಾಕರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ದುಃಖದಲ್ಲಿ ನರಸೂ ಡಾಕ್ಟರು ತಂದಿಟ್ಟಿದ್ದ ವಿಷಬೆಷಧ ಕುಡಿದು ಪ್ರಾಣಬಿಡುತ್ತಾಳೆ. ತನ್ನ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಿಕೆ ಉಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ ನರಸು ಬಲಿದಾನವಾದಳೆಂದು ತಿಳಿದು ರಂಗಣ್ಣ ಪ್ರಲಾಪಿಸುತ್ತಾನೆ.

‘ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಯಾವಾಗ ಹೊನ್ನಿನೈಯ್ಯನೋಡಿ, ಬೆಚ್ಚಿದ್ದು, ಅದಕ್ಕುವರ್ಣಾಂತ ಹೆಸರಿಟ್ಟೋ, ಆ ಕ್ಷಣದಿಂದ ಧನಪಿಶಾಚಿಗೆ ದಾಸ್ಯಾದ.’ ‘ಬಹಿಷ್ಕಾರ’ ಹಿಂದೂ ಸಮಾಜದ ಅಕ್ಷಮ್ಯ ಕರಾಳವೃತ್ತಿಯನ್ನು ನಿರೂಪಿಸುವ ನಾಟಕ. ಸಮಾಜ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ, ಪುರೋಹಿತರ, ಮಠಾಧಿಪತಿಗಳ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ, ಧನದಾಸೆಗೆ ಸೋತು ತನ್ನ ಮಾನವ್ಯವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಿದೆ. ಅದರ ಸ್ವಾರ್ಥಕ್ಕೆ ನರಸು ಅಂಥ ಬಡಜೀವಿಗಳ ಹತ್ಯಾಕಾಂಡ. ಕೈಲಾಸಂರ ಸ್ವಭಾವಜನ್ಯ ಹಾಸ್ಯವೈಖರಿಯನ್ನು ಮರೆಸಿರುವ ನಾಟಕ ಇದು. ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಸಮಾಜದ ದಾರ್ಜನ್ಯಕ್ಕೆ ಕೈಲಾಸಂರ ಅಂತಃಕರಣ ಸಿಡಿದೆದ್ದಿದೆ. ಈ ದುರಾಚಾರವನ್ನು ನಿರ್ಮೂಲಮಾಡಲು ದಂಗೆಯೆದ್ದಿದ್ದಾರೆ ಕಲ್ಕಿ ಕೈಲಾಸಂ.

ವಸ್ತು, ನಿರೂಪಣೆ, ವಿಷಯಪ್ರತಿಪಾದನೆ, ನಾಟಕತಂತ್ರ ಎಲ್ಲ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ‘ಬಹಿಷ್ಕಾರ’ ಕೈಲಾಸಂ ಟಂಕಸಾಲೆಯೊಳಗಿನ ಕಂಠೀರವ ವರಹ. ಎಲ್ಲಿಯೂ ಉತ್ತೇಕ್ಷೆಯಿಲ್ಲ, ಮೊಸರಿಗೆ ಭತ್ತ ಬೆರಸಿದಂತಿರುವ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಶಬ್ದ — ವಾಕ್ಯಗಳ ಹೊಡೆದಾಟವಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಮಿತಿಯಲ್ಲಿ ರಸವನ್ನು ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸಿ ಅದರಿಂದ ಪೂರ್ಣಪರಿಣಾಮವನ್ನು ದೊರಕಿಸಬಲ್ಲ ಕಲಾವಿದಗೃತೆಯನ್ನು ಕೈಲಾಸಂ ಈ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಸಾಧಿಸಿದ್ದಾರೆ.

೩. ನಮ್ ಕ್ಲಬ್ಬು

ಅಪರೂಪವಾಗಿ ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ಸಿಕ್ಕಿದ ತನ್ನ ಬಾಲ್ಯಗಳೆಯ ಅಶ್ವತ್ಥ ನನ್ನು ರಂಗಣ್ಣ ತನ್ನ ‘Multipolitan Club’ಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗು

ತ್ತಾನೆ. ಕ್ಲಬ್ಬಿನಲ್ಲಿ ಹೆಡ್‌ಮಾಸ್ಟರ್ ಪಿಲ್ಲೂರಾಯನ ಅವಾಂತರ. ಮನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡುಹೋದ ಪೇಪರುಗಳನ್ನು ಅವನ್ನು ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ತಂದುಕೊಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಸದಸ್ಯರು ರೈಟರ್ ಶಾಸ್ತ್ರಿಯನ್ನು ತನಿಖೆಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಪಿಲ್ಲೂರಾಯ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಪೇಪರುಗಳನ್ನು ರಾಗಮಾಲಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಓದಿದರೆ ಹೇಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆಯೆಂದು ಪ್ರದರ್ಶಿಸುತ್ತಾನೆ. ರಂಗಣ್ಣನ ಜತೆ ಬಂದ ಅಶ್ವತ್ಥ ಕ್ಲಬ್ಬಿನವರ ಜೀವನ ನೋಡುತ್ತಾನೆ. ದೈನಂದಿನ ಜೀವನದ ಜಂಜಾಟವನ್ನು ಎರಡು ಗಂಟೆಕಾಲ ಮರೆತಿರುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಕ್ಲಬ್ ಸದಸ್ಯರು ಜತೆಜತೆಯಾಗಿ ಅದನ್ನೇ ಅಲ್ಲೂ ಚರ್ಚಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ರಂಗಣ್ಣನಿಗೆ ಅಶ್ವತ್ಥ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ 'You find another District Munsiff for mental recreation . . to discuss 'shop' with you and enjoy this clubbo.'

ನಮ್ಮ ಕ್ಲಬ್ಬಿನಲ್ಲಿ ಪಿಲ್ಲೂರಾಯನ ಪ್ರಸಂಗಕ್ಕೂ ಉಳಿದ ಭಾಗಕ್ಕೂ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲ. ರೀಡಿಂಗ್ ರೂಮ್ ಪ್ರಸಂಗವನ್ನು ಕೈಲಾಸಂ ಈಗಾಗಲೇ ಟೊಳ್ಳುಗಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ರಂಗಣ್ಣ, ಅಶ್ವತ್ಥರ ಮೊದಲ ಮಾತು ಕತೆಯೂ ಟೊಳ್ಳುಗಟ್ಟಿಯ ಗುಂಡೂ, ಸುಬ್ಬಾ ಸಂಭಾಷಣೆಯ ಅನುಕರಣ.

೪. ನಮ್ ಕಂಪಾನಿ

ಬೈಂಡರ್ ಬುಳ್ಳಣ್ಣ, ಸದಾರೋತಿ ಶಾಮಾಚಾರಿ, ತರಕಟಾಲು ತಮ್ಮ, ನೇಯ್ಗೆ ನಾಗಪ್ಪ ಇವರು ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಆಡುವ 'ಶೂರ್ವ ನಖಾ ಕುಲವೈಭವ'ವೇ ನಾಟಕದ ವಸ್ತು. ಪ್ರೇಕ್ಷಕರಲ್ಲಿ ಕುಳಿತ ಕಿಟ್ಟು ಅವರ ಪರಿಚಯ, ಕಂಪೆನಿ ಪರಿಚಯ, ಇತಿಹಾಸಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತ ಬರುತ್ತಾನೆ. ನಟರ ಪ್ರಾಜ್ಞತೆಯನ್ನು ನಾಟಕಕಾರರು ಅಣಕವಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದು ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ ರಾಜ ತಪಸ್ವಿಯನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಕಾಡಿಗೆ ಹೊರಟಿದ್ದಾನೆ. ರಾಜಸಭಿಕರಲ್ಲೊಬ್ಬ ರೋದನ ಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ

“ನಾಡಬೀಟ್ಟು! ನಮ್ಮನೀಟ್ಟು! ಓಡಿವೋವುದೇ!?”

ಪಾಡುಪಾರ್ವ ನುಡಿದ ನುಡಿಗೇ

ನಾಡ ಬಿಡುವುದೇ! ಭೂಪಾ! ನಾಡಬಿಡುವುದೇ?

ರಾಜಸಭಿಕರಲ್ಲೊಬ್ಬನು ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ 'ನಾಡಬುಡು
ವುದೇ - ಭೂಪಾ ನಾಡಬುಡುವುದೇ' ಎಂದು ಹಾಡುವನು.

ನೇಪಥ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಂಡಕ್ಕರು, 'ಲೋ! ಬೆಪ್ಪೇ! 'ಬು' ಅಲ್ಲಾ
ಕಣೋ 'ಬಿ' ಎಂದು ಕಿರುದನಿಯಲ್ಲಿ ಕೂಗಿಕೊಳ್ಳುವನು.

ಎಲ್ಲರೂ ಅದನ್ನು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಹೇಳುವಾಗ, ಅದೇ ಒಬ್ಬನು 'ನಾಡ
ಬುಡುವುದೇ! ಭೀಪಾ! ನಾಡಬುಡುವುದೇ' ಎಂದು ಹಾಡುವನು.

ಪುನಃ ಕಂಡಕ್ಕರು 'ಆ 'ಭೂ' ಅಲ್ಲಾ ಕಾಣೋ! ಮೊದಲ 'ಬು'ಗೆ
'ಬಿ' ಹಾಕೋ!' ಎನ್ನುವನು.

ಪುನಃ ಹಾಡಿದಾಗ 'ನಾಡಬಿಡುವುದೇ | ಭೀಪಾ | ನಾಡಬುಡು
ವುದೇ' ಎನ್ನುವನು. ಕಂಡಕ್ಕರಿಗೆ ರೇಗಿ 'ದಮ್ಮಯ್ಯಾ ಲೋ! ನಿನ್ನ ಸ್ವರ
ತಗ್ಗೋ, ಹೋಗ್ಲಿ' ಎಂದು ಕಿರಿಚಿಕೊಳ್ಳುವನು."

ಇನ್ನೊಂದು ದೃಶ್ಯ - ಅಧ್ವಾನವನದ ಸೀನ್. ರಾಣಿಯೂ ಐವರು
ಸಖಿಯರೂ ಬರುವರು. ಸಖಿಯರು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ದೇಶದವರು, ಬೇರೆ
ಬೇರೆ ಭಾಷೆ ಮಾತನಾಡುವವರು. ಅವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬಳು up-to-date ಸಖಿ.
ಮಿಕ್ಕ ಸಖಿಯರು ಹೇಳಿದ ಹಾಡಿನ ಧಾಟಿಯಲ್ಲಿ ಅವಳೂ ಹಾಡುತ್ತಾಳೆ:

ಎನೀ gardenಲು ಬಹಳ Silly

ನೋಡಲೂ not a rose or lily

Waste of timeಲೂ walking ಇಲ್ಲಿ

Rotten garden surely

Follow me maidenಗಳೆಲ್ಲಾ flowery ವಿಲಾಯ್ತಿಗೆ

Frost and Snow and Coldಅ ತಡೆಯದೆ fogಇನಲ್ಲಿ

Shiver ಉವಾ ||

ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಶೂರ್ಪನಖಾದೇವಿ ಪ್ರೇಕ್ಷಕನೊಬ್ಬನ ಮೈಮೇಲೆ ಬರು
ತ್ತಾಳೆ. ಡಾಕ್ಟರು Brandy ಅಂದಾಗಲೇ ಅವನು ಕಣ್ಣು ಬಿಡುವುದು.

ಕೈಲಾಸಂ ಪ್ರಾಚೀನಮಾರ್ಗದ ಕನ್ನಡ ರಂಗಭೂಮಿಯನ್ನು ಬಹಳ
ಸ್ವಾರಸ್ಯವಾಗಿ ಅಣಕವಾಡಿದ್ದಾರೆ ನಮ್ ಕಂಪೆನಿಯಲ್ಲಿ. ಅಸಂಸ್ಕೃತ
ನಟರು, ಅಧ್ವಾನ ನಾಟಕಗಳು, ನಟರಿಗಿಂತ ಅಸಂಸ್ಕೃತರಾದ ಪ್ರೇಕ್ಷಕ

ವರ್ಗ ಇವರ ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದ ರಂಗಭೂಮಿಯ ವಿಗಡಚಿತ್ರವನ್ನು ರಸವತ್ತಾಗಿ ವಿಡಂಬನಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಕೈಲಾಸಂರ ಹಾಸ್ಯದ್ಯುತಿಗೆ ಈ ನಾಟಕ ಉತ್ತಮ ಉದಾಹರಣೆ.

ಜ. ವೈದ್ಯನ ವ್ಯಾಧಿ

ರಂಗಣ್ಣ ತಾನೂಟಮಾಡಿದ ಎಲೆಯನ್ನು ತಾನೇ ತೊಟ್ಟಿಗೆ ಹಾಕುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡ ಸುಬ್ಬಣ್ಣ ಅವನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ವಿಷಾದ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿ 'ನಿಮ್‌ಹೆಂಡ್ತಿ ಅತ್ತೆ ಜೀವನಕ್ಕೆ ತಿಂಗಳಿಗೆ ೨೫ ರೂಪಾಯಿ ಕೊಟ್ಟು ಅವರನ್ನು ತಾರುಮನೆಗೆ ಓಡಿಸಿ' ಎಂದು ಉಪದೇಶ ಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ರಂಗಣ್ಣನ ಹೆಂಡತಿ, ಅತ್ತೆ ಕಿವಿಗೆ ಉಪದೇಶ ಬೀಳುತ್ತದೆ. ಅವರು ಅವನ ಮಸಲತ್ತಿಗೆ ಪ್ರತಿ ಮಸಲತ್ತುಹೂಡಿ ಅವನ ಹೆಂಡತಿ, ಅತ್ತೆಯನ್ನು ಎತ್ತಿಕಟ್ಟಲೆತ್ತಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಅವರ ಪ್ರಯತ್ನ ವಿಫಲ. ರಾತ್ರಿ ಮನೆಮುಂದೆ ಜಟಕಾ ಗಾಡಿ ಬಂದು ನಿಲ್ಲುತ್ತದೆ. ರಂಗಣ್ಣ ಊರಿಗೆ ಹೊರಡಲು, ಅವರನ್ನು ಅವರ ಸರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಸುಬ್ಬಣ್ಣ ಮಧ್ಯೆ ಬಾಯಿಹಾಕಿ ರಂಗಣ್ಣನ ಹೆಂಡತಿಯಿಂದ ಅವನಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರಮಾಡಿಸಿ 'ಇದುವರೆಗೆ ಮಾಡಿದ್ದು ತಪ್ಪಾಯ್ತು ಇನ್ನೇಲೆ-ಸರಿಯಾಗಿರೇನೆ' ಎನ್ನಿಸಿ ಸಾಮಾನ್ಯಗಳನ್ನು ಒಳಗೆ ಸಾಗಿಸಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಂತೆ ಅವನ ಹೆಂಡತಿ ಪಾರ್ವತಮ್ಮ ಅವತರಿಸಿ 'ಮುಸರೆ ಪಾತ್ರೆ ತೊಳೆಯಲಿಲ್ಲ - ಸಾರ್ಸೋಕೆ ಸಗಣೆಯಿಲ್ಲ' ಎಂದು ಗಂಡನನ್ನು ಜಬರಿಸಿ ಅವನ ಕೈಗೆ ಮಕ್ಕರಿ ಕೊಡುತ್ತಾಳೆ. ಸುಬ್ಬಣ್ಣನ ಸ್ಥಿತಿ ನೋಡಿ ರಂಗಣ್ಣನಿಗೆ ಹಿಡಿಸಲಾರದಷ್ಟು ನಗು. ಅವನ ಪ್ರಶ್ನಾವಳಿಗೆ ಸುಬ್ಬಣ್ಣ ಭೂತದಯೇಂತ ಕೇಳಿದೀರಾ . . . ' ಎನ್ನುತ್ತಾನೆ.

'ನಿನ್ನ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ದೂಲ ಬಿದ್ದಿರುವಾಗ ಇತರರ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿರುವ ಧೂಳಿನ ಕಣ ಏಕೆ ಕೆಡಕುತ್ತೀ' ಎಂದು ಯೇಸು ಹೇಳಿದ ಮಾತು ಈ ನಾಟಕದ ಜೀವಾಳ. ರಂಗಣ್ಣನಿಗಿಂತ ಹೆತ್ತುಪಟ್ಟು ಹೆಚ್ಚು ಅವಸ್ಥೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸುಬ್ಬಣ್ಣ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದರೂ, ಅವನ ಮನೆ ಡೊಂಕನ್ನು ತಿದ್ದುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಾನೆ. ದಿನವೂ ಸುಬ್ಬಣ್ಣ ಹೊರಗೆ ಬಂದು ಕೈತೊಳೆಯು

ತ್ತಿದ್ದುದು ತಾನುಂಡ ಎಂಜಲ ಕೈಯನ್ನಲ್ಲ, ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಎಲೆಗೆ ಗೋಮಯ ಹಚ್ಚಿದ ಕೈಯನ್ನು.

ಕೈಲಾಸಂರ ಉತ್ತಮ ಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿ 'ವೈದ್ಯನ ವ್ಯಾಧಿ'ಗೆ ಅಗ್ರ ತಾಂಬೂಲ ಸಲ್ಲಬೇಕು. ಸಂವಿಧಾನ ಕೌಶಲ್ಯ, ತಂತ್ರನೈಪುಣ್ಯ, ರಸ ಹಾಸ್ಯಗಳೆಲ್ಲಕ್ಕೂ ಈ ನಾಟಕ ಎತ್ತಿದ ಕೈ. ಒಂದೂ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಶಬ್ದವನ್ನೂ ಇದರಲ್ಲಿ ಕೈಲಾಸಂ ಬಳಸಿಲ್ಲ; ಉದ್ದುದ್ದ ಉಪನ್ಯಾಸಗಳಿಗೆ ತೊಡಗಿಲ್ಲ. ನಾಟಕ ಎಲ್ಲೆಯೂ ಕುಂಟದೆ ಹಿತವಾದ ಸಂಯಮದಿಂದ ಸಾಗಿದೆ.

೬. ಗಂಡಸ್ಕೃತಿ

ಅಶ್ವತ್ಥನಾರಾಯಣ, ರಂಗಣ್ಣ ಬಾಲ್ಯಸ್ನೇಹಿತರು. ಅಶ್ವತ್ಥ ಕಾಲೇಜ್ ಲೈಬ್ರರಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಲಕಳೆದು, ದೊಡ್ಡಹುದ್ದೆ ಸಂಪಾದಿಸ್ಕೊಂಡು ಜತೆಗೆ dyspepsia ತಂದುಕೊಂಡ. ರಂಗಣ್ಣ ಫುಟ್‌ಬಾಲ್ ಫೀಲ್ಡ್‌ ಹಿಡಿದು, ನಾಟಕದ ಕಂಪೆನಿ ನೇರಿ Sound digestion ಒದಗಿಸ್ಕೊಂಡೆ ಬಹಳ ದಿವಸಗಳ ಮೇಲೆ ಸಿಕ್ಕಿದ ಗೆಲೆಯನನ್ನು ಅಶ್ವತ್ಥ ಮನೆಗೆ ಕರೆ ದೊಯ್ಯುತ್ತಾನೆ.

ಅಶ್ವತ್ಥನ ಮೊದಲನೆಯ ಹೆಂಡತಿ ತೀರಿಕೊಂಡಿದ್ದುದರಿಂದ 'ಹದಿನೆಂಟುಪತ್ತೆ ವಯಸ್ಸಾಗಿ, ಗಂಡನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ದಿಕ್ಕು ಕೆಡ್ತಿದ್ದ ಒಬ್ಬ Poor widowನ marriage ಮಾಡ್ಕೊಂಡಿ'ರತ್ತಾನೆ. ಎಂಟು ವರ್ಷದಿಂದ ಅವಳು ಅವನನ್ನೂ ಅವನ delicate ಮಗನನ್ನೂ ನೋಡ್ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುತ್ತಾಳೆ. ಅಶ್ವತ್ಥನ ಮಾವ ಅವನ ಎಪ್ಪತ್ತುಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿನ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ೫೦,೦೦೦ ರೂ. ಅಶ್ವತ್ಥನಿಗೂ, ೪೦,೦೦೦ ರೂ. ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಕಾಹಿಲೆ ಮಗುವಿಗೂ ಬರೆದುಹೋಗಿರುತ್ತಾನೆ.

ಅಶ್ವತ್ಥನ widow-wifeನ ರಂಗಣ್ಣ ನೋಡಿ ಚಕಿತನಾಗುತ್ತಾನೆ. 'ಈ ಪ್ರಾಣಿ ಇಲ್ಲೇಕೆ ಬಂತು' ಅಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ರಂಗಣ್ಣ ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನ ಸಂದೇಹವನ್ನು ಒಂದು problem ಎಂದು ಅಶ್ವತ್ಥನ ಮುಂದಿಡುತ್ತಾನೆ:

ರಂಗಣ್ಣ : ಒಂದು small problems ಉ . . psychological . .

to err is human . . . to forgive is divine ಕೇಳಿಲ್ಲೆ? . . . Repent and ye shall be forgiven ಅಂತ ಹೇಳತ್ತೆ ಬೈಬಲ್ಲು. . . . ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ಬದುತ್ತೆ ಪ್ರಾಬಲ್ಯಮು. . . ನನ್ನ ಡ್ರಾಮಾದಲ್ಲಿ ಒಂದು situation ಇದು! Erring wifeoo . . . ಜಾರಿದ್ರೂನೂವೆ, ಅವಳ ಆಮೇಲಿನ ಒಳ್ಳೇ ನಡತೇನ ಗಮನಿಸಿ ಅವಳು ಕ್ಷಮಿಸಿ ಆದರಿಸೋದ್ ತಾನೆ . . . correct solutionoo . . . ?

ಅಶ್ವತ್ಥ : ಹೌದು. ನಿಮ್ಮ ನಾಟಕದಲ್ಲಿದೇ correct solutionoo! ಸಮಾಜ ಜೀವನದಲ್ಲಿ . . . incorrectoo . . . ವ್ಯಕ್ತಿ ಸಮಾಜದ ಸುಖಕ್ಕೇ ಹೊರತು, ಸಮಾಜ ವ್ಯಕ್ತಿಸುಖಕ್ಕಲ್ಲ - except of course you artists ಉ - ಯಾಕೇಂದ್ರೇ ನೀವು ಮೊದಲೇ abnormal ಉ ನಿಮ್ಮಿಂದ ಸಮಾಜಕ್ಕಾಗೋ abnormal ಲಾಭಾನಾ ಗಮನಿಸ್ಕೇ, ನನ್ನಂಥಾ normal ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬಂದ್ರೆ ತಪ್ಪುಂತ ತೋಚೋ abnormalities ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬಂದ್ರೂನೂವೆ, ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಈಗಿನ ಸಮಾಜಕ್ಕೂ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಬರೋ ಸಮಾಜಕ್ಕೂ ನಿಮ್ಮಿಂದಾಗೋ ಪ್ರಯೋಜನಾನ್ನ ನಿಮ್ಮ ತಪ್ಪುಗಳಿಗೆ ಎದುರು ತೂಗಿ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು condone ಮಾಡ್ತೀವೆಯೇ ಹೊರ್ತು, ಸಮಾಜಕ್ಕಾಗೋ ಲಾಭಾ ವಂದಿಷ್ಟೂ ಇಲ್ಲಿದ್ದ್ರೆ ಸಾಮಾಜಿಕ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆ ಸ್ಥಳವೇ ಇಲ್ಲ. ಆದ್ರಿಂದ ಜಾರಿದ ಹೆಂಗ್ನು ತಿರಿಗಿ ಜಾರ್ಯಾಳೂಂಬೋದನ್ನ ಮರೀದೆ, ಮನೆತನದ ಮಾನವನ್ನ ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳೋದು ಮುಖ್ಯವೇ ಹೊರ್ತು, ಮನೆತನದ ಮಾನವನ್ನ ಮರೆತು ತನ್ನ ಗಂಡನೊದಗಿಸ್ತ ಅನ್ನದಿಂದ ಬೆಳೆದ ರಕ್ತಮಾಂಸದ ಕೊಬ್ಬನ್ನ ಕರಗಿಸಿಕೊಳ್ಳೋ ಕೇಂತ ಜಾರಿದ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಮುಂದಿನ ಗತೀನ ಗಮನಿಸೋಕೆ ಬಿಡುವಿಲ್ಲ - ಗೃಹಸ್ಥನಿಗೆ.

ಅಶ್ವತ್ಥನ widow-wife ಪರಿಚಯ ರಂಗಣ್ಣನಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು. ಅವನು ಜ್ಞಾನತಪ್ಪಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದಾಗ ಅವಳು ಓಡಿಬಂದು, ವಿಧವೆಯೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡು ಅಶ್ವತ್ಥನ ಕೈಹಿಡಿದಿದ್ದಳು. ಈ ರಾಕ್ಷಸ ಕೈಯಿಂದ ಅಶ್ವತ್ಥನನ್ನು ನಾರುಮಾಡಬೇಕೆಂದು ರಂಗಣ್ಣ ನಿರ್ಧರಿಸುತ್ತಾನೆ.

ರಂಗಣ್ಣನನ್ನು ಗುರುತಿಸಿದ ಆಕೆ ಬಂದು, ಅಶ್ವತ್ಥನನ್ನು ತೀರಿಸಿ ಬಿಟ್ಟರೆ ತಾವಿಬ್ಬರೂ ಬರುವ ಹಣದಲ್ಲಿ ಸುಖವಾಗಿರಬಹುದೆಂದು ಸೂಚಿಸುತ್ತಾಳೆ. ರಂಗಣ್ಣ ನಾಟಕದ ರಿಹರ್ಸಲ್ ವ್ಯಾಜಹೂಡಿ ಅಶ್ವತ್ಥನ ಕುತ್ತಿಗೆ ಹಿಸುಕಿದ ಹಾಗೆ ಅಭಿನಯಿಸುತ್ತಾನೆ. ಆಕೆ ತನ್ನ ಮನೋಗತವನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿ ತಿಳಿಸಿ, ಪೋಲೀಸಿನವರನ್ನು ಕರೆಯೆಂದು ಬೋರನಿಗೆ ಆಜ್ಞಾಪಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಅಶ್ವತ್ಥನಿಗೆ ಅವಳ ಗುಣದ ಪೂರ್ಣಪರಿಚಯವಾದ ಹಾಗಾಗುತ್ತದೆ.

ಅಶ್ವತ್ಥ ಎದ್ದುಕುಳಿತು ಬೋರನಿಗೆ 'ಅಮ್ಮಾ ಅವರು ಹೊರಗೆ ಹೋಗ್ತಾರೆ! ಹೋದಮೇಲೆ ಗೇಟು ಮುಚ್ಚಿ ಬಾಗಲು ಹಾಕೋಂಡು ಮಲಕ್ಕೋ!' ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ.

ಅಶ್ವತ್ಥ-ರಂಗಣ್ಣ ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಕತ್ತರಿಯಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸುವ ಆಕೆಯೇ ಗಂಡಸ್ಕೃತಿ ಅಥವಾ ಸ್ತ್ರೀಮುಖವ್ಯಾಘ್ರ. ತಪ್ಪುಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಹೆಜ್ಜೆ ಇಟ್ಟು ಹೆಣ್ಣು ಮತ್ತೆ ಸರಿಯಾದ ದಾರಿಗೆ ಬರುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದೇ ಈ ನಾಟಕದ ಧ್ವನಿ. 'ಈಕೆ'ಯಂಥ ಹೆಣ್ಣಿನ ಬಗ್ಗೆ ನಾಟಕಕಾರರಿಗೆ ಎಳೆಷ್ಟೂ ಅನುಕಂಪವಿಲ್ಲ. ಹೆಣ್ಣು ಜಾತಿಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಗಂಡಸ್ಕೃತಿಗಳು ಎಂದು ಕೈಲಾಸಂ ಭಾವಿಸಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಸಂಪ್ರದಾಯದ ಕಟ್ಟುಮಾರಿಹೋದ ಹೆಣ್ಣಿನ ಬಗ್ಗೆ ಕೈಲಾಸಂರಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಸಹನೆಯಿಲ್ಲ. ಅವರ ನೋಟವನ್ನು ಒಪ್ಪದಿದ್ದವರೂ ಒಪ್ಪುವಂತಿದೆ ನಾಟಕದ ಪ್ರತಿಪಾದನೆ. ರಸಪ್ರವಾಹದಂತೆ ಗಂಡಸ್ಕೃತಿ ಸಾಗುತ್ತದೆ.

ಸಮಾಜ, ಕಲಾವಿದರ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಕುರಿತು ಕೈಲಾಸಂ ಈ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ನುಡಿದಿರುವ ಮಾತು ಮಾರ್ಮಿಕವಾಗಿದೆ. ಕಲಾವಿದನನ್ನು ಅಳಿಯುವ ಮಾನದಂಡ ಯಾವದು? ಸಮಾಜದ ಸಾಮಾನ್ಯ ನಿಯಮ, ಕಟ್ಟುಕಟ್ಟಳೆಗಳಿಗೆ ಅವನು ಅಧೀನನಾಗಿರಬೇಕೇ? ತನ್ನ ಅಮಾನುಷ ಜೀವನದಿಂದ ಸಮಾಜದ ಉತ್ಕರ್ಷಕ್ಕೆ ಹಲವು ಬಗೆಯಲ್ಲಿ ನೆರವಾಗುವ ಕಲಾವಿದನಿಗೆ ಪೂರ್ಣಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವಿರಬೇಕು. ಅವನ ಮಾನದಂಡದಿಂದಲೇ ಅವನನ್ನು ಅಳಿಯಬೇಕು. ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಏಕತ್ರವಾದ ಒಂದು ಮಾನದಂಡ ವಿದ್ದರೆ ಕಲಾವಿದರು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಪ್ರತಿಭಾನ್ವಿತ ಜೀವನಕ್ಕನುಗುಣವಾದ ಮಾನದಂಡವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಕಲಾವಿದನ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಕ್ಕೆ

ಅಂಜನ ಹಾಕುತ್ತಾನೆ. ‘ಹೀಗೂ ಉಂಟೇ—ಧೋಂಡೂರಾಯನಂತಹ ಮಂಕುಗಳು ಲೋಕದಲ್ಲಿರುತ್ತಾರೆಯೇ’ ಎಂದೂ ಓದುಗರು ಕೇಳಬಹುದು. ಇಂಥ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಇರುತ್ತಾರೆ—ಅವರಿಗೆ ಟೋಪಿಹಾಕುವ ಕಪ್ಪಣ್ಣನಂಥ ಮಹನೀಯರೂ ಇರುತ್ತಾರೆ ಎಂಬ ಪ್ರಸ್ಥಾನವನ್ನೊಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಓದಿದಲ್ಲದೆ ನಾಟಕದ ಸ್ವಾರಸ್ಯ ವನವರಿಕೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕೈಲಾಸಂರ ಇತರ ನಾಟಕಗಳಲ್ಲಿರುವಂತೆ ಇದರಲ್ಲಿಯೂ ಮಾತು ಹೆಚ್ಚು. ಕಪ್ಪಣ್ಣ ತನ್ನ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕುವ ಒಂದೊಂದು ಅನ್ವಯದ ಮೇಲೂ ಉಪನ್ಯಾಸವನ್ನೇ ಬೆಳಸುತ್ತಾನೆ. ಆದರೂ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ರಸವಿದೆ. ಓದುಗನ ಹಾಗೂ ಪ್ರೇಕ್ಷಕನ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಕೊನೆಯವರೆಗೂ ಕಾಪಾಡುತ್ತದೆ.

ಕೆಲವು ಮುತ್ತಿನಂಥ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೈಲಾಸಂ ನೀಚಪಾತ್ರಗಳ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಹಾಕುತ್ತಾರೆ. ಧೋಂಡೂರಾಯನಿಗೆ ಧೋಖಾ ತಿನ್ನಿಸಲು ಕಪ್ಪಣ್ಣ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡುತ್ತಾನೆ. ಅವನನ್ನು ತ್ರಿಮೂರ್ತಿಗಳಿಗೆ ಹೋಲಿಸುತ್ತಾನೆ. ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿಯೇ ಅವನ ಉಪದೇಶಾ ಮೃತ—“ದುಡ್ಡೊಂದ್ರೆ ದೂರ ಹೋಗು—ಹೃದಯಾಂದ್ರೆ ಹತ್ತಿರ ಬಾ.” ಹಾಗೇ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ಮಾರ್ಮಿಕವಾದ ಮಾತುಗಳು ದೊರೆಯುತ್ತವೆ.

“... ಮುಖ್ಯ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಜನ್ಮ... ಕಲಿಯುಗದಲ್ಲಿ brute ಜನ್ಮ.”

“ಬ್ರಾಹ್ಮಣೈಗೇನು—ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬೋದ್ ಹೋಂರೂಲು, ಬಾಯಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದು ಭರತ್ತಾತೆ.”

“ಬದುಕು ನಿಮಿತ್ತಂ ಬಹುವಿಧ ಮೋಸಃ.”

೮. ಸೀಕರ್ಣೆ ಸಾವಿತ್ರಿ

ಸಾವಿತ್ರಿ ನಾಟಕಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದ ವಿತಂತ್ರು ಸಾವಿತ್ರಮ್ಮನ ಅನುಭವ ರಸಾಯನ ಈ ಏಕಾಂಕ, ಏಕರಂಗ, ಏಕಪಾತ್ರರೂಪಕ. ತನ್ನ ಗಂಡ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ನೇವೇದ್ಯಕ್ಕೆ ಮಾಡಿದ ಒಂದು ಕೊಳಗ ಸೀಕರ್ಣೆಯನ್ನು ತಾನು ಬಾಯಿಗೆ ಸುರಿದುಕೊಂಡು, ಕೂತಿದ್ದಹಾಗೆ

ಗೋಡೆಗೆ ಒರಗಿ ಕಣ್ಣು ಬಿಟ್ಟು, ಏಳೋ ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಭರ್ತನ ದೇಹ ಸಂಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿಬಂದ ಅತ್ತೆ ಮಾವಂದಿರು ಕೈಕಾಲು ತೊಳೆದುಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾಳೆ. ಪುರಾಣದ ಸಾವಿತ್ರಿ ಯಮನ ಹಿಂದೆ ಹೋದ್ದು ಹೆಚ್ಚು ಗಾರಿಕೆಯಲ್ಲ, ಅವಳು ಬಿಟ್ಟುಹೋದ ಸತ್ಯವಾನನ ದೇಹ ನೋಡ್ಕೊಂಡಿದ್ದಲ್ಲ, ಅವರ್ದು ನಿಜವಾದ ಪ್ರಭಾವ ಎಂದು ಸಾವಿತ್ರಿ ತರ್ಕ.

ಸಂಬಂಧಸೂತ್ರವಿಲ್ಲದ ಒಂದು ಪ್ರೇಕ್ಷ್ಯಹರಟೆ 'ನೀಕರ್ಣಿ ಸಾವಿತ್ರಿ.'

—:—

೬. ನಗೆಗಾರಿಕೆ

ಮನುಷ್ಯನಿಗೂ ಮೃಗಕ್ಕೂ ಇರುವ ಕೆಲವೇ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಧಾನವಾದುದು ಹಾಸ್ಯಪ್ರಿಯತೆ. ವನರಾಜನಿಂದ ಕ್ರಿಮಿರಾಜನವರೆಗೂ ಯಾವ ಪ್ರಾಣಿಗೂ ಹಾಸ್ಯಮುಖವಿಲ್ಲ. ಹಾಸ್ಯವನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸುವ, ಅನುಭವಿಸುವ, ಇತರರು ಅನುಭವಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುವ ಗುಣ ಮನುಷ್ಯನ ಸ್ವಭಾವಕ್ಕೆ ಮೀಸಲು. ಹಾಸ್ಯಪ್ರವೃತ್ತಿ ಪ್ರಾಚೀನ ಭಾರತೀಯರಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಲೋಪವಾಗಿರದಿದ್ದರೂ ಅದು ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯರಲ್ಲಿರುವಂತೆ ಒಡೆದು ಮೂಡಿಲ್ಲ. ಅರಿಸ್ಟೋಫೇನಸ್, ವಾಲ್ಟೇರ್, ಮಾಲಿಯರ್, ಷೇಕ್ಸ್‌ಪಿಯರ್, ಷಾ, ಹಾಸ್ಯವನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಂಡಂತೆ ಭಾರತೀಯ ಸಾಹಿತಿಗಳು ಬಳಸಿಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಬಂಗಾಳದಲ್ಲಿ ಬಂಕಿಂಬಾಬು, ರವೀಂದ್ರರು, ಅಂಧ್ರದಲ್ಲಿ ಗುರುಜಾಡ ಅಪ್ಪಾರಾಯರು ಕೆಲವು ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿದರು. ಆದರೆ ಹಾಸ್ಯವನ್ನೇ ಒಂದು ಯೋಗವನ್ನಾಗಿ ಭಾವಿಸಿ, ಅದರ ಸಾಧನೆಗೆ ಒಂದು ಜೀವಮಾನವನ್ನು ಸವೆಸಿದ ಕೀರ್ತಿ ಕೈಲಾಸಂ ಅವರದು.

ಹಾಸ್ಯ ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾಗಿ ಜೀವನದ ಜಂಜಡವನ್ನು ಹರಿಸುವುದಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಅರಿಸ್ಟೊಟೆಲ್ ಸಾರಿದ 'ಮಾನಸಿಕ ಶುಚಿ' (Catharsis)ಯನ್ನು ಅದು ಸುಲಭವಾಗಿ ಸಾಧಿಸಬಲ್ಲದು. ನೀತಿ, ಧರ್ಮ, ಸೌಂದರ್ಯ, ಶಕ್ತಿ ಪಾಠ ಒಪ್ಪಿಸದೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಬೆರೆಸಬಲ್ಲ ಶಕ್ತಿ ಹಾಸ್ಯಕ್ಕೆ ಇದೆ. ಮಲ್ಲಾನವದನಕ್ಕೆ, ನೊಂದ ಹೃದಯಕ್ಕೆ, ಬೆಂದ ಬಾಳಿಗೆ ಸಂಜೀವಿನಿ ಹಾಸ್ಯ.

ಹಾಸ್ಯದ ಹೆದ್ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದು ಕನ್ನಡನಾಡಿಗೆ ಕೈಲಾಸಂ ಮಾಡಿರುವ ಸೇವೆ ಅನ್ಯಾದೃಶ. ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಇದುವರೆಗಿದ್ದ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಕೊರತೆಯನ್ನು ಅವರು ನಿವಾರಿಸಿದ್ದಲ್ಲದೆ, ನಾಡೇ ನಲಿದು, ನ ಕ್ಕು, ಹೊಸ ಜೀವಧಾರಣೆ ಮಾಡುವಂತೆ ಮಾಡಿದರು. ಬಾಳಿಗೆ ಒಂದು ವಿಲಕ್ಷಣ ಕೃತುಶಕ್ತಿಯನ್ನಿತ್ತಿತು ಅವರ ಹಾಸ್ಯವಿಲಾಸ.

ಹಾಸ್ಯದ ಆವಶ್ಯಕತೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ಕೈಲಾಸಂ ಗಮನಾರ್ಹವಾದ ಕೆಲವು ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡಿದ್ದಾರೆ. *

“ದೇಶವನ್ನು ಪುನಃ ನಿರ್ಮಿಸುವ ಈ ಕಾಲಕ್ಕೆ ವೀರರಸವೊಂದೇ ಬೇಕು ಎನ್ನುವವರಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಬೀಭತ್ಸಕರುಣಗಳು ಅಗತ್ಯ ಎಂಬವರೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಶೃಂಗಾರಕ್ಕಂತೂ ಯಾವಾಗಲೂ ಭಕ್ತರು ಇದ್ದೇ ಇದ್ದಾರೆ. ನನ್ನಮಟ್ಟಿಗೆ ನನಗೆ ಹಾಸ್ಯದ ಮುಖವಾಡ ಬೇಕು ಎನಿಸಿತು. ನನಗೆ ಅದು ಸಹಜ. ನನಗೊಂದು ವಕ್ರದೃಷ್ಟಿಯಿದೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ದೊಡ್ಡವರೆಂಬವರ ಬಡಾಯಿ, ಬಡಬಗ್ಗರು ಎಂಬವರ ಸಚಾಯಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಲೋಕ ಇದು ಸರಿ ಎಂದು ಮೆಚ್ಚುವ ಕಡೆ ಎಲ್ಲೋ ಐಬು ಇರುವುದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಅಷ್ಟು ಆಡಂಬರ ಇಲ್ಲದೆ ತನ್ನ ಕೈಲಾದಮಟ್ಟಿಗೂ ಯೋಗ್ಯವಾಗಿ ಬದುಕು ನನಗಿಗೆ ಆ ದೊಡ್ಡಸ್ತಿಕೆ ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ. ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ನಿರ್ದೋಷವಾಗಿ ಕಂಡದ್ದರಲ್ಲಿನ ಲೋಪ ಈ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ಎತ್ತಿಕಾಣುತ್ತದೆ. ದೋಷವೆನಿಸಿ ಕೊಂಡದ್ದರಲ್ಲಿ ಗುಣವಿದ್ದರೆ ಅದೂ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಬಿಳಿ ಬಣ್ಣದಲ್ಲಡಗಿದ ಏಳು ಬಣ್ಣಗಳ ಹಾಗೆ ಅನೇಕ ಪರೆ ಇವೆ ಜೀವನದಲ್ಲಿ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ಬಿಳಿ ಯದರೊಳಗಿನ ಬಣ್ಣ ಕಾಣುತ್ತವೆ. ಈ ಹಾಸ್ಯ ದೃಷ್ಟಿಯ ಭೂತ ಗೆನ್ನಡಿಯಲ್ಲಿ ಜನ ನಿಸ್ಸಂಕೋಚವಾಗಿ ತಮ್ಮನ್ನು ತಾನೇ ನೋಡಿ ಕೊಳ್ಳಲು ಬಹಳ ಸುಲಭ. ತಮ್ಮನ್ನು ನೋಡಿ ತಾನೇ ನಗುತ್ತಾರೆ. ಹಾಸ್ಯದ ಗಮ್ಯ ಆಹ್ಲಾದ, ಉಲ್ಲಾಸ. ರೋಗಿಗೆ ಪಥ್ಯವಿದ್ದಂತೆ ಹಾಸ್ಯ. ಜನಕ್ಕೆ ಮನಸ್ಸು ಕುಗ್ಗಿದಾಗ ಹಾಸ್ಯ ಅದನ್ನು ಅರಳಿಸುತ್ತದೆ. ಲೋಕ ಜಡವಾದಾಗ ಹಾಸ್ಯ ಅದನ್ನು ಚೇತರಿಸುತ್ತದೆ.

ಹಾಸ್ಯದ ಶಕ್ತಿ ಕ್ಲಾಂತಿ ಮುಕ್ತಿ. ವ್ಯಸ್ಥಿತ್ವವನ್ನು ಮರೆಸಿ ಸಮಸ್ಥಿತ್ವ ವನ್ನು ಗೋಚರಮಾಡಿಸುವ ಶಕ್ತಿ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಬಳಸಿದರೆ ಪ್ರಯೋಜನ ವುಂಟು. ಅಂಗ್ಲರಲ್ಲಿ ಹಾಸ್ಯ ಬೆಳೆದಹಾಗೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಜನರಲ್ಲಿ ಹಾಸ್ಯಪ್ರಿಯತೆಯೇನು ಕಡಮೆಯಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅದನ್ನೇ ಕ್ರಮ ವಾಗಿ ಅಭ್ಯಾಸಮಾಡಿ, ಅದರಿಂದ ಆಗಬಹುದಾದ ಉಪಯೋಗವನ್ನು

* ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮ್ಮೇಳನದ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಭಾಷಣದಿಂದ.

ನಾವು ಪಡೆದಿಲ್ಲ. ಕೇವಲ ಹಾಸ್ಯವನ್ನೇ ಆಧಾರಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕತೆಗಳನ್ನು ಬರೆದವರು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕಡಮೆ. ಇಂಗ್ಲೀಷಿನ ಅಣಕವಾಡು, ಲಿಮರಿಕ್, (ಪಂಚ ಪಂಕ್ತಿ), ಬರೀ ಹಾಸ್ಯದ ನಾಟಕ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬೆಳೆದಿಲ್ಲ. ಮೊದಲಿಂದ ಕೊನೆಯವರೆಗೂ ಭೂತಗನ್ನಡಿಯಾದ ಕಾದಂಬರಿ ಬೇಕು. ಇಂಥ ನಿರ್ಮಲ ಹಾಸ್ಯ ಸೃಷ್ಟಿಯು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಆಗಬೇಕು.

ಇದು ವ್ಯಂಗ್ಯಚಿತ್ರಗಳ ಕಾಲ. ದೀರ್ಘ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನದ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿಲ್ಲದೆ ಒಂದು ವ್ಯಂಗ್ಯಚಿತ್ರ ಒಂದೊಂದು ಮಾತನ್ನೂ ಮನಮುಟ್ಟುವಂತೆ ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ. ಇದು ವಿದೂಷಕ ಸಮ್ಮಿತಿಯ ಕಾಲ. ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಆ ಸಮ್ಮಿತಿಯೇ ಮುಖ್ಯ. ರಾಜ ಸಮ್ಮಿತ, ಕಾಂತಾ ಸಮ್ಮಿತಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಈ ಸಮ್ಮಿತವನ್ನೂ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಹಾಸ್ಯವು ಮಿಂಚಿನಂತೆ. ಅದನ್ನು ಬೆಳಕಾಗಿ ಉರಿಸಲೂ ಬಹುದು. ಮುಟ್ಟಬಾರದ ಪಿದ್ವುತ್ ತಂತಿಯನ್ನು ಮುಟ್ಟಿ ಪ್ರಾಣಾಪಾಯಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲೂ ಬಹುದು. ನಿರ್ಮಲವಾಗದಿದ್ದರೆ ಹಾಸ್ಯ ಅಪಹಾಸ್ಯವಾಗಿ, ವಿಘಾತಕವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸುತ್ತದೆ. ರಸ್ತೆವೃದ್ಧನ ಶಸ್ತ್ರದಂತೆ ಹಾಸ್ಯ ಅನನ್ಯ ಚಿತ್ತವಾಗಿರಬೇಕು, ಅಭಿಮಾನ ಸಹಾನುಭೂತಿ ಪ್ರೇರಿತವಾಗಿರಬೇಕು. ಕಂಡದ್ದು ಕಾಣಿಸದ ಹಾಗೆ ಕಾಣಿಸಿದರೆ ಕಬ್ಬಿಣದಂಥ ಸ್ನೇಹ.

ಹಾಸ್ಯವು ಏಕಟತನವಲ್ಲ. ಕೇವಲ ಕುಚೋದ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಪರಿಣಾಮದ ಕಡೆ ಲಕ್ಷ್ಯಕೊಡದೆ ಮಾಡಿದ ಹಾಸ್ಯ ಕೆಲವು ವೇಳೆ ಅನರ್ಥಕಾರಿ. ಎಲ್ಲ ರಸಕ್ಕೂ ಹಿನ್ನೆಲೆ ಬಾಳುವೆ. ಅದುದರಿಂದಲೇ

ಕಿರಿಯಾಳದ ನಗಿನೊನ ಮೇಲೆ

ತಿರುಗಾಡುತ ಬಸು ವೇಳೆ

ಕಣ್ಣೊನ ಕಡಲಿನ ಪಾಲು

ಹಾಸ್ಯದ ಹರಿಗೋಲು "

ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವೇ ನೋಡಿ ನಗುವಂತೆ ಮಾಡುವ ಚೈತನ್ಯ ಅಸಾಧಾರಣವಾಗದು. ಜಗತ್ತಿನ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಹಿರಿಯಸ್ಥಾನವನ್ನಡರಿರುವ ಷೇಕ್ಸ್‌ಪಿಯರ್ ಮಹಾಕವಿಯ ಫಾಲ್‌ಸ್ವಾಫ್ ತನ್ನ ಕುಂದುಕೊರತೆಗಳನ್ನು ತಾನೇ ಎತ್ತಿ ಆಡಿ ನಗಬಲ್ಲ ವ್ಯಕ್ತಿ. ಷೇಕ್ಸ್‌ಪಿಯರ್ ಫಾಲ್‌ಸ್ವಾಫನ

ಪಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಸಾಧಿಸಿದುದನ್ನು ಕೈಲಾಸಂ ಹತ್ತಾರು ಪಾತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಧಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಬುದ್ಧಿಗಮ್ಯವಾದ ಚಮತ್ಕಾರದ ಮಾತು, ಹೃದಯಗಮ್ಯವಾದ ನಗೆಮಾತು, ವಿಚಾರಗಮ್ಯವಾದ ವಿಡಂಬನ - ಈ ಮೂರು ಬಗೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕೈಲಾಸಂ ಕೃತಕೃತ್ಯರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಚಮತ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಶಬ್ದಪಲ್ಲಟ, ಪ್ರಾಸ ಪ್ರಾಧಿಪತಿ, ಮಾರ್ನುಡಿಗಳನ್ನು ಧಾರಾಳವಾಗಿ ಬಳಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ.

ಆದರೆ ವಿಚಾರಶೀಲರು ಬೆಲೆಕೊಡುವುದು ಚಮತ್ಕಾರಕ್ಕೂ ಅಲ್ಲ ವಿಡಂಬನಕ್ಕೂ ಅಲ್ಲ. ಒಂದು ಮನುಷ್ಯನ ಅಹಂಕಾರದ ಚಿನ್ನೆ; ಇನ್ನೊಂದು ಅವನ ಕ್ರೌರ್ಯದ ಪ್ರತೀಕ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ 'ನಕ್ಕು ನಗಿಸುವ' ಗುಣವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಆಡುವವನು, ಕೇಳುವವನು ಹಿಗ್ಗಬಹುದು. ಆದರೆ ಯಾವ ವ್ಯಕ್ತಿ ಅವುಗಳ ಉತ್ಪತ್ತಿಗೆ ಕಾರಣನಾಗುತ್ತಾನೋ ಅವನ ಮುಖ ಕಹಿಸೋರೆ ಯಾಗುತ್ತದೆ. ನಿರ್ಮಲಹಾಸ್ಯ ಹೃದಯಜನ್ಯ, ಕರುಣಾರಸ ಪ್ರಧಾನ. ಕೈಲಾಸಂ ಹೇಳುವಂತೆ ಕಣ್ಣೀರಿನ ಕಡಲನ್ನು ಹಾಸ್ಯದ ಹರಿಗೋಲಿನಿಂದ ದಾಟಬೇಕು. ಒಳಗೆ ಹುದುಗಿರುವ ದುಃಖವನ್ನು ಕಲಾವಿದ ಹಾಸ್ಯದ ಹೊದಿಕೆ ಹಾಕಿ ತೋರಿದಾಗ ಅದು ಎಲ್ಲರ ಚಿತ್ತವನ್ನು ಮುತ್ತಬೇಕು, ಮಾನವ್ಯದ ಅಸಹನೀಯ ವೇದನೆಯನ್ನು ಕಂಡು ಮರುಕದಿಂದ, ಪ್ರೇಮದಿಂದ 'ಅಯ್ಯೋ' ಎನ್ನಬೇಕು. ಪೋಲಿಕಿಟ್ಟಿ, ಸುಬ್ಬಣ್ಣ, ರಾಮಣ್ಣ, ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮ ಇವರ ಪಾತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ರಸಶಿಖರಕ್ಕೆರಿದ ಕೈಲಾಸಂರ ಹಾಸ್ಯದ್ಯುತಿ.

ಕೆಲವು ದೃಷ್ಟಾಂತಗಳು:

೧) ಕಿಟ್ಟಿ : (ಮಗುವಿಗೆ) ಲೋ! . . . ಆ ಹುಳುಗಳಿಗೆ ಹೆದಕೊಂಡು . . . ಕುಷ್ಟಿನಾ . . . ನೀನ್ಗಾನಾ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡ್ಯೋ . . . ನಿಮ್ಮನೆ ಮುಂದೆಸೆದು . . . 'ಇದು ಗಂಡ್ರುಗುವಲ್ಲ . . . ಬೇರೆ ಹೆತ್ಯೊಡಿ ನಂಪೆಬ್ರೋ ಲೀಗೇಂತ ಕೇಳ್ತೀನೆ! ಹೆದರತಾನೆ! ಹೆಂಗ್ನು.

x

x

x

೨) ಕಿಟ್ಟಿ : ಬೆದರೊಂಡು ಬದ್ದಿರೋದಕ್ಕೆ ಬದ್ಲಾಗಿ ಬ್ರೇವ್ ಆಗಿ ಬೆಂಕೀಲ್ ಬೀಳೋದ್ ಮೇಲೋ!

x

x

x

೩) ಕಿಟ್ಟು : ಇದ್ಯಾಕೋ! ನಂದೇಶದ ಹೆಂಗಸೆಲ್ಲಾ twoವೇ two divisionsಲು! ಹಂದಿ! ಇಲ್ಲ ಹಲ್ಲಿ! ಉಬ್ಬು ಇಲ್ಲ ವಣಕ್ಕು! . . . ಆನೆ . . . ಇಲ್ಲ ಅಳಿಲು!

x x x

೪) ಕಿಟ್ಟು : ಹುಂ!! ಲವ್ವಾಲಜೀಲಿ first ruleಲು-ಮಾಲೀಕ ಮರೆಯಾಗೋವರೆಗೂ-ಮಾಲನ್ನು ಮರೆಮಾಚಿ ಇಡೂ!! ಹುಂ! ಇತಿ ನನ್ನ ಅಮರಃ!

x x x

೫) ರಾಮಣ್ಣ : ಹಾಳುಂಟ್ರಾಕ್ಟ್ workoo! . . . ರೋಡುದ್ದಕ್ಕೂ ಜಲ್ಲಿ! ನನ್ನ new rulessoo Muncipaliteeಲಿ ಚಾಲ್ತೀಗೆ ಬರೋ ವರ್ಗೂ . . . ಇನ್ನೆಲ್ಲ ದಿವ್ಯದಲ್ಲಿ ನಮ್ರಾಂಪುರ . . . ಸರ್ವಾಂಗರಹಿತ ಜನಭರಿತ ಪುರವಾಗೋದ್ರಲ್ಲೇನೂ ಸಂದೇಹವೇ ಇಲ್ಲ.

x x x

೬) Iyeru : ನಿಮ್ಮ ಕನ್ನಡ ಪಾಷೆಕಿ ತೋಲಿಯ ರಚಬಾಳೆ ಅಣ್ಣೋನ್ ನಿಮ್ಮ ಹೆಸರು! ಎಂಗ ಪಾಷೇಕಿ ಮೋರ್ . . . ಮುಚ್ಚಿಕೆ ಉಳೇನ್ ಎಂಗ ಪೇರು. ಇಂತ Iyengarಲು ಬಾಷೆ . . . ಒಂಗ ಬಾಳೆ ಹಣ್ಣು ಎಂಗ ಮೋರ್. ಉಳೇಲೆ ವೆಶಂಚೂ ತಿನ್ನುವ ಪಾಷೆ!

x x x

೭) ರಾಮಣ್ಣ : ಏ . . . terrible ಏ . . . ನಿ . . . tongueoo! . . . ಲೇ ಏ!! . . . ನನ್ನಲ್ಲೇಲಿ ನರವಿರೋಡು ಹಾಗಿರೇ ಏ! ನಿನ್ನ ಬಾಯಿಗೆ brake ಏನಾದರೂ ಇದೆಯೇನೇ ಏ! . . . What a metallic mouthತೇ ನಿಂದೂಲು . . . ?

x x x

೮) ಗಂಡ : Don't be silly dear! ನಾನು brute ಆದ್ರೂನಾವೆ-ಅಷ್ಟು brute ಅಲ್ಲ . . . Culinary arrangements ಎಲ್ಲ completeಲು . . . ಬೇಳೆ ಸ್ವಲ್ಪ rebelliousoo; but soda . . . will melt its heartoo within half an houroo . . . ಅಷ್ಟುಲ್ಲಿ ನಾನೂ ಬಂದ್ ಬಿಡ್ತೇನೆ.

x x x

೯) ಗಂಡ : Impossible ನರಸಿಂಹ ! my wife you know, ಮನೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾ ಮುದ್ದಿಟ್ ಬಿಡ್ತಾಳೆ . . . . mouth ಮೇಲೆ ! ಮೊದಲಾ !

ಯಜಮಾನ್ಯ : Oh ! ho ! after all affectionoo ?!

ಗಂಡ : No ! No ! before all inspectionoo !

x

x

x

೧೦) ಅಮ್ಮಾವ್ತು : (Entering) What did you say . . ಲೇ ! to a lady ! . . say that again !

ನರಸಿಂಹಯ್ಯ : ಕ್ಷಮಿಸ್ಸಿ ! Madam. 'ಲೇ'ಂತ ಹೇಳಿ 'ಡಿ'ಂತ ಹೇಳೋ ಅಷ್ಟ್ನಲ್ಲಿ ತಾವು ಧುಮಿಕ್ಕಿಟ್ಟಿ . . ಕ್ಷಮಿಸ್ಸಿ ಲೇಡಿ !

x

x

x

೧೧) ಗಂಡ : ಕ್ಷಮಿಸ್ಸಿ ! Dear boy ! ನಮ್ಮನೆ ಹೆಸರು home of ಪಿಶಾಚೀಸ್ ಅಲ್ಲ . . "Home of Peace" ಉ "ಶಾಂತಿ ನಿವಾಸ."

ನರಸಿಂಹ : You mean home of piecesoo ? . . you, a man gone to pieces . . your child, a piece of a brute ಉ . . and your worst halfoo a piece of a . . a . . ಉಂ ! ಬ್ಯಾಡಾ !

x

x

x

೧೨) ಬೋರ : ನಮ್ಮತ ಮುತ್ತತ್ತನ ಕಾಲದಿಂದ ನಮ್ಮನೇವೆಲ್ಲಾ ಕಸ ಗುಡ್ಡೀ ಗುಡ್ಡೀ ಗುಡ್ಡೀ . . . ಈಗ್ಗೆಮ್ಮಟ್ಟೇಲಿ ಉಟ್ಟೋ ಐಕ್ಳೆಲ್ಲಾ ಸೊಂಟ ಮುಕೊಂಡೇ ಉಟ್ಟಾರೆ.

x

x

x

೧೩) ಅಹೋಬ್ಬ : Still ಆಪತ್ಕಾಲೆ ನಾಸ್ತಿ ಮರ್ಯಾದೆ ! Man ಆಗ್ಗೆಟ್ಟಿದ್ದೇಲೆ ಮಿಕ್ಕವರಿಲ್ಲಾಗ Myself ಏ ರಾಜ, Moustach ಏ ಮಂತ್ರಿ ! ಕೈಕಾಲೆ Infantry, Cavalry !

x

x

x

೧೪) ಅಹೋಬ್ಬ : . . ಇಲ್ಲ Car ಉ, compound ಉ, suit ಉ, hat ಉ, boot ಉ, Bar-at-law ಬರೆದ Board ಉ . . ಹೀಗೀರೋವರು ನೋಡ್ವೋ . . . ಇವನ car ಉ ford ಉ. That's all he can

affordಲು! ಪೆಟ್ರೋಲಿಗೆ ಕ್ಷವರಲೆಟ್ಟು. courtಲು, ಕಚೇರಿ, and fees ಕೊಟ್ಟ clientsಲು . . . Dodgeಲು ಈ standard of perfectionಗೆ Overland qualificationsಲು! ಇವ್ವೆಲ್ಲಕ್ಕೂ ಇವನ್ನೊಟ್ಟಿಗೆ Rolls O' Ragi ಸಿಕ್ಕೋದೆ ಕಷ್ಟ.

(೧೫) ಕಪ್ಪಣ್ಣ : ಏನು ಆಭಿದಾನ! ಈ ಬಿಲಕ್ಕೆ! . . ಈ ತೂತ್ಗೆ . . ರೂಮೇ? ವಿಶ್ವಕರ್ಮಾ! ಮಯಾ! ಡಕಣಾಚಾರಿ! ಎಲ್ಲೆಧೀರೋ!!! ಪಂಚಭೂತಗೃಹ್ಣೊಂದನ್ನ ಬಿಡ್ತೆ . . . ಗಾಜೆಲ್ಲ ಕಿಟ್ಟಿಯಿಂದ ತೂರೋ ಮಣ್ಣೂನು, ಮಳೆಬಂದ್ರೆ ಸೋರೋ ಸೂರಿಂದ ಸುರಿಯುತ್ತೋ . . ಇಲ್ಲ . . ನೆರೆಕೋಣೆ ನೀರ್ಮನೆಯಿಂದ ಬಿರದ ಗೋಡೆಯಿಂದ ಬೀಳುತ್ತೋ, ಅಂಗಾಂಗ ಗಳಿಗೂ, ರೂಮೆಪಿಸ್ತ, ಟ್ರಿಫಾಯ್ಡ್ ಇತ್ಯಾದಿ ಜಾಡ್ಯಗಳ್ಳು ಜಿಸಮ್ಮೆ ಜೋಮಾಲೆ ಹಾಕೋ ಜಲಾನ್ನೂ, ಹೆಂಚೆಲ್ತೆ ಆಕಾಶದ್ ತೇಜಸ್ಸೂ ಬಾಕಲ್ ಬಿಲದ ಕಂಡಿಯಿಂದ ತೂರೋ ವಾಯುನ್ನೂ ವಳಗೆ ತಸ್ಕೊಂಡಾ ದರೋ ಗೊಗ್ಗಯ್ತು ಗುಹೇಗೆ, ರೂಮೂ ಅಂತ ಸಾವ್ವರ್ಣ . . .

೧೬) ಕಪ್ಪಣ್ಣ : ಸಕ್ಷೇಶ್ವರ ಸರಹದ್ದು ತೆಂಗಿನ ಗೃಹಾಂಗಾ " ಹಯೋ ಚಿಕ್ಕಜಾನ್ಮಾ ಚಾರ್ತೇಗಿಳಿದ್ರೇಲೆ, ನಾವು ನೆಟ್ಟಗೆ ನೆಟ್ಟಗಿರೋದ್ ನಾಯ್ತೇ"ಂತ ನೆಟ್ಟಮಕ್ ಬಿದ್ದು, ಕಾಯ್ಕೊಂಬೋ ಹಣೆಗಳ್ಳ ಬಡ ಕೊಂಡು, ನೆಲಕ್ಕುಚ್ಚಿತ್ತು... ಕಾಯ್ಕೊಂಬೋ ತ್ರಿಣೇತ್ರಗಳಿಂದ್ಲಾ ಎಳೆವಾರಿ ಧಾರೆ ಸುರಸ್ತಾ, ನಮ್ಮಣ್ಣ annual ಕೋಕನಟ್ ಫಸ್ಟಿಗೆ ತುಂಡ್ಲಾಕೋ risk ಇದ್ರಾನಾವೆ...

೧೭) ಕವ್ಯಾಂಶು : ಧೋಂಡೂ . . . . ಚರಂಡಿಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ್ದೂ ನೀನ್
ಜಂಟಲ್‌ಮನ್ ! ಹಂದಿಯಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದ್ದೂ ಹರಿ, ನರಹರಿ, ಜಂಟಲ್‌
ಮನ್ನೇ ! ತತ್ಕಾಲಕ್ಕೆ, ತತ್ಕಾಲಕ್ಕೆ, ಎತ್ತೋತ ತತ್ಸಮಯಕ್ಕೆ ತತ್ತಾ
ತತ್ ಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಹಾಗೆಲ್ಲೆಕೋ ಹಾಗೇ ಇಬ್ಬೇಕಾದ ಮೇಲ್ವಿಂಗ್ತನ ಹಾಕಿದ್ದು
ಮುಕುಂದ, ಮಾಧವ, ವಿಷ್ಣು . . .

೧೮) ಗುಂಡು: (ರಂಗಸ್ಥಳವನ್ನು ಸುತ್ತಮುತ್ತಲೂ ಚನ್ನಾಗಿ ನೋಡಿ)
ರಂಗಸ್ಥಳ . . ಜಮ್ಮಾನೆ ಇಲ್ಲ . . ಹೊರಳೋರಿಗೇ ತಕ್ಷೇಪು!

x x x

೧೯) ಗುಂಡು: ಏನ್ Holeso (ಹೋಲ್ಸೋ) ಈ ಹೊಲಸು
ಕೋಟು . . ಹೊಲಿಸ್ಬೇಕು . . .

x x x

೨೦) ನಾಗಮ್ಮ: . . ಈ ಸೊಸೆಗೋ ಬರೀ ಬಣ್ಣದ ಬೀಸಣಿಗೆಗಳು!
ಹಾರ್ಮನಿ (Harmonium) ಬಾರೋ ಕೈ ಹಾಲ್ಕಾಸೀತೆ? . . .

x x x

೨೧) ಗುಂಡು: ನಮ್ಮಡುಗರ ಸ್ವಭಾವಾ ಅಂಬೋ . . ಭಾವೀಲಿ,
ಮನೇಲಿ ಜನ್ಮಾರಭ್ಯ ಜಪಿಸಿದ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿ (“ಮುಂದಕ್ಕರೈಕು”) ಫಲ
ದಿಂದ ಗುಣಗಳು ಅಂಬೋ ಬಂದಿಗೆಗಳಿದ್ದದ್ದಲ್ಲೇ . . . ಇವರನುಸರಿಸೋ
ಇಂಗ್ಲೀಷು ವಿದ್ಯಾ ಭ್ಯಾಸಕ್ರಮಾ ಅಂಬೋ ಪಾತಾಳಗರಡಿಗೇ
ಕೊಂಡಿಗೈ ಇಲ್ಲ.

x x x

೨೨) ನರ: ನರಸಿಂಹಯ್ಯ ನಾನೊಬ್ಬೇನೆ? . . ಹಿರಣ್ಯಕಶಿಪು ಹುಟ್ಟಿ
ದಾಗಿರಿಂದ ಲಕ್ಷಾಂತರ ನರಸಿಂಹಯ್ಯಗಳು ಬಂದು, ಇದ್ದು, ಸತ್ತೋಗಿ
ದಾರೆ!

x x x

೨೩) ನಾಗತ್ತಿ: ಅಲ್ಲೇ ಮತ್ತೆ?! ಜಾತಿನಾಯೀ . . ಹುಂ . . ಕೆರೇಲಿ
ಶುಭ್ರವಾಗಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡ್ಬಿಟ್ಟು, ಸ್ವಾಮಿದರ್ಶನ ಮಾಡಿಕೊಂಡ್ ಬರು
ತ್ತೇನೋ, ಈ ಶ್ವಾನಮುಂಡೇದು! . . ಮುಂಜೆಯೇನಾದ್ರೂ ಆಗಿದೆ
ಯೇನು ಈ ಮೃಗಕ್ಕೇ?

x x x

೨೪) ಪಾತು: ಅದು ನಮ್ಮನೆ ಹೆಸರು . . ಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲ (villa) ಅಂತ.

ನಾಗತ್ತಿ: ಗೊತ್ತೂ! ಅದನ್ನ ನಾಚಿಕೆ ಹೇಸೈ ಇಲ್ಲೇ ಬೀದಿಲಿ ಬಡ
ಕೊಳ್ಳೋದೇ? . . .!

x x x

೨೫) ನಾಗತ್ತೆ : .. ಹೆಸರು ನೋಡು ಪ್ರಭಾಮಣಿ! .. ಅಗ್ನಿಗೆ ಅಭಿ
ಷೇಕಮಾಡಿ ಅಂಬಾರಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟು ಜಂಬೂಸವಾರಿ ಹೊರಡಿಸಿದ ಹಾಗೆ ಇದೆ
ಇವಳ ಪ್ರಭೆ! ... ಒಂದು ಹತ್ತುವರ್ಷ ಸಂಣ್ಣದ ಗೂಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಕುಕ್ಕರ್‌ನ
ಅದೃಷ್ಟವಾಸ ಮಾಡಿಸಿದ್ರೆ ಒಂದು ವೇಳೆ ಬಣ್ಣ ಸ್ವಲ್ಪ ... ಉಹಂ
ಅದೂ ಸಂದೇಹವೇ!

x

x

x

೨೬) ರಾಮಣ್ಣ : .. ನೀನ್‌ಹೇಳೋ ಹಾಗೆ 'Matrimony' ಈಗಿನ
ಕಾಲದಲ್ಲಿ 'Matter O' money' ಆಗ್ಲೋಗಿದೆ ... 'Matrimony -
matter of money.'

x

x

x

೨೭) ರಾಮ : You are my friend ಉ, I am your friend in
need ಉ. ಇನ್ನ deed ಎಲ್ಲ ನಿನ್ನದೆ ... You must unlock all
prosperity for us because you are my ಬೀಗ ... ಬೀಗ --
lock ಉ - Joke ಉ.

x

x

x

೨೮) ನರಸಿಂಹ : ಮನಸ್ತಾಪ! ಕ್ಷಮಿಸಿ! ನನ್ನ ಕಾಲ್ನಲ್ಲಿ ಒದ
ಸ್ಕೊಂಡು ನನ್ನ ಕೈಯಿಂದ ಎಕ್ಕಡದೇಟು ತಿಂದ ... ತನುಸ್ತಾಪದಿಂದ
ಹೋದದ್ದು!

x

x

x

೨೯) ನಾಯಕ : Glasgow ಕುಡ್ತ, Manchester ಮಲ್ಲು,
Northampton slipper ಉ .. ಅಲ್ಲಾ!? ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಬೆಳ್ಳ
ಒಬ್ಬ ಹೆಂಗಸಿಗೆ ಹೆದಕೊಂಡು ... Map of England ಏ ಆಗಿ ನನ್ನ
ಮೈಮೇಲೆ ಕೂತಿರೋ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನೇ, ಈ ಬಕಾಸುರೇ ಬಾಯಿಗೆ ಬಲೀ
ಇಡೋದು ...

x

x

x

೩೦) ಹಿಂದಾತ : "ಬದುಕಿರೋಕೆ ಯೋಗ್ಯತೆ ಇಲ್ಲಾ ಭೂತಳ
ದಲ್ಲೀಂತ" ಯಮದೂತರನ್ನ ಕಳ್ಳಿ, ಇವನ್ನ ಪಾತಾಳಕ್ಕೆ ಎಳ್ಳು, ಅಲ್ಲಿ ಅಜ

ಮಾಯಿಷೀ ಮಾಡಿ, ಅಲ್ಲಿಗೂ “ಲಾಯಕ್ವಲ್ಲಾಂತ” ವದ್ದು ಅಟ್ಟತ್ತೂ
ನೂವೆ, ಮೂರು ಲೋಕಕ್ಕೂ ಟಿಕೆಟ್ ಇಲ್ಲದ ಇವನಾತ್ಮ, ರೇಗಿ ಹಳೇ
ಸೇಡುಗೂ ಜ್ಞಾಪಕಕ್ಕೆ ಬಂದು, ಇಲ್ಲಿಲ್ಲೇ ಹಾರಾಡ್ತಾ ಹೆದರಸ್ತಿಥಾನೋ ?
X X X

೩೧) ನಾಯಕ : ಅವನ ಪೂತ್ವಿನೂ . . . ಅಲ್ಲ, ಪತ್ನೀ . . . same
thingoo, ಇದಾರೆ !
X X X

೩೨) ನಾಯಕ : . . . ಒಟ್‌ನಲ್ಲಿ ನಾನು ಸತ್ತ ಸತ್ಯವಾನ . . . ನನ್ನ
ಪ್ರಾಣ ಯಮನ್ ಕೈಲಲ್ಲ . . . But ಆ ಬಟ್ಟೇ ಗಂಟ್ಟಲ್ಲಿರೋ tiffin
carrierನಲ್ಲಿದೆ.
X X X

೩೩) ರಂಗಣ್ಣ : . . . ಬಿತ್ತಿದ್ದಾ ಗೇನೆ ಹೊರ್ತು ಬೆಳೆ . . . ಬಯಸಿ
ದ್ದಾಗಲ್ಲ.
X X X

೩೪) ಸಾವಿತ್ರಮ್ಮ : ಇಂಥಾ ಬೆನ್ನುದ್ ಗುಂಡ್ಲಿ ಇಲ್ಲ ಬೆಪ್ಪಕ್ಕಿಗ್ಗು
ಗಂಡಸರು ಬರೆದ ಭಾರತ ಭಾಗ್ಯತಾನ, ಬೆಬ್ಬೆಬ್ಬೇಂತ ತೊದಲ್ತರೋವರ್ಗೂ
ಗತಿ ಎಲ್ಲಿ ಹೆಂಗಸರ್ಗೆ !
X X X

೩೫) ಜಾಫರ್ : . . ಜನಿವಾರ್‌ಕು ದೇಖ್ತೀ . . ? ಜಾನ್‌ವಾರ್‌ಕು
ದೇಖೋ ಸಾಮಿ . . . ಮೂಗು ಜೀವ ಇದ್ದಾದೆ ಸಾಮಿ . . . ! ನಾಕ್ಕೆ
ಜಾನ್‌ವಾರ್ . . . !
X X X

೩೬) ರಂಗಣ್ಣ : . . ನನ್ನ ಹಣೇಬರಹ B.A., LL.B. ನೋ clerk-
ship' according to father-in-law's fiscal policy.
X X X

೩೭) ರಂಗಣ್ಣ : The price of success in service is
“ಬೇಜಾರು !”

೩೮) ವೆಂಕಟೇಶ : . . ನಾನು M. B. B. S. ಉ Mysore double

Bahadur Serviceಲು . . . ನಾನಾದ್ರೂ . . . ನನ್ನ ತಿ ಹೀಗೆ. ನೀನೋ
a common or garden L. M. P. ಅಂತ ನಾನ್ ತಿಕ್ಕೊಂಡಿದ್ದೆ -
“Licensed to Murder Promiscuously” ಅಂತ!

x x x

೩೯) ಸರೋಜ . . . priest hood'ಟ . . . mostly ritual and
leastly spiritual.

x x x

೪೦) ಈತ: ದಾರಿ ಬಿಡ್ರಿ! ನನಗಾಸರ . . . ಮುಂದೆ ಹೋಗ್ತೇ
ಕ್ಕಾನು!

ಆತ: ನನಗಿಲ್ಲದಾಸ್ತ . . . ನಿಮಗೇನಿ? . . . ನಾನೀ ಉರಿನ ವೈದ್ಯ!

ಈತ: ವೈದ್ಯರೋ . . . ಕ್ಷಮಿಸಿ! (ಹಿಂದೆ ಏಳುತ್ತಾ) ಹಾಗಾದ್ರೋಗಿ
ಮುಂದೆ . . . ನೀವು ಮುಂದೋದ್ರೇನೆ . . . ನನಗಾಗೋದು ಜೀವ . . .
ನಾನೀವೂರಿನ ಚಟೋಪಾಧ್ಯಾಯ.

x x x

೪೧) ರಾಮಣ್ಣ: ನಮ್ಮ ಡಿಗಿ ವೀಣೆ ಬಾರ್ನಿ ಬಾರ್ನಿ . . . ಎರಡೆಟ್ಟು
ಮುಂದೋದ್ದು . . .

ರಂಗಣ್ಣ: (ತಾತ್ಪರದಿಂದ) ಅದೇನುಹಾಕೆಲ್ಲ . . . ಬಿಡ್ರಿ! ನಮ್ಮ
ಹುಡುಗಿ ಬಾರ್ನಿ ಬಾರ್ನಿ ಎರಡು ವೀಣೆಗಳನ್ನೇ ಮುದ್ದಿಟ್ಟು!

x x x

೪೨) ಈತ: ಅಲ್ಲಿರೋದ್ಯಾಕ್ಕಗೂ?

ಮಗು: ನಮ್ಮಪ್ಪ . . . ಗೋಡೇಗೆ . . . ಗೂಟಾ ಬಡೀತಿದ್ದಾಗ . . .
ಸುತ್ತಿ . . . ಗೂಟಾ ತಪ್ಪಿ . . . ಕೈಬಿಟ್ಟಿತ್ತು! (ಅಳುವನು)

ಈತ: ಗೂಟಕ್ಕುರಿಯಿಟ್ಟ ಸುತ್ತಿನ . . . ಕೈಮೇಲೆ ಕುಕ್ಕಿಕೊಂಡ್ರೇ
. . . ನಿಮ್ಮಪ್ಪ . . . ನಗೋದಿಟ್ಟು . . . ಅಲ್ಲಿಯಾ?

ಮಗು: ನಕ್ಕೆ! ಘಟ್ಟಿಯಾಗಿ . . . ನಕ್ಕೆ! . . . ಅದಕ್ಕೇ . . . ಅಲ್ಲಿ
ರೋದೀಗ!

x x x

೪೩) ಪ್ರಾಚೀನ ಪಂಡಿತ: (ಹರಿಶ್ಚಂದ್ರೋಪಾಖ್ಯಾನವನ್ನು ಓದಿದ ನಂತರ) ಈ ಕಥಾಸಾರಾಂಶವೇನು . . . ಮಗು ?

ಆಧುನಿಕ ಅರ್ಭಕ : ಸುಖ್ಯೇಳ್ವಿದ್ದೇ . . . ಸುಡುಗಾಡೇ ಗತಿ.

x

x

x

ವಿಡಂಬನ (Satire) ವನ್ನೂ ಕೈಲಾಸಂ ವಿಪುಲವಾಗಿ ಬಳಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ವಾಲ್ಟೇರ್, ಆನತೋಲ್ ಫ್ರಾನ್ಸ್, ಷಾ ಮಾನವ ಪ್ರೇಮಿಗಳು. ಆದರೆ ಮಾನವನ ದೌರ್ಬಲ್ಯ, ದೌರ್ಜನ್ಯಗಳನ್ನು ಕಂಡು ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿ ಕೂಡುವ ಸ್ವಭಾವವಲ್ಲ ಅವರದು. ಕೈಯಲ್ಲಿ ಬಾರುಗೋಲು ಹಿಡಿದು ಮಾನವ್ಯವನ್ನೆದುರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಬಾರುಗೋಲಿನ ಚಾವಟಿ ನೂಲಿನದಲ್ಲ, ರೇಶ್ಮೆಯದು. ಏಟು ಬಲವಾದರೂ, ರೇಷ್ಮೆಯ ಮೃದುತ್ವದಿಂದ ಅದು ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಸ್ತ್ರಿಯೂ ಆಗುತ್ತದೆ. 'ಅಧರಕ್ಕೆ ಕಹಿ - ಉದರಕ್ಕೆ ಸಿಹಿ.' ಕೈಲಾಸಂರ ವಿಡಂಬನ ಪ್ರಾಥಮಿಕವಾಗಿ ಅವರ ನಾಗತ್ತೆ, ಸೂಳೆ, ಕಪ್ಪಣ್ಣ, ನರಸಿಂಹಯ್ಯ ಸಾಕ್ಷ್ಯ ಕೊಡಬಲ್ಲರು.

ರುದ್ರಕವಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಹಾಸ್ಯಕವಿಗೆ ಜೀವನದ 'ಬಹು ಮುಖತ್ವ' ಗೊತ್ತಿರಬೇಕು. ಮಾನವನ ಒಳಗು, ಹೊರಗನ್ನು ಅವನು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಗಮನಿಸಿರಬೇಕು. ಮಾನವನ ಎಲ್ಲ ಸುಖ ದುಃಖಗಳನ್ನು ತಾನು ಆವಾಹನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅನುಭವಿಸಿರಬೇಕು. ಈ ಅನುಭವ, ತಾದಾತ್ಮ್ಯಗಳಿಗೆ ಅಂತಃಕರಣದ ಪುಟ ಬೇಕು. ಅಣಕ, ಹಾಸ್ಯ, ವಿಡಂಬನದಿಂದ ಇತರರ ದೋಷಗಳನ್ನೆತ್ತಿ ಕವಿ ಆಡಬೇಕಾದರೆ ಅವನಿಗೆ ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ಇರುವ ನಿಸ್ಸೀಮ ಕರುಣೆಯೇ ಕಾರಣವಾಗಿರಬೇಕು. ಕವಿ ಜನತೆಗಿಂತ ಹಿರಿಯನೆಂದು ಭಾವಿಸಿಕೊಂಡು ಅವರ ಲೋಪದೋಷಗಳನ್ನೆತ್ತಿ ಆಡಿದರೆ ಅದರ ಪರಿಣಾಮ ಯಾರಿಗೂ ಒಳ್ಳೆತು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಕೈಲಾಸಂರ ಹಾಸ್ಯದರ್ಶನಕ್ಕೆ, ಸಮಾಜವಿಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಅಡಿಗಲ್ಲು ಅವರ ಅಂತಃಕರಣ. ಜನತೆಯ ಮೌನವದನದ ಮೇಲೆ ಒಮ್ಮೆಯಾದರೂ ನಗೆ ಮಿಂಚಿದರೆ ಸಾಕೆಂದು ಕೈಲಾಸಂ ಬಯಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರ ಅವಿಶ್ರಾಂತ ಪ್ರಯತ್ನದಿಂದ ನಗೆ ಮಿಂಚಿದುದು ಮಾತ್ರವೇ ಅಲ್ಲ, ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ

ನಿಂತಿದೆ. ತಮ್ಮ ಕೊಂಕು, ಕೊರತೆಗಳ ಪರಿಜ್ಞಾನದಿಂದ ನಿರ್ವಿಣ್ಣರಾಗಿದ್ದ ಜನ ಕೈಲಾಸಂರ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ನಕ್ಕು • ಅವುಗಳನ್ನು ತಿದ್ದಿಕೊಂಡು ಬಾಳನ್ನು ಹಸನುಮಾಡಲು ಹವಣಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಜನ್ಮವೆತ್ತ ಕೈಲಾಸಂ ತಮ್ಮ ಗುರಿಯನ್ನು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಸಾಧಿಸಿದ್ದಾರೆ.

—:—

೨. ವಿಚಾರಲಹರಿ

ಕೈಲಾಸಂರ ಕೂಡ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಒಮ್ಮೆ ನಾನು ಅವರ ನಾಟಕದ ದೃಷ್ಟಿ, ತಂತ್ರವನ್ನು ಷಾನ ದೃಷ್ಟಿ, ತಂತ್ರಕ್ಕೆ ಹೋಲಿಸಿದೆ. ಕೈಲಾಸಂ ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಒಪ್ಪಲಿಲ್ಲ. 'ಷಾಗೂ ನನಗೂ ಬಹಳ ದೂರ. ನನ್ನ ಸಮೀಪಗತನಾದ ವ್ಯಕ್ತಿಯೆಂದರೆ ಜಾನ್ ಗಾಲ್ಸ್‌ವರ್ಥಿ' ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ನಾನು ಅವರನ್ನು ಷಾಗೆ ಹೋಲಿಸಿದಾಗ ಯೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದುದು ಇಬ್ಬರ ಹಾಸ್ಯವೈಖರಿಯನ್ನು; ಕೈಲಾಸಂ ತಮ್ಮನ್ನು ಗಾಲ್ಸ್‌ವರ್ಥಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿಕೊಂಡಾಗ ಯೋಚಿಸಿದುದು ತಮ್ಮ ವಿಚಾರ ವೈಖರಿಯನ್ನು. ನಾಟಕ ಸೀರ್ಮಾಣದ ಬಗ್ಗೆ ಗಾಲ್ಸ್‌ವರ್ಥಿಯ* ಅಭಿ

---

* Now in writing plays, there are, in this matter of the moral, three courses open to the serious dramatist. The first is: To definitely set before the public that which it wishes to have set before it, the views and codes of life by which the public lives and in which it believes. This way is the most common, successful, and popular. It makes the dramatist's position sure and not too obviously authoritative.

The second course is: To definitely set before the public those views and codes of life by which the dramatist himself lives, those theories in which he himself believes, the more effectively if they are the opposite of what the public wishes to have placed before it. Presenting them so that the audience may swallow them like powder in a spoonful of jam.

There is a third course: To set before the public no cut-and-dried codes, but the phenomena of life and character, selected and combined, *but not distorted*, by the dramatist's outlook, set down without fear, favour, or prejudice, leaving the public to draw such poor moral as nature may afford. The third method requires a

ಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಚರ್ಚಿಸಬಹುದು : “ನೀತಿಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ವಿಚಾರಪರನಾದ ನಾಟಕಕಾರನಿಗೆ ಮೂರು ದಾರಿಗಳಿವೆ. ಮೊದಲನೆಯದು : ಜನ ಬೇಕೆಂದು ಬಯಸುವುದನ್ನೇ ಅವರ ಮುಂದಿಡುವುದು—ಜನತೆ ನಂಬುವ ನಂಬಿಕೆಗಳು, ಒಪ್ಪುವ ನೀತಿಗಳು—ಇದು ಸಾಮಾನ್ಯ ದಾರಿ. ಆದರೆ ಜನಸಂಪ್ರೀತಿಯೂ ಯಶಸ್ಸೂ ಈ ದಾರಿಯಲ್ಲಿದೆ. ಎರಡನೆಯದು : ನಾಟಕಕಾರ ನಂಬುವ ನಂಬಿಕೆಗಳು, ಒಪ್ಪುವ ನೀತಿಗಳನ್ನು ಜನತೆಯ ಮುಂದಿಡುವುದು. ಜನತೆಯ ಅಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ವಿರೋಧವಾದ ಭಾವನೆಗಳಾದರೆ ಇನ್ನೂ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಸಕ್ಕರೆ ಹಚ್ಚಿದ ಕ್ಷೈನಾದಂತೆ ಜನತೆ ಸುಲಭವಾಗಿ ನುಂಗಲು ಅವುಗಳನ್ನು ನೀಡುವುದು. ಮೂರನೆಯದು : ಜನತೆಯ ಮುಂದೆ ಯಾವ ಒಣಸಿದ್ದಾಂತವನ್ನೂ ಇಡದೆ, ನಾಟಕಕಾರನ ನೋಟಕ್ಕೆ ಸಿಲುಕಿದ ಜೀವನವನ್ನು ಕಾಣಿಸುವುದು. ವಿಕೃತಗೊಳಿಸಿಯಲ್ಲ—ಆಯ್ದು, ಕೂಡಿಸಿ ನಾಟಕಕಾರ ನಿರ್ಭೀತಿಯಿಂದ ತೋರಿಸಿದ ನೋಟದಿಂದ ಜನತೆ ಬೇಕಾದ ನೀತಿಯನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಈ ಮೂರನೆಯ ದಾರಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಅನಾಸಕ್ತಿ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ವಸ್ತುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅನುಕಂಪ, ಕುತೂಹಲ, ಪ್ರೇಮ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ತಾತ್ಕಾಲಿಕ ಪ್ರತಿಫಲವನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸದ ದೂರದೃಷ್ಟಿ, ಅವಿಶ್ರಾಂತ ಸಾಧನೆ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.”

ಗಾಲಸ್ವರ್ಥಿ ಹೇಳಿರುವ ಮೊದಲನೆಯ, ಎರಡನೆಯ ಸಮನ್ವಯ

certain detachment ; it requires a sympathy with, a love of, and a curiosity as to, things for their own sake, it requires a far view, together with patient industry, for no immediately practical result.”

—John Galsworthy in “CANDELABRA ” —Page 3

“The true lover of human race is surely he who can put up with it in all its forms, in vice as well virtue, in defeat no less than in victory ; the true seer he who sees not only joy but sorrow, the true painter of human life one who blinks at nothing. It may be that he is also incidentally its true benefactor ”

IBID — Page 5

ವನ್ನು ಕೈಲಾಸಂ ಅನುಸರಿಸಿದರು. ಜನತೆಗೇನು ಬೇಕು, ಅದು ಏನು ನಂಬಿತ್ತು ಅವುಗಳನ್ನೇ ಕೈಲಾಸಂ ತಮ್ಮ ನಾಟಕಗಳಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರಿಸಿದರು. ಅವರ ದೃಷ್ಟಿಕೋನ ಜನತೆಯ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಿಂದ ಭಿನ್ನವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಜನತೆ ಯಾವ ಪರಂಪರೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದಿತ್ತು, ಕೈಲಾಸಂ ಅದೇ ಪರಂಪರೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದಿದ್ದರು. ಯಾವ ಸಂಪ್ರದಾಯ ಜನತೆಯ ರಕ್ತಗತವಾಗಿ ಅದರ ಪ್ರಗತಿಗೆ ಸುವರ್ಣಶೃಂಖಲೆಯಂತಿತ್ತು. ಅದೇ ಸಂಪ್ರದಾಯ ಕೈಲಾಸಂರನ್ನೂ ಕೈಸೆರೆ ಹಿಡಿದಿತ್ತು.

ಜೀವನವನ್ನು ಕೈಲಾಸಂ ಕುತೂಹಲದಿಂದ ನೋಡಿದರು. ಕಲಾ ವಿದನ ಕ್ಷ-ಕಿರಣಗಳನ್ನು ಅದರ ಮೇಲೆ ಚೆಲ್ಲಿ ಅದರ ಒಳಗಿನ ಮರ್ಮವನ್ನು ಅರಿಯಲೆತ್ತಿಸಿದರು. ಆದರೆ ಆ ದೃಷ್ಟಿಗೆ - ಆ ಕ್ಷ-ಕಿರಣಕ್ಕೆ ಕೈಲಾಸಂ ಸಂಪ್ರದಾಯದ ಕನ್ನಡಕ ತೊಡಿಸಿದರು. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಜೀವನದ ಒಳಮೈ ಅವರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬೀಳದೆಹೋಯಿತು.

ಇದಕ್ಕೆ ಹೆಣ್ಣಿನ ಬಾಳಿನ ಬಗ್ಗೆ ಕೈಲಾಸಂ ಆಡಿರುವ ಮಾತು, ತಳೆ ದಿರುವ ಧೋರಣೆ ಯೋಗ್ಯ ದೃಷ್ಟಾಂತವಾಗಿದೆ. ಕೈಲಾಸಂ ನುಡಿದಿದ್ದಾರೆ 'ಹೆಣ್ಣಿನ ಬಾಳು ಕಣ್ಣೀರು' ಎಂದು. ಹೆಣ್ಣಿನ ಅಸಹನೀಯ ಯಾತನೆ ಯನ್ನು ಕಂಡು ಅವರ ಅಂತಃಕರಣ ಮಮ್ಮಲ ಮರುಗಿದೆ. ಹೆಣ್ಣಿನ ತ್ಯಾಗಜೀವನವನ್ನು ಕೈಲಾಸಂ ವಿಪುಲವಾಗಿ, ಸುಂದರವಾಗಿ ಚಿತ್ರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಗಂಡಿನ ಬಾಳಿಗೆ ಬೆಳಕನ್ನು ನೀಡಿ ಅವನಿಗೆ ಸನ್ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಉಪದೇಶ ದಿಂದಲ್ಲ-ಆಚರಣೆಯಿಂದ-ತೋರಿ ಜೀವನವನ್ನು ಸಮಗ್ರವೂ, ಸರ್ವಾಂಗ ಸುಂದರವೂ ಆಗಿ ಮಾಡಬಲ್ಲ ತೇಜಸ್ಸು ಹೆಣ್ಣಿಗಿದೆಯೆಂದು ಕೈಲಾಸಂ ದೃಢನಂಬಿಕೆ. ಏಕಲವ್ಯನ ತಾಯಿ, ಲೇಡಿ ಶಿವದಾಸ ಅಯ್ಯರ್, ಭಾಗೀರತಮ್ಮ, ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮ ಇವರು ಇಂಥ ಕುಲದೇವಿಯರು. ಅವರ ತಾಯ್ತನಕ್ಕೆ ಕೈಲಾಸಂ ಶರಣುಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಈ ಉದಾರದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಕೈಲಾಸಂ ಆಧುನಿಕ ಸುತ್ತಿಸಿತ ತರುಣಿಯರ ಬಗ್ಗೆ ತೋರಲಿಲ್ಲ. ಸರೋಜ, (ನಮ್ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಿಕೆ) ಸರೋಜ (ಹುತ್ತದಲ್ಲಿ ಹುತ್ತ) ಅಮ್ಮಾವ್ರು, ಪಾತು ಇವರೆಲ್ಲಾ ಕುಲಗೆಟ್ಟ ಕಾಮಿನಿಯರು, ಬಣ್ಣದ ಬೀಸಣಿಗೆಗಳು. ಆಧುನಿಕ ಶಿಕ್ಷಣದಿಂದ ನಮ್ಮ ನೋಟ ಎಲಕ್ಷಣವಾಗಿದೆ, ಜೀವನದ ವ್ಯಾಖ್ಯೆ ಬದ

ಲಾಯಿಸಿದೆ, ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ದೃಷ್ಟಿ ವಿಪಯಾಸಗೊಂಡಿದೆ - ನಿಜ. ಆದರೆ ಸರೋಜ, ಪಾತು, ಅನ್ಯಾವೃತ್ತ ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮ, ಭಾಗೀರತಮ್ಮರ ಗುಣ ಲವಲೇಶವೂ ಇರಲಿಲ್ಲವೇ? ಹಳೆಯ ಸಂಪ್ರದಾಯದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದ ಹೆಣ್ಣು ಮಾತ್ರ ಆದರ್ಶ ಮಾತೆಯೇ? ಇಂದಿನ ಸರೋಜಿನಿ, ವಿಜಯ ಲಕ್ಷ್ಮೀ, ಸೋಫಿಯಾ ಸೋಮ್ವಿ, ಕಮಲಾ ನೆಹ್ರೂ, ತೋರುದತ್, ಅರುಣಾ, ಸುಚೇತಾ ಇವರಿಗೆ ಮಾತೃಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾನವೇ ಇಲ್ಲವೇ?

ಕೈಲಾಸಂರ ಸಂಪ್ರದಾಯಪ್ರಿಯತೆ ನಾಗತ್ತೆ ಪಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಪರಿಸ್ಪಟಗೊಂಡಿದೆ. ಮನೆಯ ಸೊಸೆಯರನ್ನು ಕಾಡಿ, ಹುರಿದು ಮುಕ್ಕುವ ಆ ಮುದಿ ಹದ್ದಿನ ವಕ್ರ ಆಚಾರ ವ್ಯವಹಾರಗಳಿಗೆ ಮನೆಯ ಸಮಸ್ತರೂ ಅಧೀನ ರಾಗಿರಬೇಕು. ತಾಳಿಕೈಟ್ಟೋಕ್ಕೂಲಿನ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ನೊಂದು ಹಣ್ಣಾದ ಜೀವ ಸಾತೂಗೆ, ಅವರ ತಾಯಿಂದ ಕೈಲಾಸಂ ಉಪದೇಶಮಾಡಿಸುತ್ತಾರೆ 'ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ನಾಗತ್ತೆ ಏನ್ ಹೇಳಿದರೂ ಏನ್ ಮಾಡಿದರೂ . . ಬಾಯಿ ಲೇಲಿ ರೋಗಿಗಳು ನೋವು ತಡೀಲಾರದೆ ರೇಗಿದರೆ ಹ್ಯಾಗೆ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತಂದುಕೋಬಾರದೋ ಹಾಗೆ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳದೆ ನಡಕೊಳ್ಳೋದು . . ಅದು ಜಾಣತನ' 'ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಕಷ್ಟದಿಂದ ನರಸೋವಾರು ದೇವರಿಗೆ ಸಮಾನ' ಎಂದು ಹೇಳುವ ಕೈಲಾಸಂ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಸಾತೂ, ಅವಳ ಗಂಡ ಇವರ ನೋವು ಏಕೆ ಗೋಚರವಾಗಲಿಲ್ಲ?

ಕೈಲಾಸಂ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣು ಗೃಹದೇವತೆ. ಗಂಡ ಅಯೋಗ್ಯನಾಗಲಿ, ಅವಿಚಾರಿಯಾಗಲಿ, ಕ್ರೂರಪಶುವಾಗಲಿ ಅವನ ಪತ್ನಿ ಸುವರ್ತಿಯಾಗಿ ಅವನು ಬಂದಾಗ ಕಾಲಿಗೆ ನೀರು ಕೊಟ್ಟು, ಅವನು ಹಸಿವೆಯಿಂದಾಗಿ ಉಣಬಡಿಸಿ, ಉದ್ರಿಕ್ತನಾದಾಗ ಅವನ ಕಾಮಪಿಪಾಸೆಯನ್ನು ಪೂರೈಸುವ ಯಂತ್ರ. ನೀಷೆಯ ವಿಚಾರಸರಣಿಯನ್ನೇ ಕೈಲಾಸಂ ಅನುಸರಿಸಿದ್ದಾರೆ

“ಪುರುಷನ ಸಿದ್ಧತೆ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ, ಸ್ತ್ರೀಯ ಸಿದ್ಧತೆ ಯೋಧನ ವಿಹಾರಕ್ಕೆ - ಮಿಕ್ಕುದೆಲ್ಲಾ ಶುದ್ಧ ಅವಿವೇಕ”

“ಪುರುಷನ ಸಂತೋಷವಿರುವುದು 'ನಾನು ಮಾಡುತ್ತೇನೆ' ಎನ್ನುವುದರಲ್ಲಿ, ಸ್ತ್ರೀಯ ಸಂತೋಷವಿರುವುದು 'ಅವನು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ' ಎನ್ನುವುದರಲ್ಲಿ”

“ಸ್ತ್ರೀಯ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗುವಾಗ ಚಾವಟಿ ಮರೆತು ಹೋಗಬೇಡ”

“ಸ್ತ್ರೀಯಿಂದ ಸ್ನೇಹ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಸ್ತ್ರೀಯರಿನ್ನೂ ಬೆಕ್ಕುಗಳು - ಹಕ್ಕಿಗಳು

—ಸರ್ವೋತ್ತಮವೆಂದರೆ ‘ಹಸುಗಳು’ ” ಖ

ನಾಯಿ ಬೆಕ್ಕುಗಳಾಗಿರುವ ಸುಬ್ಬಮ್ಮ, ವೆಂಕಮ್ಮ, ಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವಿ, ಈಕೆ (ಗಂಡಸ್ವತ್ರಿ) ಯರನ್ನು ಕೈಲಾಸಂ ಖಂಡಿಸುತ್ತಾರೆ: ಹಸುವಿನ ಹಾಗಿರುವ ಭಾಗೀರತಮ್ಮ, ಲೇಡಿ ಶಿವದಾಸ ಅಯ್ಯರ್ ಅವರ ಪಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಕೈಲಾಸಂ ತಮ್ಮ ದೃಷ್ಟಿಯ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ವಿಭಜನೆಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಲೇಡಿಯವರ ಶೀಲ, ನಡತೆ, ದಯೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ, ಅವರ ತುಂಬಿದ ಸಂಸಾರದ ಬಗ್ಗೆ ಕೈಲಾಸಂ ಅವರಿಗೆ ತುಂಬ ಗೌರವ; ಆದರೆ ಅವರು ಕೈಗೊಂಡಿದ್ದ ವೇಶ್ಯೋದ್ಧಾರ ಕೆಲಸದ ಬಗ್ಗೆ ಅಷ್ಟೇ ತಿರಸ್ಕಾರ. ಹೆಣ್ಣಿನ ಕ್ಷೇತ್ರವೆಲ್ಲಾ ಹೊಸಿಲು ಒಳಗೆ; ಹೊರಗಿನ ಪ್ರಪಂಚ ಗಂಡಸಿನದು. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ದರ್ಪ ಮಾಡುವ ಅಧಿಕಾರ ಅವನಿಗಿಲ್ಲ, ಹೊರಗೆ ಬಂದು ಅಧಿಕಾರಮಾಡುವ ಹಕ್ಕು ಹೆಣ್ಣಿಗಿಲ್ಲ.

ಈ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಬಿಡಿಸಿ ಬಿಡಿಸಿ ಕೈಲಾಸಂ ಶಿಕ್ಷಣದ ಮೇಲೆ ಮಾತನಾಡುವ ಅವಕಾಶ ಸಿಕ್ಕಿದಾಗ ಲೇಲ್ಲಾ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ತೊಟ್ಟಲು ತೂಗುವ ಕೈ ಮಕ್ಕಳ ಶಿಕ್ಷಣದ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ವಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಓದಿ ಓದಿ ಪುಟ್ಟ, ಕಿಟ್ಟ ಮಂಕರಾದರು, ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗದೆ ಮಾಧೂ, ಪೋಲಿಕಿಟ್ಟ ಮಹಾನುಭಾವರಾದರು ಎಂಬುದು ಕೈಲಾಸಂರ ಸಿದ್ಧಾಂತ.

ಖ “Man shall be trained for war, and woman for the recreation of the warrior: all else is folly.”

“The happiness of man is ‘I will.’ The happiness of woman is, ‘He will.’

“Thou goest to women? Do not forget thy whip”

“As yet woman is not capable of friendship: women are still cats and birds. Or at the best, cows.”

—Freiderich Nietzsche in ‘THUS SPAKE ZARATHUSTRA

ಆಧುನಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಪದ್ಧತಿಯಿಂದ ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಒಳಿತಾಗಿಲ್ಲ ವೆಂಬುದು ಸ್ವತಸ್ಸಿದ್ಧ ವಿಷಯ. ಈಗ ಆಚರಣೆಗೆ ಬಂದಿರುವ ಶಿಕ್ಷಣ ಪದ್ಧತಿ ನಮ್ಮ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಕುಂಠಿತಗೊಳಿಸಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಗುಮಾಸ್ತ ರನ್ನಾಗಿ, ಗುಲಾಮರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ನಿವಾರಣೋಪಾಯ ವೇನು? ನಾಡೆಲ್ಲ ಭಾಗೀರತಮ್ಮನ ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗುವುದೇ? ದ್ರೋಣರ, ಪರಶುರಾಮರ ಗುರುಕುಲಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದೇ? ವೇದ ವೇದಾಂಗಗಳನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸಮಾಡಿ ಸಂಸ್ಕೃತವಕ್ಕೆ ಗಳಗುವುದೇ? ಹಿಂದಿನ ಗುರುಕುಲ ಪದ್ಧತಿಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಇಂದಿನ ನಮ್ಮ ಆಸೆ, ಆಶಯಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸಬಲ್ಲುದೇ? ದಯಾನಂದ ಸರಸ್ವತಿಗಳು ಸಾರಿದಂತೆ ನಾವೆಲ್ಲಾ ಮರಳಿ ವೇದಕಾಲಕ್ಕೆ ಹೋದರೆ (Back to the Vedas) ನಮ್ಮ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಸುಧಾರಿಸುವುದೇ? ಸುಧಾರಿಸುತ್ತದೆಂದು ಕೈಲಾಸಂರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ; ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ.

ವೇದ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಬೆಳೆಯಿತು. ನಿಸರ್ಗದ ತೂಗು ತೊಟ್ಟಿಲಿನಲ್ಲಿ ವೇದರ್ಷಿಗಳು ಧ್ಯಾನಪರರಾಗಿ ಶಾಂತಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಿದರು. ಭೌತಿಕಚಿಂತೆ ಅವರ ಪಾಲಿಗಿರಲಿಲ್ಲ. ರಾಜ ಮಹಾರಾಜರು ಅರಣ್ಯವಾಸಿಗಳಾದ ತಪೋಧನರಿಗೆ ಪರಮಭಕ್ತಿಯಿಂದ ನಡದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ಕಾಲವದು. ಇಂದು ನಾವು ಬದುಕಿ ಬಾಳುತ್ತಿರುವುದು ನಗರ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಲ್ಲ. ರೈಲು, ಅಂಚೆ, ಅಲೆಯಂಚೆ, ವಾಕ್ಚಿತ್ರ, ಇತ್ಯಾದಿ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಪರಿಶೋಧಗಳು ನಮ್ಮ ಬಾಳಿಗೆ ಒಂದು ವಿಚಿತ್ರ ಪೇಗವನ್ನಿತ್ತಿವೆ. ನಮ್ಮ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನೇ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಮಾಡಿವೆ. ಸ್ವತಸ್ಸಿದ್ಧವೆಂದು ಪ್ರಾಚೀನರು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದ ತತ್ತ್ವಗಳೂ ಈ ಮೂಸೆಯಲ್ಲಿ ಬೇಯುತ್ತಿವೆ. ಹಿಂದಿನ ಬಾಳು ಉತ್ತಮವೋ ಇಂದಿನ ಬಾಳು ಉತ್ತಮವೋ ಅದರ ಚರ್ಚೆ ಸದ್ಯ: ಅಪ್ರಕೃತ. ಆದರೆ ಇಂದಿನ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ನಾವು ವೇದಕಾಲದ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತೇವೆ - ಹೋಗಲು ಸಾಧ್ಯವೆಂಬ ಮಾತು ಬರಿ ಮಾತು.

ವೇದಕಾಲದ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಎಲ್ಲ ಅಧಿವ್ಯಾಧಿಗಳಿಗೆ ಆಕಾಶವನ್ನು ದಿಟ್ಟಿಸಿ ನೋಡುತ್ತಿತ್ತು. ಇಂದ್ರ, ವರುಣ, ಅಗ್ನಿ, ವಾಯು ಇವರ ಕೃಪಾ ಕಟಾಕ್ಷದ ಮೇಲೆ ಸಾಗಿತ್ತು ಪ್ರಾಚೀನರ ಜೀವನ. ಇಂದು ಮನುಷ್ಯ

ಕಾಣದ ದೇವರ ಹಂಬಲ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ಹೆಚ್ಚುಹೆಚ್ಚು ಸ್ವಾವಲಂಬಿ ಯಾಗುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಪ್ರಕೃತಿಯನ್ನು - ಅಜೇಯ್ಯ ಪ್ರಕೃತಿಯನ್ನು ಗೆಲ್ಲುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಬುಧ, ಚಂದ್ರಗ್ರಹಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿನ ಕೌತುಕವನ್ನರಿಯಲು ಕುತೂಹಲಿಯಾಗಿದ್ದಾನೆ. ನಿತ್ಯ ಕುತೂಹಲ, ಸ್ವಾವಲಂಬನ ಇಂದಿನ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಕುರುಹು.*

ದೇವರ ಕಡೆ ನೋಡುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮಾನವ ಮಾನವನ ಕಡೆಗೇ ಹೆಚ್ಚು ನೋಡಲಾರಂಭಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಹೆಣ್ಣನ್ನು ದೇವರೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ಅದನ್ನು ಕತ್ತಲೆಗಿವಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ, ಉಸಿರು ಕಟ್ಟುವಂತೆ ಧೂಪ ಹಾಕುವುದಕ್ಕಿಂತ ಅದನ್ನು ಮಾನವಿಯೆಂದು ಭಾವಿಸಿ, ಹೊಟ್ಟೆತುಂಬ ಅನ್ನ ಹಾಕುವುದು ಶ್ರೇಯಸ್ಕರವೆಂದು ಅವನ ಅಭಿಮತ. ಇಂದಿನ ಬಾಳುವೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣು ಕೇವಲ ಸಂತಾನವರ್ಧಕ ಯಂತ್ರವಲ್ಲ - ನೀಷೆ ಭಾವಿಸುವಂತೆ 'ಹಸು' ವಲ್ಲ - ಅದೂ ಒಂದು ರಸ, ಭಾವ, ಅಂತಃಕರಣಚತುಷ್ಟಯಗಳ ಜೀವಿ.

ಶಿಕ್ಷಣ ತಾಯಿಯ ಕೈಯಲ್ಲಿರಬೇಕೆಂದು ಕೈಲಾಸಂ ಒತ್ತಿಯೊತ್ತಿ ವಾದಿಸುತ್ತಾರೆ. ಯಾವ ಶಿಕ್ಷಣ? ವೇದಕಾಲದ ಶಿಕ್ಷಣವೇ? ವೇದಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮೈತ್ರೇಯಿ, ಗಾರ್ಗಿಯರು ಜ್ಞಾನಗುರುಗಳಾಗಿದ್ದಂತೆ ಇಂದು ಸ್ತ್ರೀಯರು ಇರಲು ಸಾಧ್ಯವೇ? ಗುರುತ್ವವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುವ ಅರ್ಹತೆಯನ್ನು ನಾವು ಸ್ತ್ರೀಗೆ ಒದಗಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆಯೇ? ಇಂದಿನ ಸಮಸ್ಯೆ ತಾಯಿಯ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಡಿಸುವುದಲ್ಲ - ತಾಯಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಡುವುದು. ತಾಯನಕ್ಕೆ - ದೇಶವೇನೆಗೆ - ಪೌರುಷವೋಷಣೆಗೆ ಅತ್ಯವಶ್ಯಕವಾದ ಶಿಕ್ಷಣ ನಮ್ಮ ತಾಯಂದಿರಿಗೆ ದೊರೆಯುತ್ತಿದೆಯೇ? ತಾವೇ ಅಜ್ಞರಾಗಿರುವ ತಾಯಂದಿರು ಬೆಳಸುವ ಮಕ್ಕಳು ಎಂಥವರಾಗುತ್ತಾರೆ? ನಾಗತ್ತಿಯ ಕೈಗೆ ನಮ್ಮ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸೋಣವೇ?

* "Our need is for a new philosophy, a new social order, a new religion not of God, but of Man ; not of Fear, but of Freedom ; not of Heaven, but of Earth. Man in his diversity has need of many Gods, but though 'one god debateth this, and another answereth this', man alone knoweth, and with him lies the issue."

—Ethel Mannin 'CONFESSIONS & IMPRESSIONS'

ಶಿಕ್ಷಣದ ಋಜುತತ್ವಗಳನ್ನು 'ಪರ್ಪಸ್' * ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಕೈಲಾಸಂ ಇಂತು ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ :

೧) ಬಿಲ್ಗಾರಿಕೆಯ ಮೂಲತತ್ವಗಳ ಸ್ವಾಮ್ಯ ೨) ಚಿತ್ತೈ ಕಾಗ್ರತೆ ೩) ಗುರುವಿನ ಬಗ್ಗೆ ಆಳವಾದ ದೃಢವಾದ ಪ್ರೇಮ ೪) ಬೋಧಿಸಲು ಗುರುವಿನ ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕ ಇಚ್ಛೆ ೫) ಅವಿಶ್ರಾಂತ ಸಾಧನೆ.

ಗುರು ಏಕಲವ್ಯನಿಗೆ ನಿಮಿತ್ತಮಾತ್ರದವನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಮೃಣ್ಮೂರ್ತಿಯ ಗುರುತ್ವವನ್ನಾರೋಪಿಸಿ ತನ್ನ ಸಾಧನದಿಂದ ಏಕಲವ್ಯ ಬಿಲ್ಗಾಣನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಗುರುತ್ವವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಿಗಾರೋಪಿಸಬೇಕೇ - ಅಥವಾ ತತ್ತ್ವ, ಅನುಭವ, ಶ್ರದ್ಧೆಗೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಕೈಲಾಸಂ ಬಿಡಿಸಿಲ್ಲ.

ಸ್ತ್ರೀ-ಶಿಕ್ಷಣ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಆಳವಾಗಿ ಯೋಚಿಸಿದಂತೆ ಕೈಲಾಸಂ ಜಾತಿಯ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ವಿಚಾರಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಜಾತಿಯನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸುವುದು ಗುಣವೇ ವಿನಾ ಹುಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಪಾಂಡವತನಯನನ್ನು ಕೂಡ ದ್ರೋಣ ಅಧಮಕರ್ಮಿಯನ್ನುತ್ತಾನೆ; ನಿಷಾದ ಏಕಲವ್ಯನನ್ನು ಪರಾರ್ಥಕರ್ಮಿಯೆಂದು ಗೌರವಿಸುತ್ತಾನೆ. 'ಬೇರೊಬ್ಬರ ಜಾತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ತಿರಸ್ಕಾರ ಸೂಚಿಸುವುದು ಹೇಡಿತನದ ಚಿಹ್ನೆ' ೧ ಎಂದು ಏಕಲವ್ಯ ಸಾರುತ್ತಾನೆ. ದ್ರೋಣ ಏಕಲವ್ಯನನ್ನು ಶಿಷ್ಯನನ್ನಾಗಿ ಸ್ವೀಕರಿಸದಿರುವ ಕಾರಣವನ್ನು ಕೈಲಾಸಂ ಚಮತ್ಕಾರವಾಗಿ ಸೂಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಏಕಲವ್ಯ ನಿಷಾದ - ಕೀಳು ಕುಲಜನೆಂದಲ್ಲ ಅವನನ್ನು ದ್ರೋಣ ಸ್ವೀಕರಿಸದಿದ್ದು - ಅರ್ಜುನನಿಗೆ ದ್ರೋಣ ಕೊಟ್ಟ ಮಾತಿನಿಂದ.

ಮಾನವ ಜೀವನದ ಉತ್ಕೃಷ್ಟತೆಯಲ್ಲಿ ಜಾತಿ ಬಹಳ ಗೌಣವಾದ ವಿಷಯವೆಂದು ಕೈಲಾಸಂ ಒಪ್ಪಿದ್ದರು. ಉದಾತ್ತಜೀವನ, ಉದಾತ್ತದೃಷ್ಟಿ, ಉದಾತ್ತ ವಿಚಾರಗಳ ಮುಂದೆ ಜಾತಿ ನಿಲ್ಲುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ಅವರ ನಂಬಿಕೆ. ಆದರೆ ಜಾತಿ ಭಾರತೀಯರ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ವಿಲಕ್ಷಣ ಪರಿಣಾಮ

* 'Purpose' — Page 47.

೧ '... Contempt for another's caste is born only of cowardice'

ವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿದೆ. ರಾಕ್ಷಸೀ ದಬ್ಬಾಳಿಕೆಗೆ ಜಾತಿಯೊಂದು ಊರು ಗೋಲು. ಜಾತಿಯ ಹಿರಿಹೊರೆಯನ್ನು ಕಳಚಿ ಅದರ ವಿರೋಧವನ್ನು ಎದುರಿಸಿ ನಿಲ್ಲುವ ವ್ಯಕ್ತಿ ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಮಹಾನುಭಾವ. ಮಹಾಭಾರತದ ಕರ್ಣ ಇಂಥ ಮಹಾವ್ಯಕ್ತಿ. ಕರ್ಣ ಕಾನೀನ, ಸೂತಕುಲಜ. ಆದರೆ ತನ್ನ ಧೃತಿ, ಪರಾಕ್ರಮ, ಸತ್ಯಸಂಧತೆಗಳಿಂದ ಅವನು ಸುಯೋಧನ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯ ಬಲಭುಜವಾಗುತ್ತಾನೆ. ಮಹಾಭಾರತವೇ 'ಕರ್ಣರಸಾಯನ'ವಾಗುವಂಥ ಆದರ್ಶಜೀವನವನ್ನು ಸಾಗಿಸುತ್ತಾನೆ.

'ಪರ್ಪಸ್' ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಜಾತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಾಗತಿಶ ನೋಟ ಬೀರಿದ ಕೈಲಾಸಂರಿಂದ ನಾವು 'ಕರ್ಣ' ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಅದರ ಪರಾಕಾಷ್ಠೆದಸೆಯನ್ನು ಸಹಜವಾಗಿ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತೇವೆ. ಕೈಲಾಸಂರ ಕರ್ಣ ಜಾತಿಭೂತವನ್ನು ಗೆದ್ದುನಿಂತ ಅಮರವೀರನಾಗಬೇಕೆಂದು ಬಯಸುತ್ತೇವೆ. ಕೈಲಾಸಂರ ಕರ್ಣನಿಗೆ ಪರಶುರಾಮರ ರಾವ ಬೆನ್ನುಹತ್ತುತ್ತದೆ.* ಸೂತನೆಂಬ ಶಬ್ದ ಕರ್ಣನ ಕಿವಿಗೆ ಬಿದ್ದರೆ ಸಾಕು ಅವನು ನಿರ್ವೀಯನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಅವನ ಶಕ್ತಿ, ಸ್ಥೈರ್ಯ, ಧೃತಿಯನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸುವ ಕೆಲವು ಸನ್ನಿವೇಶಗಳು ಒದಗುತ್ತವೆ. ಆಗ 'ಸೂತ'ನೆಂಬ ಶಬ್ದ ಕಿವಿಗೆ ಬಿದ್ದೊಡನೆಯೇ ಕರ್ಣ ಪಕ್ಷವಾತದ ರೋಗಿಯಂತೆ ವರ್ತಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅವನ ಕೊನೆಯ ಮಾತುಗಳಿವು : ॥

* "RAMA ; If ever you should henceforth sorely need the use of arms you've learnt of me . . the barest talk of, the merest thought of thy supposed sootha birth crossing thy mind will swell thy heart to sense of shame, will dull thine eyes and mind, numb and paralyse thy limbs beyond their po'wr to help thee make the slightest, smallest use of knowledge that you've learnt of me ! "

KARNA — Page 9.

॥ "Woe be the hour I saw the light of the day !
Whilst all my life a Brahmin's potent cure:
Hath hounded me and made fatal to

“ನಾನು ಹುಟ್ಟಿದ ದಿನ ದುರ್ದಿನ. ನನ್ನ ಜೀವನವನ್ನೆಲ್ಲಾ ವಿಪ್ರಶಾಪ ಬೆನ್ನಟ್ಟಿ ಗೆಳೆಯರಿಗೆ, ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳಿಗೆ ಮೃತ್ಯುದರ್ಶನಮಾಡಿಸಿದೆ. ಈಗ . . ಈ ಘಳಿಗೆ . . ಸಾಯುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಕೂಡ ನಾನು ಮತ್ತೊಂದು ವಿಪ್ರ ಶಾಪವನ್ನು ಪ್ರೇರೇಪಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.” ಇಂಥ ಕರ್ಣನನ್ನು ನೋಡಿ ನಮಗೆ ವಿಷಾದವಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಜಿಗುಪ್ಸೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಕೈಲಾಸಂರ ಕರ್ಣ ಮಾನವತ್ವಕ್ಕೆ ಕಳಂಕ ತಂದಿರುವ ಕ್ಲೇಬ.

ಗುರುಶಾಪಗ್ರಸ್ತನಾದ ಕರ್ಣ ಅದರ ಶೃಂಖಲೆಯಿಂದ ಬಿಡಿಸಿ ಕೊಂಡು ಮಹಾವೀರನಂತೆ ಮೇಲಕ್ಕೈದ್ದು ಸಿಲ್ಲುವ ದೃಶ್ಯ ಬೇಕಾಗಿತ್ತು ನಮಗೆ. ಕರ್ಣನಿಗೆ ಶಾಪಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಕಾರಣವಿತ್ತೇ ಪರಶು ರಾಮನಿಗೆ? ಅವನ ಶ್ರದ್ಧೆ, ಭಕ್ತಿ, ಗುರುಸೇವಾಪರಾಯಣತೆ ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತ ಮಿಗಿಲು. ಅವನ ಒಂದೇ ಅಪರಾಧ ಸೂತಕುಲದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ್ದು - ಅದನ್ನು ಗುರುವಿಗೆ ತಿಳಿಸದೆ ಬಚ್ಚಿಟ್ಟಿದ್ದು. ಕರ್ಣ ಸೂತಕುಲದವನೆಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದರೆ ಪರಶುರಾಮ ಅವನನ್ನು ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಶಿಷ್ಯನನ್ನಾಗಿ ಪರಿಗ್ರಹಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಧನುರ್ವಿದ್ಯಾಕಾಂಕ್ಷೆಯಾದ ಕರ್ಣ ತನ್ನ ಇಷ್ಟಸಾಧನೆಗೆ ಸುಳ್ಳನ್ನು ಮರೆ ಹೊಗಬೇಕಾಯಿತು. ಅದು ಹೊರಬಿದ್ದರೆ ಉಗ್ರಭಾರ್ಗವ ತನಗೆ ಶಾಪ ಕೊಡದೆ ಹೋದಾನು ಎಂದು ನಂಬುವಷ್ಟು ಕರ್ಣ ಮೂಢನೇ?

ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ಗೊಂದಲ ಏತಕ್ಕೆ? ಜಾತಿಗಾಗಿ! ಅದನ್ನು ಎತ್ತಿಹಿಡಿ ದಿದ್ದಾರೆ ಕೈಲಾಸಂ ‘ಕರ್ಣ’ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ. ಕರ್ಣನಂಥ ಅಧಿರಥನೂ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ಶಾಪದಿಂದ ಪಾರಾಗಲಾರ ಎಂದು ಸಾರಿದ್ದಾರೆ. ಬ್ರಾಹ್ಮಣ್ಯದ ಹಿರಿಮೆಯನ್ನು ಕೈಲಾಸಂ ಎತ್ತಿಹಿಡಿದಿದ್ದಾರೆ . . ಅವರು ಮೆಚ್ಚುವ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ್ಯದ ಚಿತ್ರವನ್ನು ಅವರೇ ‘ಬಹಿಷ್ಕಾರ’ *ದಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರಿಸಿದ್ದಾರೆ.

My lovers and my friends . . . e'en this

This very moment of my dying finds

My starting yet another Brahmin's curse ! ”

KARNA — Page 128

* ಬಹಿಷ್ಕಾರ ಪ್ರಕಟವಾದುದು ೧೯೨೯ರಲ್ಲಿ; ಕರ್ಣ ೧೯೪೬ರಲ್ಲಿ.

ಈಯಿರಡು ನಾಟಕಗಳ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಎಂಥ ವಿಚಿತ್ರ ಮಾನಸಿಕ ಪರಿವರ್ತನೆ ಕೈಲಾಸಂರಲ್ಲಿ! ನಾನು ಇಲ್ಲಿ ಕೈಲಾಸಂರ ಏಕಲವ್ಯ-ಕರ್ಣ ನಾಟಕಗಳ ವಿಚಾರಧಾರೆಯನ್ನು ಮಾತ್ರ ಚರ್ಚಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಕಲಾದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅವೆರಡೂ ಉತ್ತಮ ನಾಟಕಗಳು. ಕೈಲಾಸಂರ ನಾಟಕಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಕಂಡುಬರುವ ನಾಟಕಕಾರನ ವ್ಯಕ್ತಿಮುದ್ರೆ* ಇವುಗಳ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದಿಲ್ಲ.

ತಂತ್ರದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಏಕಲವ್ಯ-ಕರ್ಣ ಎರಡೂ ಸೊಗಸಾದ ನಾಟಕಗಳು. ಕೈಲಾಸಂ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು 'What is intuitively correct, is technically perfect' ಎಂದು. ಆ ಮಾತು ಕರ್ಣ-ಏಕಲವ್ಯ ನಾಟಕಗಳಿಗೆ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ.

ನಮ್ಮ ಸಾಮಾಜಿಕ, ಧಾರ್ಮಿಕ ಜೀವನದ ಹಲವು ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಕೈಲಾಸಂ ಅನುಲಕ್ಷಿಸಿದ್ದಾರೆ. ವರ್ಣಾಶ್ರಮಧರ್ಮ, ಸ್ತ್ರೀಯರ ಸಮಸ್ಯೆ, ಜಾತಿಪ್ರಶ್ನೆಗಳ ಮೇಲೆ ಅವರು ಯಾವ ಹೊಸ ಬೆಳಕನ್ನೂ ಚೆಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಆ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗಿರುವ ಹಳೆಯ ರಕ್ಷಾಕವಚಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಮೆರುಗು ಕೊಟ್ಟು ಅವುಗಳ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಕಾಪಾಡಲೆತ್ತಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಕೈಲಾಸಂ ಜೀವನದ ಸರ್ವತೋಮುಖತೆಯನ್ನು ಗಮನಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ "ಕೈಲಾಸಂ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಮೇಲುವರ್ಗ, ಮಧ್ಯಮ ವರ್ಗದವರ ವ್ಯಾಪ್ತಿ ಬಹಳ. ಬೋರ, ನಂಜ, ಯಾಲಕ್ಕಿ, ಯಾಕೂಬ, ನಾರಣಪ್ಪ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಆ ವಿಶಾಲ ವಿಶ್ವದಲ್ಲಿ ಅವರ ಸ್ಥಾನ ಗೌಣ. ಗುಣ ಕರ್ಮಾನುಗುಣವಾಗಿ ವಿಭಾಗವಾದ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನೂ ಕರ್ಮ ಕುಶಲನಾಗಬೇಕೆಂದು ಕೈಲಾಸಂರ ಆಸೆ. ರಾಯರು, ರಾಮಣ್ಣ,

---

* "In a living theatre the dramatist, like the actor, surrenders himself in some measure to gain his freedom. He gives himself to the stage of form and colour, of winged words and surging harmonies. Granted that the craft he brings is the noblest of the crafts, it will nevertheless dwindle into insignificance if it be imagined to be all important. The spoken word is not a dogma, but a litany. It is not a pinnacle, but a foundation."

(Italics mine)

Ashley Dukes in 'DRAMA' — Page 115.

ಸಾಹೇಬ್ರು ಇವರ ಜೀವನವನ್ನು ಒಳಹೊಕ್ಕು ನೋಡಿದಷ್ಟು ಬೋರ, ನಂಜ, ಯಾಕೂಬರನ್ನು ಕೈಲಾಸಂ ಅನುಲಕ್ಷಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಬೋರ, ನಂಜ, ಯಾಕೂಬರು 'ಕುರಿ ಪಕ್ಷ'ಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವರು. ಅವರು ನಿತ್ಯಸುಲಿಗೆಯ ಆಹುತಿಗಳೆಂದು ಕೈಲಾಸಂ ತಿಳಿದಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಅವರ ಜೀವನ ಒಂದು ವಿಶಿಷ್ಟರೂಪದಲ್ಲಿ ವಿಕಸಿಸುತ್ತಿದ್ದ ರೀತಿಯನ್ನು ಕೈಲಾಸಂ ಕಂಡಿರು.

ಕೈಲಾಸಂ ತಮ್ಮ ಜೀವಿತದ ಹೆಚ್ಚು ಭಾಗವನ್ನು ಬೋರ, ನಂಜ, ಯಾಕೂಬರೊಂದಿಗೆ ಕಳೆದಿದ್ದರು. ಅವರ ಕಷ್ಟಸುಖ ಕೈಲಾಸಂರಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮನವರಿಕೆಯಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಕೈಲಾಸಂರ ಬೋರ, ನಂಜ, ಯಾಕೂಬ ಹಳ್ಳಿಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಬಂದು ನೆಲಸಿ ರಾಮಣ್ಣ, ಸಾಹೇಬ್ರುಗಳ ಆಳುಮಕ್ಕಳಾದ ನಿರುಪದ್ರವಿ ಪ್ರಾಣಿಗಳು. ಈ ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಇಂದು ಪ್ರಜ್ವಲಿತವಾಗಿರುವ ಆತ್ಮಗೌರವ, ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಾಕಾಂಕ್ಷೆ, ವರ್ಗ ಪರಿಜ್ಞಾನ ಕೈಲಾಸಂ ಅವರ ನಾಟಕಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಕೈಲಾಸಂರ ಪ್ರತಿಭೆಗೆ ಅವರ ಸಾಂತ್ವಿಕರಣಕ್ಕೆ ನಿಲುಕದ ವಸ್ತುಗಳಿಲ್ಲ ಇವು. ಕಾಲ ಕೈಲಾಸಂರನ್ನು ತನ್ನ ವಿರಾಟಗರ್ಭದೊಳಗೆ ಅಡಗಿಸಿಕೊಳ್ಳದಿದ್ದರೆ ಅವರಿಂದ ಅಂಥ ಕೃತಿಗಳು ಹೊರಬೀಳುತ್ತಿದ್ದುವು. "೪

ಕೈಲಾಸಂರ ವಿಚಾರಧಾರೆ ನಮಗೆ ಇಂದು ಪರಿಗ್ರಾಹ್ಯವಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಅವರು ನಾಟಕ ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ, ಹಾಸ್ಯಲೋಕಕ್ಕೆ ಮಾಡಿರುವ ಸೇವೆ ಸರ್ವತ್ರ ಪರಿಗ್ರಾಹ್ಯವಾಗಿದೆ. ಕನ್ನಡ ನಾಟಕವನ್ನು 'ಕಂಪೆನಿ ಕವಿ'ಗಳ ಸೆರೆಯಿಂದ ಬಿಡಿಸಿ, ಅದಕ್ಕೆ ಒಂದು ವಿಶಿಷ್ಟ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟವರು ಕೈಲಾಸಂ. ನಾಟಕಗಳಲ್ಲಿ ರೂಢಿಯಲ್ಲಿದ್ದ 'ನಾಟ= ಗಾಣಿ'ಯ ಕೃತಕತೆಯಿಂದ ರಂಗಭೂಮಿಯನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸಿದವರು ಕೈಲಾಸಂ.

ಕೈಲಾಸಂರ ವಿಚಿತ್ರ ಶೈಲಿಯಿಂದ - ಹಲವು ಭಾಷೆಗಳು ಬೆರತ ಶೈಲಿಯಿಂದ - ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಮಯನಾದ ಶೈಲಿಯಿಂದ ಕನ್ನಡ ಜನಕ್ಕೆ ಅವುಗಳ

೪ ೭-೧೨-೪೬ರಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರು ಆಕಾಶವಾಣಿಯಲ್ಲಿ ನಾನು ಮಾಡಿದ 'ಕೈಲಾಸಂ ಅವರ ಸಾಮಾಜಿಕ ನಾಟಕಗಳು' ಎಂಬ ಭಾಷಣದಿಂದ.

ಪೂರ್ಣ ಪ್ರಯೋಜನ ದೊರೆಯುವಂತಿಲ್ಲ. ಇಂಗ್ಲೀಷಿನಲ್ಲಿ ಪಾರಂಗತನಾದವನಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಕೈಲಾಸಂರ ನಾಟಕಗಳ ರಸಾಸ್ವಾದನ ಸಾಧ್ಯ. ಆದರೆ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯ ಲಾಲಿತ್ಯವನ್ನು ಎಷ್ಟು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಬಹುದೆಂಬುದನ್ನು ಕೈಲಾಸಂ ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟರು. ಅವರ ಶೈಲಿ ಸರ್ವಾಂಗ ಸುಂದರವಾಗಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಜನಪದ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಸರ್ವಾಂಗ ಸುಂದರವಾಗಿ ಬಳಸಲು ಆಗಬೇಕಾದ ಕೃಷಿಗೆ ಭೂಮಿ ಹಸನು ಮಾಡಿದವರು ಕೈಲಾಸಂ.

ನವೋದಯದ ನಾಯಕರಾಗಿ, ನಾಟ್ಯಯುಗದ ಅದ್ವೈತಚಾರ್ಯರಾಗಿ, ಹಾಸ್ಯರಸ ಚಕ್ರವರ್ತಿಗಳಾಗಿ, ಮಧುರಸಂಭಾಷಣೆಯ ಜನಕರಾಗಿ ಕೈಲಾಸಂ ಹಲವುಕಾಲ ಕನ್ನಡ ಜನದ ಹೃದಯ ಸಿಂಹಾಸನದ ಮೇಲೆ ವಿರಾಜಮಾನರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಕನ್ನಡ ಜನಕ್ಕೆ 'ನಗೆಮೊಗ'ವನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟುದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚೇನು ಬೇಕು? ನಕ್ಕು ನಲಿವ ನಾಡಿನಿಂದ ನೂರಾರು ಷೇಕ್ಸ್‌ಪಿಯರ್, ಗಯಟಿ, ಮಾಲಿಯರ್‌ಗಳನ್ನು ನಾವು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಬಹುದು. ಆ ನಿರೀಕ್ಷೆಯ ಸಾಫಲ್ಯಕ್ಕೆ ನಿವೇದಿತವಾಯಿತು ಕೈಲಾಸಂ ಬಾಳು. ಹಿರಿಯ ಆಸೆಯನ್ನು, ಉನ್ನತ ಗುರಿಯನ್ನು ಕನ್ನಡ ಜನಗಳ ಕಣ್ಮನಗಳ ಮುಂದೆ ನೆಟ್ಟು ಧನ್ಯರಾದರು ಕೈಲಾಸಂ.

ಗ್ರಂಥ ಋಣ

೧) ಕನ್ನಡ ಕವಿಚರಿತ್ರೆ : ರಾ. ನರಸಿಂಹಾಚಾರ್ಯ. ಭಾಗಗಳು ೧, ೨, ೩.

೨) ಸಂಸ್ಕೃತ ಕವಿಚರಿತ್ರೆ : ಎಂ. ಎನ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸಯ್ಯಂಗಾರ್ಯ.

ಭಾಗಗಳು ೧, ೨, ೩

೩) ಸಂಸ್ಕೃತ ನಾಟಕ : ಎ. ಆರ್. ಕೃಷ್ಣಶಾಸ್ತ್ರಿ.

೪) ಕರ್ನಾಟಕ ಕೈಪಿಡಿ : ಸಂ. ದ. ಕೃ. ಭಾರದ್ವಾಜ.

೫) ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯವಾಹಿನಿ : ಎನ್. ಕೆ. ಕುಲಕರ್ಣಿ.

೬) ಕನ್ನಡ ಸಂಸ್ಕೃತಿ : ಡಾ. ಅ. ಪ. ಕರಮರಕರ.

೭) ರಂಗಭೂಮಿ : ಸಂ. ದ. ಕೃ. ಭಾರದ್ವಾಜ, ಸಂ. ೧.

೮) ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ಪತ್ರಿಕೆ : ಸಂ. ೩೧, ಸಂ. ೨.

‘ಕನ್ನಡ ನಾಟಕದ ಹಳಮೆ’ : ಎಂ. ಗೋವಿಂದ ಪೈ.

೯) ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ಪತ್ರಿಕೆ : ಸಂ. ೩೧, ಸಂ. ೧.

‘ಕೈಲಾಸಂರ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಭಾಷಣ.’

೧೦) Vijayanagara Sexcentenary Commemoration Volume.

೧೧) ನಾನು ಕಂಡ ಕೈಲಾಸಂ : ಕಂದಾಡೆ ಕೃಷ್ಣಯ್ಯಂಗಾರ್.

೧೨) ಕೈಲಾಸ ಕಥನ ಅಥವಾ ಗುಂಡೂ ಭಂಡಾರ ಮಥನ :

ಜಿ. ಪಿ. ರಾಜರತ್ನಂ.

೧೩) ಪ್ರೇಮ : ಸಂ. ಪಂಡಿತ ತಾರಾನಾಥ. ಸಂ. ೨, ಸಂ. ೪.

೧೪) ಪ್ರಬುದ್ಧ ಕರ್ನಾಟಕ : ೧೯೨೩.

೧೫) Candelabra : John Galsworthy.

೧೬) Drama : Ashley Dukes.

೧೭) Prefaces : George Bernard Shaw.

೧೮) Thus Spake Zarathustra : Friedrich Nietzsche.

ವಿ. ಸು : ಶ್ರೀಮಾನ್ ಗೋವಿಂದ ಪೈಗಳವರ ಲೇಖನದಿಂದ ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ಎನ್. ಕೆ. ಕುಲಕರ್ಣಿಯವರ ‘ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯವಾಹಿನಿ’ಯಿಂದ ಕೆಲವು ಅಂಶಗಳನ್ನು ನೇರವಾಗಿ ಉದ್ಧರಿಸಿದ್ದೇನೆ.

ಗಾಂಧೀಜಿಯವರ ಮೇಲೆ ಕೈಲಾಸಂ ಬರೆದ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಕವಿತೆ ಅನುವಾದ ಮಾಡಿದವರು ಶ್ರೀ ಜಿ. ಪಿ. ರಾಜರತ್ನಂ.

ಅ. ನ. ಕೃಷ್ಣರಾಯರ ಗ್ರಂಥಗಳು

—:—

ಕಥೆ

೧ ಅಗ್ನಿಕನೈ

೧ ಪಾಪ-ಪುಣ್ಯ

೧ ಕಾಮನ ಸೋಲು

೧ ಜಾತಿಹೀನನ ಮನೆಯ ಜ್ಯೋತಿ

೧ ಕಿಡಿ

೧ ಮಿಂಚು

ಜೀವನ ಚರಿತ್ರೆ

ಸ್ವಾಮಿ ವಿನೇಕಾನಂದ

ಬಸವಣ್ಣನವರ ಅಮೃತವಾಣಿ

ಭಾಷಣ

ಸರ್ಜೀವ ಸಾಹಿತ್ಯ

ಸಂಪಾದಿತ

ಮರುಳಸಿದ್ಧ ಕಾವ್ಯ

ಲಲಿತ ಕಲೆ

೧ ರಾಜಾ ರವಿವರ್ಮ

೧ ಕರ್ನಾಟಕದ ಕಲಾವಿದರು

ನಾಟಕ

೧ ಮದುವೆಯೋ ಮನೆಹಾಳೋ

೧ ಅಹುತಿ

೧ ಆದದ್ದೇನು

೧ ಎರಡು ನಾಟಕಗಳು

೧ ಬಣ್ಣದ ಬೀಸಣಿಗೆ

ರಜಪೂತ ಲಕ್ಷ್ಮೀ

ಗೋಮುಖವ್ಯಾಘ್ರ

ಕಾದಂಬರಿ

ಜೀವನಯಾತ್ರೆ

ಉದಯರಾಗ

ಸಂಧ್ಯಾರಾಗ

ಮಂಗಳಸೂತ್ರ

ಸಾಹಿತ್ಯರತ್ನ

ನಟಸಾರ್ವಭೌಮ

ಕಣ್ಣೀರು

* ತಾಯಿಯ ಕರುಳು

ಪ್ರಬಂಧ

ವೀರಶೈವ ಸಾಹಿತ್ಯ ಮತ್ತು

ಸಂಸ್ಕೃತಿ

೧ ಹೊಸ ಹುಟ್ಟು

ಸಾಹಿತ್ಯ ಮತ್ತು ಜೀವನ

ಕನ್ನಡದ ದಾರಿ

ಅಖಂಡ ಕರ್ನಾಟಕ

ಹರಟೆ

ಪೊರಕೆ

ಸಂಕಲನ

೧ ಪ್ರಣಯ ಗೀತೆಗಳು

೧ ರಸಯುಷಿ .

೧ ಕಾಮನಬಿಲ್ಲು

ಭಾರತೀಯ ಕಥಾಸಾಹಿತ್ಯ

ಪ್ರಗತಿಶೀಲ ಸಾಹಿತ್ಯ

ಮ್ಯಾಕ್ಸಿಂ ಗಾರ್ಕಿ

ಇತರ

ನನ್ನನ್ನು ನಾನೇ ಕಂಡೆ.

—:—

ಅಚ್ಚಿನಲ್ಲಿ :

೧. ನಟಸಾರ್ವಭೌಮ (ಸಂಪೂರ್ಣ)

೨. ಲತಾಂಗಿ : ಹೊಸ ಸಣ್ಣ ಕಥೆಗಳು

೩. ಕನ್ನಡದ ಏತಚಿಂತನೆ

೪. ತಾಯಿಯ ಕರುಳು : ಕಾದಂಬರಿ.

—

ಸ ರ ಸ ಸಾ ಹಿ ತ್ಯ

● ಶುಚಿಯಾದ ರುಚಿಕಟ್ಟಿನ ಸರಸ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಕಾಶನವೇ ಈ ಪುಸ್ತಕಾವಳಿಯ ಗುರಿ. ಹೆಸರು ಗಳಿಸಿದ ಲೇಖಕರ ಕೃತಿಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ವಲ್ಲ; ಉತ್ತಮ ಕೃತಿಗಳಿಗೆಲ್ಲ ಅವಕಾಶವಿದೆ ಇಲ್ಲಿ.

● ಈ ಗುರಿಸಾಧನೆಗೆ ಎಲ್ಲರ ಬೆಂಬಲ ಸಹಕಾರ ಕೋರುತ್ತೇವೆ; ವಿಮರ್ಶೆ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತೇವೆ.

ಪ್ರಕಟವಾದ ಪುಸ್ತಕಗಳು

(೧) ಅಗ್ನಿಕಸ್ಯೆ—ಅ. ನ. ಕೃಷ್ಣರಾಯರ ಕಥಾಸಂಗ್ರಹ.

ಕ್ರೌ. ಅ. ೧೭೦ ಪುಟ. ಬೆಲೆ ೨ ರೂ.

(೨) ಕೈಲಾಸಂ—ಅ. ನ. ಕೃಷ್ಣರಾಯರು.

ಅ ಚ್ಚಿ ನ ಲ್ಲಿ

(೩) ಅಲ್ಲೋಲ—ನಾ. ಕಸ್ತೂರಿ. ಕ್ರೌ. ೧೦೦ ಪುಟ ಪ್ರಕಟನೆ—ಮೇ.

ಶ್ರೀ ಕಸ್ತೂರಿಯನರ ನಗೆಚಾಟು, ವಕ್ರವೈಭವಗಳ ಸವಿಬಲ್ಲವರಿಗೆ ಮತ್ತೊಂದು 'ಹಾಸ್ಯ ರಸಾಯನ.' ದ್ವಿವರ್ಣರಂಜಿತ ವ್ಯಂಗ್ಯರೇಖಾ ಚಿತ್ರವಿದೆ ರಕ್ತಾಪತ್ರದ ಮೇಲೆ.

(೪) ಕಲ್ಲೋಲ—ನಾ. ಕಸ್ತೂರಿ. ಕ್ರೌ. ಅ. ೧೦೦ ಪುಟ—

ದ್ವಿವರ್ಣರಂಜಿತ ವ್ಯಂಗ್ಯಚಿತ್ರದ ಮುಖಪತ್ರ. ಪ್ರಕಟನೆ—ಜೂ.

ಪುಸ್ತಕ ಕೈಲಿ ಹಿಡಿದರೆಂದರೆ, ಬಿಚ್ಚಿದ ಬಾಯಿ ಮುಚ್ಚಲಾರಿ, ಕಸ್ತೂರಿ ವಕ್ರೀಕರಣ ಶಾಲೆಯ ನವನಿರ್ಮಾಣವಿದೊಂದು.

(೫) ಸಿಡಿಲು—ವಸುದೇವ ಭೂಪಾಲಂ, ಎಂ.ಎ., ಕ್ರೌ. ಅ. ೧೦೦ ಪುಟ ಪ್ರಕಟನೆ—ಮೇ.

ರಸಿಕರಿಗೆ ರಂಜಕವೆನಿಸುವ ಸಹಜ ಸುಂದರ ಕಲಾಪೂರ್ಣ ಸಣ್ಣಕತೆಗಳ ಸಂಗ್ರಹ.

—:—

ಶಿವಮೊಗ್ಗ ಪ್ರಿಂಟಿಂಗ್ ಅಂಡ್ ಪಬ್ಲಿಷಿಂಗ್ ಕಂಪೆನಿ ಲಿಮಿಟೆಡ್
ಶಿವಮೊಗ್ಗ

